

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

februari/maart 2002*

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering**	745
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	746
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	769
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking	782
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	787
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	794
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	801
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Orde-ning	822
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Bui-tenlands Beleid	837
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	852

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden**	870
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	871
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking	875
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	880
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	888
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	889
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	908
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)	
Nihil	
REGISTER	910

* Nr. 7 van 1 februari 2002, Nr. 8 van 1 maart 2002, Nr. 9 van 15 maart 2002.

** Op 1 augustus 2001 werden de bevoegdheden van een aantal regeringsleden gewijzigd en werd de heer Jaak Gabriëls lid van de regering.

De vragen worden gepubliceerd onder de minister aan wie ze zijn gesteld, en met diens op dat ogenblik geldende titel. Indien het antwoord werd verstrekt door zijn opvolger, wordt dat uitdrukkelijk vermeld.

In verwijzingen wordt de titel van de minister gebruikt die gold op datum van die verwijzing.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 6
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Kinderboerderij Association Wallonne

Tijdens het feest van de Luiksgezinden in Voeren werd symbolisch van start gegaan met de verbouwing van een pedagogische kinderboerderij. Symbolisch, omdat de nodige vergunningen nog dienen te worden uitgereikt. Evenwel valt nu al op dat de initiatiefnemer van dit project de Association Wallonne pour la Promotion du Logement, de l'Action Sociale et du Tourisme is.

Andermaal werkt de Waalse overheid met VZW's om het territorialiteitsbeginsel te omzeilen.

Heeft de minister-president in dit concrete geval gereageerd ?

Antwoord

Het beginsel van de territorialiteit waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, omvat grosso modo drie elementen :

- het legt in de ééntalige taalgebieden de voorrang van de taal van het gebied op, zowel in de betrekkingen van de gewestelijke en plaatselijke diensten met de bestuurden, als in de werking van deze diensten ;
- het legt de verplichting op aan de gewestelijke en plaatselijke overheidsmandatarissen om in de organen waarin zij zetelen de taal van het ééntalig gebied te gebruiken, en om bijgevolg de taal van het gebied voldoende te kennen ;
- het strekt ertoe om de uitoefening van de bevoegdheden van de deelgebieden en inzonderheid van de gemeenschappen te beperken tot hun grondgebied zoals dit voortvloeit uit de

Grondwet en de wetten tot hervorming der instellingen.

Het territorialiteitsbeginsel werd verder verfijnd door de rechtspraak van onder meer het Arbitragehof. Zo sluit het territorialiteitsbeginsel geen extraterritoriale activiteiten uit, voorzover deze laatste geen bescherming van de minderheden inhouden en het evenredigheidsbeginsel wordt nageleefd.

Uit een telefonisch onderhoud met het gemeentebestuur van Voeren is gebleken dat ondertussen de nodige vergunningen werden aangevraagd voor de verbouwing van een pedagogische kinderboerderij. Het dossier is momenteel in openbaar onderzoek. Indien er geen bezwaren worden ingediend en er geen opmerkingen van stedenbouwkundige aard zijn, zal het Voerense gemeentebestuur de nodige vergunningen afleveren. Dit is trouwens een gemeentelijke bevoegdheid.

Het simpele feit dat de aanvrager van een vergunning gevestigd is in een ander taalgebied, is voor een gemeentebestuur geen gegronde reden om het afleveren van de vergunning te weigeren en kan niet beschouwd worden als een inbreuk op het beginsel van de territorialiteit.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, ziet de Vlaamse regering nauw toe op het respecteren van het territorialiteitsbeginsel binnen de grenzen die zijn vastgelegd door de Grondwet, de bijzondere wetten en de rechtspraak van het Arbitragehof, de Raad van State en de internationale gerechtshoven. Er bestaan dan ook heel wat dossiers waarin de Vlaamse regering is tussengekomen om haar belangen op dat punt te vrijwaren. Het is duidelijk dat de Vlaamse regering deze politiek ook in de toekomst zal voortzetten.

In het concrete geval dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt, is het evenwel de gemeente die beschikt over de bevoegdheid om de gevraagde vergunningen uit te reiken. Zoals reeds gezegd, is het dossier van die aard dat een schending van het territorialiteitsbeginsel vooralsnog niet aan de orde is.

**Vraag nr. 8
van 6 november 2001
van de heer JOHAN DE ROO**

Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud

1. Hoeveel auto's werden, sedert het begin van de huidige legislatuur, aangekocht voor de minister en zijn kabinet ?

2. Wat was de aankoopprijs van deze auto's ? N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.
3. Hoeveel kilometer hebben ze tot op heden afgelegd ? **Gecoördineerd antwoord**
4. Hoeveel bedroegen de onderhoudskosten tot-nogtoe ? Onderstaande tabel geeft een overzicht per kabinet.

Kabinet	Vraag 1 Aantal	Vraag 2 Aankoopprijs	Vraag 3 aantal km	Vraag 4 Onderhoudskosten
Minister president	0	0	0	0
Minister vice-president, minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	0	0	0	0
Minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1	913.520	15.838	0
Minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	1	1.960.000	41.000	35.972
Minister van Onderwijs en Vorming	1	840.000	55.000	103.441
Minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1	656.488	52.454	32.903
Minister van Leefmilieu en Landbouw	0	0	0	0
Minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	0	0	0	0
Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid	1	2.408.885	136.000	158.905
Minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	0	0	0	0

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 25
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Op initiatief van minister vice-president Stevaert werd beslist dat aannemers die meedingen in openbare aanbestedingen van Openbare Werken, hun vrachtwagens dienen te voorzien van een dodehoekspiegel.

1. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen naar zijn/haar administratie en de Vlaamse openbare instellingen (VOI) waarover hij/zij het toezicht heeft, om deze maatregel te laten toepassen ?
2. Werden hiervoor alle diensten en VOI's ingeschakeld ?

3. Welk gevolg werd hieraan gegeven vanuit de VOI's bij het uitschrijven van aanbestedingen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Gezien de aard van de vraag is het onmogelijk om binnen de gestelde termijn een antwoord te formuleren. Alle kabinetten hebben hun antwoord nog niet verstrekt.

Zodra ik de gegevens van al de kabinetten heb ontvangen, zal ik ze aan het Vlaams Parlement bezorgen

Vraag nr. 37
van 18 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Staat van de wegen – Voortgangsrapport

Na een toelichting in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie over de toestand van het Vlaamse wegennet – het zogenaamde rap-

port-Heleven – werd aan de commissieleden meegedeeld dat dit jaarlijks opgevolgd zou worden. Er zou telkenmale een geactualiseerde versie van het rapport-Heleven verschijnen.

1. Werde er reeds een opvolgingsrapport opgemaakt ?
2. Zo ja, wat zijn de voornaamste conclusies ?

Antwoord

Het onderhoudsrapport werd naar jaarlijkse gewoonte opgemaakt begin 2001, handelend over de resultaten van de metingen uitgevoerd in 1999 en 2000.

Op basis van de metingen blijkt dat de onderhoudsstaat van de wegen op hetzelfde peil gebleven is. De systematische achteruitgang van de kwaliteit van de wegen gedurende de jaren tachtig en negentig is derhalve gestopt. Wat specifiek de autosnelwegen betreft, wijzen de laatste metingen zelfs in de richting van een lichte verbetering van de kwaliteit ten gevolge van de onderhoudsinvesteringen van de laatste jaren.

Deze inspanningen dienen vanzelfsprekend voortgezet te worden.

Vraag nr. 38 van 18 oktober 2001 van de heer JOHAN DE ROO

Reservatiezones Schipdonkkanaal – Onteigeningen

Op 5 september 2001 stelde ik een schriftelijke vraag (nr. 146) aan minister Van Mechelen met betrekking tot de reservatiezones en de onteigeningen langs het Schipdonkkanaal. Uit zijn antwoord blijkt dat de gestelde vragen behoren tot de bevoegdheid van de minister, in zijn hoedanigheid van minister van Openbare Werken (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3-4-5 van november/december 2001, blz. 533 – red.*).

Ruim 30 jaar worden de bewoners in de omgeving van het Schipdonkkanaal al geconfronteerd met eigendomsbepalingen in de reservatiezones langs de beide oevers.

1. Bestaan er concrete plannen om tot onteigeningen over te gaan en zo ja, binnen welke termijn ?

2. Hoeveel onteigeningen zijn er gebeurd de laatste jaren, voor welke bedragen en om welke redenen ?

Antwoord

Gezien de aanwezigheid van reservatiezones langs het Afleidingskanaal der Leie wordt nieuwbouw niet toegestaan.

Verbouwingen worden toegestaan mits afstand wordt gedaan van meerwaarde.

Op dit ogenblik is er nog geen uitzicht op een eventuele verbreding van het Afleidingskanaal der Leie. Wel lopen er verschillende studies over de strategische planning van de havens, mobiliteit en waterafvoer. Bij de besluitvorming zal rekening worden gehouden met de resultaten van deze studies.

Als antwoord op de concrete vragen kan ik stellen :

1. er zijn nog geen concrete plannen voor onteigeningen ;
2. er zijn de laatste jaren geen onteigeningen gebeurd.

Vraag nr. 39 van 18 oktober 2001 van de heer CARL DECALUWE

Administratie Wegen en Verkeer – Vergrijzing

Op voorstel van Vlaams minister Van Grembergen besliste de Vlaamse regering op 7 juli laatstleden dat personeelsleden van onder meer de administratie Openbare Werken vervroegd kunnen uittreden op de leeftijd tussen 56 en 59 jaar. Vanaf 1 januari 2003 zou dit voor deze personeelsleden een recht worden. Bovendien moet dit een neutrale budgettaire operatie worden.

Rekening houdende met het feit dat de uittredenden 70 % van hun wedde kunnen behouden, betekent dit in de feiten een afbouw van werkgelegenheid. Er is daarenboven een enorme veroudering van het personeel van de administratie Openbare Werken. Dit werd vorig jaar reeds aangekaart tijdens de begrotingsbesprekingen.

1. Kan de minister vice-president mij een overzicht geven van het aantal personeelsleden per kwalificatie van de administratie Openbare

Werken die in aanmerking komen voor dit recht tot uittreding vanaf 1 januari 2003 ?

2. Welke initiatieven en middelen heeft de minister reeds gepland om de veroudering van zijn departement tegen te gaan ?

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer telt in totaal 1.751 personeelsleden, waarvan er 474 in aanmerking komen voor het verlov voorafgaand aan de pensionering dat op 1 januari 2003 een recht zou worden.

Het betreft hier de personeelsleden die minimum 56 en maximum 59 zijn gedurende de periode van één jaar volgend op 1 januari 2003 (m.a.w. tussen 1 januari en 31 december 2003).

2. De volgende acties werden reeds ondernomen.

Campusrekrutering 2001

In het kader van een leeftijdsbewust personeelsbeleid speelt de afdeling Personeel in op de specifieke in- en uitstroomproblematiek van het departement Leefmilieu en Infrastructuur. Met een verouderde leeftijdspiramide en een grote potentiële uitstap voor de boeg, is het een absolute noodzaak de jobmogelijkheden bij het departement, in dit geval Wegen en Verkeer, kenbaar te maken bij de jongere generatie.

Campusrekrutering biedt hiertoe een goede mogelijkheid. Hiervoor werd onder het voorzitterschap van de afdeling Personeel een werkgroep opgericht. Deze werkgroep bestaat uit vertegenwoordigers vanuit de diverse administraties, alsook de opdrachthouder Communicatie van het departement en de communicatieverantwoordelijke van de administratie Algemene Administratieve Diensten.

In 2001 werd deelgenomen aan 13 jobbeurzen in hogescholen en universiteiten die zich specifiek richten op technische studierichtingen met volgende diplomacategorieën : burgerlijk en industrieel ingenieurs en gegradueerden technische functies.

Deze functies zijn vandaag moeilijk in te vullen en we verwachten bovendien op korte termijn een niet te onderschatten uitstroom naar aanleiding van de vergrijzingsproblematiek.

Meer dan 550 industrieel en burgerlijk ingenieurs en studenten die een technische richting volgden, bezochten onze stand en lieten hun adresgegevens achter. Dit betekent dat het departement inzake interesse van de studenten tot de top behoort van potentiële werkgevers (dit werd ons door diverse scholen bevestigd). Dit is hoofdzakelijk te danken aan de gevoerde departementale aanpak: concrete functies en realisaties tonen, gebracht door ingenieurs en personeelsleden die de functies zeer goed kennen.

Het ontbreekt het departement Leefmilieu en Infrastructuur echter aan impact en slagkracht om de pas afgestudeerden soepel aan te trekken en te behouden. Dit zal nochtans in de nabije toekomst een sleutel moeten zijn voor succes!

Het selectieproces voor de genoemde knelpuntberoepen is onvoldoende afgestemd op de rekruteringsfase. Hierdoor wordt de geboekte winst uit de rekruteringsfase voor een belangrijk gedeelte tenietgedaan. Om rekrutering en selectie beter op elkaar af te stemmen, werd alvast een nota opgesteld waarbij we de minister van Ambtenarenzaken om meer soepelheid en medewerking verzoeken teneinde de organisatie van de wervingen voor knelpuntberoepen ten dele te departementaliseren.

Kennisbeheer

In het kader van de hertekeningsfase van het proces "ontwerp en uitvoering van infrastructuurwerken" werd de functie van kennisbeheerder gecreëerd. Door gerichte vorming en het opbouwen van kennissystemen verspreiden en behouden we de opgebouwde kennis bij alle werknemers. We zetten met andere woorden personele en andere middelen op een efficiënte wijze in, met het oog op een zo groot mogelijke kennisoverdracht.

Tevens kan worden aangestipt dat in het hertekende proces "ontwerp en uitvoering van infrastructuurwerken" een evaluatiefase werd ingevoerd. Deze fase moet ervoor zorgen dat het kennisbeheer op een gestructureerde wijze wordt ingevoerd binnen de organisatie.

Vraag nr. 40 van 18 oktober 2001 van mevrouw SONJA BECQ

A12 Meise – Geluidshinder

Sinds eind juni jongstleden worden op de A12 ter hoogte van Meise werken uitgevoerd met het oog

op de aanleg van fluisterasfalt. Immers, er blijkt dat het verkeer op de A12 aanleiding geeft tot geluidsoverlast voor de bewoners van de aangrenzende straten en wijken. Hieromtrent waren metingen verricht. Thans worden deze werken gefinaliseerd.

Daarbij werd echter vastgesteld dat deze werken (in de richting van Brussel) eindigen ter hoogte van het domein Van Gysel, aan het begin van een vrij dichtbevolkte wijk. Dit roept vragen op bij de bewoners van deze wijk, die reeds langer klagen over de geluidsoverlast wegens het steeds toenemende verkeer op de drukbereden A12.

1. Is het inderdaad zo dat deze werken eindigen ter hoogte van het domein Van Gysel, en niet voortgezet worden ter bescherming van de inwoners van de wijk De Nekker, die ongeveer loopt tot aan de zetel van het bedrijf Douwe Egberts ?
2. Werden er metingen verricht met betrekking tot geluidsoverlast, zowel ter hoogte van het centrum van Wolvertem en het centrum van Meise, als ter hoogte van De Nekker ?

Wat waren de resultaten ervan ?

3. Worden er – indien dit nog niet gebeurde – alsnog metingen gedaan ter hoogte van De Nekker en wordt dan, in geval van een te hoog decibelgehalte, overgegaan tot verdere vernieuwing van het wegdek (met lagere geluidsoverlast als gevolg), dan wel tot het plaatsen van geluidsschermen ? Met welke timing ?

Antwoord

1. De werken die worden uitgevoerd, betreffen de aanleg van een geluidsarme doorlopende gewapend-betonverharding ter vervanging van de versleten platenbetonverharding.

Dit verklaart meteen waarom huidige werken eindigen ter hoogte van kilometerpunt 4,7, namelijk tot aan de aansluiting met de bestaande asfaltverharding.

2. Er werden in het verleden inderdaad geluidsmetingen verricht ter hoogte van de vermelde centra. Ter hoogte van centrum Wolvertem (Wilgenlaan) en centrum Meise (Kapellelaan – Koningin Astridlaan) gaven deze geluidsmetingen Leq-waarden boven 70dB(A) ten gevolge van de typische schokgeluiden opgewekt door het oude platenbeton (*Leq : equivalent continu*

geluidsniveau ; dB(A) : A-gewogen decibel – red.). Door het vernieuwen van het wegdek wordt het verkeerslawaaï aan de bron aangepakt.

Na de beëindiging van de werken zullen nieuwe geluidsmetingen uitgevoerd worden.

3. Ter hoogte van de wijk De Nekker (Strombeek-Beverselaan) werden Leq-waarden rond de 70dB(A) genoteerd ten gevolge van de invloed van het verkeer op de Strombeek-Beverselaan. Uit de metingen blijkt inderdaad dat in de achterliggende straten van de wijk gevoelig lagere geluidswaarden voorkomen dan nabij de woningen aan de Strombeek-Beverselaan.

Een vernieuwing van het wegdek (reeds in asfalt) is momenteel niet gepland, evenmin het plaatsen van geluidsschermen. Door de blijvende invloed van het verkeer op de Strombeek-Beverselaan zou voor de woningen langs deze laan een geluidsscherm immers maar weinig effect hebben.

Vraag nr. 41 van 18 oktober 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 9
van 18 oktober 2001
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 843

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 42 van 18 oktober 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidspersoneel – Mobiliteit – AWZ en NV Zeekanaal

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 10

van 18 oktober 2001

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 845

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlandse Beleid.

Vraag nr. 43

van 18 oktober 2001

van de heer JOHAN MALCORPS

Trammuseum Schepdaal – Restauratie

In zijn antwoord op mijn schriftelijke parlementaire vraag nr. 158 van 22 maart 2001 deelde de minister vice-president mee dat de restauratiewerken in het Trammuseum in Schepdaal al bezig waren (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1692 e.v. – red.*).

Volgens mijn informatie zijn deze werken pas begonnen in augustus van dit jaar, na de bouwvakantie. Daarbij ging het echter om een oppervlakkige opsmukoperatie (voegen en schilderen) met het oog op de Open Monumentendag. Het dak van de loodsen 2 en 3 bleef open. De trams roesten verder weg en worden herleid tot een hoop schroot. De deelname aan de Open Monumentendag is niet doorgegaan en er is nu geen activiteit meer.

Ook als het dak hersteld wordt, blijft de vraag wie de opgelopen miljoenschade zal betalen. Er zal een goede advocaat nodig zijn, maar wie betaalt hem ? De VZW Buurtspoorwegmuseum, die het zich aantrekt, zit zonder inkomsten, de provincie zegt haar lidmaatschap op. De provincie was vertegenwoordigd in de reflectiegroep die Erfgoed Vlaanderen heeft ingesteld om de toekomstige inhoud van het Trammuseum in Schepdaal uit te werken.

Vandaar volgende bijkomende vragen aan de minister vice-president.

1. Waarom vonden de restauratiewerken aan het dak nog steeds niet plaats ?

2. Is het juist dat de werken sinds september 1999 zijn stilgelegd wegens de laattijdige financiële inbreng van De Lijn ?

3. Wanneer moeten de werken voltooid zijn ?

4. Wat gebeurt er met de collectie, die grotendeels tot schroot is herleid ?

5. Worden door het gewest een expert en een advocaat aangesteld om de geleden schade, geraamd op twintig miljoen (gebouwen: 5 en materieel : 15), te kunnen betalen ?

Antwoord

1. Aangezien de Stichting Vlaams Erfgoed erfpachthouder is van de site, kan deze vraag niet beantwoord worden vanuit mijn bevoegdheden.

2. De Vlaamse Vervoermaatschappij heeft terzake voldaan aan haar financiële verbintenissen.

3. Aangezien de Stichting Vlaams Erfgoed erfpachthouder is van de site, kan deze vraag niet beantwoord worden vanuit mijn bevoegdheden.

4. De collectie is zeker niet tot schroot herleid, maar de bewaring ervan lijdt ongetwijfeld onder de omstandigheden waarin zij thans dient te gebeuren.

5. Het grootste deel van de collectie maakt deel uit van de erfpacht. De erfpachthouder, de Stichting Vlaams Erfgoed, dient in voorkomend geval aldus eventueel de schade te verhalen op wie ze aangericht heeft.

Vraag nr. 44

van 18 oktober 2001

van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Brugleuningen – Onderhoud

Het onderhoud van brugleuningen over gewest- en snelwegen laat het in versneld tempo afweten. De gevolgen laten zich raden : in tal van gevallen is manifest sprake van "roestuitslag".

Voor de lokale bestuurders vormt dit uiteraard een probleem, aangezien het hun bevoegdheid te boven gaat. Aankloppen bij de hogere overheid helpt evenwel niet, daar blijkbaar de kredieten voor herstellingswerken ontbreken en/of opgeschort werden tot het jaar 2003.

Naar verluidt houdt men zich thans bij de afdeling Wegen en Verkeer bezig met het opstellen van een prioritaire lijst van leuningingen van het kunstwerkpatrimonium van West-Vlaanderen, aan de hand waarvan dan vanaf 2003 tot de nodige herstellingen zou worden overgegaan.

1. Graag vernam ik van de minister of het aanmaken van zo'n prioritaire lijst enkel geldt voor West-Vlaanderen, dan wel voor alle Vlaamse provincies.
2. Welke herstellingen van en aan welke kunstwerken over gewestwegen en snelwegen worden met name in de regio Kortrijk in het vooruitzicht gesteld ?
3. Worden daartoe effectief met ingang van 2003 de nodige kredieten uitgetrokken ?

Antwoord

Het onderhoud van brugleuningen maakt deel uit van het onderhoud van de kunstwerken en is derhalve gebaseerd op de driejaarlijkse verplichte inspecties. Deze inspecties worden gecoördineerd en opgevolgd door de Commissie voor het Beheer van de Kunstwerken, waar alle beheerders van kunstwerken deel van uitmaken.

1. Het initiatief om prioritaire lijsten op te maken specifiek voor brugleuningen gaat uit van bovengenoemde Commissie, in haar vergadering van 11 september laatstleden. Dit initiatief geldt voor alle beherende entiteiten, en dus voor alle Vlaamse provincies.
2. De prioriteiten inzake herstelling zullen worden vastgelegd aan de hand van deze in opmaak zijnde lijsten.
3. In het meerjarenprogramma van de betrokken administraties zal rekening gehouden worden met de prioriteiten van bovengenoemde lijsten.

Vraag nr. 45
van 18 oktober 2001
van de heer **CARL DECALUWE**

E17 Kortrijk-Waregem – Derde rijstrook

Op het investeringsprogramma 2003 worden middelen ingeschreven voor de aanleg van een derde rijstrook op de E17 tussen Kortrijk en Waregem.

1. Wanneer wordt het milieueffectrapport (MER) afgerond ? Welke middelen zijn hiervoor ingeschreven ?
2. Welke modaliteiten en doelstellingen worden binnen het betrokken MER naar voren geschoven ?
3. Wanneer wordt, rekening gehouden met de huidige stand van zaken, de aanleg van betrokken rijstroken gerealiseerd ?

Antwoord

1. De afronding van het MER is gepland voor het jaar 2002.
2. De doelstelling van het milieueffectrapport is na te gaan wat de mogelijke milieueffecten zijn van het bedoelde project, zowel tijdens de aanlegfase als tijdens de gebruiksfase. De erkende deskundigen die meewerken aan het opstellen van dit milieueffectrapport zullen niet enkel de eventuele effecten inschatten en beschrijven, maar ook maatregelen voorstellen teneinde de vastgestelde nadelige milieueffecten te vermijden, te beperken of te verhelpen.

Disciplines die aan bod komen, zijn : mens (met o.a. deelaspecten mobiliteit en ruimtelijke aspecten), bodem, lucht, fauna en flora en geluid en trillingen.

Uit overleg met de betrokken gemeenten is gebleken dat geluidshinder hun grootste zorg is in dit project, en daarom zal aan de discipline "geluid" bijzondere aandacht worden besteed.

3. De aanleg van de derde rijstrook tussen Kortrijk en Waregem is opgenomen op het driejarenprogramma 2001-2003 voor het jaar 2003. De uitvoering van het MER-rapport zal de concrete timing bepalen.

Vraag nr. 46
van 18 oktober 2001
van de heer **CARL DECALUWE**

N391 Zwevegem – Afwerking

Reeds lang is er sprake van een verdere afwerking van de N391 in Zwevegem.

1. Welke procedures moeten nog doorlopen worden voor de verdere afwerking van de N391 ?
2. Welke middelen zijn hiervoor ingeschreven en welke concrete timing wordt vooropgesteld ?

Antwoord

De aanbestedingsplannen voor de wegeninfrastructuur zijn momenteel in opmaak. De studie m.b.t. de brug is nog lopende. Zodra ze afgerond is, zullen de aanbestedingsdocumenten met de bruginfrastructuur vervolledigd worden en zal het project aan de Provinciale Auditcommissie ter goedkeuring voorgelegd worden.

De onteigeningsplannen zijn ondertussen ook reeds opgemaakt, zodat de onteigeningsprocedure binnenkort opgestart zal worden.

De kostprijs voor de afwerking van de omleiding N391 rond Zwevegem wordt momenteel geraamd op 110 miljoen frank. De noodzakelijke middelen zullen in 2002 beschikbaar gesteld worden, zodat de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen het project in het voorjaar van 2002 kan aanbesteden.

Vraag nr. 47 van 18 oktober 2001 van de heer CARL DECALUWE

Fietspad Poperinge-Proven – Onteigeningen

Het Vlaams Gewest heeft concrete plannen om van Poperinge naar Proven een nieuw en veiliger fietspad aan te leggen. Dat fietspad was reeds jaren gevraagd door de inwoners van Proven en Roesbrugge, omdat het fietsverkeer langs deze weg in onveilige omstandigheden moet plaatsvinden. Het dossier bevindt zich in een eindstadium.

Op het ogenblik dat de onteigeningen bijna afgerond zijn, plaatste de afdeling Monumenten en Landschappen echter het kasteel van Proven-Poperinge op een ontwerprijst van voor bescherming vatbare gebouwen, samen met de drie nog te onteigenen of onteigende woningen. De beschermingsprocedure loopt volop.

Het college van burgemeester en schepenen van Poperinge gaf ongunstig advies over de eventuele bescherming van de af te breken panden. Deze hebben geen bijzondere architecturale of historische waarde in verhouding tot het kasteel zelf en wegen niet op tegen een verbeterde verkeersveiligheid op deze weg, waar elk jaar één of meer verkeersdoden vallen.

1. In welke mate loopt het fietspad Proven-Poperinge vertraging op door deze voorlopige bescherming van de te slopen panden ?
2. In welke mate wordt er bij de opmaak van het investeringsprogramma voor de fietspaden rekening gehouden met procedures van andere administraties ?
3. Voor wanneer is de start van deze aanbesteding gepland ? Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. De aanleg van het fietspad zal volgens de administratie Wegen en Verkeer géén vertragingen opleveren door de voorlopige bescherming, vermits er een bouwvergunning door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Rohm) afgeleverd werd.

De aanbesteding voor de aanleg van de fietspaden had plaats op 29 mei 2001. Het besluit tot voorlopige bescherming is door de bevoegde minister later, op 17 juli 2001, ondertekend.

2. Bij het uitwerken van projecten voor fietspaden wordt, zoals voor alle projecten, contact gehouden met andere administraties, zoals de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen en de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, om rekening te kunnen houden met eventueel parallel lopende procedures.
3. De werken werden aanbesteed voor een bedrag van 64.761.656 frank.

Vraag nr. 48 van 18 oktober 2001 van de heer CARL DECALUWE

Ring Roeselare – Afwerking

Reeds geruime tijd is er sprake van de afwerking van de ring rond Roeselare en is er discussie over 2x1 of 2x2 rijstroken. Op het investeringsprogramma waren hiervoor voor 2002 opnieuw de nodige middelen ingeschreven, maar tot op heden zijn er nog geen definitieve beslissingen.

1. Welke procedures dienen nog doorlopen te worden voor de definitieve afwerking van de ring rond Roeselare ?

2. Welke middelen zijn er ingeschreven voor de opties 2x2 of 2x1 rijstroken ?
3. Voor wanneer wordt de start van de werken gepland ?

Antwoord

De ring rond Roeselare zal worden aangelegd op 2x2 rijstroken, met langs weerszijden ventwegen van 4 meter breed voor het lokaal verkeer (m.i.v. het landbouwverkeer) en voor de fietsers.

Momenteel wordt nog onderzocht welke maatregelen op het reeds bestaande gedeelte van de R32 kunnen worden genomen om de verkeersveiligheid ter hoogte van de kruispunten te verbeteren. Ook voor het nog aan te leggen sluitstuk R32 als primaire weg II dient een duidelijke kruispuntmotivatie opgegeven te worden.

Uit de objectieve behoefteanalyse blijkt dat de kruispunten op de R32 tot de onveiligste van de provincie West-Vlaanderen behoren. Bijzondere aandacht voor de aanpak van de verkeersveiligheid ter hoogte van de kruispunten is dan ook absoluut noodzakelijk.

Er wordt ook nog verder onderzocht welke ingrepen aangewezen zijn om het westelijk gedeelte van de R32 aan te leggen als secundaire weg I, zoals bepaald in het mobiliteitsplan van de stad Roeselare. Tot slot worden ook voor de zogenaamde kleine ring van Roeselare voorstellen uitgewerkt voor een heraanleg met prioriteit voor het openbaar vervoer.

Op deze wijze geeft de aanleg van het sluitstuk van de R32 de aanzet tot een globaal plan van aanpak voor de mobiliteitsproblematiek in Roeselare.

Dit plan van aanpak zal derhalve geïntegreerd worden in de projectnota voor de R32. De afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen heeft op de gemeentelijke begeleidingscommissie van 5 september 2001 voorstellen geformuleerd om de projectnota op dit vlak te vervolledigen. Momenteel wordt het standpunt van de stad Roeselare afgewacht. Nadat de Provinciale Auditcommissie de projectnota goedgekeurd heeft, moeten nog de gebruikelijke procedures doorlopen worden zoals aanvraag van bouwvergunning en aanbesteding en gunning van de werken. Naar alle verwachting kan de aanbesteding in het voorjaar van 2002 plaatsvinden. De werken kunnen dan in de tweede helft van 2002 starten.

Momenteel wordt de kostprijs van de werken geraamd op 150 miljoen frank. De middelen voor de aanleg van het sluitstuk van de R32 zijn reeds opgenomen in het reserveprogramma voor 2001 en zullen worden hernomen in het investeringsprogramma 2002. In het meerjarenprogramma zullen ook de kredieten ingeschreven worden voor de aanpak van de bestaande kruispunten op de R32 die bekend zijn als zwarte punten. De aanpassing van deze kruispunten zal onafhankelijk van de aanleg van het sluitstuk op het meerjarenprogramma opgenomen worden, zodat de aanleg van het sluitstuk hierdoor niet vertraagd wordt.

Vraag nr. 49 van 18 oktober 2001 van de heer FELIX STRACKX

N10 Berlaar-Heikant – Wegdek

Zeer recentelijk werd de gewestweg N10 tussen Berlaar-Heikant en Lier volledig vernieuwd. Na enkele maanden moeten we echter vaststellen dat er bij regenval op sommige stukken reeds veel water op het wegdek blijft staan, dit ten gevolge van beginnende spoorvorming.

Het laat zich raden dat een eerste herstelling van dit compleet vernieuwde wegdek geen jaren meer zal uitblijven.

1. Werd bij de berekening van de draagkracht van de wegbedekking voldoende rekening gehouden met het zware vrachtverkeer dat deze weg gebruikt ?
2. Werden de werken volledig conform het lastenboek uitgevoerd ?
3. Werd de aannemer reeds in gebreke gesteld ?

Antwoord

Aangezien de vraag een recentelijk vernieuwd wegvak tussen Lier en Berlaar van de gewestweg N10 betreft, hebben de klachten waarschijnlijk betrekking op het wegvak tussen de Liersebaan en de grens met Berlaar op het grondgebied van de deelgemeente Koningshooikt. Op dit wegdek is er echter nergens sprake van enige spoorvorming, zelfs geen beginnende spoorvorming.

De klacht vindt haar oorsprong waarschijnlijk in opspattend water na een hevige regenbui. Dit verschijnsel is echter nooit uit te sluiten. Bovendien

zijn, binnen de grenzen van wat het bestek toelaat, kleine oneffenheden steeds mogelijk op plaatsen waar de verharding manueel werd aangelegd (bv. aanwerkingen t.h.v. kruispunten, ...).

1. Bij het bepalen van de verhardingsdikte werd uiteraard rekening gehouden met de categorie en de bouwklasse van de gewestweg.
2. De werken werden volledig conform het bestek uitgevoerd.
3. Aangezien er geen fout is vanwege de aanne-mer, werd hij ook niet in gebreke gesteld.

Vraag nr. 50
van 18 oktober 2001
van de heer DIDIER RAMOUDT

De Lijn Oostende – Beheer stadslijnen

Tijdens de maanden juli en augustus werden 2.554.047 reizigers op de kusttram genoteerd. Dat is een stijging met twaalf procent tegenover de zomer van 2000. In de maand juli, met veel slecht weer, werden 1.194.134 reizigers vervoerd, een stijging met veertien procent tegenover 2000. In augustus werden elf procent meer reizigers vervoerd (1.359.913).

Niets dan goede cijfers dus. Zo goed dat er een tekort aan personeel is, naar aanleiding waarvan zomaar voor één dag alle dienstverlening werd stilgelegd.

Het ongenoegen van het personeel van De Lijn betrof het ontbreken van nieuwe aanwervingen om de groei op te vangen. Bovendien werden naar verluidt de Oostendse stadslijnen 4 en 9 uitbesteed aan de privé. Waardoor het personeelstekort allicht automatisch werd opgevangen. Het personeel staakte toch voor meer aanwervingen om de diensten in eigen beheer te houden.

Met een degelijke bedrijfscommunicatie was een staking dus niet nodig geweest.

1. Hoe werden lijnen 4 en 9 aanbesteed ?
2. Hoe communiceerde de directie van De Lijn de privatisering naar het personeel ?
3. Zijn er in de nabije toekomst nog aanbestedingen om het personeelstekort bij De Lijn op te vangen ?

4. Steunt de minister vice-president de vraag om meer diensten in eigen beheer te houden ?

Antwoord

Bij De Lijn West-Vlaanderen bestaat er geen personeelstekort.

Door werken in Oostende dienden de stadslijnen 762/4 en 762/9 omgeleid te worden. Hierdoor waren er acht extra diensten nodig. Tijdens één enkel weekend werd voor twee van deze diensten de assistentie van exploitanten gevraagd.

Het feit dat deze twee diensten eenmalig door exploitanten uitgevoerd werden, heeft voor een zekere wrevel bij het personeel gezorgd.

Wat de concrete vragen betreft.

1. Aangezien de toestand dringend moest worden verholpen, werden de exploitanten geconsulteerd.
2. Er is in dit geval geen sprake van een privatisering. Er gebeurde dan ook geen bijzondere communicatie.
3. Neen.
4. Zoals uit liet bovenstaande blijkt, zijn er geen diensten uit eigen beheer gegeven.

Vraag nr. 51
van 18 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Mobiliteitsconvenants – West-Vlaanderen

Sinds enige jaren worden gemeenten aangemoedigd om met De Lijn en het Vlaams Gewest convenants af te sluiten, om tot een planmatiger en geïntegreerd mobiliteitsbeleid te komen.

1. Welke gemeenten in West-Vlaanderen hebben tot nu toe reeds het moederconvenant afgesloten ?
2. In welke fase van het planningsproces bevinden deze gemeenten zich vandaag ?
3. Welke bijakten hebben deze gemeenten ondertussen afgesloten ?

Antwoord

1. De volgende gemeenten (58) in de provincie West-Vlaanderen hebben tot nu toe reeds het moederconvent afgesloten :

Alveringem, Anzegem, Ardoonie, Avelgem, Beer-
nem, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme,
De Haan, De Panne, Dentergem, Diksmuide,
Gistel, Harelbeke, Heuvelland, Hooglede, Ichte-
gem, Ieper, Ingelmunster, Izegem, Jabbeke,
Knokke-Heist, Koksijde, Kortemark, Kortrijk,
Langemark-Poelkapelle, Ledegem, Lendelede,
Lichtervelde, Lo-Reninge, Menen, Mesen, Mid-
delkerke, Moorslede, Nieuwpoort, Oostende,
Oostkamp, Oostrozebeke, Oudenburg, Poperin-
ge, Roeselare, Ruiselede, Spiere-Helkijn, Stad-
den, Tielt, Torhout, Veurne, Vleteren, Waregem,
Wervik, Wevelgem, Wielsbeke, Wingene, Zedel-
gem, Zonnebeke, Zuienkerke en Zwevegem
(zie ook tabel 1 als **bijlage**).

2. Het planningsproces van de West-Vlaamse ge-
meenten die reeds het moederconvent onder-
tekend hebben, is weergegeven in bijgaande
tabel 2 als **bijlage**.

In deze tabel is onder "datum – minister" de
datum vermeld waarop de minister het mobili-
teitsconvent ondertekend heeft. In de volgen-
de kolom "beleidsplan" worden de gemeenten
vermeld die definitief of een voorlopig conform
verklaard mobiliteitsplan hebben en in de laat-
ste kolom "stand van zaken" de gemeenten die
enkel een oriëntatienota hebben ingediend met
"ON", en de gemeenten die al een synthesesnota
hebben ingediend met "SN".

Het opstellen van een mobiliteitsplan bestaat
uit drie fasen : indienen oriëntatienota (ON),
indienen synthesesnota (SN) en ten slotte voor-
leggen van een beleidsplan (BP).

3. Deze gemeenten hebben ondertussen volgende
bijakten afgesloten :

1. Veurne	bijakte nr. 3A
2. Brugge	bijakte nr. 3A
3. Kortrijk	bijakte nr. 3
4. Ardoonie	bijakte nr. 3A
5. Koksijde	bijakte nr. 3A
6. Bredene	bijakte nr. 3A
7. Poperinge	bijakte nr. 3A
8. Koksijde	bijakte nr. 13A
9. Poperinge	bijakte nr. 11
10. Veurne	bijakte nr. 3B
11. Oostende	bijakte nr. 3A
12. Tielt	bijakte nr. 11A
13. Oostkamp	bijakte nr. 11

14. Kortrijk	bijakte nr. 14
15. Wielsbeke	bijakte nr. 2A
16. Kortrijk	bijakte nr. 12A
17. Kortrijk	bijakte nr. 13A
18. Ardoonie	bijakte nr. A4
19. Oostkamp	bijakte nr. 11B
20. Menen	bijakte nr. 3A
21. Nieuwpoort	bijakte nr. 11A
22. Harelbeke	bijakte nr. 2A
23. Ieper	bijakte nr. 11A
24. Waregem	bijakte nr. 2A
25. Wielsbeke	bijakte nr. 2B
26. Oostende	bijakte nr. 6A
27. Bredene	bijakte nr. 4A
28. Ruiselede	bijakte nr. 17A
29. Wingene	bijakte nr. 11A
30. Oostkamp	bijakte nr. 11C
31. Torhout	bijakte nr. 2A
32. Lo-Reninge	bijakte nr. 3A
33. Staden	bijakte nr. 18A
34. Koksijde	bijakte nr. 3B
35. Ieper	bijakte nr. 2A
36. Staden	bijakte nr. 3A
37. Damme	bijakte nr. 3A
38. Spiere-Helkijn	bijaktes 6A/6B/6C/6D
39. Wingene	bijakte nr. 3
40. Koksijde	bijakte nr. 4B
41. Ichtegem	bijakte nr. 3A
42. Koksijde	module 13B
43. Kortemark	bijakte nr. 11A
44. Kortemark	bijakte nr. 16A
45. Staden	bijakte nr. 11
46. Staden	bijakte nr. 16A
47. Gistel	module 3A
48. Gistel	module 4A
49. Lichtervelde	module 3A
50. Lichtervelde	module 4A
51. Ieper	bijakte nr. 6A
52. Brugge	module 3B
53. Middelkerke	module 16A
54. Poperinge	module 11A
55. Brugge	module 16
56. Koksijde	module 13A
57. Koksijde	module 13C

*(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het
Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement,
dienst Schriftelijke Vragen – red.)*

Vraag nr. 52
van 18 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

N357 doortocht Izegem – Heraanleg

Er is reeds geruime tijd sprake van de heraanleg
van de doortocht Izegem.

1. Voor wanneer is de aanbesteding voor de doortocht van Izegem gepland ? Welke middelen zijn hiervoor noodzakelijk ?

2. Wanneer worden deze werken aangevat ?

Antwoord

1. De aanbesteding van de eerste fase van de doortocht van Izegem is gepland voor 6 december 2001. Op het goedgekeurde programma 2001 van de administratie Wegen en Verkeer is hiervoor 40 miljoen frank uitgetrokken.

2. Gelet op de aanbestedingsdatum, kunnen de werken aangevat worden rond april 2002.

Vóór de aanvang zal evenwel rekening gehouden moeten worden met de afwerking van de twee rotondes op de gewestweg N36 in Izegem, om de verkeershinder voor de bevolking te beperken.

De werken voor de aanpassing van de doortocht zullen dan ook vermoedelijk pas na de zomerbouwvakantie van 2002 aangevat worden.

Vraag nr. 53 van 18 oktober 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overstromingsgebieden – Hingene

De Langetermijnvisie Schelde-estuarium voorziet naast het overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde ook nog in 24 andere overstromingsgebieden. Eén daarvan ligt naar verluidt in Hingene, deelgemeente van Bornem, en beslaat een oppervlakte van 270 hectare.

1. Brengt deze ingreep nieuwe dijkconstructies met zich mee en zo ja, waar ?
2. Kan de minister vice-president meer informatie geven over de aanpak van de hele opzet ?
3. In hoeverre gaat het hier om een beslissing waarop niet kan worden teruggekomen ?
4. Is er inspraak voor het betrokken gemeentebestuur en van de omwonenden ?
5. Wat zijn de gevolgen voor de flora en fauna van het gebied ?

6. Is er al een timing voor de uitvoering van de nodige werken ?

Antwoord

1. Een gecontroleerd overstromingsgebied bestaat uit een met dijken omringd gebied aan een tijrivier. Een lager gelegen overstroombare dijk tussen het gebied en de tijrivier, de overloopdijk, maakt overstroming van het gebied mogelijk bij verhoogde waterstanden in de rivier. De op Sigmahoogte aangelegde ringdijk houdt de overstromingen beperkt tot het daartoe bestemde gebied.

Wanneer nieuw gecontroleerd overstromingsgebied wordt aangelegd, gaat dit uiteraard gepaard met de bouw van een ringdijk en de ombouw van de huidige rivierdijk tot overloopdijk, met daarin de nodige uitwateringssluizen om het water bij het vloed laagtij terug te lozen.

Er wordt momenteel onderzocht waar overstromingsgebieden mogelijk zijn langs het volledige Zeescheldebekken, dus op het grondgebied van alle gemeenten die langs de Zeeschelde, Durme, Rupel, Zenne, Dijle en Netes gelegen zijn.

2. Het Sigmaplan heeft als hoofddoel het Zeescheldebekken te beveiligen tegen stormvloedenvanuit de Noordzee. Het plan werd opgesteld naar aanleiding van de overstromingsramp van 3 januari 1976 en hield rekening met de toenmalige eisen, wensen, inzichten en mogelijkheden. Een kwart eeuw later zijn die eisen, wensen, inzichten en mogelijkheden niet meer dezelfde, waardoor een actualisering van het Sigma-plan noodzakelijk is.

Door een groeiende bewustwording en een daaraan aangepaste wetgeving is er momenteel meer aandacht voor integraal waterbeleid, ruimte voor de rivier en een nieuwe veiligheidsbenadering. De meeste wetenschappers zijn het er bovendien over eens dat het klimaat de komende decennia aanzienlijk zal veranderen. Daarnaast zijn er instrumenten ontwikkeld waarmee het huidige en toekomstige gedrag van waterlopen gedetailleerd bestudeerd kan worden.

Een eerste aanzet tot de actualisering van het Sigmaplan werd reeds gegeven in de Langetermijnvisie Schelde-estuarium, die totstandkwam in nauwe samenwerking tussen de administratie Waterwegen en Zeewezen en Rijkswaterstaat,

directie Zeeland. Deze Langetermijnvisie Schelde-estuarium werd uitgebreid bediscussieerd in het Vlaams Parlement, wat op 15 mei 2001 resulteerde in een resolutie. Op 18 mei 2001 werd deze resolutie door de Vlaamse regering onderschreven. (*Stuk 684 (2000-2001) – Nr. 5 – red.*)

Momenteel wordt de studie voor de actualisering van het Sigmaplan voortgezet volgens de aanzet gegeven in de Langetermijnvisie Schelde-estuarium en de resolutie van het Vlaams Parlement. De nadruk ligt op het geven van ruimte aan de rivier in de vorm van onder andere gecontroleerde overstromingsgebieden. Een studie is lopende om na te gaan welke gebieden op een maatschappelijk verantwoorde manier kunnen worden ingeschakeld.

Eén van de potentiële gecontroleerde overstromingsgebieden is inderdaad gesitueerd ter hoogte van Hingene, maar dit moet nog verder bestudeerd worden.

3. Buiten de bouw van het overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde, zijn er nog geen definitieve beslissingen over de bouw van andere bijkomende overstromingsgebieden genomen.

De locatie van nieuwe overstromingsgebieden wordt thans afgewogen en bestudeerd.

4. Meerdere gemeentebesturen langs de Zeeschelde en de Durme werden door mijn administratie reeds ingelicht over de lopende studieopdrachten. De eerste fase (topografische opmetingen van beddingen en waterkeringen van Zeeschelde, Durme, Rupel, Dijle, Zenne en Netes) loopt nu teneinde en de tweede fase (het verzamelen van alle relevante informatie) is momenteel bezig. De principes en de algemene visie van het geactualiseerde Sigmaplan zullen eerstdaags worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Voor verdere uitvoering en realisatie op het terrein zal de administratie Waterwegen en Zee- wezen in overleg treden met alle betrokken gemeentebesturen en wordt in de nodige inspraak voorzien. De lokale besturen zijn het eerste aanspreekpunt van de bevolking en dienen daarom vanaf de fase van de visievorming betrokken te worden. Overigens worden thans, in het kader van de Langetermijnvisie Schelde-estuarium, voorstellen uitgewerkt om de in-

spraakprocedure van de betrokken lokale besturen structureel vorm te geven.

5. Dit is afhankelijk van de invulling van het gecontroleerd overstromingsgebied.

Een gecontroleerd overstromingsgebied heeft in eerste instantie een veiligheidsfunctie. Het gebied komt sporadisch onder water te staan, waardoor het huidige bodemgebruik minimaal wordt aangepast. Dit sluit niet uit dat deze gebieden ook kunnen worden aangewend voor actieve natuurontwikkeling.

6. Eerst zal het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde worden aangelegd en zullen de nog te realiseren dijkwerken volgens het oorspronkelijke Sigmaplan uitgevoerd worden. Op deze manier krijgt het Zeescheldebekken op korte termijn reeds een merkbare verhoging van de veiligheid.

Voor de aanleg van nog bijkomende overstromingsgebieden is thans nog geen timing bekend.

**Vraag nr. 54
van 18 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Ring Roeselare – Zwerfvuil

Langs de Roeselaarse ring valt het op dat er enorm veel zwerfvuil rondslingert, onder meer ter hoogte van het Clintonpark.

1. Op welke tijdstippen wordt het zwerfvuil langs de ring van Roeselare geruimd ?
2. Welke kosten brengt dit met zich mee ?
3. Op welke manier wordt dit zwerfvuil verwerkt ?

Antwoord

1. Het zwerfvuil langs de ring Roeselare wordt éénmaal per jaar geruimd.
2. De kostprijs van deze eenmalige opruiming bedraagt ± 75.000 frank.
3. Het zwerfvuil wordt gestort op een erkende stortplaats.

Vraag nr. 55
van 18 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Administratie Wegen en Verkeer – Proefproject organisatiestructuur

In het wegendistrict Brugge werd een proefproject bij de administratie Wegen en Verkeer opgestart teneinde de meest optimale organisatiestructuur en personeelsbezetting na te gaan.

Ondertussen kampen verschillende wegendistricten met sterke personeelstekorten.

1. Wat zijn de precieze doelstellingen van dit proefproject en hoe is het uitgewerkt? Hoeveel middelen werden hiervoor uitgetrokken?
2. Bestaat er reeds een evaluatie? Wat zijn de eerste conclusies?

Antwoord

1. De te bereiken doelstellingen zijn deze vervat in de door de Vlaamse regering goedgekeurde nota betreffende "het Wegendistrict, de basis voor een goed werkende Administratie Wegen en Verkeer".

Teneinde in het proefdistrict te kunnen nagaan of deze doelstellingen werkelijk realistisch zijn, werd de personeelsbezetting aangepast overeenkomstig de berekende personeelsbezetting die als basis dient voor de opmaak van het personeelsplan. De tekorten in niveau A en C werden ingevuld door een deel van de nieuwe aanwervingen in deze niveaus aan het district Brugge toe te wijzen.

Volgende middelen werden hiervoor uitgetrokken:

- uitbreiding burelen teneinde personeel te kunnen huisvesten;
- toewijzen van informatica- en bureaumateriaal aan de nieuwe personeelsleden;
- uitbreiding wagenpark met twee voertuigen (nog te leveren);
- totaalbedrag: ongeveer 3.000.000 frank.

2. De evaluatie in de diverse proefdistricten is thans aan de gang en zal voltooid zijn tegen eind dit jaar.

Eindconclusies dienen te worden getrokken na de definitieve evaluatie. Thans kan reeds gesteld worden dat de behandelingstermijn van de dossiers aanzienlijk is afgenomen en dat sneller kan worden ingespeeld op klachten van aangelanden en weggebruikers. Ook de netheid langs de gewestwegen is verbeterd.

Het is inderdaad de bedoeling deze personeelsuitbreiding zo vlug mogelijk in alle districten toe te passen.

Vraag nr. 56
van 18 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Leie Kortrijk – Hoogte spoorwegbrug

De herkalibrering van de Leie is volop aan de gang. Er blijken echter problemen te rijzen met de hoogte van de spoorwegbrug in Kortrijk, die onvoldoende hoog is voor de doorgang van containerschepen met drie lagen.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van het feit dat betrokken spoorwegbrug onvoldoende hoog heeft?
2. Werd hiertoe reeds contact opgenomen met de NMBS?
3. Wie dient de verhoging van deze brug te financieren? Is er reeds een raming van kostprijs gemaakt?

Antwoord

1. In het kader van de economische studie van de Seine-Scheldeverbinding werd de vrije hoogte van alle bruggen op deze vaaras onderzocht.

Tussen Gent en Kortrijk zijn de meeste bruggen op een vrije hoogte van 7 meter (3 lagen containers) of meer. Enkele bruggen en twee hefdeuren van sluzen moeten worden verhoogd. Ten zuiden van Kortrijk en dan vooral in Frankrijk hebben vele bruggen, waaronder enkele spoorwegbruggen, een vrije hoogte van 5,25 meter (2 lagen containers) of zelfs minder. De spoorwegbrug in Kortrijk heeft een vrije hoogte van 6,02 meter.

Aangezien er in Frankrijk geen concrete plannen zijn om de vrije hoogte van de bruggen op te trekken, wat trouwens een immens werk zou zijn, bijvoorbeeld voor de bruggen in de stad Rijsel, is het niet aangewezen louter om een vrije hoogte van 7 meter te bereiken nu reeds aan de spoorwegbrug in Kortrijk te raken. Beter is het, wanneer om andere redenen de herbouw van deze brug aan de orde is (bijvoorbeeld de ouderdom: de brug is reeds 60 jaar oud), de gelegenheid aan te grijpen om de vrije hoogte van 7 meter te realiseren. In de bovenvermelde studie werd aangetoond dat dit technisch mogelijk is zonder grote ingrepen op het aansluitende spoorwegnet. Hierbij moet worden opgemerkt dat voor een verbreding van de Leie geen volledige herbouw noodzakelijk is.

2. Gelet op het voorgaande, werd nog geen contact opgenomen met de NMBS.
3. Omtrent de kostenverdeling bij dergelijke werken werd in 1999 een algemene overeenkomst afgesloten tussen het Vlaams Gewest en de NMBS (en ook met De Lijn).

Deze kostenverdeling is van meerdere factoren afhankelijk. Zo is ze afhankelijk van wie de initiatiefnemer is voor het herbouwen van de brug, de staat waarin de brug zich bevindt en het feit of beide partijen (NMBS en gewest) een verruiming van de brug (hoger, breder, ...) willen. De kostprijs voor afbraak van de bestaande brug, bouw van de nieuwe brug en aanpassing van de sporen werd op 90 miljoen frank geraamd.

Vraag nr. 57
van 26 oktober 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kustverdedigingsproject Oostende – Gevolgen

Het door de dienst Kust van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) voorgestelde project om een strand en staketsel te realiseren in Oostende lijkt niet op onverdeelde bijval van de geïnteresseerden te kunnen rekenen. De voorstelling van de maquette in de wintertuin van het hotel Thermae Palace loopt slechts vijf dagen, zeker niet lang genoeg om de vele bezoekers de gelegenheid te bieden zich een idee te vormen van de toekomstige wijzigingen aan het uitzicht op zee.

Teneinde het wegzuigen van het aangevoerde zand – 2 miljoen m³ – te vermijden, wordt ook een onderzees duin uit grind aangelegd.

Deze werken kunnen door de bestaande zeestromingen evenwel aanleiding geven tot verschuivingen van de zeebodem, zoals dit destijds het geval was bij de aanleg van de buitenhaven van Zeebrugge.

Daarbij komt ook nog het project voor de aanleg van een kunstmatig eiland bestemd voor een windmolenpark, weliswaar op de grens van de territoriale wateren, maar waarvan de impact totnogtoe niet onmiddellijk te bepalen valt.

1. Werd het Waterbouwkundig Laboratorium van Borgerhout al ingeschakeld om uit te zoeken welke gevolgen deze werken zullen hebben op het reliëf van de zeebodem ?

Werden ook de mogelijke wijzigingen berekend aan de stranden tussen de Nederlandse en Franse grens als gevolg van het weghalen van 2 miljoen m³ zand uit zee ?

2. Werd reeds een milieueffectrapport (MER) aangevraagd met betrekking tot deze werken ?

Antwoord

1. De waterbouwkundige studies voor het kustverdedigingsproject en de afstemming van dit project op het project voor de aanleg van de nieuwe haventoeegang naar Oostende, werden uitgevoerd door het ingenieursbureau Haecon NV en het Waterbouwkundig Laboratorium van Antwerpen. Voor bepaalde specifieke studies werd ook de Universiteit Gent ingeschakeld. De studies werden gecoördineerd door de afdeling Waterwegen Kust, die haar ervaring inzake de uitvoering van waterbouwkundige werken aan de kust bij die studies heeft ingebracht.

Het Waterbouwkundig Laboratorium heeft simulaties met rekenmodellen en modellen op schaal uitgevoerd en heeft in het bijzonder ook gezorgd voor de kwaliteitscontrole van alle uitgevoerde studies.

Op basis van de uitgevoerde studies en simulaties is er in het MER-rapport van het kustverdedigingsproject een evaluatie gemaakt van de te verwachten impact van het kustverdedigingsproject op de stranden, de vooroever en de zeebodem. In het bijzonder werd ook de impact

van het kustverdedigingsproject op de stranden ten oosten van Oostende meegenomen in het MER-rapport.

In het kader van de opmaak van het MER-rapport werd het kustverdedigingsproject voor advies voorgelegd aan de Beheerseenheid van de Mathematische Modellen van de Noordzee (BMM), die verantwoordelijk is voor het milieubeheer van het Belgisch deel van de Noordzee. De BMM heeft het kustverdedigingsproject positief geadviseerd. In overleg met de BMM werd beslist dat mijn departement een nauwgezette monitoring zal uitvoeren van de impact van deze werken op de biologische gemeenschappen.

Het zand dat zal worden gebruikt voor de aanleg van het nieuwe strand in Oostende zal worden gewonnen in de bestaande vaargeulen naar de kusthavens en de Westerschelde en ook in de nieuwe vaargeul naar Oostende. Thans wordt jaarlijks ongeveer 20.000.000 m³ zand en slib gebaggerd in de bestaande vaargeulen voor de kust om deze op diepte te houden. Het nieuwe strand zal aldus aangelegd worden volgens het principe van "werk met werk" : geschikt zand dat in de vaargeulen wordt gebaggerd, wordt niet terug in zee gestort maar wordt naar de kust gebracht, waar het wordt gebruikt voor aanleg en onderhoud van de stranden.

Te noteren valt dat de baggerwerken in de vaargeulen en de impact van deze baggerwerken op het Noordzeemilieu ook nauwgezet worden opgevolgd door de BMM.

Men dient er wel rekening mee te houden dat de zogenaamde beschermingsdam met wandelpasserelle die in Oostende in het kader van het kustverdedigingsproject zal worden gebouwd, slechts een 450 meter in zee zal reiken : dit is slechts ongeveer 150 meter verder in zee dan de kop van het bestaande Westerstaketsel.

In Zeebrugge werden de nieuwe havendammen evenwel meer dan 3.000 meter in zee gebouwd. De uitbouw in zee van de beschermingsdam in Oostende is dus veel kleiner dan de uitbouw van de havendammen in Zeebrugge.

Ook in Zeebrugge ging het havenproject gepaard met een kustverdedigingsproject : in het kader van dat project werd tussen 1977 en 1979

in totaal 8.500.000 m³ zand op de stranden van de Oostkust opgespoten.

De zandsuppletie in Oostende is veel kleiner dan deze aan de Oostkust. De impact van het kustverdedigingsproject in Oostende op in het bijzonder de zeestromingen, is dan ook veel kleiner dan de impact van de werken in Zeebrugge en aan de Oostkust.

2. Het milieueffectrapport van het kustverdedigingsproject werd ondertussen voltooid. Het werd conform verklaard in augustus 2001.

Vraag nr. 58
van 26 oktober 2001
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Onbemande camera's – Stand van zaken

Om het aantal verkeersdoden op de gewestwegen terug te dringen, stelde de minister vice-president in de loop van de maand augustus zijn "flitsplan" voor. Om dat plan uit te voeren, schreef hij een brief aan alle Vlaamse gemeentebesturen met de vraag voorstellen te formuleren betreffende de plaatsing van onbemande camera's ter hoogte van "zwarte punten" of "zwarte wegvakken" op hun grondgebied.

Deze camera's zouden pas geplaatst worden na een overlegprocedure en na instemming van de federale diensten.

1. Hoeveel gemeenten hebben hun medewerking reeds toegezegd betreffende het plaatsen van onbemande camera's op hun grondgebied (graag een overzicht per gemeente/per provincie) ?
2. Hoeveel "zwarte punten" komen in aanmerking voor het plaatsen van een onbemande camera (graag een overzicht per gemeente/per provincie) ?

Antwoord

1. Tot begin november 2001 zijn een tweehonderdtal aanvragen gedaan door in totaal 58 gemeenten. Aanvragen komen nog steeds binnen.

Dit is als volgt provinciaal gespreid :

Provincie	Aantal aangevraagde gemeenten	Globaal aantal locaties
Antwerpen	12	20-tal
Vlaams-Brabant	15	50-tal
Limburg	14	70-tal
Oost-Vlaanderen	11	50-tal
West-Vlaanderen	6	10-tal
Totaal	58	200-tal

2. De ingediende aanvragen zullen :

- enerzijds getoetst worden aan een aantal objectieve kenmerken van het wegvak en de locatie waarop zij betrekking hebben.

De notie "gevaarlijk punt" zoals zij gedefinieerd werd in de objectieve behoefteanalyse en die aanleiding gaf tot de bepaling van een achthonderdtal "gevaarlijke punten" en een gelijkwaardig aantal "gevaarlijke zones", zal hierbij uiteraard betrokken worden.

Gedetailleerder ongevalgegevens (aantallen/specifieke types) betreffende de voorgestelde locaties zullen bijkomend bepalend zijn om tot een prioriteitenlijst ten behoeve van een meerjarenuitvoeringsplan te komen.

Indien een voorgestelde locatie niet in aanmerking wordt genomen, kan de gemeente voorstellen om haar aanvraag te bespreken binnen de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid, om na te gaan of lokale omstandigheden de plaatsing van een onbemande camera kunnen verantwoorden ;

- anderzijds zal voor de op deze basis "prioritaire locaties" uiteraard de in het KB van 11 oktober 1997 voorgeschreven overlegprocedure voor de plaatsing en de gebruiksomstandigheden van de vaste automatisch werkende toestellen in afwezigheid van een bevoegd persoon, worden gevolgd. (*KB : koninklijk besluit – red.*)

**Vraag nr. 59
van 26 oktober 2001
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Snelheidsbeperkingen – Stand van zaken

Om het aantal verkeersdoden op de gewestwegen terug te dringen, stelde de minister vice-president

in de loop van de maand augustus voor om een snelheidsbeperking van 70 km/u op de gewestwegen door te voeren. Om dat plan uit te voeren, schreef hij een brief aan alle Vlaamse gemeentebesturen met de vraag voorstellen te formuleren betreffende de mogelijke invoering van een snelheidsbeperking op de gewestwegen van hun grondgebied.

1. Hoeveel gemeenten hebben hun medewerking reeds toegezegd betreffende de invoering van een snelheidsbeperking van 70 km/u op hun grondgebied (graag een overzicht per gemeente/per provincie) ?
2. Welke gewestwegen komen hiervoor in aanmerking ?

Antwoord

1. Begin november 2001 zijn er een tweehonderdtal aanvragen, gedaan door in totaal 80 gemeenten.

Dit is als volgt provinciaal gespreid :

Provincie	Aantal aangevraagde gemeenten	Globaal aantal locaties
Antwerpen	12	25-tal
Vlaams-Brabant	21	30-tal
Limburg	17	50-tal
Oost-Vlaanderen	20	70-tal
West-Vlaanderen	10	25-tal
Totaal	80	200-tal

2. De ingediende aanvragen zullen worden getoetst aan een viertal objectieve kenmerken van het wegvak en de locatie waarop zij betrekking hebben, teneinde na te gaan of zij effectief in aanmerking komen voor een snelheidsbeperking van de huidige 90 naar 70 km/u.

Het betreft volgende objectieve kenmerken :

- onveiligheid met meetfactor "onveiligheid",
- bebouwingsdichtheid,
- obstakels met meetfactor "aantal obstakels/kilometer wegkant die zich op minder dan 2 meter van de rand van de rijweg bevinden",

- fietsvoorzieningen die zeer beperkt of niet aanwezig zijn.

De combinatie van één of meerdere van deze objectieve kenmerken zal bepalend zijn of een wegvak, en bijgevolg een daarvoor voorgelegd voorstel, vatbaar is voor de effectieve instelling van een snelheidsbeperking van 90 naar 70 km/u. Indien een voorstel niettemin niet aan deze criteria voldoet, kan de gemeente voorstellen om haar aanvraag te bespreken binnen de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid, om na te gaan of lokale omstandigheden de invoering van 70 km/u kunnen verantwoorden.

Vraag nr. 60
van 26 oktober 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Binnenvaart – Kaaimuren, baggerwerken, bedrijventerreinen

De betekenis van de binnenvaart is de jongste jaren duidelijk toegenomen. Statistieken tonen inderdaad aan dat het aantal tonkilometer dat via de Vlaamse waterwegen wordt vervoerd, in 2000 bijna 16 % hoger lag dan in 1996.

Er kon ook vastgesteld worden dat, dankzij de binnenvaart, ruim 250.000 vrachtwagens minder gebruikmaakten van het wegennet, het dubbele van de 115.000 die de binnenvaart het jaar voordien van de weg wist af te houden.

De economische en ecologische rol van de binnenvaart valt zeker niet te betwisten. De bouw van kaaimuren en een netwerk van containerterminals langs de binnenwateren heeft tot het succes bijgedragen.

1. Het bedrijfsleven heeft nog nieuwe dossiers ingediend voor de bouw van kaaimuren die, aangevaard door de administratie, nog de goedkeuring vergden van de Europese Commissie.

Is dit inmiddels gebeurd ?

Kan voor deze infrastructuurwerken dan ook gerekend worden op subsidies vanwege de Europese Unie (EU) ?

2. De binnenvaart kan zich enkel verder ontwikkelen indien ook het onderhoud van de waterwegen volgt.

Worden er maatregelen in het vooruitzicht gesteld om de diepgang van de waterwegen te ver-

beteren, om zo de rendabiliteit van de binnenvaartondernemingen te verhogen ?

Hoe is de campagne op het vlak van onderhoud en baggeren in 2001 verlopen ?

3. Het aanbieden van meer ruimte voor watergebonden ondernemingen is eveneens een heikel punt. Langs vele waterwegen liggen nog verlaten industriegronden die hiervoor zouden kunnen dienen.

Hoe verloopt het bouwrijp maken van deze terreinen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord

1. De Europese Commissie heeft, naar aanleiding van het voorstel van de Vlaamse overheid om met private partners projecten voor de bouw van kaaimuren op te zetten, een aantal bijkomende vragen geformuleerd. Op deze vragen werd reeds een antwoord aan de Europese Commissie bezorgd. Tot op heden heeft de Europese Commissie haar standpunt terzake nog niet bekendgemaakt.

Het door de Vlaamse overheid uitgewerkte privaat-publiek samenwerkingsproject omvat geen subsidies van de Europese Unie zelf. Voor bepaalde welomschreven projecten kunnen door de Europese Unie subsidies worden toegekend, zoals in het kader van PACT, LIFE, TEN, VIK. (*PACT : Pilot Actions for Combined Transport ; TEN : Transeuropese Netwerken ; VIK : Vlaamse Intermodale Kring – red.*)

2. In de voorbije jaren werden reeds diverse inspanningen geleverd om de diepgang op de waterwegen te verzekeren. Het grote probleem hierbij is dat er geen of onvoldoende bergingslocaties beschikbaar zijn voor het bergen van baggerspecie. Een groot deel van de baggerspecie is immers vervuild, en mag volgens de vigerende wetgeving niet herbruikt worden.

Ondertussen is voor de Gentse regio het project Fasiver opgestart en werd de stortput "Calle-moie" in Nazareth aangekocht voor de baggerwerken op de Leie. Het project Fasiver, dat betrekking heeft op de verwerking en berging van 450.000 ton droge onderhoudsbaggerspeciën uit

het stroomgebied van de Bovenschelde, kan in-gevolge de uitspraak van het hof van beroep van 23 november 2001 nu opnieuw opstarten. Dit project was immers door de rechtbank van eerste aanleg stilgelegd.

Waar mogelijk werd voor de diepgang in de rivieren baggerspecie verplaatst van de kritieke zones naar plaatsen met overdieptes, om zo de grootste nood te lenigen.

De campagne voor onderhoud van de binnenvaartwegen is verlopen zoals werd vooropgesteld in het "fysisch programma". De geplande baggerwerken in de Gentse regio konden echter niet volgens het programma gerealiseerd worden wegens de boven geschetste problemen met Fasiver. Voor het gebied van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen werd een grootscheepse campagne opgezet, waarbij onder andere het Kanaal Leuven-Dijle en het Kanaal Brussel-Charleroi opnieuw op hun oorspronkelijke diepte worden gebracht.

De inspanningen zullen ook in de volgende jaren voortgezet worden, uiteraard binnen het budgettair en reglementair kader terzake, onder andere inzake de bescherming van het leefmilieu.

Hierbij dient te worden benadrukt dat voor het bergen van baggerspecie de nodige locaties moeten worden gevonden, rekening houdende met de specifieke normering in het kader van het bodemsaneringsdecreet.

3. Het stimuleren van alternatieve vervoerswijzen, zoals de binnenvaart, is uitdrukkelijk opgenomen als doelstelling in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Evenals in het Mobiliteitsplan Vlaanderen, gaat in het ruimtelijk-orderingsbeleid heel wat aandacht naar gecombineerde vervoerswijze en multimodaliteit.

Een concreet doorwerkende optie betreft het reserveren van goedgelegen bedrijventerreinen langs belangrijke waterwegen in Vlaanderen (in hoofdzaak het op Vlaams niveau geselecteerde hoofdwaterwegennet) voor watergebonden activiteiten. Dit kan door het wijzigen van de bestemming van deze schaarse terreinen, door ze te reserveren voor bedrijvigheid die de waterweg als transportwijze gebruikt of als proceswater benut. Terreinen rechtstreeks gelegen aan de kade worden bij voorkeur gereserveerd voor bedrijven die de waterweg effectief als transportmodus gebruiken.

In voorbije gewestplanwijzigingen werd dit principe reeds op selectieve wijze toegepast. In geheel Vlaanderen werd tot nu toe ongeveer 180 hectare gereserveerd voor watergebonden ontwikkeling aan belangrijke binnenvaartverbindingen buiten de zeehavens.

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het bouwrijp maken van verlaten terreinen langs waterwegen ligt ook de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening na aan het hart, omdat de problematiek aansluit bij een urgentieproject dat onlangs door hem werd gelanceerd binnen het kader van het Strategisch Plan Ruimtelijke Economie. Dit urgentieproject had tot doel na te gaan in hoeverre er in de economische knooppunten van Vlaanderen reeds bestemde bedrijventerreinen voorkomen die om de één of andere reden niet op de markt komen. Dit onderzoek heeft een lijst opgeleverd met 55 terreinen, samen goed voor bijna 2.000 hectare op de huidige gewestplannen bestemd, maar nog niet gerealiseerd bedrijventerrein.

Deze lijst van het urgentieproject bevat reeds een aantal terreinen langs waterwegen die mogelijk in aanmerking komen voor ontwikkeling. Voorbeelden zijn terreinen in Ranst en Ham aan het Albertkanaal, in Willebroek aan het Zeekanaal Brussel-Rupel, in Kluisbergen aan de Schelde en in Sint-Pieters-Leeuw aan het Kanaal Brussel-Charleroi. Onder leiding van de administratie Economie en uit te voeren door de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij worden de ontwikkelingsmogelijkheden voor de 55 knelpuntterreinen verder onderzocht.

Daarnaast wordt aandacht besteed aan de binnenvaart als alternatieve vervoersmodus in plannings- en besluitvormingsprocessen die de mogelijkheden plaatsen binnen een ruimer ontwikkelingsperspectief. Een goed voorbeeld betreft het ontwikkelingsperspectief voor het Zeekanaal Brussel-Schelde opgemaakt door de NV Zeekanaal in 1998. Dit plan heeft onder meer de mogelijkheden voor kanaalgebonden bedrijfsontwikkeling onderzocht op reeds bestemde bedrijventerreinen, binnen het kader van rendabilisering van het kanaalgebruik.

In uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen heeft minister Van Mechelen, bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, onlangs een externe studieopdracht gegund voor het ontwikkelen van een visie op het economisch netwerk Albertkanaal. Dit plannings- en besluitvormingsproces kan leiden tot maatregelen om welbepaalde bedrijventerreinen langs het Al-

bertkanaal te ontwikkelen in het kader van watergebonden bedrijvigheid, bimodale of multimodale mogelijkheden.

Verder wil ik wijzen op de opdracht in de beheersovereenkomst van bepaalde waterwegbeheerders. Zij kunnen een grondbeleid voeren dat gericht is op het creëren van vestigingsmogelijkheden voor nieuwe watergebonden ondernemingen. Tegelijkertijd kunnen zij een actieve prospectie verrichten van potentiële watergebonden klachten, om te komen tot een verhoging van de trafiek.

Het nemen van initiatieven terzake is overigens een decretale opdracht van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen en van de Dienst voor de Scheepvaart, ieder binnen hun territoriale bevoegdheden.

Dit alles belet niet dat een tekort aan beschikbare industriegronden langs de waterwegen wordt vastgesteld. Daarbij komt dat in vele gevallen deze industriegronden ingenomen zijn door bedrijven en/of activiteiten die geen affiniteit hebben met de waterweg. Hierdoor gaat een grote maatschappelijke waarde verloren.

Daar waar de Vlaamse overheid zelf eigenaar is van de terreinen, kunnen initiatieven genomen worden voor het bouwrijp maken en het aantrekken van industriën, voorzover het ruimtelijk-orderingsbeleid dit toelaat.

Voor de overige terreinen staat de private ondernemer zelf in voor het initiatief om het terrein bouwrijp te maken. Daarbij is het voor de waterwegbeheerder van belang dat een watergebonden functie op het terrein wordt ontwikkeld. Het verplicht tot stand brengen van deze watergebondenheid is evenwel niet steeds voorgeschreven, zodat in deze gevallen de private eigenaar vrij is inzake invulling. Daarbij laat deze zich meestal inspireren door zijn eigen prioriteiten, en niet door het algemeen belang.

Het verplicht tot stand brengen van deze watergebondenheid door de private eigenaar is een materie die kan worden behandeld bij het afleveren van een milieuvergunning (Vlarem-reglementering) of van een bouwvergunning. Hierin kunnen bepalingen worden opgenomen waarbij de private eigenaar ertoe bewogen wordt de waterweg te gebruiken wanneer de economische en technisch-logistieke omstandigheden dit toelaten.

Bovendien wordt er ondertussen een actief promotiebeleid gevoerd door de waterwegbeheer-

ders en de VZW Promotie Binnenvaart Vlaanderen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger merkt, is voorzien in een breed gamma initiatieven met betrekking tot watergebonden terreinen. Ik ben ervan overtuigd dat het samengaan van deze initiatieven een belangrijke stimulans betekent voor de binnenvaart, als alternatief voor het wegvervoer.

Vraag nr. 61
van 26 oktober 2001
van de heer DIDIER RAMOUDT

Groenestroomcertificaten – Implementatie

Een aantal weken geleden heeft de Vlaamse regering, op voorstel van de minister vice-president, een uitvoeringsbesluit goedgekeurd waardoor vanaf 1 januari 2002 de groenestroomcertificaten worden ingevoerd. Deze worden toegekend aan producenten van groene stroom die kunnen aantonen dat zij op duurzame wijze elektriciteit opwekken uit hernieuwbare energiebronnen, zoals onder meer uit windenergie, bio- en stortgas en mest. De elektriciteitsleveranciers worden bovendien verplicht om tegen 2004 voor minstens 3 % van de geleverde elektriciteit groenestroomcertificaten voor te leggen.

1. Wie is verantwoordelijk voor de prijsbepaling van de stroomcertificaten ?
2. Is deze prijsbepaling voor alle "hernieuwbare" energiebronnen dezelfde ? Zo neen, waarom niet en waarom is er geen gelijkschakeling op Europees niveau ?
3. De Europese regelgeving inzake netbeheerders loopt niet van een leien dakje.

Komen groenestroomcertificaten prioritair ambtshalve op het net via de netbeheerder ?
4. Waar dient een elektriciteitsmaatschappij die zelf geen elektriciteit opwekt uit hernieuwbare energiebronnen, deze in de optiek van de minister bij voorkeur aan te kopen : bij Belgische groenestroomproducenten of kan het ook bij buitenlandse producenten ?

Antwoord

1. De certificaten worden toegekend door de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektri-

teits- en Gasmarkt (VREG) aan een producent van groene stroom als bewijs dat hij op een duurzame manier elektriciteit heeft opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen.

Tegelijkertijd worden de Vlaamse elektriciteitsleveranciers verplicht om tegen 2004 voor minstens 3% van de geleverde elektriciteit groenestroomcertificaten voor te leggen. De doelstelling voor 2002 en 2003 bedraagt 1,4 en 2%, en loopt na 2004 verder op tot 5% in 2020. Leveren de elektriciteitsbedrijven te weinig groene stroomcertificaten in, dan moeten ze op jaarbasis een boete betalen. Vanaf 2004 bedraagt die boete maximaal 5 frank per ontbrekende kilowattuur groene stroom.

Hierbij kunnen de leveranciers op twee manieren aan hun verplichting voldoen, namelijk zelf investeren in productie-installaties, of certificaten kopen op de markt. Producenten van groene stroom kunnen hun certificaten verkopen aan de elektriciteitsleveranciers.

De prijs van een verhandeld certificaat zal dus op een marktconforme manier bepaald worden door de wetten van vraag en aanbod.

2. Het onder punt 1 beschreven prijsvormingsmechanisme geldt voor al de groenestroomcertificaten die worden toegekend voor de elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen.

De energiebronnen waarvoor groenestroomcertificaten worden toegekend in Vlaanderen zijn windenergie, waterkracht, zonne-energie, biogas, stortgas, mest en biomassa. Onder "biomassa" wordt plantaardig materiaal verstaan uit land- en bosbouw of de voedingsmiddelenindustrie, niet-recycleerbaar papierpulp en ongevaarlijk houtafval. Verder komen ook nog een paar energiebronnen in aanmerking met een klein potentieel in Vlaanderen, zoals geothermische energie en getijden- en golfslagenergie, en enkele selectief ingezamelde organische afvalfracties zoals GFT, bermmaaisel, dierlijk afval, zuiverings-slib en frituuroliën (*GFT : groente-, fruit- en tuinafval – red.*). Restafval en verwerking samen met restafval komen niet in aanmerking.

De prijsbepaling van de groenestroomcertificaten voor al deze nieuwe energiebronnen is dezelfde.

3. De groenestroomcertificaten worden volledig gescheiden van de fysische elektriciteit (groene

stroom) verhandeld. De netbeheerders moeten zorgen voor een prioritaire behandeling van deze groene elektriciteitsstromen. Zo moet, als extra stimulans, groene stroom gratis over het net vervoerd worden.

4. Idealiter zou er een grote Europese markt voor groenestroomcertificaten moeten bestaan. In werkelijkheid zal dit maar het geval zijn indien de wederzijdse erkenning van groenestroomcertificaten tussen de lidstaten van kracht zou worden, wat momenteel niet het geval is.

Het systeem van Vlaamse groenestroomcertificaten is momenteel beperkt tot de Vlaamse elektriciteitsmarkt. Niettemin staat het de leverancier vrij om al dan niet buitenlandse groene stroom fysisch in te voeren.

Vraag nr. 62
van 26 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

R8 Kortrijk – Wegwijzers industriezone Heule-Kuurne

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 149 van 8 maart 2001 stelt de minister vice-president dat de aanduiding van de industriezone "Heule-Kuurne" op de R8 gepland is en gekoppeld wordt aan Kortrijk-Noord. Dit laatste zou volgens de minister vice-president een algemeen bekend gegeven zijn (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 11 mei 2001, blz. 1560 – red.*).

Talrijke omwonenden van de Oude Ieperse Weg in Heule (Kortrijk) ondervinden niettemin enorm veel verkeershinder van vrachtwagens die naar het industrieterrein "Heule-Kuurne" zoeken en hiervoor de afrit "Heule-Gullegem" nemen en zodoende in de bebouwde kom terechtkomen.

De bestaande bewegwijzering op de complexen van de R8 wordt stelselmatig vervangen door inwendig verlichte borden.

In welke mate is het in 1997 goedgekeurde bewegwijzeringsplan vatbaar voor actualisering, gezien de reële situatie waarbij vooral de industriezone "Heule-Kuurne" een knelpunt blijkt te zijn ?

De plaatsing van een informatiebord met de expliciete aanduiding van de rijrichting voor de industriezone "Heule-Kuurne" lijkt hierbij een voor de hand liggende oplossing te zijn.

Antwoord

De problematiek van de bewegwijzering op de R8 naar de industriezone "Heule-Kuurne" enerzijds en Heule – deelgemeente van Kortrijk – alsook Kuurne anderzijds, werd besproken in de Verkeerscommissie van Kortrijk.

Als gevolg van deze bespreking en na overleg werd beslist om op de R8 en zijn bedieningswegen de aanduiding "industriezone Heule-Kuurne" te plaatsen op die punten waar de reisweg voor beide bestemmingen van elkaar afwijkt.

Het plan met de richtingssignalisatie regio Kortrijk E17 – E403 – A19 – R8 zal in die zin aangepast en uitgevoerd worden.

**Vraag nr. 63
van 26 oktober 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Gratis openbaar vervoer – Gehandicapten

Vorig jaar kondigde de minister vice-president aan dat met ingang van 1 januari 2001 gehandicapten gratis met bus en tram konden rijden. Wie recht heeft op een gratis kaart, zou worden vastgelegd aan de hand van de gegevens van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH); de criteria zouden niet inkomensgebonden zijn. Ook verklaarde de minister vice-president dat De Lijn volop bezig is met aanpassingsprogramma's waardoor binnenkort al de helft van de lijnbussen over een lagevloerdeelte zal beschikken.

Begin september kondigde de federale regeringscommissaris aan dat ook alle Vlaamse gehandicapten die geen geld krijgen van het Vlaams Fonds, maar wel van het federale Ministerie van Sociale Zaken, een gratis pasje voor de Vlaamse bussen en trams zouden ontvangen.

1. Welke criteria werden er door het Vlaams Fonds uitgewerkt met het oog op het verkrijgen van een gratis vervoerspasje ?
2. Hoeveel personen met een handicap ontvingen ondertussen een gratis pas, en hierbij graag een overzicht naar aard van de handicap (motorisch, sensorisch, licht, matig, ernstig mentaal gehandicapt) ?
3. Worden de gebruikers met gratis pas geregistreerd en heeft de minister vice-president zicht op :

– wie wel en wie niet gebruikmaakt van zijn gratis pas ;

– in welke regio's veel gebruikgemaakt wordt van deze pas en in welke regio's niet ?

4. Over hoeveel bussen beschikt De Lijn en hoeveel van deze bussen werden reeds aangepast met een lagevloerdeelte ?
5. Welke criteria werden er uitgewerkt voor personen met een handicap bekend bij het Ministerie van Sociale Zaken, met het oog op het verkrijgen van een gratis vervoerspas ?
6. Hoeveel financiële middelen worden voor deze laatste groep vrijgemaakt en door wie ?

Antwoord

1. De ingeschrevenen bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ouder dan 6 jaar en jonger dan 65 jaar hebben recht op een gratis netabonnement van De Lijn (buiten deze leeftijdsgrenzen bestaat er gratis vervoer).

De inschrijving bij het Vlaams Fonds is het enige criterium.

2. In de periode van januari tot en met oktober 2001 zijn 76.646 netabonnementen aangemaakt en verzonden naar ingeschrevenen bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Overeenkomstig de wetgeving op de privacy heeft De Lijn geen gegevens over de aard van de handicap.

3. Het gratis netabonnement is een magnetische kaart (zoals nu gebruikt voor de biljet- en kaartreizigers), die geldig is tot eind 2002. De gehandicapten moeten bij het opstappen telkens hun netabonnement ontwaarden. Deze registratie laat een correcte beheersinformatie toe over het gebruik van het abonnement per lijn en periode (dag, week, maand) en over het totale gebruik ervan.

De netabonnementen zijn niet gepersonaliseerd via de magneetstrook. Informatie over de gebruiker van het netabonnement is niet na te gaan via de registratie.

Ontwaardingen per provincie :

Maand (2001)	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Limburg	West-Vlaanderen	Totaal
Maart	20.923	11.648	6.422	6.101	8.405	53.499
April	57.066	32.051	20.829	18.611	25.564	154.121
Mei	57.697	30.233	20.921	19.735	29.396	157.982
Juni	59.158	29.701	20.430	19.246	28.346	156.881
Juli	80.694	40.414	26.652	20.553	48.161	216.474
Augustus	102.780	50.430	32.228	30.941	49.945	266.324
September	109.730	56.236	36.558	36.955	50.543	290.022
Oktober	120.880	61.966	42.501	42.515	58.163	326.025
Totaal	608.928	312.679	206.541	194.657	298.523	1.621.328

4. Het park van De Lijn bestaat op dit ogenblik uit 1.740 voertuigen. Hiervan zijn er 791 of 45,46 % uitgerust met een lagevloergedeelte.

Recentelijk werd nog een bestelling geplaatst voor de vervanging van 170 voertuigen. Van deze nieuwe bestelling zijn er 153 voertuigen met een lage vloer. Na de levering zullen er dan 944 voertuigen op 1.740 zijn met een lage vloer, of ruim 54,25 %.

5. Voor de toekenning van het gratis netabonnement gelden de volgende voorwaarden :

- een tegemoetkoming ontvangen van het Ministerie van Sociale Zaken ;
- gedomicilieerd zijn in Vlaanderen ;
- jonger zijn dan 65 jaar en ouder dan 6 jaar.

6. Voor het gratis vervoer voor gehandicapten is niet in een apart budget voorzien. De middelen die hiervoor gebruikt worden, komen uit het totaalpakket aan financiële middelen uitgetrokken voor tariefmaatregelen in het algemeen.

Ook de uitbreiding van de rechthebbenden met de personen die een tegemoetkoming krijgen van het Ministerie van Sociale Zaken wordt gefinancierd met behulp van dit totaalpakket.

Vraag nr. 64
van 30 oktober 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Infrastructuurwerken – Economisch belang

Drie sectoren die hun belangen samen willen verdedigen, namelijk de Vlaamse Confederatie Bouw (VCB), Febeltex en Agoria Vlaanderen, stellen dat er in de Vlaamse industrie tussen de 10.000 en 12.000 vacatures zullen bijkomen ; opgedeeld in 5.000 à 6.000 bouwarbeiders, 1.500 textielarbeiders en 5.000 ingenieurs en ICT-deskundigen (ICT : informatie- en communicatietechnologie).

De drie voormelde sectoren vertegenwoordigen niet minder dan 57 % van de industriële werkgelegenheid in Vlaanderen en 40 % van de Vlaamse export. Bouw, textiel en technologie stappen blijkbaar ook gezamenlijk naar de overheid. Ze vragen onder meer ook meer aandacht voor infrastructuurwerken bij de verdere uitwerking van het Mobiliteitsplan Vlaanderen.

Aangezien mobiliteit van vitaal belang is voor de leefbaarheid van een samenleving, en aangezien vooruitzien een conditio sine qua non is van goed bestuur, is het dan ook nodig om vanuit de Vlaamse bevoegdheid inzake mobiliteit de nodige beslissingen te nemen, incentives te geven en het contact met het industriële veld te onderhouden.

Wordt er voldoende aandacht besteed aan het aspect van de infrastructuurwerken, uit het oogpunt van de samenhang tussen mobiliteit en werkgelegenheid, bij de verdere uitwerking van het Mobiliteitsplan ?

In hoeverre sluiten de analyses en prognoses van voormelde sectoren van de Vlaamse industrie aan bij het gevoerde beleid ?

Antwoord

Het ontwerp van mobiliteitsplan Vlaanderen, dat momenteel door het parlement besproken wordt, is gebaseerd op de notie "duurzame mobiliteit in Vlaanderen".

Kwaliteit inzake mobiliteit staat daarbij voorop. Dit beleid beoogt vanzelfsprekend op de eerste plaats de realisatie van mobiliteitsdoelstellingen. Deze dienen uiteraard compatibel te zijn met de andere doelstellingen zoals die geformuleerd en overeengekomen zijn in de Vlaamse regeringsverklaring. Dit impliceert ook dat – conform onder andere de filosofie inzake duurzame ontwikkeling – bij het uitwerken van mobiliteitsprojecten zowel milieuoverwegingen als overwegingen van sociale en economische aard meespelen, en in de mate van het mogelijke geoptimaliseerd worden. Met andere woorden: ook de problemen van werkgelegenheid zoals vermeld in de vraag, kunnen daarbij aan bod komen.

Eenmaal het Mobiliteitsplan Vlaanderen is goedgekeurd, zullen de daarin vermelde projecten uitgewerkt worden door de verschillende daarvoor bevoegde administraties (administratie Wegen en Verkeer, administratie Waterwegen en Zeewezen, administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten). De infrastructuurwerken zoals geformuleerd in de vraag, zullen dus steeds dienen te passen binnen het kader van het Mobiliteitsplan Vlaanderen en het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Tegen 2010 wens ik een duurzame mobiliteit te garanderen en de doelstellingen van het Mobiliteitsplan Vlaanderen gerealiseerd te hebben. Ongetwijfeld zal dit een positieve weerslag hebben op de werkgelegenheid, door het verbeteren van de mobiliteit van mensen, goederen en diensten. De investeringen op zich hebben ook grote invloed. Het budget inzake mobiliteit is in de afgelopen jaren reeds verhoogd en zal bij goedkeuring van het Mobiliteitsplan verder aangepast moeten worden. De overheidsinvesteringen op dit vlak hebben een grote impact op de werkgelegenheid, zowel direct als indirect.

Wat de invloed op de werkgelegenheid betreft, heeft onderzoek uitgewezen dat een bedrag van 1 miljard voor werken (investering en onderhoud) circa 250 mensjaren directe werkgelegenheid oplevert en nog eens circa 125 mensjaren indirecte werkgelegenheid.

Rekening houdende met het omvangrijke budget voor investeringen en onderhoud op het vlak van verkeer, begrijpt men meteen het belang van de overheidsinvesteringen in dit domein.

In het vooruitzicht van de opmaak van de Vlaamse begroting voor 2002 vroegen VCB, Febeltex en Agoria op een persconferentie van 13 juli 2001 meer aandacht te besteden aan economieversterkende maatregelen. Concreet verwachten zij een krachtiger innovatiebeleid, meer infrastructuurwerken in het kader van het mobiliteitsbeleid en een intensiever exportpromotiebeleid.

Op de persconferentie bleek wel dat de drie federaties vooral bekommerd waren over de enorme tekorten aan gespecialiseerd personeel. De industrie heeft naar eigen zeggen dit jaar en de volgende jaren meer dan 10.000 jobs in te vullen. In de textielsector zou er behoefte aan 1.500 arbeiders zijn, terwijl de informatie- en communicatie-industrie jaarlijks op zoek zou zijn naar 5.000 werknemers. De grootste behoefte aan gespecialiseerde arbeiders bestaat in de bouwsector, waar jaarlijks 6.000 à 7.000 mensen nodig zouden zijn. Volgens de sectoren Vlaamse Confederatie Bouw, Febeltex en Agoria zou het gaan om structurele tekorten en zal een verzwakkende conjunctuur – en in die situatie komen we hoe langer hoe meer – dit overigens niet verhelpen. Een deel van de geplande activiteiten binnen deze sectoren zou vaak niet kunnen worden uitgevoerd omdat de nodige werknemers, gaande van vaklui en technici tot ingenieurs en informatici, niet beschikbaar zijn.

Zoals ik vroeger reeds gesteld heb, moet ik uit het voorgaande vaststellen dat er zich bijgevolg hoe langer hoe meer een dilemma aftekent voor het mobiliteitsbeleid :

- enerzijds een vraag naar meer infrastructuurwerken, nodig om de open, op export gerichte economie in Vlaanderen veilig te stellen;
- anderzijds een vraag naar meer gespecialiseerd personeel, nodig om de gevraagde infrastructuurwerken te kunnen realiseren.

Het brusk optrekken van overheidsinvesteringen leidt dan enerzijds tot sterk toenemende prijzen en anderzijds tot een toenemend aandeel buitenlandse aannemers, die op termijn mogelijk Vlaamse aannemers kunnen verdringen.

Vraag nr. 65
van 30 oktober 2001
van de heer JOHAN MALCORPS

Antitankkanaal Antwerpen – Fiets- en wandelpaden

Het Antitankkanaal vormt een groene verbindingsstructuur die ook ideaal kan worden ingericht om te wandelen, te fietsen, paard te rijden en te vissen. Dit kan, aangezien de reservatie voor infrastructuur (wegen of waterwegen) niet langer in aanmerking komt.

Van Stabroek tot Oelegem zou deze gracht met een lengte van 40 kilometer een ruggengraat kunnen vormen voor recreatie dicht bij de Antwerpse agglomeratie. Er liggen al acht bewegwijzerde fietsroutes langs het Antitankkanaal of in de directe omgeving ervan.

Maar op dit ogenblik is enkel het gedeelte van het traject tussen Sint-Job en Oelegem geschikt voor recreatie. Ook het gedeelte tussen Stabroek en Sint-Job zou recreatief kunnen worden ontwikkeld. Voor de aanleg van wandel- en fietsroutes tussen Stabroek en Sint-Job dienen wel enkele hindernissen te worden weggewerkt. In Stabroek kan men langs de gracht wel wandelen, maar niet langs beide oevers. Op het traject van Schrans Smoutakker tot de Danckerseweg is fietsen onmogelijk. Twee derde van de route op Kapels grondgebied kan men, onder andere wegens omheiningen, niet betreden. Een privé-domein sluit het traject af en het feit dat ook een spoorlijn moet worden overgestoken, vormt een extra belemmering. In Braschaat kan je langs de rechteroever fietsen en wandelen van het Fort tot aan het natuurgebied van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Bos en Groen, maar vandaar kan je niet meer verder.

De uitbouw van recreatieve fiets- en/of wandelroutes op dit traject zou een forse meerwaarde betekenen voor het hele gebied.

Worden deze mogelijkheden onderzocht en wordt hierrond samenwerking gezocht met de provinciale en de betrokken gemeentelijke overheden? Wordt hierover ook overleg gepleegd met de minister bevoegd voor Toerisme?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Antwoord

De provincie Antwerpen heeft in opdracht van het Vlaams Gewest een bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk uitgetekend. Dit netwerk loopt gedeeltelijk langs gewestwegen. Dit provinciaal fietsroutenetwerk zal door de administratie Wegen en Verkeer gebruikt worden om te bepalen welke ontbrekende fietspaden langs gewestwegen eerst uitgevoerd moeten worden. Het is de bedoeling dat andere overheden ook van dit fietsroutenetwerk gebruikmaken om hun investeringsprioriteiten op het vlak van fietspaden te bepalen.

In dit bovenlokaal functioneel netwerk is een fietspad langs de volledige lengte van het Antitankkanaal opgenomen tussen Oelegem en Zandvliet. Dit betekent niet dat dit fietspad zal functioneren als verbinding tussen de beide eindpunten, maar veel eerder als schakel over een kortere afstand. Desalniettemin is een verbinding over de ganse lengte geselecteerd als "alternatieve functionele fietsroute". Deze categorie behelst in de meeste gevallen parallelle fietspaden in een rustigere omgeving. In het geval van het Antitankkanaal ligt er geen parallel fietspad. De verwachte potentiële op de voorgestelde fietsverbinding zijn voornamelijk van recreatieve aard.

Vermits deze route niet gelegen is langs een gewestweg en vooral geschikt is voor recreatief gebruik, kan de administratie Wegen en Verkeer niet instaan voor de aanleg van deze fietsroute. Hiervoor kan best een beroep gedaan worden op de provincie Antwerpen en/of lokale overheden.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
 VAN WELZIJN, GEZONDHEID
 EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 17
van 18 oktober 2001
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Kinderopvang – Personeelsverschuiving naar kleuteronderwijs

Elke kleuterschool heeft vanaf september 2001 recht op een kinderverzorgster voor minstens acht uur per week.

Volgens de media maken vooral kinderverzorgsters die in een crèche werkten gretig gebruik van de overstap naar het onderwijs, wegens een hoger loon en gezinsvriendelijke uren.

Bovendien zouden ook heel wat opvangmoeders hun werk reorganiseren of zelfs stopzetten om in het onderwijs aan de slag te kunnen.

1. Zijn die tendensen effectief waar te nemen ?

Zijn hierover al cijfers bekend ?

2. Vormt deze "onderwijs"-maatregel een bedreiging voor de kinderopvangsector ?

Antwoord

1. Kind en Gezin beschikt terzake niet over cijfergegevens, zodat de mogelijke tendens dat zowel kinderverzorgsters als opvangouders in groten getale de overstap naar werkgelegenheid binnen het kleuteronderwijs maken, niet objectief kan worden bevestigd of ontkend.

Uit contacten met de voorzieningen in kwestie bleek reeds eerder dat zowel kinderdagverblijven als diensten voor opvanggezinnen moeilijkheden ondervinden om voldoende kinderverzorgsters, respectievelijk opvangouders te vinden. De signalen omtrent personeelstekorten zijn sinds dit schooljaar dan ook zeker niet afgenomen. De redenen liggen echter niet uitsluitend in de mogelijkheid tot tewerkstelling in het onderwijs. Uiteraard verscherpt dit het probleem. De mate waarin, is momenteel evenwel niet echt duidelijk.

Eind november organiseert Kind en Gezin een overleg met de actoren uit de kinderopvangsector, waarbij onder meer het probleem van de personeelstekorten aan de orde zal zijn. Mogelijk wordt aldus na dit overleg de omvang van dit gegeven duidelijker.

2. Gezien het minder aantal te presteren en de meer gezinsvriendelijke werkuren en de in verhouding hogere verloning, is niet uit te sluiten dat deze "onderwijs"-maatregel enige bedreiging vormt voor de kinderopvang.

Als kinderverzorgende in het kleuteronderwijs werken, kan slechts indien men aan de door het onderwijs gestelde opleidingsvereisten voldoet. Deze zijn evenwel minder streng dan de opleidingsvereisten om binnen het minimaal vereiste personeelskader in een erkend kinderdagverblijf te kunnen werken. Onder meer deze ele-

menten kunnen impliceren dat de onderwijsmaatregel de al bestaande personeelsproblematiek in de kinderopvangsector versterkt, en aldus bedreigend werkt.

De kwantitatieve impact van een en ander op de feitelijke verdere beschikbaarheid van opvangouders en kinderverzorgsters binnen de erkende kinderopvang is ons, zoals al aangegeven, evenwel niet bekend. De werkgelegenheid voor kinderverzorgsters in het kleuteronderwijs is wel beperkt. Volgens cijfers van het departement Onderwijs werden er op 1 september 2001 506 FTE-prestaties in de functie als kinderverzorgende in het kleuteronderwijs ingevuld. Op basis van het aantal opvangplaatsen in de erkende kinderdagverblijven konden op 01.01.2001 1.930 FTE prestaties kinderverzorgende worden gesubsidieerd. In vergelijking met de reële werkgelegenheid is dit laatste cijfer echter een lichte overschatting, omdat kinderdagverblijven niet verplicht zijn voor restfracties kleiner dan vier opvangplaatsen een kinderverzorgster aan te stellen. Op basis van informatie van het departement Onderwijs bestaan er momenteel geen directe plannen om het urenpakket kinderverzorgende in het kleuteronderwijs uit te breiden.

Vraag nr. 18 van 18 oktober 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvang – Bijkomende plaatsen

In het raam van de Septemberverklaring maakte minister-president Dewael gewag van een uitbreiding van het aanbod aan kinderopvang met 4.200 van de beloofde 10.000 plaatsen.

1. Waar kwamen deze plaatsen bij volgens de aard van de dienst (gesubsidieerde diensten voor opvanggezinnen, private opvanggezinnen, particuliere opvanginstellingen, crèches, buitenschoolse kinderopvang, ...) en volgens de regio ?
2. Gaat het telkens om effectief ter beschikking gestelde plaatsen, of om principiële goedkeuringen tot uitbreiden (bv. diensten voor opvanggezinnen die wel mogen uitbreiden, maar geen opvanggezinnen vinden) ? Als het bovenvermelde enkel principiële goedkeuringen betreft, is het dan ook mogelijk om gegevens van effectieve bezetting te vermelden ?
3. In welke mate werd reeds uitvoering gegeven aan de mogelijkheden tot flexibele opvang en

opvang van zieke kinderen, waarvoor in de begroting 25 miljoen was ingeschreven ?

Antwoord

1 en 2. Het streefdoel van 10.000 nieuwe opvangplaatsen in de periode 2001-2004, dit is 2.500 bijkomende opvangplaatsen per jaar, betreft de voorschoolse opvang. Mogelijk worden enkele van de bijkomende plaatsen aangewend voor buitenschoolse opvang in een voorschoolse opvangcontext. De initiatieven voor buitenschoolse opvang zijn evenwel niet in deze uitbreidingsoperatie betrokken.

Het in deze context opgeven van het aantal bijkomende plaatsen over een specifieke periode is per definitie een precair gebeuren, omdat veel afhangt van de definiëring van de gehanteerde parameters. Het is immers zo dat, wanneer een principieel akkoord wordt toegekend aan een dienst voor opvanggezinnen of een kinderdagverblijf, er nogal wat tijd kan verlopen tussen de principiële beslissing en de feitelijke realisatie. Bij een kinderdagverblijf zelfs jaren.

De in de Septemberverklaring genoemde 4.200 plaatsen zijn het gevolg van een behoedzame raming. Voor 2000 is de feitelijke groei verrekend in de sectoren van de diensten, de kinderdagverblijven (met inbegrip van de buitenschoolse opvang verbonden aan een kinderdagverblijf), de particuliere opvanggezinnen en de particuliere opvanginstellingen. De bijkomende plaatsen in de initiatieven voor buitenschoolse opvang zijn niet meegerekend. Voor 2000 gaat het dan om 1.591 plaatsen. Daar zijn 1.000 plaatsen bijgeteld die door de raad van bestuur van Kind en Gezin principieel zijn toegekend aan diensten en kinderdagverblijven binnen het budget 2001 (in werkelijkheid ging het om ongeveer 1.300 plaatsen – marge is verantwoord vanwege uitvallers en spreiding van realisatie in de tijd).

Het aantal bijkomende plaatsen in de particuliere sector in de periode 1 september 2001 tot 15 september 2001 bedraagt 1.512 (cf. **bijlage 1**). Samen betekent dat : 4.103 plaatsen (1.591 + 1.000 + 1.512), afgerond op 4.200, wat minimaal is gezien de in meer toegekende principiële akkoorden in de gesubsidieerde sector.

In wat volgt, wordt een specifieke momentopname gemaakt van de situatie in 2001, door opgave van respectievelijk de gerealiseerde zelfstan-

dige opvangplaatsen, de in 2001 gerealiseerde of te realiseren plaatsen en de in 2001 principieel besliste plaatsen met realisatie in 2002 of later.

In 2001 gerealiseerde zelfstandige opvangplaatsen (tussen 1/1 en 15/9) :

– in mini-crèches	1.270
– in zelfstandige kinderdagverblijven	311
Totaal	1.581

(In dezelfde periode verminderde het aantal opvangplaatsen in zelfstandige opvanggezinnen met 69)

In 2001 gerealiseerde of te realiseren erkende opvangplaatsen :

realisatie principieel akkoord 2000

– in kinderdagverblijven	28
– in diensten voor opvanggezinnen	56

realisatie principieel akkoord 2001

– in kinderdagverblijven	85
– in diensten voor opvanggezinnen	252
Totaal	421

In 2001 principieel besliste plaatsen, realisatie in 2002 of later :

– in kinderdagverblijven	392
– in diensten	504
Totaal	896

Samenvatting :

– effectieve realisatie in 2001	2.002
– principieel beslist in 2001, realisatie in 2001 of later	896
– som	2.898

Een gedetailleerd overzicht van deze gegevens per provincie en per opvangsoort wordt gegeven in **bijlage 2**.

Om technische redenen, ten gevolge van de hervorming van het subsidiëringssysteem, is het op vandaag nog niet mogelijk de bezettingsgegevens 2001 van die voorzieningen welke een principiële akkoord tot capaciteitsuitbreiding verkregen, te vermelden.

3. Aangezien de regelgeving inzake flexibele opvang en thuisopvang van zieke kinderen momenteel nog in voorbereiding is, kon het hiertoe in de begroting 2001 ingeschreven bedrag nog niet worden besteed.

Naargelang de prioriteiten die er zijn in de kinderopvang vandaag, kan het eenmalig worden ingezet voor andere dringende opvangnoden. Een evaluatie terzake zal binnenkort plaatsvinden.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 19
van 18 oktober 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvang – Ouderbijdrageregeling

Tijdens de evaluatie na één jaar werken met het Beleidsplan Kinderopvang beloofde minister nogmaals dat er duidelijkheid zou komen rond het systeem van de ouderbijdragen.

Naar deze ouderbijdrage wordt immers vaak verwezen voor andere discussies, zoals inkomensgarantie voor opvanggezinnen, vergoedingen voor flexibele opvang, opvang zieke kinderen, ...

1. Hoever staat het op dit moment met de besprekingen terzake ?
2. Blijft de minister, en de regering, vasthouden aan de globale budgettaire nuloperatie, zoals de minister herhaaldelijk stelde ?
3. In hoeverre is dit te verzoenen met :
 - lagere tarieven voor lagere inkomens ;
 - geen verhoging voor middengroepen ;
 - geen te hoge bijdrage voor de hogere inkomens ;

- een procentueel gelijke inspanning voor alle inkomens ?

Antwoord

1. In het kader van het vastleggen van een nieuw ouderbijdragesysteem voor de erkende en gesubsidieerde sector ligt momenteel een voorstel voor dat recentelijk is geadviseerd door de raad van bestuur van Kind en Gezin.

Het is de bedoeling dat over dit voorstel verder overlegd wordt en dat ik op grond van de resultaten van het overleg eind november een beslissing neem.

2. Het uitgangspunt voor het overleg dat zal worden gevoerd, blijft de globale budgettaire nuloperatie. Het is immers zo dat de noden binnen de sector van de kinderopvang groot zijn.

Het verder vorm geven van de kinderopvang als een basisvoorziening vereist een engagement op vele niveaus. Vandaar dat de optie om binnen het ouderbijdragesysteem een zekere onderlinge solidariteit te laten spelen, te verantwoorden is.

3. Uitgangspunt voor het nieuwe systeem is in elk geval een procentueel gelijke inspanning voor alle inkomens.

Ook de lagere tarieven voor lagere inkomens kunnen als verworven worden beschouwd. Het effect van de hele operatie op de middengroepen en de hogere inkomens wordt verder nagegaan. Voor hogere inkomens is het zeker zo dat hun bijdrage wordt geplafonneerd op een absoluut maximaal bedrag. De gevolgen voor de middengroep worden, zoals al aangegeven, verder getoetst, ook rekening houdende met de nieuwe invulling van onder meer de kinderlast.

Vraag nr. 21
van 18 oktober 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Meerlinggezinnen – Thuishulp

Ouders van drie- en meer dan drielingen hebben recht op extra ondersteuning, zijnde minimum een fulltime kinderverzorgster en een halftime poetsvrouw, en dit gedurende drie jaar.

Gelet op de krapte op de arbeidsmarkt blijkt het niet zo evident om voor ouders van drielingen ook effectief een kinderverzorgster of poetsvrouw aan te werven.

1. Hoeveel ouders hebben in de afgelopen vijf jaar rechtmatig een aanvraag gedaan voor deze hulp ?
2. In hoeveel gevallen werd ook effectief een kinderverzorgster en poetsvrouw in dienst genomen voor de ouders van drie- en meer dan drielingen ?
3. Indien men geen kinderverzorgster of poetsvrouw vond, werd dan een andere compenserende maatregel genomen, zoals bijvoorbeeld de financiering van de kinderopvang of een tegemoetkoming in de kosten van de opvang ?

Antwoord

1. Op 1 januari 2001 kreeg Kind en Gezin een totaal van ongeveer 70 meerlinggezinnen toegewezen, waarin 134 contractuele personeelsleden waren tewerkgesteld.

Ik zeg "ongeveer", omdat in voornoemde gezinnen kinderen aanwezig zijn die in 1998, in 1999, in 2000 of in 2001 werden geboren. Dit betekent ook dat er voortdurend gezinnen afvallen van wie de kinderen de leeftijd van drie of zes jaar bereiken en dat, naargelang de aanvragen, er ook voortdurend gezinnen bijkomen. Met andere woorden : het is moeilijk op een exacte datum een exact cijfer te geven.

Vanuit de gegevens waarover Kind en Gezin beschikt, met name deze vanaf 1 januari dit jaar, kan alleszins worden gesteld dat de aanvraag van elk gezin kan en kan worden gehonoreerd overeenkomstig de bestaande regeling, ook al was dit niet steeds eenvoudig. In één enkel geval, waar de ouders, na meer dan een jaar werken met een voltijdse kinderverzorgster en na haar ontslag, verzochten om de halftijdse aanstelling van een kinderverzorgster in plaats van een voltijdse, ging geen van de drie geselecteerde kandidaten op de vraag in.

Tot slot vermeld ik dat de aanvragen die in de eerste drie kwartalen van 2001 binnenliepen – dat waren er negentien – ook zonder uitzondering konden worden gehonoreerd.

2. Het antwoord op de tweede vraag is deels vervat in het antwoord op de eerste vraag. Wat de poets hulpen betreft, werd er, aangezien hiervoor geen specifieke opleiding is vereist, telkens voor elke aanvrager een oplossing gevonden. Wat de kinderverzorgsters aangaat, werd in een aantal zeer uitzonderlijke gevallen noodgedwongen een beroep gedaan op een andere kwalificatie die de opleiding van kinderverzorgster benadert.

Alleszins kan worden gesteld dat voor elk gezin dat erom verzocht, een voltijdse kinderverzorgster (of een verwante opleiding) werd ter beschikking gesteld.

3. De onder de punten 1 en 2 geformuleerde antwoorden impliceren dat er geen situaties waren waarin compenserende maatregelen noodzakelijk waren. Volgens de bestaande regeling kan aan een gezin met een meerling een kinderverzorgster en een poetsvrouw worden toegewezen. Voor een gezin met een drie- of vierling gaat het om een voltijdse kinderverzorgster en een halftijdse poetsvrouw totdat de kinderen de leeftijd van drie jaar hebben bereikt.

Voor gezinnen met een vijf- en zesling wordt die hulp uitgebreid in die zin dat ook de poetsvrouw in voltijds dienstverband wordt ter beschikking gesteld tot de kinderen drie jaar zijn geworden. Na die leeftijd vervalt de aanwezigheid van een kinderverzorgster, maar blijft het gezin de hulp ontvangen van een halftijdse poetsvrouw tot de kinderen zes jaar worden. In de geldende regeling zijn er vooralsnog geen alternatieven voorhanden.

Wel is het zo dat in het geval van vervangingen bij langdurige afwezigheid van kinderverzorgsters wegens ziekte, het niet voor de hand ligt om tijdig in vervanging te voorzien, temeer omdat men veelal niet vooraf weet hoelang iemand zal afwezig blijven en/of ook omdat, naargelang de verdere looptijd van het project, weinig kandidaten bereid zijn voor slechts een korte periode zo'n vervanging op zich te nemen.

Vraag nr. 22 van 18 oktober 2001 van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Borstkankerscreening – Doelgroepinformatie

Op 15 juni 2001 ging in Vlaanderen – na moeilijke overlegjaren tussen verschillende belangengroepen

in de medische wereld – de georganiseerde borstkankerscreening van start. Alle vrouwen tussen 50 en 69 zullen om de twee jaar opgeroepen worden voor een mammografisch onderzoek.

Bij de start werd afgesproken twee werkwijzen te volgen : enerzijds kan een screeningsmammografie uitgevoerd worden na een verwijzing door de huisarts of gynaecoloog van de vrouw, anderzijds kan dit ook op uitnodiging van een regionaal screeningscentrum (RSC) en zonder verwijzing, waardoor een voorafgaand bezoek aan arts/huisarts dus niet nodig is. En omdat bovendien de mammografie volledig terugbetaald wordt door de ziekteverzekering, kan deelname aan het onderzoek helemaal gratis. Dit werkt uiteraard drempelverlagend.

In onder andere Kontich, Hove en Boechout stelden wij echter een rare werkwijze vast. Ondanks het feit dat het regionaal screeningscentrum alle vrouwen van 50 tot 69 uit deze gemeenten in de periode november 2001 – januari 2002 persoonlijk zal oproepen om zich – volledig gratis – te laten onderzoeken, vertrok er zeer recentelijk een brief vanuit die gemeentebesturen met de oproep aan de vrouwen om eerst langs de (huis)arts te gaan voor informatie en een voorschrift. Over de geplande actie van het RSC werd niet gesproken. Deze brieven zijn gebaseerd op een model aangeleverd door het lokaal gezondheidsoverleg (LOGO) waartoe zij behoren. De vrouwen die deze raad opvolgden, betalen dus minstens een raadpleging (de kosten van de ziekteverzekering gaan onnodig omhoog) en zij moeten zich bovendien tweemaal vrijmaken. Van drempelverhoging gesproken.

Zonder de belangrijke rol te onderschatten die vooral huisartsen kunnen en moeten spelen bij de sensibilisering van vrouwen tot deelname en bij de opvolging van vrouwen die een minder gunstige uitslag te verwerken krijgen, ben ik er ook van overtuigd dat vrouwen zelf moeten kunnen kiezen op welke wijze zij willen deelnemen aan het onderzoek.

1. Is deze werkwijze conform de afspraken die werden gemaakt over de georganiseerde borstkankerscreening ?
2. Hoe kan worden verkregen dat de eigen keuze van de vrouw als uitgangspunt wordt genomen en ook echt wordt gerealiseerd ?
3. Hoe kunnen de LOGO's de gemaakte afspraken mee helpen uitvoeren ?

Antwoord

1. De afspraken die in de schoot van de werkgroep borstkankerscreening werden gemaakt aangaande het eerste spoor (verwijzing van vrouwen uit de doelgroep 50-69 jaar via de behandelende arts naar een mammografische eenheid) en het tweede spoor (rechtstreekse uitnodiging door het regionaal screeningscentrum om zich aan te bieden bij een mammografische screening) waren de volgende :

- de eerste twee maanden na de officiële start van het borstkankeropsporingsprogramma wordt enkel het eerste spoor geoperationaliseerd ;
- niet vroeger dan twee maanden na de start kan de rechtstreekse uitnodiging via de regionale screeningscentra beginnen.

Aangezien de start van de georganiseerde borstkankeropsporing in Vlaanderen op 15 juni laatstleden werd gegeven en de twee maanden die daarop volgden midden in de zomervakantieperiode vielen, is geen enkel regionaal screeningscentrum vanaf 15 augustus beginnen uitnodigen. Bovendien brengt het plannen van een tweejaarlijkse cyclus van uitnodigingen in het werkingsgebied van de bij een regionaal screeningscentrum aangesloten LOGO's met zich mee dat sommige gemeenten al in het najaar 2001 aan bod kunnen komen, maar andere gemeenten pas in het voorjaar van 2003.

In het gemeentelijk infoblad van Boechout (editie september 2001) staat letterlijk vermeld : "Wie wil deelnemen aan het onderzoek, kan de huisarts of gynaecoloog raadplegen. Die bezorgt u een voorschrift. Sowieso krijgen alle vrouwen tussen 50 en 69 jaar in januari een uitnodiging van het regionaal screeningscentrum. Deze uitnodiging geldt als voorschrift."

Het infoblad van Hove communiceert hier als volgt over : "Voor vrouwen tussen 50 en 69 jaar is de mammografie vanaf 15 juni gratis. Vanaf dan kan je bij je arts terecht voor een voorschrift. Stel dit niet uit. Maak nu al een afspraak met je arts of spreek erover bij je volgend artsbezoek. Als je in december nog geen mammografie liet nemen, zal je een uitnodiging ontvangen om dit toch nog te doen. Met die uitnodiging kan je dan naar een erkend radioloog of naar de mammobiël."

Er is ook een brief vertrokken vanuit het gemeentebestuur naar de vrouwen uit de doelgroep die in Hove wonen en daarin staat : "Uw arts kan u meer vertellen over de mammografie en zal u doorverwijzen naar een erkend radioloog in uw buurt. Die zal dan een mammografie maken, wat niet meer dan een halfuurtje duurt. Ga dus niet rechtstreeks naar een radioloog, ga eerst naar uw arts, die u voldoende informatie én het nodige voorschrift zal geven."

Een identieke brief werd verspreid door het gemeentebestuur van Kontich.

De infobladen geven dus de beste informatie weer : het bestaan van twee sporen wordt erin aangekondigd. Het tweede spoor heeft als voordeel dat er geen financiële drempel bestaat, bij het eerste spoor dient het remgeld van de consultatie bij de behandelende arts wél betaald te worden. Enkel in het tweede spoor is er dus sprake van een mammografie die volledig gratis is.

De brieven vermelden enkel het eerste spoor en geven de indruk dat passage langs de huisarts noodzakelijk is. Uit navraag is gebleken dat de auteurs hiermee niet de bedoeling hadden om het tweede spoor weg te moffelen, maar wel om te voorkomen dat vrouwen zich zouden begeven naar radiologen zonder erkenning voor een mammografische eenheid (waar geen gratis screeningsmammografie kan worden genomen).

2. Uit recente ervaring blijkt dat er in de aanvangsperiode leergeld dient te worden betaald om de correcte informatie bij de doelgroep te brengen.

Het systeem is ook niet zo eenvoudig om uit te leggen : er zijn immers erkende mammografische eenheden en radiologische diensten die geen erkenning hebben als mammografische eenheid ; er is het eerste en het tweede spoor ; er is een diagnostische mammografie en een screeningsmammografie.

De enige methode om deze informatie op bevattelijke wijze over te brengen bij de vrouwen uit de doelgroep bestaat uit het rechtstreeks aanbieden van informatie aan de vrouwen zelf en het correct informeren van de behandelende artsen en andere intermediairen.

Alle huisartsen en gynaecologen die in het Vlaamse gewest wonen, hebben van de administratie een infobrief ontvangen.

De regionale screeningscentra richten informatie en een uitnodiging aan de vrouwen zelf. De LOGO's informeren de intermediairen.

Na de eerste cyclus zullen de keuzemogelijkheden ongetwijfeld voor iedereen duidelijk zijn geworden.

3. De administratie heeft in september een informatief nieuwsbericht gestuurd naar de LOGO's waarin duidelijk de verwachtingen van de overheid en de te hanteren code staan vermeld. Overigens werd het LOGO dat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger genoemde gemeenten bedient, uitgenodigd voor een gesprek naar Brussel met de administratie op 10 oktober laatstleden.

Tijdens dat overleg werden alleszins een aantal misverstanden weggewerkt en heeft het LOGO in kwestie zeer duidelijk te kennen gegeven dat de gemaakte afspraken ten volle zullen worden gerespecteerd.

Op 16 oktober zijn er immers brieven vanuit dit LOGO vertrokken naar de gemeenten waarin de complementariteit van de beide sporen en hun evenwaardigheid wordt beklemtoond. Bovendien wordt hierin ook expliciet de aankondiging van het tweede spoor via dezelfde infokanalen gesuggereerd.

Ik heb er dus alle vertrouwen in dat de LOGO's zeer constructief zullen meewerken aan de sensibilisering van de intermediairen en van de doelgroep in het kader van de borstkankeropsporing.

**Vraag nr. 23
van 18 oktober 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Tewerkstelling gehandicapten – Overheidsdiensten

Zie :

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 13
van 18 oktober 2001
van mevrouw Ann De Martelaer
Blz. 798

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt, door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 24
van 18 oktober 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Adoptie – Screening

Inzake adoptie wordt – vanuit de gebruikers – kritiek geleverd op de screening met het oog op de beginseltoestemming. Deze gebeurt op dit moment door een beperkt aantal centra voor algemeen welzijnswerk.

Mede met het oog op toekomstige besprekingen hieromtrent, volgende vragen.

1. Wordt deze screening gehouden op grond van een eenvormig instrument dat in alle centra wordt gehanteerd ?
2. Is en was er begeleiding en afstemming voor de personeelsleden die deze screening moeten uitvoeren en door wie wordt dit opgenomen ?
3. Bestaan er in de ons omringende landen, die toch ook aan het Verdrag van Den Haag moeten voldoen, gelijkaardige screeningsprocedures ?
4. Is er overleg op Europees niveau om een gemeenschappelijk screeningsinstrument te ontwikkelen ? Zo neen, is het dan niet zinvol om zo'n initiatief te nemen ?

Antwoord

1. De screening met betrekking tot de geschiktheid om te adopteren wordt gehouden op grond van een eenvormig instrument dat in de verschillende centra wordt gehanteerd.

In dit instrument zijn een aantal expliciete aandachtspunten opgenomen die dienen te worden nagegaan (bv. motivatie van de kandidaat, persoonskenmerken van de kandidaat, omgevingsfactoren). In de handleiding bij dit instrument wordt bij de verschillende aspecten een toelichting gegeven op basis van wetenschappelijke inzichten die er bestaan rond de risicofactoren en de beschermende factoren bij adoptie. Elke welzijnswerker die in deze evaluatieteams werkt, kent bovendien deze wetenschappelijke inzichten.

Dit instrument dwingt de gebruiker om de diverse relevante domeinen te onderzoeken en zich zeker niet vast te pinnen op de in een bepaalde situatie meest in het oog springende

zaken. Bovendien wordt verwacht van de gebruiker van het instrument dat hij telkens op basis van feitelijke gegevens argumenteert waarom iets als een risico- of een beschermende factor wordt gezien. Het is de bedoeling dat men in een multidisciplinair teamverband dan komt tot een beslissing inzake adopteerbaarheid, en dit garandeert uiteindelijk de objectiviteit zoals dit ook in andere domeinen van de hulpverlening gebeurt. De beslissing is uiteindelijk gebaseerd op een weging van risico- en protectieve factoren in multidisciplinair verband.

Het screeningsinstrument kan uiteraard geen "kookboek" model zijn op basis waarvan één persoon tot een beslissing komt. Dit zou onwetenschappelijk zijn en de illusie wekken dat er absolute criteria bestaan om te zeggen of iemand geschikt is om te adopteren.

2. Bij de introductie van het screeningsinstrument was er begeleiding van een door Kind en Gezin aangestelde expert.

Op dit moment wordt deze begeleiding voortgezet en meer toegespitst op de psychologische aspecten en de omgang met de kandidaat-adoptanten zelf. Deze begeleiding gebeurt door een expert die door het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk werd aangesteld.

3. Ook in de ons omringende landen wordt er gezocht naar objectieve screeningsmethoden, zoals hier in Vlaanderen.

Wat de omringende landen betreft, is er het meest overeenkomst met Frankrijk en met Nederland. In Frankrijk wordt ook een psycholoog betrokken. In Nederland worden dezelfde topics bevraagd. Ik verwijs in deze context naar het onderzoek dat ik recentelijk liet uitvoeren en naar het rapport "Gezinsevaluatie bij interlandelijke adoptie" dat ik recentelijk heb bezorgd aan de leden van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

4. Op bijeenkomsten rond het Haags Verdrag wordt inderdaad over deze thematiek nagedacht en overlegd. Het blijkt ook dat in de diverse landen de screening veel gemeenschappelijkheden heeft.

Dit neemt echter niet weg dat bepaalde landen ook nog eigen accenten leggen, die te maken hebben met bijvoorbeeld gehanteerde wetenschappelijke modellen (bv. in Vlaanderen en Nederland kijkt men meer vanuit een ecolo-

gisch, multifactorieel model naar ontwikkeling en opvoeding terwijl in Frankrijk het psychoanalytisch denkkader zeer populair is).

Veeleer dan te komen tot een uniform screeningsinstrument, lijkt het mij belangrijk dat iedereen uitgaat van het standpunt dat een geobjectiveerde manier van screenen wenselijk is én dat men in die context kiest voor een bepaald model en in multidisciplinair verband een afweging maakt.

Vraag nr. 25
van 18 oktober 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Gentse Kanaalzone – Stof

In de Gentse Kanaalzone zijn er heel veel klachten over stof. De oorzaken zijn veelvuldig, maar de grootste klachten betreffen toch de overslag in open lucht van petroleumcokes of kolen. Alhoewel uit informatie van het meetnet van stofemissie blijkt dat noch de grens-, noch de richtwaarden van Vlare II overschreden worden, tonen de herhaalde klachten van de omwonenden aan dat dit allemaal niet volstaat. De fijne zwarte stofdeeltjes verspreiden zich in de omgeving en geven in de eerste plaats heel wat hinder in huis.

Na de irritatie om die hinder, komt de vraag over de gezondheidsrisico's van dergelijke producten. Daarover is veel onduidelijkheid. Het stof kan worden ingeademd en komt terecht in tuinen op groenten. De gezondheidsrisico's van de inademing van het fijne stof, het PM10-stof, is één aspect. Maar er kunnen ook specifieke toxicologische effecten van deze petroleumcokes of kolen zijn. (*PM : Particulate Matter ; PM10 : fijn stof met aërodynamische diameter van < 10 µm = micrometer – red.*)

1. Welke gezondheidsrisico's levert het inademen of het consumeren van stof van petroleumcokes of kolen via groenten op ?
2. Indien de gezondheidsrisico's onvoldoende bekend zijn, is er dan onderzoek om dit hiaat aan te vullen of is dit onderzoek gepland ?
3. Indien de risico's wel bekend zijn, is het dan niet wenselijk de milieukwaliteitsnormen te verstrengen of te specificeren op stof van deze oorsprong ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

1. Kleine deeltjes in de lucht hebben een duidelijke en bovendien een belangrijke gezondheidsimpact, en dit zowel acuut als chronisch. Terwijl grote deeltjes tegengehouden worden door de bovenste luchtwegen, dringen kleinere deeltjes (PM10) dieper door in het ademhalingsstelsel en zelfs tot in de longen (PM2,5).

Reeds vanaf relatief lage niveaus wordt bij een stijgende concentratie een toegenomen dagelijkse sterfte door hart- en longaandoeningen gezien. Ook de ziekenhuisopnames wegens ademhalingsproblemen en cardiovasculaire aandoeningen nemen toe, evenals het dagelijks gebruik van medicijnen voor astmatische aandoeningen.

Deeltjes afkomstig van petroleumproducten of kolen bevatten polyaromatische koolwaterstoffen (PAK's), producten die kankerverwekkend zijn ter hoogte van het ademhalingsapparaat en het maag- en darmstelsel. Het is deze schadelijke eigenschap die gebruikt wordt voor de gezondheidsevaluatie. Andere eigenschappen zijn het veroorzaken van effecten op het afweersysteem en de reproductietoxiciteit. De opname van PAK's gebeurt voornamelijk via de ademhaling en via het voedsel.

Veelal wordt als gidsstof voor PAK's het benzo-a-pureen of B(a)P gebruikt. Risico-inschattingen op basis van B(a)P alleen onderschatten enerzijds waarschijnlijk het risico, aangezien PAK's meestal in mengsels voorkomen, maar B(a)P is anderzijds voorlopig zowat de enige PAK die een relatief deugdelijke kwantitatieve risicobeoordeling toelaat. Bij een luchtconcentratie van 1,2 ng B(a)P/m³ wordt een extra kankervoorkomen van 1/10.000 levenslang blootgesteld verwacht. Een excessrisico van 1/1.000.000 wordt verwacht bij luchtconcentratie van 0,012 ng B(a)P/m³ (*ng : nanogram – red.*).

2. In welke mate mensen in de Kanaalzone een risico lopen, hangt uiteraard af van de aanwezige concentraties van deeltjes en PAK's in de lucht en van de rechtstreekse en onrechtstreekse (voeding) blootstelling eraan. De meetgegevens van de Vlaamse Milieumaatschappij laten toe om een idee te krijgen over het aspect directe blootstelling. Wat de onrechtstreekse en dus de totale opname van PAK's in de Gentse Kanaalzone betreft, hebben we weinig gegevens.

Zeker is alvast dat deze zone, door de aanwezige industrie, potentieel een risico-omgeving is voor gezondheidsschade door externe milieu-invloeden. Dat is ook de reden waarom de Gentse Kanaalzone expliciet zal worden opgenomen in het biomonitoringsprogramma dat ik opzet, en waarvan momenteel de eerste fase, met zuigelingen als doelgroep, in volle voorbereiding is.

Voor kleine deeltjes wordt door mijn administratie, samen met de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, tevens een PBO-studie begeleid (*PBO : Programma Beleidsgericht Onderzoek – red.*). De studiedoelstelling is om "no regret" maatregelen te identificeren die de impact van fijn stof kunnen beperken. Naast literatuurstudie, worden er gerichte meetcampagnes verricht waarbij het stof gekarakteriseerd wordt. De onderzoekers nemen ook de chemische samenstelling en dus onder meer de PAK's onder de loep. De Gentse Kanaalzone is één van de locaties waar stof zal worden bestudeerd. Het meetpunt is gepland in Zelzate.

3. De risico's van zowel PAK's als kleine deeltjes op zich zijn dus zeker bekend en er worden inspanningen geleverd om op beide terreinen de kennis nog te vergroten en die ook te vertalen in een brongericht duurzaam beleid.

Mede door de zich verdiepende kennis worden de grens- en richtwaarden voor fijn stof opgelegd vanuit Europa – en uiteraard overgenomen in de Vlaamse milieuwetgeving – steeds strenger. In de richtlijn 80/779/1980 (geldend tot 01/01/2005) zijn grens- en richtwaarden voor totaal zwevend stof opgenomen. De daggemiddelde richtwaarde komt overeen met een PM10-niveau van 83-125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, de jaargemiddelde richtwaarde met 33 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. In de richtlijn 1999/30/EG (geldend vanaf 01/01/2005) is een PM10-daggemiddelde grenswaarde van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ opgenomen die jaarlijks slechts 35 keer mag worden overschreden, en ligt de jaargemiddelde grenswaarde op 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$.

Daar stopt het evenwel niet en vanaf 01/01/2010 wordt het aantal toegelaten overschrijdingen van de daggemiddelde grenswaarde van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ waarschijnlijk beperkt tot zeven per jaar en wordt de jaargemiddelde grenswaarde waarschijnlijk op 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ geplaatst (*μg : microgram – red.*).

Voor PAK's voorziet Vlarem II momenteel nog niet in een luchtkwaliteitsdoelstelling. Daarom wordt in de milieurapportering (MIRA) mo-

menteel de Nederlandse grenswaarde van 1 ng B(A)P/ m^3 gehanteerd als kortetermijndoelstelling (2002) en de richtwaarde van 0,2 ng B(a)P/ m^3 als middellangetermijndoelstelling (2010). Metingen van de Vlaamse Milieumaatschappij tonen dat het niveau van 1 ng B(a)P/ m^3 reeds in 2000 overal gehaald werd. Voor het niveau 0,2 ng B(a)P/ m^3 duiken op twee plaatsen in Zelzate nog problemen op.

Een dochtterrichtlijn luchtkwaliteit die normen voorschrijft voor PAK's is in ontwikkeling, maar wordt niet verwacht voor 2003. Door mij en mijn administratie werd echter aangedrongen om nu reeds grens-, richt- en streefwaarden op te nemen in Vlarem. De voorgestelde waarden bedragen respectievelijk 1, 0,5 en 0,01 ng/ m^3 als grens-, richt- en streefwaarde.

Momenteel bestudeert mijn collega Vera Dua, bevoegd voor het leefmilieu, het voorstel.

(*Antwoord Vera Dua, blz. 810 – red.*)

Vraag nr. 26
van 26 oktober 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gelijkekansenbeleid – Enquête bij de gemeenten

Door de directie van Gelijke Kansen werd aan de gemeenten – in het kader van een enquête rond het lokaal beleid inzake positieve acties en het gemeentelijk gelijkekansenbeleid – een vragenlijst voorgelegd, die zowel betrekking heeft op voormelde beleidsvlakken, als op gegevens aangaande het administratief en beleidspersoneel in de gemeenten.

Zonder de doelstellingen van deze enquête in vraag te willen stellen, die zeker nuttige gegevens zou kunnen opleveren nopens de op lokaal vlak gevoerde acties inzake gelijkheid van kansen, en dit met het oog op nieuwe initiatieven, worden de gemeentelijke administraties eens te meer opgezadeld met een tijdverslindende opdracht gelet op de omvang van de opgevraagde gegevens.

De gegevens dienden tegen 11 juli jongstleden aan de bovenvermelde directie te worden bezorgd.

1. Hoeveel gemeenten hebben dit tijdig gedaan ?
2. Hoeveel van deze gemeenten hebben de gegevens in hun totaliteit bezorgd aan de directie ?

3. Is er rekening gehouden met de door de regering beloofde vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten ?

Antwoord

Deze enquête was een initiatief van de federale dienst Gelijke Kansen, die onder de bevoegdheid valt van federaal minister Onkelinx. Ik ben op de hoogte van dit initiatief, maar ken, evenmin als de Vlaamse volksvertegenwoordiger, de resultaten ervan. Ik kan dan ook niet antwoorden op zijn vragen.

1. Nihil.
2. Nihil.
3. Nihil.

Vraag nr. 27 van 26 oktober 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Subsidies Nationale Loterij – Belang

Naar verluidt wordt een overheveling van (een deel) van de middelen van de Nationale Loterij naar de gemeenschappen/gewesten overwogen.

Via de middelen van de Nationale Loterij krijgen diverse projecten, initiatieven en sectoren in de welzijnssector een extra financieel steuntje. Voor sommige initiatieven zijn deze middelen overigens een noodzakelijke bron van inkomsten om het hoofd boven water te houden.

1. Welke sectoren vanuit de welzijnssector doen een beroep op deze middelen van de Nationale Loterij en om welk bedrag gaat het in de totaliteit van de welzijnsvoorzieningen ?
2. Kan de minister aangeven – per sector of aard van welzijnsvoorziening – hoeveel middelen er vanuit de Nationale Loterij worden toegekend ?
3. Kan de minister – per sector of per aard van welzijnsvoorziening – aangeven hoeveel procent deze middelen van de Nationale Loterij uitmaken van het budget van deze voorzieningen of sectoren (met uitsluiting van middelen voor infrastructuur) ?

4. In welke mate wordt reeds rekening gehouden met het eventuele wegvallen of verminderen van de inkomsten van de Nationale Loterij ?

Antwoord

1. De volgende afgelijnde sectoren binnen mijn bevoegdheidsterrein doen, mits ze voldoen aan de betrokken subsidiëringcriteria, een beroep op een aanvullende subsidie van de Nationale Loterij :

- gehandicaptenvoorzieningen,
- voorzieningen voor bijzondere jeugdbijstand,
- rusthuizen voor zorgbehoevende bejaarden,
- Kind en Gezin,
- allerlei voorzieningen zoals opgesomd in **bijlage** / regel 5.

Afhankelijk van het te verdelen winstsaldo gaat het jaarlijks om circa 335 miljoen frank voor de sectoren binnen mijn bevoegdheidsterrein.

Dit bedrag dient te worden verhoogd met het geld dat door de "federale voorafname" wordt toegekend aan bepaalde sectoren die eveneens tot mijn bevoegdheidsterrein behoren :

- projecten voor armoedebestrijding,
- projecten voor integratie van minderheden,
- subsidie aan het opvanghuis Payoke.

Afhankelijk van het winstsaldo gaat het jaarlijks om circa 190 miljoen frank die aan de bovenvermelde Vlaamse projecten kan worden toegekend.

2. Cijfers ontwerp winstverdeling voor het boekjaar 2001 (in fr.) :
 - gehandicaptensector : 254 miljoen
 - bijzondere jeugdbijstand : 11 miljoen
 - rusthuizen : 38 miljoen
 - Kind en Gezin : 22 miljoen
 - projecten voor armoedebestrijding : circa 32 miljoen

- projecten voor integratie van minderheden : circa 155 miljoen
 - subsidie voor het opvanghuis Payoke : 4.500.000
3. Het is onmogelijk te antwoorden op deze vraag. Ik ken de concrete budgetten van de respectieve instellingen of organisaties niet.

Ik voeg als **bijlage** de toewijzingscriteria die de Vlaamse volksvertegenwoordiger een inzicht geven in de verhoudingen tussen de aanvullende subsidie van de Nationale Loterij ten opzichte van de eigen investerings- en/of werkingsmiddelen van de betrokken instelling of organisatie.

4. Er wordt geen rekening gehouden met het eventueel wegvallen van de middelen van de Nationale Loterij. Het Lambermontakkoord bepaalt duidelijk in welke verhoudingen de zogenaamde winsten van de Nationale Loterij worden overgedragen aan de verschillende gemeenschappen.

Het te verdelen bedrag schommelt jaarlijks, daar het afhankelijk is van de winsten die in het betrokken boekjaar door de Nationale Loterij effectief zullen worden gemaakt. De Vlaamse regering heeft beslist om voor 2002 de huidige subsidiëeringscriteria van de Nationale Loterij als overgangsmaatregel onverkort toe te passen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 28
van 26 oktober 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvang – Gezinsinkomen

De minister wenst een nieuw systeem van ouderbijdrage door te voeren dat moet passen binnen een nulbudget. Midden- en hogere inkomens compenseren op die wijze de lagere bijdragen van de lage inkomens.

Voor dit debat is het goed een zicht te hebben op de inkomens van jonge gezinnen die gebruikmaken van de diverse vormen van kinderopvang.

1. Bestaat er een onderzoek omtrent het inkomen van gezinnen met jonge kinderen (uitgesplitst : 0-3 jaar ; 3-6 jaar ; 6-12 jaar) en hoeveel gezinnen zijn terug te vinden in de diverse inkomenscategorieën ?

Hoeveel gezinnen (ook procentueel) – gerelateerd aan de verschillende inkomenscategorieën – zijn terug te vinden in de gesubsidieerde kinderopvang enerzijds, in de particuliere kinderopvang anderzijds ?

2. Is er terzake een evolutie vast te stellen (voor zover cijfers van de jongste vijf jaar beschikbaar zijn) ?
3. Hoeveel procent van de gezinnen die gebruikmaken van gesubsidieerde kinderopvang zal – op grond van de nieuwe regeling, voorgesteld door de minister – minder moeten betalen dan vroeger, en hoeveel procent meer ?

Antwoord

1. Teneinde met betrekking tot de ouderbijdragen een aantal simulaties te kunnen maken, is door Kind en Gezin (K&G) een bestand gecreëerd waar voor 10.000 kinderen gegevens zijn samengebracht met betrekking tot het gezinsinkomen, het aantal kinderen in het gezin, het aantal opgevangen kinderen in het gezin en het opvangpatroon waarvan wordt gebruikgemaakt.

Omdat voor de gezinsinkomens die hoger liggen dan het inkomen dat aanleiding geeft tot het behalen van de maximale ouderbijdrage geen specifieke gegevens bekend waren, is bij de administratie Financiën, op het moment dat het vermelde bestand werd ingevuld, navraag gedaan naar de inkomenscategorieën van mensen die hun kinderopvangkosten fiscaal aftrekken.

Op grond daarvan is, zowat anderhalf jaar geleden, volgende tabel gemaakt. Voor de inkomens waarvoor geen gegevens bekend zijn, is een theoretische inschaling gebeurd op grond van de algemene gegevens van Financiën.

Verdeling van de inkomens van gezinnen die kinderopvangkosten fiscaal in rekening brengen

Inkomensschijf (in frank)	Volgens Financiën		Volgens K&G-bestand		K&G-bestand ook omgerekend voor onbekende inkomens
0 - 198.000	0,68	0,68	0,59	0,59	0,59
198.000 - 300.000	0,78	1,46	0,9	1,49	0,90
300.000 - 400.000	1,75	3,22	3,2	4,69	3,20
400.000 - 500.000	2,44	5,66	2,24	6,96	2,24
500.000 - 600.000	2,98	8,64	2,29	9,22	2,29
600.000 - 700.000	3,69	12,33	2,39	11,61	2,39
700.000 - 800.000	4,02	16,35	3,11	14,72	3,11
800.000 - 900.000	4,43	20,78	3,6	18,32	3,60
900.000 - 1.000.000	5,08	25,86	5,15	23,47	5,15
1.000.000 - 1.100.000	5,91	31,76	5,34	28,81	5,34
1.100.000 - 1.200.000	6,61	38,37	6,64	35,45	6,64
1.200.000 - 1.300.000	7,07	45,44	7,11	42,56	7,11
1.300.000 - 1.400.000	7,16	52,61	7,1	49,66	7,10
1.400.000 - 1.500.000	6,77	59,37	7,3	56,95	7,30
1.500.000 - 1.600.000	6,18	65,55	6,03	62,99	6,03
1.600.000 - 1.700.000	5,60	71,15	5,46	68,45	5,46
1.700.000 - 1.800.000	4,65	75,80	3,07	71,52	5,09
1.800.000 - 1.900.000	3,94	79,74	2,27	73,79	4,31
1.900.000 - 2.000.000	3,31	83,06	1,56	75,35	3,62
2.000.000 - 3.000.000	13,49	96,54	3,29	78,64	14,75
3.000.000 - 4.000.000	2,27	98,81	0,14	78,78	2,48
4.000.000 - 5.000.000	0,65	99,46	0,06	78,84	0,71
5.000.000 - 10.000.000	0,48	99,94	0,02	78,86	0,53
> 10.000.000	0,06	100,00	0	78,86	0,06
	100		78,86		100,00
			21% onbekend		

- Ik beschik terzake niet over cijfers van de jongste vijf jaar.
- Het is onmogelijk om in algemene percentages een uitspraak te doen over hoeveel procent van de gezinnen meer of minder moet betalen in een eventueel nieuw ouderbijdragesysteem. Het is immers zo dat veel afhangt van de gezinssituatie.

Aangezien de modaliteiten met betrekking tot onder meer de kinderlast zijn aangepast (vroeger was er een tweeledige vermindering gekoppeld aan enerzijds kinderlast en anderzijds de gelijktijdige opvang, in het eventueel nieuwe

systeem is er enkel een (aangepaste) aftrek ten gevolge van kinderlast) kan en zal wat ouders betalen variëren (aantal kinderen, aantal kinderen in opvang, opvangpatroon, ...).

Vraag nr. 29
van 6 november 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 8

van 6 november 2001
van de heer Johan De Roo
Blz. 745

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 37 van 14 november 2001 van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Guldensporenslag – Herdenkingsinitiatieven

Werden door de minister initiatieven gepland naar aanleiding van de herdenking van de zevenhonderdste verjaardag van de Guldensporenslag en zo ja, welke ?

Wordt ervoor gezorgd dat deze initiatieven niet zullen onderdoen voor gelijkaardige herdenkingen in het buitenland ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 3 van 2 oktober 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Strategisch plan gedetineerden – Sport

Tijdens de voorstelling van de "implementatie strategisch plan gedetineerden" bleek dat bij de gedetineerden de behoefte aan meer sportmogelijkheden groot is. Hiervoor werd in de begroting 2001 2 miljoen ingeschreven.

Op deze startbijeenkomst bleek dat deze middelen tot nu toe niet besteed werden. Allicht is de wissel in de bevoegdheden, van minister Sauwens naar minister Anciaux, hierbij de verklaring.

Heeft de minister al beslist hoe hij deze middelen alsnog zal besteden, rekening houdende met de engagementen van de regering bij de opmaak van de begroting 2001 ? Welke parameters hanteert hij hierbij ?

Antwoord

Op de begroting 2001 werden nog geen middelen ingeschreven voor het strategisch plan gedetineerden. Voor 2002 is dit wel gebeurd, en dit voor een bedrag van 2 miljoen voor "sport in gevangenis". De besteding van deze middelen wordt thans uitgewerkt.

Gezien de specificiteit van de sector en bij wijze van kennismaking werd reeds door kabinetsmedewerkers en mensen uit de administratie bevoegd voor Cultuur en Sport een bezoek gebracht aan de hulpgevangenis van Leuven op 26 juli 2001. Naar aanleiding van dit bezoek werd voorgesteld een task force te installeren rond het thema "vorming, ontspanning, sport in de gevangenis". Hierin zouden verantwoordelijken kunnen zitten van kabinet, administratie, ondersteuningsstructuren, werkveld en justitie.

Op de agenda van de eerste bijeenkomst van de task force, gepland voor de tweede helft van november van dit jaar, zal de besteding van de middelen inzake sport in gevangenis zeker op de agenda staan. Binnen de task force zal voornamelijk gereflecteerd worden over de uitwerking en evaluatie van het cultuur- en sportbeleid in het kader van de vorming, ontspanning en sport binnen gevangenis.

Het project voor sport dient inhoudelijk nog concreet uitgewerkt te worden. Naar aanleiding van de implementatie van het strategisch plan voor gedetineerden werden voorbereidingen getroffen om in het kader van het proefproject "regio Kempen" met een omgevingsanalyse van start te kunnen gaan. Er zal in deze aanvangfase onder andere met de Beleidscel Samenleving en Criminaliteit contact opgenomen worden over de verdere uitwerking, mogelijkheden, contactpunten, etcetera, inzake sport. Op die manier zullen concretere voorstellen geformuleerd worden in het kader van een strategisch plan.

Vraag nr. 5
van 2 oktober 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Brussel – Ambtelijk overleg

Voor een degelijke toepassing en uitvoering van de Vlaamse regelgeving in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad dient er op frequente basis overleg plaats te vinden tussen de administraties van de Vlaamse regering enerzijds en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) anderzijds. Volgens de Beleidsnota Brusselse Aangelegenheden is er een Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel. De werkzaamheden van dit orgaan resulteren in de opmaak van rapporten, die door de regering in voortgangsrapporten worden gegoten, aldus de beleidsnota (*Stuk 145 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 8 – red.*).

Om tot een goed, geïntegreerd beleid voor Brussel te komen, is het noodzakelijk dat de neuzen van de twee administraties in dezelfde richting wijzen. Dit kan natuurlijk best door een dergelijk overleg. Voor elke gemeenschapsbevoegdheid die de Vlaamse regering voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad waarneemt, moet er op geregelde basis overleg zijn tussen de respectievelijk bevoegde administraties.

1. Hoe vaak is er het voorbije parlementaire werkjaar overleg geweest tussen de twee respectievelijk bevoegde administraties van Cultuur, Welzijn en Onderwijs ?
2. Bestaat de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel nog ?

Zo ja, wat is de huidige samenstelling ?

Heeft deze Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel in het voorbije werkjaar nog rapporten opgemaakt ? Over welke thema's ?

Heeft de Vlaamse regering hier gevolg aan gegeven – in de vorm van voortgangsrapporten of in een andere vorm ?

En met welk resultaat : hoe hebben die rapporten bijgedragen tot een betere implementatie van het Vlaamse gemeenschapsbeleid in Brussel ?

Zo neen, waarom niet ? En op welke manier wordt dan het overleg tussen de administraties georganiseerd ?

Antwoord

De Gemengde Ambtelijke Commissie bestaat nog, maar slechts slapend. Ik had aangekondigd dat zij in de loop van 2001 opnieuw actief zou worden. Dat gebeurde niet.

Nogal wat energie ging de eerste helft van 2001 naar de institutionele verhoudingen in Brussel, in de eerste plaats naar de Lambermont- en Lombardbesparingen, en vervolgens naar de voorbereiding van een kerntakengesprek tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De vorige Gemengde Ambtelijke Commissie had immers, onder impuls van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, voortreffelijk werk geleverd. Werk dat voor beide administraties ad hoc verder uitgewerkt diende te worden. Het leek me wenselijk eerst een concreet voorstel uit te werken voor de taakverhouding tussen Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse Gemeenschapscommissie, als kapstok waaraan vervolgens een aantal concrete vragen aan de Gemengde Ambtelijke Commissie konden worden opgehangen.

Dit betekent echter niet dat er geen overleg geweest zou zijn. Het is me niet mogelijk een uitputtende opsomming te geven van de contacten die er tussen beide administraties geweest zijn, omdat het geen gestructureerd overleg betrof, maar veeleer ad hoc.

- De Coördinatiecel van de Vlaamse Gemeenschap en de dienst Communicatie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie werkten samen een voorstel tot afstemming van het communicatiebeleid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie uit.

Het voorstel werd tot tweemaal toe in de Vlaamse Gemeenschapscommissie besproken, zonder evenwel tot een consensus te komen.

- Een ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschapscommissie maakte deel uit van de adviesraad die in de schoot van de Vlaamse Gemeenschap de zorgverzekering uitwerkte.

Om redenen van beheersbaarheid leidde dit tot een sui generis regeling voor Brussel die slechts gedeeltelijk kan bevredigen.

- De opdrachthouder inburgering van de Vlaamse Gemeenschapscommissie maakt deel uit van elk ambtelijk overleg over inburgering in voorbereiding van het decreet.

De resultaten zijn daar nu al merkbaar van : een relevante stijging van het aantal trajecten voor Brussel, de erkenning van de Brusselse eigenheid, de integratie van het vrijwilligersaanbod NT2 in de reguliere voorzieningen (*NT2 : Nederlands Tweede Taal – red.*).

- Via het convenant met de VZW Voorrangsbepaald Brussel is er een structurele band tussen de directie Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap.

Die leidde zonder twijfel tot een betere coaching van de basisscholen met OVB in Brussel en tot een kwaliteitsverbetering van het Nederlandstalig onderwijs (*OVB : onderwijsvoorrangsbepaald – red.*).

- De directie Financiën en Algemene Zaken van de Vlaamse Gemeenschapscommissie maakt deel van een ambtelijke werkgroep over de harmonisering van het boekhoudkundig systeem van gemeenten en OCMW's, met het oog op een betere afstemming van en controle op de financiële verrichtingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.
- De respectieve directies en diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie werden nauw betrokken bij de opmaak én de implementatie van de decreten op het plaatselijke en regionaal jeugdbeleid, op het lokale cultuurbeleid en op het sportbeleid.

Hierin werd voor Brussel steeds een bijzonder gunstige regeling getroffen, die een stijging van de middelen koppelde aan een grote autonomie voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie en aan nieuwe kansen voor de uitbouw van een structurele relatie met de Brusselse gemeenten.

- Ad hoc overleg, vaak in gemengde vorm tussen administraties en kabinetsmedewerkers, werd gehouden over : de normen voor het deeltijds kunstonderwijs (die voor Brussel erg gunstig verliepen), de situatie van de buitenschoolse kinderopvang, de implementatie van het social-profitakkoord, de gemeenschappelijke promotiecampagnes (Wonen in Brussel), gemeenschappelijke publicaties (Sprakmaker), sportinfrastructuur.

Een en ander leidde, zoals uit deze onvolledige lijst mag blijken, tot vrij concrete resultaten. Vooruitlopend op de uitvoering van de Beleidsbrief Brussel 2002 wil ik hier een structureel luik aan toevoegen.

In het kader van het kerntakendebat tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden in de beleidsbrief immers een aantal concrete vragen gesteld die de Gemengde Ambtelijke Commissie verder moet uitwerken. Het gaat daarbij niet om het opmaken van inventarissen en rapporten, maar om vrij punctuele vragen om op een aantal van de gestelde problemen tegen juli 2002 een concreet antwoord te formuleren. Elk van deze vragen zal door de ambtenaren die op dat vlak deskundig zijn, uitgewerkt moeten worden, voor een aantal thema's zelfs in een gemengd overleg moet de belangrijkste partners op het veld.

Aan de leidende ambtenaren van beide administraties zal eerstdaags gevraagd worden deze groepen samen te stellen en te coachen.

**Vraag nr. 6
van 2 oktober 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Brussel – Ministerieel overleg

De besprekingen tussen de leden van de Vlaamse regering en de collegeleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) zijn onontbeerlijk voor een degelijke implementatie van de Vlaamse regelgeving in de Brusselse specifieke situatie. Derhalve moeten zij op geregelde basis samenkomen om te overleggen hoe ze deze regelgeving op de efficiëntste manier kunnen uitvoeren.

1. Hoe vaak is er het voorbije parlementaire werkjaar overleg geweest tussen de collegeleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse regeringsleden ?

Als dit gebeurde, op wiens initiatief vonden de besprekingen dan plaats ?

2. Hebben de Vlaamse ministers van Welzijn, Cultuur en Onderwijs tijdens het voorbije parlementaire werkjaar bij belangrijke teksten steeds overlegd met hun collega's van de Vlaamse Gemeenschapscommissie ?

En zo ja, op welke manier heeft dit de teksten bijgestuurd ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger weet dat de minister van Brusselse Aangelegenheden deel uit-

maakt van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Dit houdt meteen in dat er maandelijks een structureel overleg is tussen de Vlaamse regering en het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Voorts maken zes raadsleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie deel uit van het Vlaams Parlement, waaronder de Vlaamse volksvertegenwoordiger, zodat de politieke opvolging van het Vlaamse beleid en zijn toepasbaarheid op Brussel verzekerd is.

Behalve mijn eigen contacten, is er het afgelopen parlementair werkjaar geen formeel collectief overleg geweest tussen de ministers van de Vlaamse regering en de Vlaamse collegeleden. Wel waren er contacten ad hoc tussen de collegeleden en de Vlaamse ministers binnen het kader van ieders respectieve bevoegdheden. Een concrete registratie hiervan kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet geven. Op welke manier dit zichtbaar is in de teksten, heb ik al voor een stuk aangegeven in mijn antwoord op haar vorige vraag (*vraag nr. 5 van 2 oktober 2001 ; blz. 783 – red.*).

- Onderwijs : bestendinging en uitbreiding van het convenant inzake het voorrangbeleid, continuering van het convenant inzake onderwijs in eigen taal en cultuur, een eigen plaats met extra omkadering voor het Centrum voor Leerlingenbegeleiding van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, behoud van de aangepaste normen voor het deeltijds kunstonderwijs, het uitwerken binnen CAO 6 van een premie voor Brusselse leerkrachten om het lerarentekort tegen te gaan ... (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*).
- Welzijn/gezondheid : Brusselparagraaf in het decreet op de zorgverzekering, bestendinging en uitbreiding van het convenant en het aantal subsidieerbare trajecten binnen het inburgeringsbeleid en eigen plaats voor Brussel in het decreet terzake, opname van Het Punt in de heroriëntering van het vrijwilligerswerk, ...
- Cultuur/sport : eigen plaats voor de VGC en de Brusselse gemeenten in het decreet op het plaatselijke en regionale jeugdbeleid en in het decreet op het lokale cultuurbeleid, eigen plaats VGC en Brusselse gemeenten binnen het decreet op het lokale en provinciale sportbeleid.

Vraag nr. 7
van 2 oktober 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Brussel – Intern regeringsoverleg

In zijn Beleidsnota Brusselse Aangelegenheden 1999-2004 uitte de minister zijn intentie om op geïntegreerde basis – driemaandelijks – overleg te plegen met zijn collega's van de Vlaamse regering bevoegd voor gemeenschapsmateries. De minister zou het initiatief hiertoe op zich nemen. Bovendien werd vermeld dat ook ter voorbereiding van de jaarlijkse beleidsbrieven en de begrotingsopmaak deze horizontale gedachtewisseling zou plaatsvinden. (*Stuk 145 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*)

Het is duidelijk dat dit noodzakelijk is, wil men tot een coherent én degelijk beleid voor onze hoofdstad komen. Vele regelgevingen op Vlaams (gemeenschaps)niveau zijn immers niet zonder meer projecteerbaar op de Brusselse situatie, daar deze vaak complexer is dan elders in Vlaanderen. Omdat men wel mag, maar niet kan verwachten dat er voor elke regel in een decreet nagedacht wordt over de implementatiebehoefte in het licht van de Brusselse realiteit, moet men op de minister van Brusselse Aangelegenheden kunnen rekenen om deze afwegingen te maken.

1. Hoe vaak is er het voorbije parlementaire werkjaar overleg geweest tussen de Vlaamse regeringsleden onderling, op vraag van de minister van Brusselse Aangelegenheden, om de gevolgen van een dossier te bespreken voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ?
2. Wat waren de resultaten van dit overleg ?
3. Hebben deze besprekingen bijgedragen tot een betere implementatie van de Vlaamse regelgeving in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ?

Antwoord

Er vond het afgelopen parlementaire werkjaar geen afzonderlijk driemaandelijks overleg over Brussel met de collega's van de Vlaamse regering plaats.

Veeleer dan voor een afzonderlijk overleg over Brussel, werd ervoor gekozen de plaats van Brussel

in de decreten te koppelen aan de bespreking van die decreten zelf. Op die manier wordt impliciet werk gemaakt van een Brusselreflex, en is een integratie van Brussel in het beleid van de Vlaamse Gemeenschap waarschijnlijker dan via een ritueel waarbij de Vlaamse regering om de zoveel tijd nog eens aan haar hoofdstad denkt.

Dat neemt niet weg dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger gelijk heeft waar ze stelt dat een geregeld horizontaal overleg binnen de Vlaamse regering noodzakelijk is. Ik denk daarbij veeleer aan één maal per jaar dan driemaandelijks.

Voor de resultaten van het intern ad hoc overleg over Brussel verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger graag naar mijn antwoord op haar vorige twee vragen (*vragen nrs. 5 en 6 van 2 oktober 2001 ; resp. blz. 783 en blz. 784 – red.*). Ik meen dat de aangehaalde voorbeelden er alvast op wijzen dat de Vlaamse regering bij elk gemeenschapsdecreet een bijzondere plaats voor Brussel reserveert en dat dit in de meeste gevallen, binnen de grenzen van haar mogelijkheden, tot een betere toepassing van de Vlaamse regelgeving in Brussel leidt.

Op basis van een uitgebreide nota voor de Vlaamse regering, als kadernota ter uitvoering van de beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden 2002, zal daarom nog voor eind 2002 een engagement gevraagd worden aan de Vlaamse regering met betrekking tot de taakverhouding met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het communicatie- en taalbeleid, de besteding van de middelen van het Vlaams Brusselfonds en het investeringsbeleid voor de hoofdstad.

**Vraag nr. 11
van 5 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Fit-o-meters – Onderhoud

In heel wat steden en gemeenten verkeren de zogenaamde fit-o-meters, ooit door het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtcreatie (Blos) in de filosofie van "sport voor allen" geplaatst, in een erbarmelijke toestand of zijn ze gewoon verdwenen.

1. Kan de minister mij meedelen wie eigenlijk bevoegd is voor het onderhoud van deze fit-o-meters ?

2. Hoe komt het dat dit initiatief blijkbaar aan het doodbloeden is ?
3. Bestaan er plannen om het eventueel te reactiveren ?

Antwoord

1. In de jaren zeventig werd de fit-o-meter actief gepromoot door Blos. Een handleiding en geplastificeerde oefenpanelen (een set van 21 bordes) werden gratis ter beschikking gesteld van de gemeenten.

Het aanleggen van de piste en het onderhoud van de oefenstations waren en zijn nog steeds de taak van de gemeenten (gemeentelijke sportdiensten).

2. De fit-o-meter werd de voorbije tien jaar evenwel niet meer gepromoot, omdat het concept niet meer beantwoordt aan de huidige kwaliteitsnormen (bv. de keuze van de oefeningen). Blos ondersteunt de fit-o-meter nog enkel via het vervangen van de oefenpanelen, op vraag van de gemeentelijke sportdienst/sportraad.

Bovendien dateert de behoefte aan een fit-o-meterparcours uit een periode (de jaren '70) waarin de gemeenten over weinig sportinfrastructuur beschikten, in tegenstelling tot vandaag, waar zeer veel gemeenten over een minimale sportinfrastructuur beschikken. Ook wordt fitness nu vooral indoor beoefend (onder meer in fitnesscentra) en veel minder op een outdoorpiste.

3. In de Beleidsbrief 2001 werd gesteld dat ook nieuwe eenvoudige sportinfrastructurele initiatieven voor massasportbeoefening (zoals de toenmalige fit-o-meter) dienden te worden onderzocht om de fysieke activiteit en de sportparticipatie van de bevolking te verhogen (*Stuk 440 (2000-2001) – Nr. 1 – red.*). Blos heeft hiervoor reeds een basisnota opgesteld.

De opportuniteit van een nieuw concept fit-o-meter alsook het inhoudelijke, technische en budgettaire aspect dienen echter in 2002 nog verder onderzocht te worden. Afhankelijk van deze discussie zal eventueel een initiatief genomen worden.

Vraag nr. 17
van 26 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Creatie Lijn – Franse vertaling

Enige tijd geleden stelde de minister aan het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement het document "De Creatie Lijn" ter beschikking.

Het betreft een aanvulling op de studie projectontwikkeling voor de site van De Lijn in Kuregem, Anderlecht, die in opdracht van de minister werd uitgewerkt door het Centrum voor Sociale Stadsontwikkeling Brussel.

1. Waarom werd het document tevens in het Frans opgesteld ?
2. Welke meerkosten had dit tot gevolg ?

Antwoord

Het document "De Creatie Lijn", waarin een aantal scenario's rond de mogelijke projectontwikkeling van de site De Lijn zijn opgenomen, is inderdaad ook in het Frans opgesteld.

Naast het bespreken van de mogelijke vastgoedscenario's op de site met de Brusselse overheidsactoren, de GOMB en de openbare vervoermaatschappij De Lijn, vormt het document thans de gespreksbasis voor onderhandelingen met vertegenwoordigers uit de economische sector, de social-profitsector alsook de privé-sector (*GOMB : Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – red.*).

Het document heeft tevens een informatief karakter naar de buurtbewoners van de wijk.

Er waren geen meerkosten verbonden aan deze vertaling.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
 VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 2
van 2 oktober 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Gemengd onderwijs – Onderzoek

Uit diverse onderzoeken blijkt dat jongens opvallend minder goed presteren op school dan meisjes. Volgens de studie van professor Jan Van Damme van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) halen slechts 28 % van de jongens een ASO-diploma, tegen 42 % van de meisjes (ASO : algemeen secundair onderwijs).

Een en ander wordt op een rijtje gezet in het ophefmakende artikel "Zonen zijn een ramp" in De Standaard van 7 september 2001. Ik citeer : "Meisjes zouden sneller leren praten en lezen, waardoor ze over een grotere woordenschat beschikken dan jongens. Door deze taalvoorsprong presteren ze vanaf de start veel beter op school dan jongens. Hierdoor gaan jongens zich onzekerder voelen en revancheren met storend gedrag ... Daar het gemengd onderwijs vooral een vrouwenzaak is, vinden de jongens geen rolmodellen meer. In het hele middelbaar onderwijs zijn intussen al 56 % vrouwelijke leerkrachten. Vrouwelijke leerkrachten vestigen ook een vrouwelijke leercultuur."

Verder worden ook ernstige kanttekeningen gemaakt bij het gemengd onderwijs. Het artikel maakt melding van het feit dat op de internationale scène werk wordt gemaakt van homogene vakklassen.

1. Is de minister op de hoogte van deze alarmerende berichten ?
2. Hoe speelt zij op deze tendensen in ?
3. Wanneer start Vlaanderen eventueel met een experiment van homogene vakklassen ?

Antwoord

Eerst wil ik hier ingaan op het alarmerende stuk dat voor de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanleiding was om te verzoeken dat dringende maatregelen genomen worden.

Mijn diensten volgen het maatschappelijk debat over de verschillen tussen de prestaties van jongens en meisjes op school en de vakliteratuur terzake inderdaad van nabij voor mij op. De resultaten van het longitudinale LOSO-onderzoek door prof. Jan Van Damme in opdracht van het departement Onderwijs waarnaar verwezen wordt, zijn mij uiteraard bekend (*LOSO : Longitudinaal Onderzoek Secundair Onderwijs – red.*). Deze lijvige rapporten tonen duidelijk aan dat jongens minder goed presteren op school dan meisjes. Dat lijkt een veel voorkomende trend in westerse landen te zijn, al

zijn er ook landen waar internationaal vergelijkend onderzoek andere sekseverschillen oplevert.

De paragraaf die de Vlaamse volksvertegenwoordiger integraal aanhaalt uit het artikel in *De Standaard Magazine*, is echter geen citaat van Vlaamse onderzoekers. Het is het resultaat van een persoonlijke mix van de journalist op basis van lectuur over het thema. Hij baseert zich daarbij hoofdzakelijk op Angelsaksische auteurs, zowel van academische publicaties als van vulgariserende/journalistieke werken.

Een centraal argument in het bewuste artikel luidt dat de studieresultaten van jongens gestaag achteruitgaan, en dat dat niet alleen zo is in de Verenigde Staten, Canada, Engeland en Australië. De gegevens voor Vlaanderen wijzen echter uit dat de studieresultaten van jongens niet verslechteren. Dat lijkt alleen maar zo : jongens zaten vroeger met grotere aantallen dan meisjes in ASO-richtingen bijvoorbeeld. Meisjes hebben hun achterstand in onderwijsparticipatie de voorbije decennia gelukkig bijgebeend. Het relatieve verschil tussen jongens en meisjes, dat voorheen positief uitviel voor jongens, is dus verdwenen. Nu beide groepen evenredig aanwezig zijn in ons onderwijs, komt duidelijk tot uiting dat er een verschil te noteren is, maar dat is geen nieuw gegeven. Meer jongens dan meisjes hebben minder vlotte schoolloopbanen. Wat het artikel de "nieuwe gender gap" noemt, dient zich aan als ware het een recent en toenemend fenomeen.

Gaan we terug in de tijd en bestuderen we bestanden die licht werpen op hoe goed jongens en meisjes het in het Vlaamse onderwijs de voorbije decennia deden, dan blijkt deze genderkloof een constante te zijn. Globaal genomen zijn de schoolprestaties van jongens iets minder goed. Maar Vlaamse databestanden zijn bemoedigend : het fenomeen neemt veeleer af. De "vrije val" waarin jongens zich volgens de journalist bevinden, gaat dus niet op.

Dat er al die tijd een sekseverschil is in de schoolprestaties van jongens en meisjes, is uiteraard een verschijnsel dat een interessante onderzoeksthematiek oplevert. De verklaringen in de literatuur zijn heel gevarieerd (biologische, sociaal-culturele, psychologische, onderwijskundige en psychometrische factoren). Maar de literatuur is ook contradictorisch en stoelt op zijn best op onderzoek in het buitenland.

Daarom, en omdat veelgehoorde veronderstellingen in de media en de publieke opinie op zijn

minst voorbarig zijn, gaf ik in 1999 de opdracht voor twee onderzoeken naar de genderproblematiek in het onderwijs. Meer specifiek bestudeert het eerste onderzoek de verschillende prestaties van jongens en meisjes bij ons. Het betreft het OBPWO-project 99.05, "Onderzoek naar het verschil in schools presteren tussen jongens en meisjes in Vlaanderen", onder leiding van de Leuvense professoren Jan Van Damme en Agnes De Munter en co-promotoren Ignace Glorieux en Mark Elchardus van de VUB (*OPBWO : onderwijskundig, beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek ; VUB : Vrije Universiteit Brussel – red.*). In het tweede onderzoek wordt nagegaan of de man-vrouwsamenstelling van het onderwijspersoneel van invloed is op prestaties en waarden van jongens- en meisjesleerlingen. Dit OBPWO-project 99.01, "Het geslacht der leerkrachten. Een onderzoek naar de impact van de seksesamenstelling van het leerkrachtenkorps en van de sekse van de leerlingen", wordt geleid door de VUB-professoren Ignace Glorieux en Mark Elchardus.

De onderzoeksresultaten zullen volgend voorjaar gepubliceerd worden. Zonder op de studies vooruit te lopen, wil ik hier alvast toch een paar relaties die in het artikel gelegd worden, in perspectief plaatsen.

Het artikel argumenteert dat de taalvoorsprong van meisjes vanaf het begin een voordeel voor de meisjes betekent, waardoor jongens onzeker worden en vaststorend gedrag gaan vertonen. Die frustraties maken dan dat jongens na twee, drie jaar op de schoolbanken het vaak al voor bekeken houden, stelt men.

Als dit waar was, dan zou bij jongens in ons lager onderwijs reeds schoolachterstand op te tekenen vallen. De onderwijsstatistieken die mijn departement jaarlijks verzamelt en publiceert, tonen aan dat dit nauwelijks van enige betekenis is. Slechts weinig jongens en meisjes lopen schoolachterstanden op in het lager onderwijs, en het verschijnsel is bij beide seksen vrijwel gelijk verspreid (oorzaken van schoolachterstanden kunnen ondermaatse prestaties zijn, maar ook ziekte, ongevallen, etc.). De schoolachterstanden tekenen zich vooral af vanaf het tweede jaar secundair onderwijs.

De feminiseringstendens binnen het onderwijspersoneel biedt geen rolmodellen meer voor jongens; sterker, ze maken de schoolomgeving vrouwelijk.

In welke mate prestaties, houdingen en waarden van jongens (en meisjes) samenhangen met de mannen en vrouwen die de school bevolken, zal in kaart gebracht worden door het bovenvermelde

onderzoeksproject. Maar dat een recent VUB-onderzoek een *causaal* verband bewezen zou hebben tussen scholen met een overwicht aan vrouwelijke leerkrachten en het bissen bij jongens, zoals de journalist parafraseert, klopt geenszins.

Toen op databestanden gewerkt werd, ontdekte men het samen voorkomen van twee variabelen, met name "jongens die schoolachterstanden opliepen" en "scholen met vrouwelijke directies". De correlatie mag op het eerste gezicht opzien baren en werd destijds hypothetisch verklaard als zouden we misschien met een oorzaak-gevolgrelatie te maken hebben. Maar als je weet dat vrouwelijke directies structureel vaker voorkomen in TSO-/BSO-scholen, scholen waar leerlingen met problematische schoolloopbanen naar doorverwezen worden, dan krijgen we een ander plaatje. De achterstand werd met andere woorden vaak in andere scholen dan de huidige opgelopen. Het is dus niet zo dat vrouwen (leerkrachten, directies) zich repressiever zouden opstellen tegenover jongens dan tegenover meisjes. (*TSO : technisch secundair onderwijs ; BSO : beroepssecundair onderwijs – red.*)

Het beeld dat hier opgeroepen wordt als zou onderwijspersoneel vandaag voor het overgrote deel vrouwelijk zijn, behoeft nuancering.

Van een toename van vrouwen in het leerkrachtenkorps is vooral in het basisonderwijs sprake : cijfers voor 1999-2000 geven aan dat 78,5 % van het onderwijzend en bestuurspersoneel in het gewoon basisonderwijs vrouw is. In 1989 was dat 73 %. In het secundair onderwijs is er sinds 1996 een licht overwicht van vrouwen. Vrouwen maken er 54,9 % van het onderwijzend en bestuurspersoneel uit, tien jaar geleden was dat 49,1 % (1989-'90).

Op de directieniveaus vormen mannen de meerderheid : 62 % in het gemeenschapsonderwijs en 82 % in het vrij gesubsidieerd onderwijs (cijfers voor 2000). Er is zelfs een spectaculaire masculinisering de laatste jaren, door toedoen van het vrije net, waar in 1979 nog evenveel mannen als vrouwen directiefuncties hadden.

Hoewel vrouwelijke studenten iets talrijker en vlotter dan mannen hoger onderwijs doorlopen, zijn vrouwen ondervertegenwoordigd in het docentekorps. Voor hogeschoolonderwijs is de seksesamenstelling 42,7 % vrouwen en 57,3 % mannen. In de Vlaamse universiteiten is slechts 13 % van het zelfstandig academisch personeel een seksegenote met wie vrouwelijke studenten zich kunnen identi-

ficeren (cijfers voor 1999, uit Universiteit en Beleid).

Gemengd onderwijs zou eveneens de sekseverschillen in schoolresultaten beïnvloeden.

Het samenzitten van jongens en meisjes is wel vaker voer voor debatten, internationaal en bij ons. Er zijn landen (zoals Denemarken) waar inderdaad voor bepaalde vakken opnieuw gescheiden les gegeven wordt. Doorslaggevend argument is dan dat met uniseksgroepen in een meer constructieve sfeer lesgegeven kan worden, wat zou leiden tot betere prestaties. Ik wil ook hier zeker de resultaten van de onderzoeken aan de KU Leuven en de VUB afwachten.

Maar in ieder geval wordt er vaak van uitgegaan dat gemengd onderwijs in de Vlaamse onderwijscontext de algemene regel zou zijn. De school- en klasrealiteit van leerlingen laat een aanzienlijk genuanceerder plaatje zien. Het gemengd worden van instellingen is in vele scholen een heel geleidelijk proces, waar jaren over gaan.

71 % van de basisscholen is evenwichtig gemengd (tussen de 40 en 60 % leerlingen van eenzelfde geslacht), maar 8 % van de lagere scholen is totaal niet gemengd ; de overige 21 % basisscholen zit daar ergens tussenin (Vlaamse Onderwijsindicatoren 1998). Voor de secundaire scholen levert dit een ander beeld : 38 % is evenwichtig gemengd, 3 % is totaal niet gemengd. De overige, toch 59 % hebben een overwicht van meisjes of jongens. De mixiteit naar geslacht in het vrij secundair onderwijs is nog anders verdeeld : nog maar 23 % is evenwichtig gemengd, 4 % is uniseks.

Dat betekent meteen dat de leerlingenpopulatie in een aanzienlijk aantal scholen in Vlaanderen heel onevenwichtig is samengesteld. Maar zelfs bij "evenwichtig" gemengde scholen is vaak sprake van een sterke geslachtsscheiding, met vrijwel seksehomogene klassen per studierichting (verpleeg- aspirant, mechanica, ...).

Kortom, het lijkt mij belangrijk dat we het onderwijsbeleid richting geven op basis van wetenschappelijk gefundeerde kennis over de Vlaamse situatie. De onderzoeksrapporten van de lopende genderstudies zullen ons ongetwijfeld veel wijzer maken. We weten uiteraard dat het onderwijs nog niet voor iedereen een succesverhaal is. Er doen zich bij bepaalde groepen – jongens en meisjes – nog problematische, maar uiterst complexe mechanismen voor, zoals het bekende watervalfenomeen in leerplichtonderwijs en de SOHO-problematiek

onder meer illustreren (*SOHO : overgangsproblematiek secundair onderwijs – hoger onderwijs – red.*).

Ik mag hopen dat ingrepen zoals bijvoorbeeld de op stapel staande hertekening van een gelijkkanalenbeleid of een uitbreiden van het moduleringsproject alvast bijdragen tot een zover mogelijk brengen van de ontwikkeling van jongeren – meisjes en jongens.

**Vraag nr. 6
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 9
van 18 oktober 2001
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 843

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 11
van 26 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalige faciliteitenscholen – Subsidiëring

In verband met het onderwijs in de faciliteitengemeenten had ik van de minister graag het volgende vernomen met betrekking tot het schooljaar 2000-2001.

1. Hoeveel bedroegen de totaal uitgekeerde weddetoelagen per gemeente voor het Franstalig onderwijs in de zes randgemeenten rond Brussel en in Ronse ?
2. Welke bedragen werden er uitgekeerd aan werkings- en uitrustingsubsidies ?

3. Hoe hoog lag de kostprijs per leerling van het lager en het middelbaar onderwijs ?
4. Hoeveel leerlingen telde het Franstalig onderwijs per faciliteitengemeente in Vlaanderen tijdens het vermelde schooljaar ?
5. Kan de minister – ter vergelijking – de schoolbevolkingscijfers in het Nederlandstalig onderwijs in de betrokken gemeenten meedelen ?

Antwoord

Basisonderwijs

1. De totaal uitgekeerde weddetoelagen (in fr.) voor het Franstalig onderwijs in de zes Brusselse randgemeenten en in Ronse voor het schooljaar 2000-2001

Gemeente	Weddetoelagen (00-01)
Drogenbos	17.599.152
Kraainem	27.626.307
Linkebeek	21.211.514
Sint-Genesius-Rode	61.280.555
Wemmel	41.871.212
Wezembeek-Oppem	67.618.788
Ronse	16.072.015
Totaal	253.279.543

2. Betaald werkingsbudget (in fr.) voor het schooljaar 2000-2001

Gemeente	Werkingsbudget (00-01)
Drogenbos	2.807.931
Kraainem	4.885.193
Linkebeek	3.269.623
Sint-Genesius-Rode	10.568.453
Wemmel	7.934.878
Wezembeek-Oppem	11.842.945
Ronse	1.382.064
Totaal	42.691.087

3. Kostprijs per leerling (in fr.) in het basisonderwijs voor het schooljaar 2000-2001

Soort onderwijs	Kostprijs per leerling (00-01)
Gewoon basisonderwijs	121.060
Buitengewoon basisonderwijs	357.720

4. Aantal leerlingen in het Franstalig basisonderwijs op 1 februari 2001

Gemeente	Kleuter	Lager	Totaal
Drogenbos	66	127	193
Kraainem	120	205	325
Linkebeek	82	135	217
Sint-Genesius-Rode	247	480	727
Wemmel	177	371	548
Wezembeek-Oppem	317	492	809
Ronse	72	211	283
Totaal	1.081	2.021	3.102

5. Aantal leerlingen in het Nederlandstalig basisonderwijs op 1 februari 2001

Gemeente	Kleuter	Lager	Totaal
Drogenbos	85	130	215
Kraainem	101	139	240
Linkebeek	94	129	223
Sint-Genesius-Rode	416	634	1.050
Wemmel	349	530	879
Wezembeek-Oppem	164	268	432
Ronse	931	1.475	2.406
Totaal	2.140	3.305	5.445

Secundair onderwijs

1. Gedurende het schooljaar 2000-2001 waren er in Ronse slechts twee Nederlandstalige secundaire scholen met een Franstalige afdeling, namelijk het KTA en de vestigingsplaats Ronse van het Vesaliusinstituut van het Gemeenschapsonderwijs Oostende (*KTA : Koninklijk Technisch Atheneum – red.*).

Op het vlak van de personeelsomkadering worden de Franstalige leerlingen uitsluitend in aanmerking genomen bij de vaststelling van het on-

dersteunend personeelskader. Dit kader wordt berekend op basis van een puntensysteem gelieerd aan het aantal leerlingen van de instelling. Het verkregen puntentotaal is onder bepaalde voorwaarden vrij aanwendbaar, met dien verstande dat tegenover elke betrekking – afhankelijk van het bekwaamheidsbewijs en de corresponderende weddeschaal – een bepaalde puntwaarde staat.

Concreet voor de situatie Ronse betekent dit dat de Franstalige leerlingen op zich niet volstaan voor een aparte extra betrekking doch wel dat ze, in combinatie met de aanwezige Nederlandstalige leerlingen, in elke school theoretisch tot een bijkomende betrekking kunnen leiden. De flexibiliteit qua invulling van het personeelsbestand laat niet toe dit in de praktijk na te gaan. Vermits het ondersteunend personeel dat ten laste valt van de Vlaamse onderwijsbegroting echter nooit exclusief voor de Franstalige afdelingen wordt ingezet, kan bezwaarlijk van weddesubsidies voor het Franstalig onderwijs worden gesproken.

2. Zoals reeds aangehaald in mijn antwoord van vorig jaar op een soortgelijke vraag die de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft gesteld, vormt de leerlingenpopulatie slechts één criterium bij de vaststelling van de globale werkmiddelen (dotaties) voor het gemeenschapsonderwijs en bij de verdeling van de beschikbare middelen door de scholengroepen over de individuele scholen. Vermits daarenboven zowel binnen de scholengroep Oudenaarde-Ronse als binnen de scholengroep Oostende het aandeel van de Franstalige leerlingen zeer miniem is, moet de omvang van de dotaties die laatstgenoemde leerlingen genereren als verwaarloosbaar worden beschouwd (*vraag nr. 3 van 11 oktober 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 787 – red.*).
3. In het licht van wat voorafgaat, is het niet mogelijk een gemiddelde kostprijs per Franstalige leerling te bepalen.
4. Per 1 februari 2001 waren er in Ronse :
- 41 leerlingen in de Franstalige afdeling van het KTA ;
 - 37 leerlingen in de Franstalige afdeling van het Vesaliusinstituut ;
 - 121 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het KTA ;

- 44 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het Vesaliusinstituut ;
- 255 leerlingen in het KA ;
- 177 leerlingen in de Middenschool (MS) van het Gemeenschapsonderwijs ;
- 558 leerlingen in het Mariacollege ;
- 228 leerlingen in het TI Depoorter.

(KA : Koninklijk Atheneum ; TI : Technisch Instituut – red.)

Ter afronding vestig ik de aandacht op een aantal herstructurering die zich recenter (nl. per 1 september 2001) hebben voorgedaan : enerzijds zijn de drie gemeenschapsscholen (MS, KA en KTA) tot één nieuwe school gefusioneerd, en anderzijds heeft binnen het vrij secundair onderwijs het Mariacollege het TI Depoorter opgeslorpt en zijn naam gewijzigd in KSO Glorieux (KSO : Katholiek Secundair Onderwijs – red.).

Vraag nr. 12
van 26 oktober 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Gids voor ouders – Vertaling

Er worden jaarlijks heel wat brochures over het Nederlandstalig onderwijs verspreid. Dit is een goede manier om in communicatie te treden met iedereen (jongeren, ouders, scholen, leraars, ...) die met onderwijs te maken heeft.

Er is echter een bepaalde brochure die specifiek op de ouders gericht is, "Gids voor ouders met kinderen in het basisonderwijs". Ze bestaat in het Arabisch, in het Turks, in het Engels en in het Nederlands natuurlijk. Niet in het Frans.

Dit is in Brussel een zeer jammerlijke kwestie. Zo kunnen bijvoorbeeld veel ouders van allochtone origine (denk aan de talrijke Marokkaanse ouders) in Brussel geen Arabisch lezen, maar wel Frans. Het is nefast dat de ouders van een zeer omvangrijke groep kinderen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel verstoken blijven van deze brochure.

1. Waarom verschijnt de betrokken brochure in het Arabisch, het Turks en het Engels, en niet in

het Frans ? Is dit een bewuste keuze en hoe wordt die dan gemotiveerd ?

2. Bestaat de mogelijkheid om deze brochure alsnog in het Frans te laten verschijnen ?
3. Hoeveel brochures worden er door het departement Onderwijs uitgegeven ? Welke ? In welke talen verschijnt elk van deze brochures ?

Antwoord

1. Het decreet "basisonderwijs" van 25 februari 1997, dat op het vlak van rechten van ouders en leerlingen heel wat wijzigde in vergelijking met de vroegere regelgeving inzake het basisonderwijs, trad in werking op 1 september 1997.

Zoals gewoonlijk kregen de schoolbesturen, directies en personeelsleden toelichting over de vernieuwingen via een "ronde van Vlaanderen", via omzendbrieven en via een speciale vragenbank op de website van de administratie Basisonderwijs.

Voor het eerst werd ervoor geopteerd om ouders via een afzonderlijke, geëigende weg te informeren. De regelgeving inzake het basisonderwijs werd in heldere, eenvoudige taal vertaald naar ouders en in een handige gids opgenomen. Deze Nederlandse gids werd voor het eerst verspreid in de zomer van 1998. Op dat ogenblik waren er nog geen plannen voor vertalingen, naar welke talen dan ook. Er werd uitgegaan van het principe dat ouders die hun kinderen naar Nederlandstalige scholen sturen, in grote mate zelf Nederlands begrijpen.

Deze gids werd een groot succes (inmiddels zijn er 250.000 exemplaren verspreid) en op vraag van enkele migrantenverenigingen werd nagedacht over mogelijke vertalingen. De gids werd opgemerkt door enkele migrantenorganisaties, en hun vertegenwoordigers stelden de vraag naar vertalingen, en uiteindelijk werd beslist een Turkse versie te maken (met medewerking van de VZW Turkse Verenigingen) en een Arabische versie (met medewerking van de VZW Federatie van Marokkaanse Verenigingen). Deze vertalingen pasten in de acties om de betrokkenheid van migrantenouders te verhogen. Onderzoek heeft reeds herhaaldelijk uitgewezen dat participatie van die groep ouders een probleem vormt, en informatie is de eerste stap naar betrokkenheid. De Engelstalige versie van de gids is bedoeld voor internationale contac-

ten, voor de positionering van het Vlaams basisonderwijs in Europa en in de wereld.

2. Het is niet uitgesloten dat er een Franstalige versie van de Gids voor ouders komt, als die vraag komt vanuit de scholen die met Franstalige ouders te maken hebben.

Totnogtoe kreeg ik geen signaal dat hieraan behoefte is.

3. Als **bijlage** bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger een brochure met een overzicht van alle brochures die door het departement worden uitgegeven.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 14
van 30 oktober 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Buitenlandse studenten – Inschrijvingen – Studiebeurzen

Onze universiteiten hebben steeds een vrij grote aantrekkingskracht uitgeoefend op buitenlandse studenten. Aan de vooravond van het nieuwe academiejaar zal het vermoedelijk niet anders geweest zijn.

In het kader van uitwisselingsprogramma's volgen ook buitenlandse studenten de lessen in het hoger middelbaar onderwijs.

1. Zijn de inschrijvingen van deze studenten zowel aan de universiteiten als in het hoger middelbaar onderwijs reeds bekend ?

Uit welke landen zijn deze studenten afkomstig? Bestaan er dienaangaande statistieken ?

2. Worden hun beurzen toegekend voor het betalen van het schoolgeld ?

Hoeveel bedraagt dit?

Welk bedrag wordt door buitenlandse studenten in totaal aan de universiteiten betaald ?

Antwoord

1. Over buitenlandse studenten die in het kader van een uitwisselingsprogramma lessen volgen in het hoger secundair onderwijs worden op het departement Onderwijs geen specifieke statistieken bijgehouden.

Willen dergelijke leerlingen regelmatig worden ingeschreven met het oog op het behalen van een officieel erkend studiebewijs, dan is de gelijkwaardigheidsprocedure inzake buitenlandse studies op hen van toepassing. Bij het opstarten van deze procedure worden de precieze motieven van de betrokken leerlingen echter niet altijd opgegeven. Verder schrijven tal van leerlingen die binnen een uitwisseling slechts tijdelijk in ons land verblijven, zich in als vrije leerlingen.

Voor buitenlandse studenten die in het kader van een Europees uitwisselingsprogramma lessen bijwonen aan een Vlaamse hogeronderwijsinstelling, geldt dat zij ingeschreven blijven in hun thuisuniversiteit en dus niet worden opgenomen in de statistieken.

Toch kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger hieronder een overzicht geven per land van het aantal buitenlandse studenten dat voor het academiejaar 2000-2001 in het kader van een bilateraal akkoord een studieprogramma volgde aan een hogeronderwijsinstelling in Vlaanderen. Er zijn immers nog geen definitieve cijfers voor het academiejaar 2001-2002 voorhanden.

Bulgarije	2
China	6
Denemarken	1
Finland	2
Griekenland	3
Hongarije	6
Ierland	1
India	3
Israël	2
Italië	2
Japan	5
Letland	2
Litouwen	2
Luxemburg	1
Marokko	3
Mexico	4
Noorwegen	1
Oostenrijk	1

Polen	17
Portugal	4
Roemenië	2
Russische Federatie	3
Slowaakse Republiek	3
Spanje	6
Tsjechische Republiek	3
USA	5
Zweden	1

2. De beurs die bovenvermelde studenten ontvangen in het kader van het Europese programma, wordt hun ter beschikking gesteld door hun nationaal agentschap.

Echter, buitenlandse studenten die in het kader van een bilateraal akkoord naar Vlaanderen komen om zich verder te specialiseren, ontvangen van de Vlaamse Gemeenschap volgende financiële bijdrage :

- een beursbedrag van 27.200 frank per maand,
- vrijstelling van inschrijvingsgeld, met een maximum van 19.200 frank,
- een ziekteverzekering en burgerlijke aansprakelijkheid.

In nog andere gevallen kan een buitenlands student een beurs of financiële bijdrage, aangeboden door zijn overheid, particuliere organisaties, Belgische Technische Coöperatie, ... genieten. De grootte van deze beurzen is mij niet bekend.

Alle studenten die niet beantwoorden aan de criteria, bepaald in het decreet van 12 juni 1991, zijn niet verplicht onderworpen aan de reglementering inzake het inschrijvingsgeld (artikel 43 van het universiteitendecreet van 12 juni 1991). De universiteit kan dus een afwijkend inschrijvingsgeld opleggen aan bepaalde categorieën van studenten.

Tot slot wil ik vermelden dat ik heel recentelijk aan mijn administratie de opdracht gegeven heb de positie van de buitenlandse student, maar dan in een breder perspectief, aan een grondig onderzoek te onderwerpen en hierbij de knelpunten te inventariseren. Het zou de bedoeling

zijn daarop een visie te enten en deze bij collega Dupuis af te toetsen.

Vraag nr. 15
van 6 november 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 8
 van 6 november 2001
 van de heer Johan De Roo
 Blz. 745

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
 VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 8
van 11 oktober 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB-opleidingen "bouw" – Stand van zaken

Geregeld vernemen we in de media dat de bouwsector een tekort heeft aan geschoolde arbeidskrachten. Onlangs werd nog een pleidooi gehouden om meer vrouwen aan te trekken : zij betekenen immers een duidelijke meerwaarde voor de sector, aldus de persberichten.

In het reguliere onderwijs zijn deze opleidingen uitstervend.

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) voorziet in heel wat opleidingen, maar bereikt hoofdzakelijk mannen. Allicht zijn, naast het mannelijk imago, ook de mobiliteit en kinderopvang een probleem om de opleiding te kunnen volgen.

1. Wat zijn de resultaten (m/v) van de opleidingen "bouw" bij de VDAB in 1999, 2000 en 2001 in de verschillende regio's ?
2. Welke vacatures zijn er ? In welke regio's ?
3. Zijn al deze opleidingsplaatsen vlot bereikbaar met het openbaar vervoer in de te bedienen regio's ?
4. Welke andere maatregelen nam de VDAB om in deze opleiding meer werkzoekenden, en vrouwen in het bijzonder, aan te trekken ?

Antwoord

In 1999 volgden 2.549 werkzoekenden, waarvan 2.402 mannen en 147 vrouwen, een VDAB-opleiding "bouw". In 2000 volgden 2.599 werkzoekenden, 2.443 mannen en 156 vrouwen, een VDAB-opleiding "bouw". In 2001 werden voor de periode januari tot en met augustus 1.725 cursisten voor een VDAB-opleiding "bouw" geteld, namelijk 1.638 mannen en 87 vrouwen. Het gaat hier telkens om cursisten die de opleiding hebben beëindigd in het genoemde jaar. Zowel in 1999, 2000 als 2001 werd het hoogste aantal vrouwelijke cursisten voor een opleiding "bouw" geteld in LKC (Lokaal Klanten-centrum) Kortrijk. In 1999 waren er in het LKC Hasselt evenveel vrouwelijke cursisten als in Kortrijk, namelijk 43.

In 1999 werden bij de VDAB in totaal 10.424 vacatures geteld voor de bouwsector. In Vlaanderen had de regio Antwerpen-Boom het grootste aantal vacatures, namelijk 1.494. Brugge had met 378 vacatures het kleinste aantal. In 2000 waren er in totaal 10.575 vacatures in de bouwsector. In Vlaanderen had Hasselt het grootste aantal vacatures, namelijk 1.416. Brugge had het kleinste aantal, namelijk 364. In 2001 werden voor de periode januari tot en met september 7.777 vacatures geteld in de bouwsector. Het meeste aantal vacatures werd geteld in Hasselt, namelijk 1.119. Mechelen heeft het laagste aantal vacatures, namelijk 302. De vermelde vacatures zijn telkens vacatures voor het normaal economisch circuit. Het aantal vacatures in een bepaald LKC is niet alleen afhankelijk van een gunstige evolutie in de bouwsector, maar ook van de grootte van het LKC.

De bereikbaarheid van de opleidingsplaatsen vormt voor de VDAB een belangrijk aandachtspunt. Toen bleek dat sommige werkzoekenden het moeilijk hadden om de VDAB-opleidingscentra op een efficiënte manier te bereiken, besliste de VDAB om bedrijfsvervoerplannen op te maken

voor alle opleidingscentra om na te gaan in hoeverre mobiliteit de toeleiding naar opleidingscentra verhindert. Het opstellen van de bedrijfsvervoerplannen werd uitbesteed aan een externe firma. Uit het rapport van deze firma blijkt duidelijk dat de mobiliteit geen grote impact heeft op de toeleiding naar de centra, omdat de meeste centra vlot bereikbaar zijn. De VDAB heeft er niettemin voor geopteerd om een aantal van de voorgestelde maatregelen verder uit te werken. Zo wordt momenteel in een aantal LKC's een overleg georganiseerd met De Lijn om het openbaar vervoer zo goed mogelijk af te stemmen op de centra, en wordt nagegaan of door een aanpassing van de begin- en einduren van de opleidingen meer cursisten gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer.

In september 1999 werd het experiment "gratis opleiding rijbewijs B" opgestart. De evaluatie van dit project was zeer positief, het project werd in 2000 en 2001 voortgezet. De opleiding kan worden aangeboden aan alle niet-werkende werkzoekenden in trajectbegeleiding die niet over een rijbewijs B beschikken en die zijn ingeschreven in een hoofdberoep dat een knelpuntberoep is en waarvoor in minstens 50 % van de vacatures een rijbewijs B als selectiecriteria voorkomt (bv. thuisverpleegkundige).

Vanuit de werkwinkel wordt, naast fietsen en bromfietsen, ook een netabonnement ter beschikking van de werkzoekende gesteld. De VDAB heeft een overeenkomst met de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn afgesloten voor het afleveren van een netabonnement van één jaar aan werkzoekenden in trajectbegeleiding. Voor werkzoekenden met een VDAB-training en opleidingscontract is het netabonnement gratis, andere werkzoekenden in traject betalen 500 frank remgeld. Het netabonnement wordt de werkzoekende toegestuurd na betaling van het remgeld.

De VDAB voert voortdurend acties via zijn begeleiders om meer vrouwen ertoe aan te zetten een opleiding "bouw" te volgen. Om het voor vrouwen aantrekkelijk te maken een opleiding te volgen, heeft de VDAB ook aandacht voor de problematiek van kinderopvang. Zo is er de premie van 160 frank per halve dag opleiding en voert de VDAB onderhandelingen met Kind en Gezin om over het programma Osiris te beschikken. Deze databank van Kind en Gezin bevat alle kinderopvangmogelijkheden in Vlaanderen.

Alle opleidingen van de VDAB staan open voor zowel mannen als vrouwen. Maar gelijkekansen-

projecten in het verleden hebben aangetoond dat, om daadwerkelijk gelijke kansen te creëren voor mannen en vrouwen in opleiding en vorming, een sensibilisatie van zowel trajectbegeleiders als instructeurs noodzakelijk is. Om die reden werd het project Genova opgestart. Dit project, dat loopt van 15 december 2000 tot 31 november 2002, heeft als doel het sensibiliseren, het bewust maken en informeren van het eigen VDAB-personeel over de gelijke kansen voor mannen en vrouwen in opleiding.

Vraag nr. 9
van 11 oktober 2001
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Toerismebeurs Berlijn – Vlaamse stand

In maart van dit jaar werd in Berlijn de Internationale Tourismus Börse (ITB) georganiseerd. Volgens de vakmensen is dit gebeuren met voorsprong de belangrijkste toeristische vakbeurs ter wereld. De technische gegevens spreken voor zich : 10.149 exposanten uit 179 landen, 152.000 m² voorstellingsruimte, 60.000 vakbezoekers.

Vlaanderen was vertegenwoordigd, maar daarmee is ook alles gezegd.

De Vlaamse aanwezigheid was volgens bezoekers beschamend. De promotiestand voor Vlaanderen was met moeite te vinden, ergens weggestoken in een minihall. Er was geen animatie en de stand had een povere professionele minibezetting.

Waarom was de zwakke Vlaamse aanwezigheid te wijten ?

Antwoord

1. Op internationale vakbeurzen verzorgt Toerisme Vlaanderen de coördinatie van de aanwezigheid van professionele aanbieders uit Vlaanderen op een België-stand.

Daartoe worden deze aanbieders ruim op voorhand aangeschreven, ontvangen ze alle nodige technische en praktische informatie en worden ze verwittigd over de diverse formules, kostprijzen en werkwijze.

2. De België-stand stond in een door de ITB-organisatie specifiek toegewezen Benelux-hall op het gelijkvloerse "wandelpad". De stand had een oppervlakte van 248 vierkante meter.

De locatie was dezelfde als deze van het jaar ervoor. De locatie is gelegen op het beste wandelpad van de beurs.

3. Aangezien het hier in hoofdzaak om een professionele vakbeurs gaat, is het minder aangewezen om in publieksanimatie te voorzien.
4. Op de stand waren elf Vlaamse aanbieders, waaronder de kunststeden Gent, Antwerpen, Brugge, Leuven en Mechelen, aanwezig – een status-quo ten opzichte van het jaar voordien, vergezeld van een viertal personeelsleden van het Toerisme Vlaanderen-kantoor in Duitsland en één persoon van Toerisme Vlaanderen in Brussel. Ons Toerisme Vlaanderen-kantoor in Duitsland kon 70 interessante professionele contacten leggen.

Uit geen enkel van de ingevulde evaluatieformulieren blijkt enige ontevredenheid over de Vlaamse aanwezigheid, noch over de ligging van de stand.

Vraag nr. 10
van 18 oktober 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Subsidies Nationale Loterij – Verdeling

Reeds lang is er de terechte vraag vanuit dit parlement om de middelen van de Nationale Loterij naar de gemeenschappen over te hevelen : tot nu toe doorkruiste de bestemming van deze middelen vaak het reguliere Vlaamse beleid.

Er is nu blijkbaar beslist dat de verdeling van de middelen van de Nationale Loterij via de gemeenschappen en gewesten zal gebeuren.

Voor de voorzieningen, voornamelijk die welke zich met werkkansen van de zwakkere werknemers bezighouden en die tot nu toe voor investeringen en werking op deze middelen een beroep konden doen, rijst de vraag hoe zij deze middelen de volgende jaren kunnen ontvangen. Ze betekenen voor vele voorzieningen een belangrijk gegeven in het financieel beleid.

1. Welke middelen kreeg elk van de sectoren onder de bevoegdheid van de minister de voorbijaande twee jaren van de Nationale Loterij ?
2. Welke middelen ontvangt de minister vanaf 1 januari 2002 van de Nationale Loterij ter ondersteuning van zijn beleidsdomein ?

3. Hoe worden deze middelen in 2002 toegewezen aan de verschillende initiatieven ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking en mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Gecoördineerd antwoord van Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering

Renaat Landuyt

Werkgelegenheid

1. Sinds 1999 tot op vandaag werden in het winstverdelingsplan van de Nationale Loterij geen middelen toegewezen voor de sector Werkgelegenheid. Zo kan ik verwijzen naar het meest recente "KB van 19 juli 2001 tot bepaling van het voorlopig winstverdelingsplan voor het dienstjaar 2001 van de Nationale Loterij" (Belgisch Staatsblad 15.08.2001) dat de verdeling van 7.350.000.000 frank regelt, waarvan echter niets toegewezen wordt aan de sector Werkgelegenheid – Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest als dusdanig. (*KB : koninklijk besluit – red.*)

2 en 3. Het is nog niet bekend hoe de winstverdeling in 2002 zal geschieden, bijgevolg kan ook niet ingegaan worden op de vraag naar eventuele toewijzing aan verschillende initiatieven.

Toerisme

1. 22/06/2001 : 15.350.704 fr. (of 380.534,01 euro) – subsidie 2000
- 01/12/2000 : 15.642.485 fr. (of 387.767,07 euro) – subsidie 1999
- 16/06/1999 : 15.642.485 fr. (of 387.767,07 euro) – subsidie 1998

2 en 3. Op voorstel van de raad van bestuur van de Nationale Loterij heeft de minister van Telecommunicatie, Overheidsbedrijven en Participaties, de heer R. Daems, besloten aan Toerisme Vlaanderen een subsidie toe te kennen van 379.427,19 euro (of 15.306.055 fr.) voor het boekjaar 2001.

Vera Dua

1. Volgens de cijfers van de Nationale Loterij ontving de sector Leefmilieu op het budget "winstverdelingsplan 1995" in het jaar 1999 17.259.271 frank en in het jaar 2000 17.946.658 frank. Vijf vogelopvangcentra ontvingen ieder telkens 100.000 frank.

De rest van het bedrag werd op volgende wijze verdeeld :

Benaming VZW	2000	1999
Natuurreservaten	11.467.991	11.444.900
Stichting Limburgs Landschap	1.582.464	1.697.700
De Wielewaal	3.120.967	3.251.300
Durme	275.236	366.371
Totaal	16.446.658	16.759.271

2. Voor de volgende jaren zijn nog geen cijfers bekend.
3. De uitvoering van de gedeeltelijke regionalisering van de Nationale Loterij moet binnen de Vlaamse regering nog verder besproken worden. Er werd bijgevolg aan de verenigingen nog niet gecommuniceerd welke fondsen er beschikbaar zullen zijn per sector, noch op welke wijze zij een aanvraag kunnen indienen.

Bert Anciaux

1. Cultuur :
- 2000 : 209.478.141 fr.
2001 : 208.868.853 fr.
- Nationaal prestige :
- 2000 : 25.800.471 fr.
2001 : 25.725.428 fr.

Jeugd :

2000 : 8.935.202 fr.
2001 : 8.909.213 fr.

Film :

2000 : 13.155.227 fr.
2001 : 13.116.964 fr.

Sport :

2000 : 219.264.968 fr. (Vlaams Sportfonds)
2001 : 218.627.214 fr.

2. In principe worden deze middelen vanaf 2002 effectief overgeheveld naar de Vlaamse Gemeenschap en gecoördineerd door het kabinet van de minister-president. Een precieze verdeling is nog niet opgemaakt.
3. Dit zal in eerste instantie op dezelfde wijze gebeuren als tot nu toe het geval is. De middelen die met andere woorden onder de bevoegdheid vallen van minister Anciaux, worden rechtstreeks door hem verdeeld.

Omwille van de continuïteit zal hierin in 2002 nog geen grote verandering komen.

**Vraag nr. 11
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 9

van 18 oktober 2001

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 843

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 13
van 18 oktober 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Tewerkstelling gehandicapten – Overheidsdiensten

De Vlaamse regering keurde op 27 april 2001 de krachtlijnen goed voor een positieve-actieplan onder meer voor personen met een handicap in het kader van een tewerkstelling in een openbare dienst. Naast het invoeren van een registratiesysteem, zouden er maatregelen worden genomen om de instroom van mensen met een handicap te verhogen en zouden er stimuli worden gegeven via startbanen. De dienst Emancipatiezaken zou een effectief communicatiebeleid voeren en de coördinatiegroep voor personen met een handicap opnieuw bijeenroepen.

Binnen de lokale besturen (provincie, gemeenten, verenigingen of agglomeraties van gemeenten) bestond reeds de regelgeving van het koninklijk besluit (KB) van 23 december 1977 tot vaststelling van het aantal mindervaliden dat tewerkgesteld moet worden.

In de privé-sector bestaan de loonkostensubsidie (CAO 26) en de inschakelingspremie (VIP) die het lagere rendement compenseert. Deze twee maatregelen zijn niet van toepassing voor openbare diensten.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het ontwikkelen van een registratiesysteem voor werknemers met een handicap ?

Zijn er reeds cijfers voorhanden over het aantal tewerkgestelde mindervalide werknemers ? Zo ja, kan de minister hiervan een overzicht geven ?

2. Welke maatregelen werden reeds genomen om de instroom van mindervalide werknemers te verhogen ?
3. Hoeveel mindervalide werknemers werden reeds aangeworven binnen het project "startbaan" en voor welke instellingen ?
4. Werd door de dienst Emancipatiezaken reeds een voortgangsnota afgeleverd en zo ja, kan de minister deze bezorgen ?

5. Welke beleidsvoorstellen werden door de coördinatiegroep voor personen met een handicap reeds geformuleerd ?
6. Het systeem van loonkostensubsidie of inschakelingspremie is niet van toepassing in de Vlaamse openbare instellingen.

Is dit geen leemte in de regelgeving met een politiek van tewerkstelling en van gelijke kansen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Gecoördineerd antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

1. Er werd gekozen voor de invoering van een registratiesysteem voor onder andere personeelsleden met een handicap om het mogelijk te maken het positieve-actiebeleid op te volgen en knelpunten te detecteren. De registratie zorgt ervoor dat de resultaten van de inspanningen voor de verhoging van de instroom van personeelsleden met een handicap kunnen worden gemonitord.

In 2001 werkte de dienst Emancipatiezaken binnen Vesoc mee aan de "technische werkgroep registratie", bestaande uit onder andere deskundigen, sociale partners en vertegenwoordigers van de administratie Werkgelegenheid (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*). Samen werd een discussienota voorbereid over registratie op basis van etnische origine. Parallel gaf een vertegenwoordiger van de studiecél van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VF-SIPH) de mogelijkheden aan tot registratie op basis van handicap.

In het verlengde van de taak van deze werkgroep tekenden deskundigen voor de dienst Emancipatiezaken concrete toepassingen uit van het voorgestelde registratiesysteem, op maat van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de beide doelgroepen.

Er werd gekozen voor het systeem van "zelfidentificatie" op vrijwillige basis. Voor personeelsleden met een handicap of arbeidsbeper-

king werd gekozen voor zelfidentificatie door middel van de vraag: "Heeft u last van één of meerdere langdurige ziekten, langdurige aandoeningen of handicaps? (ja/nee); indien ja: wordt u vanwege deze ziekte(n), aandoening(en) of handicap(s) belemmerd in uw dagelijkse bezigheden? (voortdurend/af en toe/zelden)".

De respondent wordt als arbeidsgehandicapte geregistreerd na op deze tweede vraag "voortdurend" of "af en toe" te antwoorden.

Om een grote non-respons te vermijden, moesten potentiële kandidaten duidelijk geïnformeerd worden over het doel. Meteen moet hun erop gewezen worden dat de registratie hun belangen ten goede komt. De dienst Emancipatiezaken fungeert als informatiepunt, waar zowel potentiële kandidaten als personeelsdiensten terecht kunnen met hun vragen over de registratie. Op 6 november 2001 vond hierover een informatiesessie plaats voor medewerkers van de personeelsdiensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Alle nieuw in dienst tredende personeelsleden worden volgens het nieuwe registratiesysteem bevroegd. Daarnaast is het de bedoeling om ook de sollicitanten voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij Selor en Jobpunt te bevroegen. (*Selor : Selectiebureau van de Federale Overheid – red.*)

2. Omdat de reorganisatie van de Vlaamse overheidsadministratie ook de wijze van werven en selecteren beïnvloedt, opteerde de dienst Emancipatiezaken ervoor om in 2001 nog geen acties te ondernemen over de niet-neutrale aspecten in de huidige selectietesten en -examens. Het spreekt vanzelf dat toekomstige selectiesystemen grondig moeten worden gescreend op neutraliteit voor alle doelgroepen van het diversiteitsbeleid.

De checklists over neutrale wervingskanalen en functiebeschrijvingen werden nog in 2000 gefinaliseerd. Sindsdien worden ze verspreid onder geïnteresseerden en zijn ze beschikbaar op de internetsite van de dienst Emancipatiezaken. Er is geen duidelijkheid over de mate waarin de checklists toegepast worden in de Vlaamse overheidsadministratie.

In het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd een onderzoek uitgevoerd naar wat de leidinggevendenden ertoe kan overtuigen om perso-

nen met een handicap in dienst te nemen. Het onderzoek verschaft zicht op:

- de denkwijzen en mechanismen in het ministerie over personen met een handicap ;
- de (on)bekendheid met de bestaande ondersteuningsmogelijkheden bij de indiensttreding van deze personen ;
- wat leidinggevendenden verwachten aan begeleiding en ondersteuning.

Het onderzoek steunt op een grootschalige schriftelijke bevraging en diepte-interviews. De resultaten beklemtonen de nood aan communicatie over de tewerkstelling van personen met een handicap. Naast een betere registratie van de aanwezige personeelsleden met een handicap, raadt het onderzoek ook objectieve meetfactoren aan voor de diversiteitsdoelstellingen van de leidende ambtenaren. Verder leidde het onderzoek tot een reeks aanbevelingen over de aanpak van wervingen, de aanpassingen van arbeidsposten en het zoeken naar nieuwe manieren om een eventueel rendementsverlies te compenseren bij de tewerkstelling van personen met een handicap.

Bijna alle aanbevelingen uit het onderzoek werden verwerkt in het positieve-actieplan voor 2002 en zullen ook in de toekomst aandachtspunten blijven.

De dienst Emancipatiezaken volgde de ontwikkelingen van het startbanenproject op de voet, via geregelde contacten met de coördinator Startbanen van de afdeling Human Resources Management (HRM). Het voorbije jaar ging er heel wat aandacht naar communicatie daarover. Dat gebeurde intern naar de verschillende personeelsdiensten, maar vooral extern : naar de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en de doelgroepen zelf. Kanalen daartoe waren contacten met arbeidstrajectbegeleidingsdiensten en gehandicaptenorganisaties, publicaties in ledenbladen van deze organisaties.

Bovendien werden personen met een handicap in de vacatureberichten aangemoedigd om te solliciteren.

De doelgerichte inspanningen om personen met een handicap te bereiken, hadden een duidelijk effect. Het aandeel personen met een handicap is veel groter dan in andere wervingscampagnes.

De vaststelling moedigt aan om bij reguliere wervingen meer aandacht te besteden aan de doelgroepen.

3. Van augustus 2000 tot 1 juli 2001 werden in heel de Vlaamse overheid 310 startbaanvacatures ingevuld. Daarvan waren 19 (6,1 %) vacatures ingevuld door personen met een handicap.

Hiervan werden drie personen tewerkgesteld binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, acht personen binnen de Vlaamse openbare instellingen en de wetenschappelijke instellingen en nog eens acht binnen het zaalwachtersproject van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtrecreatie (Blosso).

4. De dienst Emancipatiezaken heeft in oktober een positieve-actieplan voor 2002 opgemaakt, waarin een evaluatie van het plan 2001 is verwerkt.

Na advies van de Permanente Interdepartementale Werkgroep Personeel en het College van Secretarissen-generaal, zal het plan eind november worden overgezonden aan de minister bevoegd voor Ambtenarenzaken.

5. De coördinatiegroep formuleert geen beleidsvoorstellen, maar adviseert de dienst Emancipatiezaken bij het opmaken en uitvoeren van het positieve-actieplan.

De werkgroep bestaat uit personeelsleden met een handicap en afgevaardigden van de afdeling HRM, afdeling Vorming, Sociale Dienst en afdeling Wervingen en Personeelsbewegingen.

6. We willen vooreerst in herinnering brengen dat er op het niveau van de Vlaamse overheid in 1993 een tewerkstellingsquotum werd vastgesteld van 2 % van de betrekkingen voor de lagere niveaus (D en E). Volgens het principe van evenredige vertegenwoordiging op alle niveaus, is de beperking tot enkel de laagste niveaus wel achterhaald.

In een context waarin verplichtingen bestaan, is het niet evident dat er ook in alle omstandigheden financiële stimulansen gegeven worden. Als men alle gehandicapten die in dienst zijn van de Vlaamse overheid voor een loonkostensubsidie in aanmerking zou laten komen, en eigenlijk moet men dan hetzelfde doen voor de ondergeschikte besturen (waar eveneens een quotum-

plicht geldt), dan zal een groot deel van de middelen enkel gebruikt worden om de gehandicapten die reeds in dienst zijn, te ondersteunen. Op die manier financiert de ene overheid de andere, wellicht zonder (veel) bijkomende tewerkstelling.

Een alternatief bestaat erin loonkostensubsidies aan overheden (Vlaamse administratie – VOI's – ondergeschikte besturen) enkel toe te laten voor additionele tewerkstelling van gehandicapten in die besturen welke kunnen aantonen dat ze aan hun verplichtingen reeds voldoen.

Vraag nr. 15
van 30 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Persmap Europese top – Brugge 2002

Naar verluidt bevatte de persmap die werd uitgedeeld naar aanleiding van de afsluitende persconferentie van de ontmoeting van de Europese ministers van Buitenlandse Handel geen informatie over Brugge of over het feit dat Brugge in 2002 Europese culturele hoofdstad is.

Daarentegen waren er wel promotiefolders van Brussel.

Heeft de minister hier weet van ?

Hoe komt het dat blijkbaar alleen informatie over Brussel beschikbaar was ?

Werden Toerisme Vlaanderen of andere Vlaamse overheidsdiensten dan niet aangesproken om informatie en/of documentatie te bezorgen ?

Antwoord

De informele Raad Buitenlandse Handel in Brugge werd – volgens de afspraken gemaakt voor het voorzitterschap – georganiseerd door de federale regering, in de persoon van minister Neyts. De organisatie en dus ook de persberichten en informatiemap lagen volledig in handen van voornoemde regering. De persbriefing voorafgaand aan de informele Raad vond plaats in Brussel.

Noch Toerisme Vlaanderen, noch de andere Vlaamse overheidsdiensten die onder mijn bevoegdheid ressorteren, werden gecontacteerd om informatie of documenten aan te reiken.

Vraag nr. 16
van 6 november 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 8

van 6 november 2001

van de heer Johan De Roo

Blz. 745

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER

VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 10
van 2 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

ISVAG-oven Wilrijk – Onderhoudswerken

Tijdens de vakantiemaanden werden tussen 18 en 24 augustus 2001 werken uitgevoerd door Electrabel aan de turbines die de ISVAG-oven in Wilrijk aandrijven (ISVAG : Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten). Hierdoor werd de oven tijdens die week stilgelegd en kon geen afvalverbranding plaatsvinden.

Welke werken werden er tijdens die week uitgevoerd ?

Werden er door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) metingen gedaan tijdens de heropstart van de oven en wat zijn de resultaten hiervan ?

Antwoord

In de week van 18 tot 24 augustus werden door ISVAG onderhoudswerken uitgevoerd aan de turbine-installatie van Electrabel. Het stilleggen gebeurde volledig gepland en beheerst.

De intercommunale ISVAG bracht de afdeling Milieu-inspectie op 13 augustus 2001 van haar voor-nemen op de hoogte.

De Vlaamse Milieumaatschappij voert op drie locaties in de nabijheid van de ISVAG-oven in Wilrijk dioxinedepositiemetingen uit. Deze metingen passen in de campagne die de VMM tweemaal per jaar op een zeventigtal locaties in Vlaanderen opzet. Bovendien voert de VMM in Neerland maandelijkse depositiemetingen uit om de variaties op jaarbasis te bepalen. Deze campagne is in mei 2001 van start gegaan en loopt nog tot april 2002. Dit impliceert dat er ook een staal geïncubateerd werd tijdens de periode dat de ISVAG-oven stillag.

Het eindrapport wordt in juni 2002 verwacht.

**Vraag nr. 24
van 5 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Klimaatverbond – Stand van zaken

Op de conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling van juni 1992 in Rio de Janeiro werd Agenda 21 opgesteld. Dit is een beleidsprogramma dat voor iedereen een menswaardig leven moet mogelijk maken in de 21ste eeuw en dat samen met 178 andere landen werd ondertekend door België.

Het is de bedoeling dat op alle niveaus zou worden getracht om Agenda 21 te realiseren. Daarbij werden alle lokale besturen opgeroepen om te werken aan een lokaal plan voor duurzame ontwikkeling.

In 1996 werd het Vlaams Overleg Duurzame Ontwikkeling (VODO) opgericht, om gemeenten ertoe te bewegen zich aan te sluiten bij het Klimaatverbond. Door aansluiting bij dit Klimaatverbond zouden deze gemeenten zich ertoe verbinden om hun CO₂-uitstoot met 50 % te reduceren tegen 2010, te stoppen met het gebruik van CFK's en de strijd van de inheemse volkeren in het Amazonegebied te ondersteunen (CO₂ : koolstofdioxide ; CFK : chloorfluorkoolwaterstof). Deze verbintenis werd vastgelegd in een manifest dat gericht was naar de lokale overheden.

1. Kan de minister meedelen of er vanuit de Vlaamse overheid initiatieven werden genomen om het manifest van VODO te ondertekenen en medewerking te verlenen ?

2. Het Klimaatverbond, dat gevestigd was in Frankfurt, vroeg als lidmaatschap 1 pfennig per inwoner per jaar.

Kan de minister mij meedelen welke gemeenten zich bij dit Klimaatverbond hebben aangesloten ?

3. Welke acties werden door dit Klimaatverbond genomen om zijn manifest kracht bij te zetten ?

Is het momenteel nog actief, en zijn er vanuit de Vlaamse overheid momenteel nog contacten mee ?

4. Welke overheidsorganisaties ondersteunen momenteel het manifest dat in 1996 door het Klimaatverbond werd opgesteld ?

Antwoord

1. Het klimaatverbond heeft zich steeds in eerste instantie tot lokale besturen gericht, doch er bestaat geen belemmering voor een gewestelijke/nationale overheid om in te tekennen.

In Oostenrijk en Duitsland, waar het Klimaatverbond zeer sterk staat, zijn er enkele Länder die het ondertekend hebben.

De Vlaamse overheid heeft de VODO-werking met betrekking tot het Klimaatverbond tussen 1996 en 1998 ondersteund via een project bij het MINA-fonds (*Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*). Sinds deze projectfinanciering afgelopen is, is de werking rond het Klimaatverbond afgenomen. Het VODO-secretariaat, dat de functie van Vlaams secretariaat van de internationale vereniging Climate Alliance vervult, hoopt om de campagne nieuw leven in te blazen.

2. 33 gemeenten hebben het Klimaatverbond ondertekend : Aalst, Boom, Brugge, Dendermonde, Diksmuide, Dilbeek, Eeklo, Evergem, Geetbets, Gent, Hasselt, Herent, Herk-de-Stad, Heusden-Zolder, Ichtegem, Kortrijk, Lebbeke, Leuven, Maasmechelen, Malle, Mechelen, Nevele, Oosterzele, Overpelt, Poperinge, Rumst, Sint-Niklaas, Torhout, Waarschot, Wichelen, Zemst, Zoersel en Zwijndrecht.

3. Het Klimaatverbond streeft naar het sensibiliseren van gemeenten om te werken aan klimaatbescherming op lokaal niveau. Belangrijke the-

ma's zijn energie, afval, bossen, verkeer en het versterken van de noord-zuid dialoog via COICA (organisatie van inheemse volkeren in Latijns-Amerika). Het aanreiken van beleidsinstrumenten en de uitwisseling van best practices vormen een deel van deze taak. Het oorspronkelijk Manifest van het Klimaatverbond werd later aangevuld met de Bolzanoverklaring. (*COICA: Coordinadora de las Organizaciones Indigenas de la Cuenca Amazonica – red.*)

In Vlaanderen is de werking "klimaatverbond" opgegaan in de werking "Lokale Agenda 21". Het VODO-secretariaat werkt sterk rond het inpassen van Lokale Agenda 21 in de actuele beleidscontext (o.a. milieuconvenant, duurzaamheidsambtenaar, ...), omdat gemeenten hierdoor echt worden aangezet om acties te ondernemen en er ook voor gesubsidieerd worden.

Op 19-20-21 november organiseert VODO een symposium rond Lokale Agenda 21 met het thema "klimaat" als een van de onderwerpen. Daar zullen onder meer een spreker van COICA en van de Climate Alliance aanwezig zijn. Vanuit de Vlaamse overheid zijn er geen contacten met deze instanties. De communicatie voor Vlaanderen met het Klimaatverbond verloopt via VODO.

4. Behalve genoemde gemeenten en provincies is er enkel nog een middelbare school uit Herentals die het Klimaatverbond heeft ondertekend.

Vraag nr. 25
van 18 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Afvalbanden – Milieubeleidsvereenkomst

Tijdens de besprekingen van het evaluatieverslag milieubeleidsvereenkomst (MBO) afvalbanden wees ik de minister op het feit dat de bandenhandelaars momenteel een milieubijdrage vragen, variërend van 25 tot 50 frank. Deze bijdrage zou moeten dienen voor de verwerking van de afvalbanden.

1. Bestaat er nu al een concrete richtlijn m.b.t. hoeveel de milieubijdrage mag bedragen ?
2. Is er al meer duidelijkheid over wat er thans met die bijdragen concreet gebeurt ?
3. Bestaat er een fonds waarmee de verwerking van de afvalbanden wordt gefinancierd ?

4. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om de milieubeleidsvereenkomst met de sector te herzien ?

Antwoord

1. In het huidige systeem van Recytyre kunnen de verkooppunten nog vrij de milieubijdrage bepalen die zij aan hun klanten aanrekenen. Het zijn immers nog steeds de verkooppunten die verantwoordelijk zijn voor de ophaling van de aanvaarde afvalbanden.

In de communicatie van Recytyre naar haar leden wordt wel vermeld dat de verwerking van een toerismeband tussen de 35 en 60 frank kan kosten.

2. Een onderzoek naar de besteding van de milieubijdrage door de verkooppunten werd niet uitgevoerd. Dit is praktisch niet haalbaar, gelet op het aantal verkooppunten.
3. Momenteel bestaat er nog geen centraal fonds voor de financiering van de inzameling en verwerking van afvalbanden. Een fonds zal pas worden opgericht als met de betrokken sector een akkoord werd bereikt over een nieuwe milieubeleidsvereenkomst.
4. Momenteel worden er gesprekken gevoerd met de producenten/invoerders en de andere gewesten betreffende een nieuwe milieubeleidsvereenkomst. In de ontwerp tekst van de milieubeleidsvereenkomst is opgenomen dat een fonds wordt opgericht voor de financiering van de inzameling en verwerking van afvalbanden.

Zodra dit fonds operationeel is, zal een vaste bijdrage per verkochte band worden aangerekend. Deze bijdrage zal worden bepaald rekening houdende met de verwachte kosten voor de inzameling en verwerking van afvalbanden, communicatiekosten en de werkingskosten van het fonds.

Vraag nr. 26
van 18 oktober 2001
van de heer JACKY MAES

VMW – 0800-nummer

Elke gebruiker ontvangt jaarlijks een factuur voor waterverbruik vanwege de toeleveringsmaatschappij. In de regio Oostende gebeurt de facturatie

door de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW).

Wie inlichtingen wil over zijn factuur kan het gratis groene nummer 0800-40244 bellen. Maar dit moet evenwel gebeuren met een vast toestel. Dit nummer kan niet bereikt worden met een mobiel telefoontoestel. We stellen echter vast dat steeds meer mensen nog slechts beschikken over een gsm, en geen vast toestel meer in huis hebben.

1. Is de minister ervan op de hoogte dat gebruikers het gratis nummer 0800-40244 van de VMW niet kunnen bereiken via een mobiel telefoontoestel ?
2. Werd de VMW hierop reeds attent gemaakt en gevraagd de nodige maatregelen te nemen om bereikbaar te zijn voor iedere gebruiker ?

Antwoord

De VMW is op de hoogte van dit feit. Het 0800-callcenter van de VMW werd in dienst genomen op 1 december 2000 en het eerste werkjaar is nog niet achter de rug. In deze eerste fase werd ervoor geopteerd om geen prioriteit te geven aan de toegankelijkheid met een mobiel telefoontoestel tot het 0800-nummer, enerzijds om het systeem tot maturiteit te laten komen, anderzijds om redenen van kostprijs. De kostprijs voor een 0800-gesprek vanaf een mobiel toestel is immers vijfmaal hoger dan de kostprijs vanaf een vast toestel. Indien de klant belt via een mobiel toestel, wordt hij ervan op de hoogte gebracht dat hij het 0800-nummer kan bereiken via een vast toestel.

Qua kosten dient te worden gezegd dat de gesprekskosten na één jaar, gebaseerd op klantencontacten met een vast toestel, 1 miljoen frank bedragen, dit is omgerekend naar 1 miljoen bestaande huisaansluitingen een kostprijs van 1 frank per huisaansluiting. Het openstellen voor gsm-gebruikers zal dit bedrag dan ook doen toenemen. Gekoppeld aan het gewone 0800-nummer komt er nog dit jaar een tweede 0800-nummer bij, waar de klant zijn stand van de watermeter automatisch kan ingeven.

Daarnaast heeft de VMW op het vlak van bereikbaarheid voor de klant ook inspanningen gedaan op het vlak van e-loket. Zo is ook de website www.vmw.be dit jaar gelanceerd en zal de klant

binnenkort ook zijn index kunnen ingeven via deze website.

Het is een permanente zorg voor de VMW om de bestaande communicatiekanalen te evalueren en te verbeteren. Op basis van een eerste evaluatie van het 0800-nummer zal dan ook in december 2001 overwogen worden of een vernieuwde versie in dienst kan of moet worden genomen.

De suggestie om het 0800-nummer bereikbaar te maken voor mobiele oproepen zal worden meegenomen bij een volgende, technische evaluatie van het gebruikte systeem, gekoppeld aan de kostprijs van de aanpassing van het ingevoerde systeem.

Vraag nr. 27 van 18 oktober 2001 van de heer JOHAN DE ROO

Gentse Kanaalzone – Meldpunt milieuhinder

In de loop van de maand september 2001 werden enkele Gentse randgemeenten getroffen door een stankgolf die afkomstig was uit de Gentse Kanaalzone.

Inwoners beklagden zich erover dat zij, gezien het weekend, niet wisten tot wie zij zich moesten wenden om de geurhinder te melden en de veroorzakers op te sporen.

Welke instantie moeten of kunnen de inwoners uit de omgeving van de Gentse Kanaalzone contacteren bij milieuhinder vanuit het industriegebied op werkdagen, tijdens weekends en op feestdagen ?

Antwoord

De inwoners uit de omgeving van de Gentse Kanaalzone kunnen tijdens de kantooruren met hun klachten wegens geurhinder vanuit het industriegebied terecht bij de buitendienst Oost-Vlaanderen van de afdeling Milieu-inspectie, de politiediensten of de gemeentelijke milieudiensten.

Buiten de kantooruren (bv. tijdens weekends en op feestdagen) kan men steeds de politiediensten contacteren om de milieuhinder te laten vaststellen. Wanneer dit noodzakelijk is, kan het parket van Gent vervolgens de afdeling Milieu-inspectie oproepen.

Vraag nr. 28
van 18 oktober 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

5b-project Meetjesland – Voortzetting

Gedurende meer dan vijf jaar werd er in het 5b-gebied Meetjesland (Assenede, Eeklo, Kaprijke, Maldegem en Sint-Laureins) gewerkt rond het zwaartepunt "Bestendiging van de land- en tuinbouwactiviteit". 32 projecten werden goedgekeurd, de rendabiliteit en de toekomstkansen van de land- en tuinbouw in de regio werden vergroot door praktijkgericht onderzoek, advies en het stimuleren van de diversificatie. Nieuwe ontwikkelingen kwamen op gang: de aandacht ging naar kwalitatief beter, milieu- en diervriendelijker en meer gevarieerd produceren.

5b-Meetjesland was een toonbeeld van een goed gecoördineerde projectwerking, waarbij veel waardevolle informatie werd verzameld en nuttige ervaring werd opgebouwd. Diverse instanties en personen leenden hun deskundigheid en hun samenwerking leidde tot concrete resultaten. De kennis die hier verzameld werd, is een mogelijke informatie- en inspiratiebron voor andere streken in Vlaanderen.

Ook de projectwerking zoals die hier werd gevoerd, vraagt om voortzetting. Het verliezen van deze waardevolle werking, de opgebouwde contacten, het beëindigen van het verder opvolgen van projecten en verzamelen van informatie, dit alles betekent een verlies voor de streek.

Worden er in de begroting Landbouw van de Vlaamse Gemeenschap voor de volgende jaren dan ook middelen ingeschreven om dergelijke projecten, waarvan het nut en de kwaliteit vaststaan, voort te zetten?

Antwoord

Het 5b-programma Meetjesland, lopende over de periode 1994-99, loopt ook in zijn uitbetalingen ten einde op 31 december 2001. Gezien het breed opgevatte plattelandsontwikkelingsprogramma (PDPO) in uitvoering van verordening 1257/99 werd in Vlaanderen voor landbouw niet langer opgevoerd voor een gebiedsgerichte werking. (PDPO: *Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling – red.*)

Dit neemt niet weg dat voor sommige acties uit de vroegere 5b-programma's mogelijkheden bestaan binnen het huidige PDPO, andere zijn dan toch

weer niet voldoende interessant bevonden, en voor nog andere zal uitgezocht moeten worden of er geen andere financieringsmogelijkheden zijn, bijvoorbeeld binnen een geëigende provinciale inzet van financiële middelen voor de landbouw.

Vraag nr. 29
van 18 oktober 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Subsidies Nationale Loterij – Verdeling

Reeds lang is er de terechte vraag vanuit dit parlement om de middelen van de Nationale Loterij naar de gemeenschappen over te hevelen: tot toe doorkruiste de bestemming van deze middelen vaak het reguliere Vlaamse beleid.

Er is nu blijkbaar beslist dat de verdeling van de middelen van de Nationale Loterij via de gemeenschappen en gewesten zal gebeuren.

Voor verschillende sectoren waarvoor de minister bevoegd is, waren dit belangrijke extra's voor investeringen en werkingskosten. Voor hen rijst de vraag hoe zij deze middelen de volgende jaren kunnen ontvangen. Ze betekenen voor hen immers een belangrijk gegeven in het financieel beleid.

1. Welke middelen kreeg elk van de sectoren onder de bevoegdheid van de minister de voorbije twee jaar van de Nationale Loterij?
2. Welke middelen ontvangt de minister vanaf 1 januari 2002 van de Nationale Loterij ter ondersteuning van haar beleidsdomein?
3. Hoe worden deze middelen in 2002 toegewezen aan de verschillende initiatieven onder de bevoegdheid van de minister?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking en de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

(Gecoördineerd antwoord: blz. 797 – red.)

Vraag nr. 30
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 9

van 18 oktober 2001

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. ...

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 31
van 18 oktober 2001
van de heer JOHAN MALCORPS

BRC Berendrecht – Saneringsprogramma

Recentelijk leverde de minister in beroep aan de raffinaderij BRC gelegen aan de Scheldelaan in Berendrecht een proefvergunning af voor veertien maanden. De basisvergunning werd verlengd, maar gekoppeld aan een strikt saneringsprogramma.

In de tussentijd moet het bedrijf zich in regel stellen met verschillende milieu- en veiligheidseisen. Meer bepaald moet een uitgebreide risico-evaluatie worden opgesteld voor "kritische installaties" zoals de atmosferische destillatie, de vloeibare gaswinning, de katalytische reformer, de gasolieontzwaveling en de DEA-gasbehandeling (diëthanolamine). Elke heringebruikname van een gesaneerde installatie moet opnieuw aan de minister worden voorgelegd. En van nu tot 30 april 2002 moeten geregeld voortgangsrapporten worden overgezonden aan de minister en aan de milieuadministratie. Het bedrijf kondigde een investeringsplan van meer dan 2 miljard aan.

Maar in augustus werd er opnieuw zware stankoverlast gemeld door de omwonenden in Berendrecht. De oorzaak van de nieuwe stankgolf bleek een opslagbekken met nafta te zijn, waarop een vlottend dak rust. Deze installatie was nog maar pas gereviseerd, het nieuwe mankement kwam naar verluidt als een verrassing.

Terecht vragen veel buurtbewoners (uit Berendrecht) zich af of BRC effectief in staat zal zijn om zodanig te saneren dat de zware stankproblemen uit het verleden definitief achterwege blijven.

Wat is de juiste stand van zaken van het saneringsprogramma bij BRC ? Is het bedrijf in orde met zijn voortgangsrapportering ? Wat als er de komende maanden nog hinder ontstaat, of als er na de geplande investeringen toch nog ernstige hinder wordt vastgesteld ?

Antwoord

Conform de bepalingen van het ministerieel besluit nr. AMV/0004896/1008B van 19 februari 2001 waarbij in beroep vergunning op proef wordt verleend aan de NV Belgian Refining Corporation, in het bijzonder artikel 6.B.24, wordt tot op heden regelmatig een voortgangsrapport overgezonden aan de afdeling Milieuvergunningen omtrent de opvolging van de bijzondere voorwaarden en de langetermijnplanning.

De voortgangsrapportering wordt door het bedrijf BRC gerespecteerd. De afdeling Milieu-inspectie ontvangt om de twee weken een rapport. Het laatste rapport (nummer 14) is binnengekomen op 16 november 2001.

In elk rapport wordt de stand van zaken in verband met de uitvoering van al de bijzondere voorwaarden die in de proefvergunning zijn opgesomd, overlopen. Daarnaast worden ook een aantal aspecten besproken die niet als bijzondere exploitatievoorwaarde zijn genoemd (bijvoorbeeld de corrosieproblematiek).

Elk voortgangsrapport wordt door de afdeling Milieu-inspectie grondig nagelezen en tijdens de talrijke controles ter plaatse besproken en gecontroleerd. In de loop van de maand januari 2002 zal hierover door de afdeling Milieu-inspectie een evaluatierapport worden opgesteld.

Met betrekking tot de vraag : wat als er de komende maanden nog hinder ontstaat of als er na de geplande investeringen toch nog ernstige hinder wordt vastgesteld, kan worden opgemerkt dat de Vlarengereguleerder daaromtrent in de volgende mogelijkheden van optreden voorziet :

- het opleggen van bijkomende bijzondere voorwaarden ;
- het schorsen of intrekken van de vergunning ;

- het geheel of gedeeltelijk stilleggen van de exploitatie.

In elk geval zal vóór het verstrijken van de vergunning op proef een beoordeling moeten worden gemaakt en een beslissing genomen over de definitieve uitspraak na proefvergunning.

**Vraag nr. 32
van 18 oktober 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Leuven Asfalt – Vergunningsvoorwaarden

In het milieuvergunningsbesluit voor Leuven Asfalt van 11 juni 2001 werden aan het bedrijf een aantal bijzondere voorwaarden gesteld.

Een van deze voorwaarden betreft : "de nodige maatregelen moeten voorzien worden om de ademverliezen bij het vullen van de bitumenstockagetanks te reduceren".

De Milieu-inspectie moet daarvoor een voorstel ontvangen uiterlijk tegen 1 oktober 2001.

1. Welk voorstel werd door Leuven Asfalt bij de Milieu-inspectie ingediend ?
2. Hoe werd dit voorstel geëvalueerd door de Milieu-inspectie ?

Antwoord

1. De NV Leuven Asfalt heeft op 27 september 2001 voorgesteld aan de afdeling Milieu-inspectie om een aanzuigpomp op haar installaties te plaatsen.

Hierdoor wordt voorkomen dat de tank van de bitumenvrachtwagen nog onder druk komt te staan, waardoor wordt vermeden dat deze samengeperste lucht op het einde van het overpompen vrijkomt en geurhinder veroorzaakt.

2. De afdeling Milieu-inspectie evalueert dit voorstel gunstig. In de tweede draftversie van de BBT-studie voor de asfaltcentrales wordt deze maatregel als beste beschikbare techniek (BBT) vermeld voor het vullen van de bitumentanks van de installatie. Toch is deze maatregel nog onvoldoende, omdat bij het vullen ademverliezen optreden en derhalve de bitumentanks zouden moeten worden uitgerust met watersloten om de ademverliezen op te vangen. Laatstge-

noemde maatregel wordt in de draftversie van de BBT-studie eveneens als beste beschikbare techniek beschouwd. De afdeling Milieu-inspectie heeft dan ook in die zin geantwoord aan het bedrijf.

Toch blijft zij bij haar standpunt dat de geurhinder bij dit bedrijf niet van incidentele, maar wel van structurele aard is, zoals bijvoorbeeld werd gesteld in proces-verbaal nr. PV/98/0197. Dit komt overeen met het standpunt zoals ingenomen in het milieuvergunningsbesluit : de bijzondere vergunningvoorwaarden zijn niet de maximaal mogelijke geurbeperkende maatregelen, maar moeten een aanvaardbare verdere exploitatie voor een beperkte termijn mogelijk maken. Als dit niet het geval is, zijn bijkomende ingrepen noodzakelijk.

De afdeling Milieu-inspectie heeft de burgemeester op 14 april 1998 gevraagd om, krachtens de bevoegdheden hem verleend bij artikel 65 van Vlarem I, een eind te maken aan de toestand.

Omdat de burgemeester geen actie ondernam, heeft de afdeling Milieu-inspectie op 9 september 1998 aan de afdeling Milieuvergunningen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) gevraagd dat zij krachtens artikel 45, § 1 van Vlarem I een verzoek tot wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden zou indienen bij de bevoegde overheid.

Op 15 december 1998 heeft de afdeling Milieu-inspectie de knelpunten met betrekking tot de installatie NV Leuven Asfalt gesignaleerd aan de bestendige deputatie en heeft zij gevraagd dat de vergunningsvoorwaarden zouden worden gewijzigd. Al deze initiatieven van de afdeling Milieu-inspectie bleven zonder gevolg.

Op 1 september 2000 werd het bedrijf opnieuw geverbaliseerd wegens geuroverlast. De exploitant werd aangemaand om tegen 30 september 2000 de maatregelen mee te delen die hij zou nemen om een einde te maken aan de vastgestelde geurhinder die afkomstig is van diffuse emissies van de installatie. In een voorlopig antwoord aan de Milieu-inspectie stelt de exploitant voor de voorwaarden af te wachten die in de nieuwe milieuvergunning zullen worden opgelegd.

Op 27 september 2001 heeft de afdeling Milieu-inspectie proces-verbaal opgemaakt tegen het bedrijf wegens het uitvoeren van rustverstoren-

de activiteiten tussen 22.00 en 7.00 uur en wegens het niet altijd naleven van de bijzondere vergunningsvoorwaarde die stelt dat de laadbak van de vrachtwagens onmiddellijk na het laden moet worden afgedekt met een dekzeil.

Met brief van 3 oktober 2001 heeft de afdeling Milieu-inspectie nogmaals aan de exploitant van de installatie gevraagd de maatregelen mee te delen die hij zal nemen om een einde te maken aan de geurhinder afkomstig van diffuse emissies van zijn asfaltinstallatie. Voorlopig is dit antwoord nog niet verstrekt.

Blijkbaar is er een onderscheid in perceptie van de hinder tussen toezichthoudende overheid en exploitant, vermits de exploitant in zijn brief van 3 oktober 2000 aan de Milieu-inspectie stelt : "U zult niet kunnen ontkennen dat wij in het verleden steeds al het mogelijke hebben gedaan om de naar onze mening zeer beperkte hinder van onze exploitatie naar de omgeving toe tot een strikt minimum te beperken, zoniet praktisch uit te sluiten."

Indien gegronde klachten over geurhinder worden ontvangen en wanneer ernstige geurhinder wordt vastgesteld, zal de afdeling Milieu-inspectie overgaan tot het indienen van een verzoek tot hetzij schorsing, hetzij opheffing van de vergunning, overeenkomstig artikel 47 van Vlarem I.

**Vraag nr. 33
van 18 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Geneesmiddelen – Inzamelingscampagne

In 1998 werd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een sensibiliseringscampagne gevoerd rond oude en vervallen geneesmiddelen. Daardoor steeg het inzamelresultaat in 1999 met ongeveer 18.000 kg. In 2000 zakte het met 18.300 kg.

1. Hoeveel bedroegen de kosten voor de sensibiliseringscampagne van 1998, voor het inzamelen van oude en vervallen geneesmiddelen ?
2. Wat is de oorzaak van de enorme terugval van de inzameling ?
3. Is er bijgevolg een nieuwe campagne nodig ?

Antwoord

1. De sensibiliseringscampagne die in het najaar van 1998 werd gevoerd, kostte 5.430,11 euro (219.050 fr.), inclusief BTW. Deze kostprijs omvat het drukken van de sorteerwijzers en affiches.

De OVAM nam hiervan het aanpassen en herdrukken van de affiches ten laste, ten bedrage van 708,63 euro (28.586 fr.). De verdeling van de folders werd ten laste van de deelnemende organisaties uitgevoerd. De exacte kostprijs hiervan is niet nader te bepalen.

De campagne betrof het verspreiden van 160.000 sorteerwijzers via de apothekers, naast 10.000 affiches die in de apotheek werden opgehangen. Aan gemeenten en intercommunales werd, naast een aantal folders en affiches, ook een tekst verzonden, die kon worden opgenomen in het gemeentelijk infoblad.

2. De oorzaak van de terugval (5,4 % ten opzichte van 1999) van de inzameling is niet met zekerheid vast te stellen.

De mogelijke oorzaken zijn :

- het wegebben van het effect van de sensibiliseringscampagne van 1998. Er werden in het kader van de selectieve inzameling van oude en vervallen geneesmiddelen reeds twee sensibiliseringscampagnes gevoerd, waarbij telkens werd vastgesteld dat de hoeveelheid ingezamelde oude en vervallen geneesmiddelen steeg na de sensibiliseringscampagne ;
- de sensibiliseringscampagne heeft de particulier ertoe aangezet om een grote opruiming te doen van zijn thuisapotheek in 1999, zodat de daaropvolgende jaren minder oude en vervallen geneesmiddelen dienden te worden verwijderd ;
- de verlaging van de consumptie van geneesmiddelen in 1999 en 2000 leidt ertoe dat ook minder geneesmiddelen ongebruikt blijven ;
- het verwijderen van recycleerbare verpakkingen voorafgaand aan de inzameling.

3. De partijen die betrokken zijn bij de uitvoering van de selectieve inzameling van oude en vervallen geneesmiddelen zijn zich bewust van het nut van de sensibiliseringscampagnes.

Zij hebben zich geëngageerd om op 10 januari 2002 besprekingen te starten voor de uitvoering van een nieuwe sensibiliseringscampagne in de loop van 2002.

**Vraag nr. 34
van 18 oktober 2001
van mevrouw ISABEL VERTRIEEST**

Ontheffing van nulbemesting – Beheersovereenkomsten

Voor potentieel belangrijke graslanden in natuurgebieden kan de nulbemesting versoepeld worden mits het afsluiten van beheersovereenkomsten. De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) en meer bepaald de Mestbank is daarin een belangrijke speler.

Daar het echter over natuurgebieden gaat, is het belangrijk dat door deze versoepeling de natuurwaarden niet aangetast worden. Het lijkt me logisch dat de afdeling Natuur daarvan op de hoogte wordt gebracht en zo kan controleren.

1. Hoeveel beheersovereenkomsten zijn er afgesloten in het kader van de ontheffing van nulbemesting op percelen met potentieel belangrijke graslanden in groengebieden ? Hoe is de verdeling over de streken/provincies ?
2. Welke soorten beheersovereenkomsten zijn hiervoor afgesloten ?
3. Zijn er in dit kader ontheffingen van de nulbemesting gebeurd en zo ja, hoeveel ?
4. Zijn deze beheersovereenkomsten meegedeeld aan de afdeling Natuur, zodat er controle kan plaatsvinden ?
5. Hoeveel controles en hoeveel overtredingen zijn er al vastgesteld op de mestwetgeving, meer bepaald voor de vijfmeterzone en de verscherpte of nulbemesting in N-gebieden (natuurgebied) ?

Antwoord

1.

	Aantal	Oppervlakte (ha)
Arr. Halle-Vilvoorde + arr. Leuven (ten westen van Leuven)	68	81,47
West-Vlaanderen	201	350,56
Limburg + arr. Leuven (ten oosten van Leuven)	86	118,79
Oost-Vlaanderen	417	496,82
Antwerpen	89	130,61
Totaal Vlaanderen	861	1.178,25

2. In uitvoering van artikel 15ter, § 1 en § 7 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, is op basis van een overeenkomst tussen de minister, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Natuur, en de VLM-afdeling Mestbank afgesproken dat Aminal, afdeling Natuur, principieel de goedkeuring verleent aan de VLM voor het afsluiten van de bedoelde beheersovereenkomsten voor alle percelen die vallen onder toepassing van de definitie "potentieel belangrijk grasland", behalve wanneer Aminal, afdeling Natuur, hiervoor een bezwaar uit.

Met ingang van het jaar 2001 werd voor 861 percelen op een oppervlakte van 1.178,25 hectare aan landbouwers een toelating gegeven om 100 kg N uit chemische meststoffen te gebruiken (*N : stikstof – red.*). De toestemming werd verleend op basis van een aanvraag ingediend door de landbouwer zelf. De Mestbank heeft hiertoe de landbouwers die ervoor in aanmer-

king konden komen, op de hoogte gebracht in een schrijven, waarin zij ook werden uitgenodigd in te tekenen op de beheersovereenkomsten "water" en "natuur" in uitvoering van het bovenvermelde meststoffendecreet. Om de aanvragen voor 2001 definitief te kunnen afsluiten, werden zij die hierop niet hadden gereageerd nogmaals uitgenodigd in een bijkomende zending. Met ingang van het jaar 2001 werd voor 861 percelen op een oppervlakte van 1.178,25 hectare aan landbouwers een toelating gegeven om 100 kg N uit chemische meststoffen te gebruiken.

Deze overeenkomsten blijven onbeperkt lopen tenzij een van de belanghebbende partijen de overeenkomst opzegt.

- In dit kader wordt er geen "onthefing" toegestaan van het bemestingsverbod, met uitzondering van een begrazing door maximaal twee grootvee-eenheden/ha op elk ogenblik ; er wordt enkel toestemming gegeven 100 kg N uit chemische meststoffen te gebruiken op deze percelen.

Het begrip "onthefing" zoals bepaald in artikel 15ter van het bovenvermelde decreet heeft, in tegenstelling tot een vorige versie van het decreet, steeds betrekking op een volledige opheffing van de beperking van bemestingsnormen tot op het niveau van de algemene bemestingsnormen of – indien het perceel in een gebied ligt waar er strengere bemestingsnormen van kracht zijn voor een andere reden (water of fosfaatverzadiging) – tot op het niveau van de bemestingsnormen van dat type kwetsbaar gebied.

- De gegevens zijn op vraag altijd ter beschikking geweest voor Aminoal, afdeling Natuur, en worden na afronding van de procedure als een globaal en geïntegreerd bestand ter beschikking gesteld van Aminoal, afdeling Natuur, rond half november 2001.

De Mestbank zal initiatieven nemen om de afspraken hierover concreet vorm te geven via een protocol tussen de Mestbank en Aminoal, afdeling Natuur.

- Er zijn tot op vandaag op dertien bedrijven controles in het kader van de beheersovereenkomst in natuurgebied uitgevoerd. In vier gevallen werden de beheersvoorwaarden niet nageleefd.

Vraag nr. 35
van 18 oktober 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Gentse Kanaalzone – Stof

In de Gentse Kanaalzone zijn er heel veel klachten over stof. De oorzaken zijn veelvuldig, maar de grootste klachten betreffen toch de overslag in open lucht van petroleumcokes of kolen. Alhoewel uit informatie van het meetnet van stofemissie blijkt dat noch de grens-, noch de richtwaarden van Vlarem II overschreden worden, tonen de herhaalde klachten van de omwonenden aan dat dit allemaal niet volstaat. De fijne zwarte stofdeeltjes verspreiden zich in de omgeving en geven in de eerste plaats heel wat hinder in huis.

Na de irritatie om die hinder, komt de vraag over de gezondheidsrisico's van dergelijke producten. Daarover is veel onduidelijkheid. Het stof kan worden ingeademd en komt terecht in tuinen op groenten. De gezondheidsrisico's van de inademing van het fijne stof, het PM10-stof, is één aspect. Maar er kunnen ook specifieke toxicologische effecten van deze petroleumcokes of kolen zijn.

- Welke gezondheidsrisico's levert het inademen of het consumeren van stof van petroleumcokes of kolen via groenten op ?
- Indien de gezondheidsrisico's onvoldoende bekend zijn, is er dan onderzoek om dit hiaat aan te vullen of is dit onderzoek gepland ?
- Indien de risico's wel bekend zijn, is het dan niet wenselijk de milieukwaliteitsnormen te verstrengen of te specificeren op stof van deze oorsprong ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

- De epidemiologie wijst duidelijk op belangrijke associaties tussen fijn stof en ernstige effecten op de volksgezondheid.

Chronische blootstelling aan relatief lage concentraties geeft een vermindering van de levensverwachting aan. Blootstelling aan fijnstofpartikels wordt tevens in verband gebracht met acute mortaliteit en morbiditeit, een verhoogde incidentie van acute immuun-inflammatoire res-

piratoire aandoeningen (allergie, astma, COPD) en een verhoogd voorkomen van hart- en vaatziekten (*COPD : Chronic Obstructive Pulmonary Disease – red.*).

Hoe langer hoe meer verschuift de aandacht hierbij naar de bijdrage van de fijne ($< 2,5 \mu\text{m}$) en vooral ook de ultrafijne ($< 0,1 \mu\text{m}$) partikels (μm : *micrometer – red.*). In de internationale literatuur vormen twee hypothesen de belangrijkste denkpijlen : de toxische werking van ultrafijne deeltjes (kleiner dan $0,1 \mu\text{m}$, die ingeademd kunnen worden in de diepere luchtwegen en tevens een grotere specifieke oppervlakte bezitten waardoor er meer toxische stoffen kunnen worden geabsorbeerd) en de aanwezigheid van transitometalen op fijn stof.

Meer specifiek voor petroleumcokes of kolen kunnen er mogelijk ook effecten zijn door de aanwezigheid van PAK's, waarvan er een aantal bekende carcinogenen zijn. De aanwezigheid van deze PAK's kan mogelijk ook bij het consumeren van het stof effecten veroorzaken. (*PAK's: polyaromatische koolwaterstoffen – red.*)

2. De relatie tussen milieuverontreiniging in het algemeen en luchtverontreiniging in het bijzonder en de menselijke gezondheid, is een belangrijk aandachtspunt in het beleid van de Vlaamse regering.

Daarom werd er vorig jaar een milieu- en gezondheidsonderzoek in Hoboken, Wilrijk en Peer (als achtergrondgebied) beëindigd. Op basis van de resultaten is besloten om, in een samenwerkingsverband tussen mij en de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen Mieke Vogels, een steunpunt op te richten genaamd "Steunpunt Milieu en Gezondheid". Dit steunpunt heeft als doel de ondersteuning van een specifiek beleid op het vlak van gezondheid en milieu.

Eén van de (nog definitief goed te keuren) projecten is biomonitoring in de haven van Gent. Hierbij zal onder andere gezocht worden naar de link tussen de luchtkwaliteit en het ontwikkelen van kanker. Dergelijk onderzoek vergt veel tijd, zodat de eerste definitieve resultaten pas binnen enkele jaren beschikbaar zullen zijn.

Door mijn administratie Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) wordt er tevens een PBO-studie (Programma Beleidsgericht Onderzoek van de Vlaamse regering)

opgevolgd met betrekking tot fijn stof en meer bepaald de fractie $\text{PM}_{2,5}$ of de fractie $\leq 2,5 \mu\text{m}$. De doelstelling is om "no regret" maatregelen te identificeren om de impact van fijn stof te beperken. De studie start met een overzicht van de internationale kennis van gezondheidseffecten en mechanismen.

3. In het kader van de voormelde PBO-studie worden er gerichte meetcampagnes verricht op diverse locaties met verschillend karakter. Het verzamelde stof wordt zeer uitgebreid gekarakteriseerd : concentratie, morfologie, deeltjesgrootte en chemische samenstelling (onder andere zware metalen, transitometalen, organische verbindingen zoals PAK's).

De bedoeling is om de stofsamenstelling te koppelen aan het bronprofiel en zo een indruk te krijgen van de bijdrage. Uiteindelijk zal alle informatie samengebracht worden in een beleidsgerichte context, waarbij het de ambitieuze doelstelling is om op basis van de schadelijkheid van de deeltjes aan te geven welke emissies er prioritair moeten aangepakt worden (no regret maatregelen).

De Gentse Kanaalzone is één van de locaties waar stof uitgebreid zal worden gekarakteriseerd. Het meetpunt is gepland in Zelzate.

Op internationaal niveau voorziet de Europese dochterrichtlijn luchtkwaliteit 1999/30/EG voor fijn stof (PM_{10}) nieuwe strengere grenswaarden die in werking treden in 2005 (en indicatieve grenswaarden voor 2010). Deze bedragen $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ als jaargemiddelde grenswaarde, en $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ als daggemiddelde grenswaarde (μg : *microgram – red.*). Bij de herziening van deze richtlijn (gepland voor 2003) worden de indicatieve grenswaarden geëvalueerd en wordt mogelijk in bijkomende grenswaarden (bv. voor de fractie $\text{PM}_{2,5}$) voorzien. Op Europees niveau worden er tevens tegen (vermoedelijk) 2004 emissieplafonds voor fijn stof ontwikkeld die per land zullen moeten worden geïmplementeerd. Een dochterrichtlijn luchtkwaliteit die in normen voorziet voor PAK's is in ontwikkeling.

Verder lopen er voor verschillende milieugevaarlijke stoffen initiatieven in het kader van het MINA-plan 2, het Milieubeleidsplan 1997-2001 (*MINA-plan : Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*). Zo wordt er onder andere voor PAK's een emissiereductieprogramma uitgewerkt. Indien blijkt dat in de open lucht opgeslagen petroleumcokes of kolen een belangrijke bron zijn van PAK's, zal dit op-

genomen worden in het emissiereductieprogramma.

De boven beschreven evoluties op Vlaams en internationaal niveau zullen ertoe leiden dat de concentraties van stof (en PAK's) verder zullen dalen. Op basis van de resultaten van de milieu- en gezondheidsonderzoeken hoop ik tevens op relatief korte termijn selectief die pollutanten te kunnen reduceren welke de meeste gezondheidseffecten veroorzaken.

Vraag nr. 39
van 26 oktober 2001
van de heer JOS DE MEYER

Glastuinbouw – VLIF-subsidies

Binnen het kader van de VLIF-reglementering kan de tuinbouwsector een beroep doen op investeringssteun voor energiebesparende maatregelen (VLIF : Vlaams Landbouwinvesteringsfonds).

Een probleem waarmee de sector wordt geconfronteerd bij het verkrijgen van kapitaalsubsidie in het kader van het VLIF, is dat de uitbetaling van de subsidie maar kan gebeuren het jaar na de investering. Dit geeft problemen, aangezien de tuinbouwsector dergelijke investeringen maar kan doorvoeren wanneer ook de garantie wordt gegeven dat de uitbetaling van de subsidie gebeurt in het jaar van de investering. Bij de huidige toepassingsmodaliteiten zal dan ook het effectieve aantal energiebesparende maatregelen in de sector verwaarloosbaar blijven.

1. Wat is het probleem waardoor die kapitaalsubsidie niet volledig kan worden uitbetaald in het jaar van de investering ?

Daardoor zou er vanuit de sector ook veel meer een beroep op kunnen worden gedaan.

2. Er zijn nog andere belangrijke energiebesparende maatregelen die typisch zijn voor de tuinbouwsector en die in aanmerking zouden kunnen komen voor de 40 %-kapitaalsubsidie. Ik denk aan een frequentieregelaar voor pompen, ventilatoren en compressoren, nieuwe kassen met een efficiënter energie- en waterverbruik en milieuvriendelijke toepassingen, of klimaatregeling.

Is het de bedoeling van de in aanmerking komende maatregelen uit te breiden ? Komen bo-

venvermelde maatregelen daarbij in aanmerking ?

Antwoord

1. Het uitbetalingsritme van de investeringspremies is vastgelegd in het ministerieel besluit van 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw.

Om budgettaire redenen was een uitbetaling noodzakelijk in vijf gelijke delen, gespreid over vijf jaar volgend op de investering en na controle van de investeringsbewijzen.

De VLIF-steun toegekend volgens de huidige regelgeving wordt voor ongeveer één derde toegekend in de vorm van een kapitaalpremie, terwijl in de vorige VLIF-regelgeving(en) vrijwel uitsluitend in de vorm van een rentesubsidie gespreid in de tijd werd uitbetaald. De kapitaalpremies in één keer uitbetalen zou meebrengen dat één derde van het totale volume steun, dat vroeger gespreid over een periode van vijftien jaar uitbetaald werd, thans in één jaar zou dienen te worden uitbetaald. Samen met de belangrijke toegekende rentesubsidie uit het verleden, bleek dit niet haalbaar zonder een aanzienlijke verhoging van de VLIF-betalingskredieten gedurende de eerstvolgende jaren. Om die reden diende geopteerd te worden voor een gespreide uitbetaling, met dien verstande dat de premies desalniettemin in een veel kortere termijn betaald worden dan de rentesubsidie.

Toch werd recentelijk bedongen dat om administratieve redenen kleinere premies (< 40.000 fr.) wel in één maal zullen worden uitbetaald.

Ingevolge het gelijkheidsbeginsel kan niet overwogen worden om ten aanzien van één subsector, in casu de glastuinbouw, bijzondere faciliteiten op het vlak van uitbetaling van de premies toe te staan. Een voorschottenregeling is dan weer niet aangewezen uit hoofde van controleaspecten, temeer daar de verleende steun een EU-cofinanciering geniet (*EU : Europese Unie – red.*).

2. De groep van investeringen die 40 % steun kan genieten, is verscheiden, maar het zijn allemaal investeringen waarvan de realisatie een positieve bijdrage levert tot de heroriëntering van de land- en tuinbouw overeenkomstig de beleidsopties van de Vlaamse overheid.

Dit neemt niet weg dat na meer dan één jaar toepassing van de huidige regelgeving blijkt dat ongeveer 60 % van het geheel van de investeringen die 40 % steun genieten, gerealiseerd wordt op glastuinbouwbedrijven (energiebesparing, waterrecuperatie, omschakeling naar aardgas, en andere). Het betreft zowel moderniseringsinvesteringen, als investeringen als onderdeel van de bouw van een nieuw bedrijf.

Overeenkomstig artikel 7 van het ministerieel besluit van 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw, kunnen na evaluatie ten gronde de investeringen opnieuw bepaald worden op basis van de steunintensiteiten.

**Vraag nr. 40
van 26 oktober 2001
van de heer MARINO KEULEN**

Ziepbeek Lanaken – Vervuiling

Sinds 1998 klagen de bewoners van Oud-Rekem over geurhinder en zichtbare vervuiling van de Ziep- of Ziepbeek. Naar aanleiding van deze klachten verzocht het gemeentebestuur de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) een onderzoek uit te voeren. Op 16 november 2000 werden de resultaten van dit onderzoek aan het gemeentebestuur bezorgd.

De oorzaak van de hinder zou volgens de VMM terug te vinden zijn in rechtstreekse overstorten van rioolwater in het ingebuisde deel van de beek, lozingen vanwege de villawijk Zilverkust in Rekem, lozingen van het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis of een aantal privé-lozingen die op het rioleringsnet zijn aangesloten.

De VMM stelt daarenboven een aantal maatregelen voor waaronder het opsporen van de oorzaak van het overmatig lozen van rioolwater in de ingebuisde beek, het controleren in hoeverre alle woningen wel op het rioleringsnet zijn aangesloten, nagaan hoe de lozingssituatie van de villawijk is en controleren hoe de huishoudelijke lozingen van het psychiatrisch ziekenhuis gebeuren.

Het gemeentelijk MINA-plan bevat echter geen enkele maatregel om iets aan deze situatie te doen of om de maatregelen door de VMM voorgesteld uit te voeren (MINA-plan : Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur).

1. Welke maatregelen neemt de minister teneinde de vervuiling van de Ziepbeek te stoppen ?
2. Kan de Vlaamse regering of de VMM het gemeentebestuur van Lanaken verplichten inzake de vervuiling van de Ziepbeek maatregelen op te nemen in het gemeentelijk MINA-plan ? Zo neen, waarom niet ?
3. Kan de VMM zelf een aantal maatregelen nemen indien het gemeentebestuur niet optreedt ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Met betrekking tot deze problematiek ontving de VMM op 13 september 2000 een verzoek van het gemeentebestuur van Lanaken om een onderzoek in te stellen naar geregeld optredende geurhinder en visuele vervuiling van de Ziepbeek in het centrum van Oud-Rekem.

Na de analyse van een aantal monsternames en na terreinonderzoek werden op 16 november 2000 de conclusies van het VMM-onderzoek en een aantal aanbevelingen aan de gemeente overgezonden.

Deze betroffen voornamelijk acties die door het gemeentebestuur dienden te worden geïnitieerd :

- de controle van het bestaande gemeentelijke rioolstelsel ;
- nagaan of alle woningen aangesloten zijn op de bestaande riolering ;
- de lozingssituatie van het psychiatrisch ziekenhuis controleren ;
- een oplossing bieden voor de lozingen van de nabijgelegen wijk Zilverkust (\pm 200 inwoners-equivalenten) ;
- actieve sensibilisering van de betrokken inwoners gecombineerd met het verbaliseren van de eventuele illegale lozingssituaties.

- 2 en 3. De Vlaamse regering, noch de VMM kunnen de gemeente verplichten specifieke en dossiermatige maatregelen op te nemen in het gemeentelijk MINA-plan. Het MINA-plan behoort tot de gemeentelijke autonomie, maar moet zich wel richten naar het gewestelijke plan. Bijgevolg betreur ik dat met betrekking

tot de acties vermeld door de VMM niets terug te vinden is in het gemeentelijk MINA-plan.

De VMM heeft geen inspectiebevoegdheid en kan dus ook niet optreden tegen de illegale lozingsituaties. De gemeentelijke overheid beschikt evenwel ook over alle inspectiebevoegdheden en kan dus in deze zaak optreden. Daarboven bestaat er op huishoudelijk niveau een verplichting tot aansluiting (Vlaremwetgeving) op de riolering wanneer deze aanwezig is. De controle hierop berust eveneens bij de gemeente.

Met betrekking tot het saneren van de wijk Zilverkust werd door de gemeente Lanaken ooit een aanvraag voor subsidie bij de VMM ingediend. Tot op vandaag werd deze aanvraag nog niet hard gemaakt door het indienen van een rioleringsdossier. Aangezien de VMM momenteel een volgend subsidieprogramma voorbereidt, zal in het overleg met de gemeenten aangedrongen worden op het verder uitwerken van dit project. Dit in aansluiting met het recentelijk goedgekeurde rioleringsproject in de Daalbroekstraat.

Op deze wijze kan het probleem opgelost worden. Ook met betrekking tot de overige aanbevelingen zal bij de gemeente aangedrongen worden op de uitvoering ervan.

**Vraag nr. 41
van 26 oktober 2001
van de heer PAUL WILLE**

NV Indaver – Wetgeving overheidsopdrachten

Een tijd geleden werd in een vraag om uitleg de vraag gesteld aan de minister waarom de dochtervennootschappen van de NV Vlaamse Milieuholding (VMH), inzonderheid de NV Indaver, de wetgeving op de overheidsopdrachten niet toepassen, alhoewel ze daartoe wettelijk verplicht zijn.

De minister heeft toen laten uitschijnen dat deze vennootschappen hiertoe niet verplicht zouden zijn (*Handelingen Commissievergadering nr. 12 van 19 oktober 2000, blz. 1 e.v. – red.*). Ik wil wijzen op de betrokken Europese richtlijnen terzake en op de Belgische wet van 24 december 1993, alsook op de circulaire (omzendbrief) van de eerste minister van 2 december 1997 (Belgisch Staatsblad van 13 december 1997), die uitleg verschaft. Hierin wordt uitdrukkelijk bepaald onder punt 940, 9401, 9402,

9403, 9404 en volgende dat deze verplichting wel degelijk geldt voor die vennootschappen welke aan de wettelijke basisvoorwaarden beantwoorden. Deze zijn : a) voor de helft of meer in het maatschappelijk kapitaal afhankelijk zijn van een overheid ; b) voor de helft of meer worden de bestuurders aangewezen van overheidswege ; c) het maatschappelijk doel moet het algemeen belang dienen.

Voor de betrokken dochterondernemingen is dit uitdrukkelijk het geval, zoals de minister zelf erkent in andere documenten.

Het is bekend dat er collusie is tussen sommige bestuurders van de NV VMH en sommige leveranciers of aannemers.

1. Waarom wordt deze wetgeving, ofschoon verplicht, niet toegepast ?
2. Waarom vraagt de minister hierover geen gerechtelijk onderzoek ?

Antwoord

De Europese richtlijnen inzake de wetgeving m.b.t de overheidsopdrachten werden omgezet in nationaal recht bij de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten (hierna genoemd "de wet") en zijn uitvoeringsbesluiten. Paragraaf 2, ten achtste, van artikel 4 van deze wet stelt dat de wet van toepassing is op de rechtspersonen die "opgericht zijn met het specifieke doel te voorzien in behoeften van algemeen belang die niet van industriële of commerciële aard zijn".

De NV Indaver voldoet niet aan dit criterium, vermits deze onderneming niet opgericht is met het specifieke doel te voorzien in behoeften van algemeen belang die niet van industriële of commerciële aard zijn.

Dit blijkt uit het maatschappelijk doel van de NV Indaver, zoals neergelegd in haar gecoördineerde statuten. Hierin is onder meer bepaald :

"De vennootschap heeft tot doel, zowel in Vlaanderen als daarbuiten, voor eigen rekening of voor rekening van derden, alleen of in samenwerking met of door tussenkomst van derden :

- de geïntegreerde aanpak van de verwijdering van afvalstoffen met het oog op zowel de recuperatie als de verwerking ;
- ecologisch en bedrijfseconomisch verantwoorde verwijdering, recyclage en van afvalstoffen ;
- het uitvoeren van alle studies die verband houden met verwijdering, vervoer, recyclage, recuperatie, verwerking en verbranding van afvalstoffen ;
- het verstrekken van alle adviezen en/of verlenen van bijstand op het vlak van het voorkomen en/of beheersen en/of beperken van afvalstoffen in de meest ruime betekenis ;
- het raad geven en/of bijstand verlenen bij de bouw, de constructie en/of de exploitatie van alle installaties in het algemeen en van afvalverwerkende installaties in het bijzonder ;
- het optreden als algemene aannemer voor constructie-, sanerings- en andere werken, met inbegrip van de gehele of gedeeltelijke uitvoering van voltooiingswerken of de coördinatie van werken uitgevoerd door onderaannemers ;
- het commercialiseren van de eindproducten, derivaten, nevenstoffen en/of stoffen die bij het verwerkingsproces vrijkomen ;
- de commercialisatie van de verworven know-how ;
- de commercialisatie van alle activiteiten die met het bovenstaande verband houden ;
- het vervoer in eigen naam of voor rekening van derden.

Zij kan alle hoegenaamde handels-, nijverheids-, financiële, roerende en onroerende verrichtingen uitvoeren die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staan met haar doel of die van aard zijn dit te begunstigen."

In de statutaire doelomschrijving van de NV Indaver is dus nergens opgenomen dat zij als specifiek doel heeft te voorzien in behoeften van algemeen belang, wat de wet van 24 december 1993 nochtans vereist.

Zelfs indien men zou aannemen dat de NV Indaver opgericht zou zijn met het specifiek doel om te voorzien in behoeften van algemeen belang (quod non), dan nog geldt dat deze niet van industriële of

commerciële aard mogen zijn. Ten aanzien hiervan stelt prof. Flamme in het standaardwerk "Praktische commentaar bij de reglementering van de overheidsopdrachten": "Indien de behoefte, waaraan middels de statuten wordt voldaan, van commerciële of industriële aard is, dan zal deze instelling niet kunnen worden beschouwd als een aanbestedende overheid en zal zij ook ontsnappen aan de reglementering terzake. Welnu, de activiteit van de NV Indaver is én industrieel én commercieel, zoals hierboven is gebleken.

Prof. Flamme (reeds aangehaald) stelt overigens nog een aantal andere criteria voor om te bepalen of de activiteit van de onderneming van commerciële of industriële aard is en bijgevolg niet onder de toepassing van de wet valt.

Deze criteria zijn niet vervat in de wet, maar kunnen nuttig zijn als bijkomende overwegingen :

- 1) werkingswijze (bedoeld wordt al dan niet gebruik van industriële en/of commerciële methodes) : de NV Indaver werkt met deze methodes ;
- 2) betalend aspect van de prestaties: de prestaties van de NV Indaver worden alle vergoed ;
- 3) vereiste van een winstgevend beheer : de NV Indaver is dit zowel ten aanzien van haar publieke als ten aanzien van haar privé-aandeelhouders verplicht ;
- 4) nastreven van winst : volgt uit het maatschappelijk doel en uit haar juridisch statuut als handelsvennootschap ;
- 5) statuut van het personeel: het personeel van de NV Indaver werkt onder arbeidscontracten die beheerst worden door de wet op de arbeidsovereenkomsten. Er is geen statutair personeel.

In zijn conclusies bij het recente arrest-Mannesman van het Europese Hof van Justitie overwoog advocaat-generaal Léger het volgende: "Dat de wetgever de instellingen waarvan de activiteiten zijn onderworpen aan de regeling inzake overheidsopdrachten door middel van het criterium "behoefden van algemeen belang andere dan die van industriële of commerciële aard" van andere instellingen heeft afgebakend, komt doordat deze laatste instellingen concurreren met andere marktdeelnemers, waardoor zij worden afgeschrikt hun medecontractanten op grond van discriminatoire criteria te kiezen. Derhalve zijn wettelijke verplichtingen minder dienstig". Welnu, de NV Indaver is werkzaam op een markt waar zij onderworpen is

aan de mededinging van andere ondernemingen. Het initiatief op deze markt is noch wettelijk, noch in de praktijk voorbehouden aan de NV Indaver en de toegang tot deze markt is vrij, zowel voor Belgische als voor buitenlandse concurrenten.

Ten overvloede dient te worden vermeld dat de NV Indaver niet opgenomen is in het koninklijk besluit nr. 1 van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten, genomen in uitvoering van de wet van 24 december 1993 en dat de lijst omvat van de instellingen onderworpen aan de wet.

Ten slotte verwijst de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook naar een omzendbrief van de eersteminister van 2 december 1997. Deze omzendbrief heeft echter uitdrukkelijk als doel een meer gedetailleerde lijst te publiceren van de diensten bedoeld in elk van de categorieën opgenomen in bijlage 2 van de wet van 24 december 1993. Bijlage 2, waarvan de omzendbrief dus een preciserende opsomming uitmaakt, is de lijst van diensten die het voorwerp moeten uitmaken van een overheidsopdracht, telkens en wanneer de dienst door een aanbestedende overheid besteld wordt. Bijlage 2 geeft evenwel geen enkele indicatie over welke instantie als aanbestedende overheid moet worden aangemerkt. Dit maakt precies het voorwerp uit van artikel 4 van de wet, waarvan sprake bij de aanvang van dit antwoord.

Besluit

De NV Indaver is geen aanbestedende overheid in de zin van de wet, vermits haar activiteit industrieel en commercieel van aard is en derhalve uitgesloten van het toepassingsveld van artikel 4 van de wet van 24 december 1993. De omzendbrief van 2 december 1997 is slechts een opsomming van die diensten welke een aanbestedende overheid alleen bij wege van een overheidsopdracht mag bestellen.

Er is derhalve geen reden voor een gerechtelijk optreden.

Vraag nr. 42 van 26 oktober 2001 van de heer FRANCIS VERMEIREN

NV Indaver Grimbergen – Geurhinder

Reeds enige tijd wordt de regio Vilvoorde geteisterd door stankhinder afkomstig van de composte-

ringsinstallatie van Indaver, gelegen aan de Verbrande Brug in Grimbergen.

Het gaat om een installatie van klasse 1, die blijkbaar geen stappen onderneemt om iets aan deze hinder te doen. Het aantal klachten hierrond neemt steeds maar toe.

1. Heeft de minister of hebben haar diensten reeds overleg gehad met het bedrijf over deze hinder en zo ja, wanneer ?
2. Welke maatregelen dient dit bedrijf te nemen om de stankhinder te verminderen en welke maatregelen neemt de minister bij het uitblijven ervan ?

Wordt in dat geval de milieuvergunning van het bedrijf geschorst en zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Deze zaak wordt reeds geruime tijd aandachtig gevolgd door zowel de afdeling Milieu-inspectie en de afdeling Milieuvergunningen als mijn kabinet.

Reeds vanaf 1997 werden er klachten ingediend bij zowel de afdeling Milieu-inspectie Vlaams-Brabant als de gemeentebesturen van Grimbergen, Zemst en Vilvoorde aangaande geurhinder door de NV Indaver. Naar aanleiding hiervan werden telkens processen-verbaal opgemaakt en werden de nodige aanmaningen gegeven.

Medio 1998 was de geuroverlast van de NV Indaver echter dermate ernstig en bleken de maatregelen die het bedrijf in opdracht van de Milieu-inspectie en in overleg met erkende deskundigen nam zo ontoereikend, dat zowel de afdeling Milieu-inspectie als het gemeentebestuur van Grimbergen het noodzakelijk achtten om de schorsing van de lopende milieuvergunningen te vragen aan de vergunningverlenende overheid, in casu de minister bevoegd voor Leefmilieu.

Een beslissing dienaangaande is nog hangende.

2. Ten gevolge van maatregelen genomen door de NV Indaver eind 1998 (stilleleggen, ledigen en reinigen installatie, aanpassen biofilter, aanpassen composteringsproces, opslag compost in gesloten hal, stopzetting groencompostering in open lucht, ...) zijn de intensiteit en de frequen-

tie van de geurhinder vanaf eind '98 tot heden significant verminderd.

Toch is er op geregelde tijdstippen geuroverlast voor de omwonenden ; vermoedelijk door een combinatie van een niet optimaal werkende installatie (i.c. biofilter) met bepaalde klimatologische omstandigheden (temperatuurinversie, ...). Dit wordt weerspiegeld door de processen-verbaal opgemaakt door de lokale politie en de toenmalige rijkswacht gedurende de zomer van 1999. Ook in de loop van 2000 werden een aantal processen-verbaal inzake geuroverlast las-tens de NV Indaver opgemaakt. Deze stukken werden voor verder gevolg overgezonden aan het parket van Brussel.

In het voorjaar en de zomer van 2001 was er weer een opflakking van het aantal klachten, vooral vanuit de regio Vilvoorde. Dienaangaande werden opnieuw een tiental processen-verbaal door de politie en de afdeling Milieu-inspectie opgemaakt wegens geurhinder door de NV Indaver. De exploitant werd schriftelijk aangemaand om de nodige maatregelen te nemen om de geuroverlast tot een minimum te beperken. Ondanks de door de betrokken in-richting genomen maatregelen (optimalisatie biofilter, verminderen hoeveelheid aangevoerd GFT-afval, ...) wordt er toch nog geurhinder vastgesteld (*GFT : groente-, fruit- en tuinafval – red.*).

Uit de frequente vaststellingen van de toezicht-houdende overheden blijkt bovendien dat ook andere bedrijven in de onmiddellijke omgeving van de NV Indaver voor geurhinder kunnen zorgen ; daarbij wordt vooral PB Gelatine be-doeld.

Teneinde duidelijkheid te scheppen in de oor-sprong van de vastgestelde geurhinder en in de te nemen maatregelen (met andere woorden welk bedrijf veroorzaakt welke geurhinder en welk proces binnen de respectieve bedrijven is verantwoordelijk voor die hinder) zal de afde-ling Milieu-inspectie in het kader van haar "Mi-lieu-inspectieplan 2002" samen met de gemeen-ten Vilvoorde en Grimbergen een grondige geurstudie laten uitvoeren.

De informatie die deze studie met zich brengt, zal desgewenst meegenomen worden in de eva-luatie van het lopende schorsingsverzoek van de vergunning van de NV Indaver.

**Vraag nr. 43
van 26 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Verbrandingsovens – Dioxine-uitstoot

Volgens een persartikel werd onlangs een afvalver-brandingsoven tijdelijk gesloten omdat er een overschrijding van het toegelaten dioxinegehalte werd vastgesteld.

1. Om welke afvalverbrandingsoven gaat het hier ?
2. Werd het dioxinegehalte in hoge mate over-schreden ?
3. Welke maatregelen werden er getroffen na overschrijding van het toegelaten dioxinegehal-te ?
4. Welke afvalverbrandingsovens vertoonden de laatste twee jaar problemen met de overschrij-ding van het toegelaten dioxinegehalte ?
5. Welke verbrandingstechnieken worden gebruikt in de Vlaamse afvalverbrandingsovens ?
6. Beschikken deze ovens over de beste beschik-bare techniek (BBT) ?
7. Wordt eraan gedacht een aantal van de Vlaamse afvalverbrandingsovens te sluiten wegens pro-blemen inzake ligging, historische schuld, einde contract, BBT ?
8. Over welke afvalverbrandingsovens gaat het dan ?

Antwoord

Deze vraag is gebaseerd op een verwijzing naar een persartikel, zonder concrete opgave van de bron of de datum. Er is zelfs geen duidelijkheid over het feit of de vraag enkel handelt over de (12) grote huisvuilverbrandingsinstallaties of, meer in het algemeen, over alle (honderden) afvalverbran-dingsinstallaties in Vlaanderen.

**Vraag nr. 45
van 26 oktober 2001
van de heer ERIK MATTHIJS**

Eural – Begeleidende maatregelen

Op 1 januari 2002 treedt de nieuwe Europese Afvalstoffenlijst (Eural) in werking. Deze afvalstoffenlijst is een samensmelting van de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen en de afvalcatalogus. Ze beoogt een harmonisering van de lijsten van de afzonderlijke lidstaten.

De overstap naar de Eural is belangrijk voor afvalbe- en verwerkers, maar ook voor gemeentelijke en provinciale overheden : zij zullen zich de inhoud van de Eural eigen moeten maken en de gewijzigde gevaarsclassificatie van afvalstoffen moeten kunnen toepassen.

Nederland geeft trainingen over de opbouw van de Eural en hoe met de Eural in de praktijk dient te worden omgegaan. Er worden hulpmiddelen aangereikt, zoals transponeringstabellen.

Neemt het kabinet initiatieven die de invoering van de Eural op 1 januari 2002 begeleiden ?

Antwoord

Volgende initiatieven worden genomen in verband met de invoering van de Eural.

De implementatie van de Eural zal gebeuren via een aanpassing van Vlarea, het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer.

Aan de actoren die beroepsmatig met afvalstoffen bezig zijn (afvalophalers of -overbrengers, afvalverwerkers) wordt gevraagd registers en rapporten op te maken op basis van de Eural. Actoren die slechts zijdelings met afvalstoffen geconfronteerd worden, moeten registers en rapporten opmaken op basis van een gebruiksvriendelijke aggregatie van de Eural.

Het opmaken van deze gebruiksvriendelijke aggregatie, in samenspraak met de doelgroepen en in het licht van de verordening afvalstatistiek die in een eindfase van ontwerp zit, zal in een ministerieel besluit opgenomen worden en de huidige AKO-codes vervangen (*AKO-code : afvalstoffencode – red.*).

Opnemen in Vlarea van een automatische omzettingprocedure van ophalers erkend conform de catalogus en de lijst gevaarlijke afvalstoffen naar overbrengers erkend conform de Eural.

Het opmaken van een gebruikshandleiding voor het gebruik en de interpretatie van de Eural is opgenomen in het TWOL-programma voor 2002

(*TWOL : Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu – red.*).

Vraag nr. 47 van 30 oktober 2001 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Geneesmiddelen – Verwerking

Oude en vervallen geneesmiddelen worden reeds dertien jaar door de sector vrijwillig ingezameld en verwerkt. Elke apotheker koopt hiervoor een doos aan voor een bedrag van 1.000 frank, waarin hij vervolgens de oude en vervallen geneesmiddelen verzamelt. Daarna worden ze opgehaald door een firma die de oude en vervallen geneesmiddelen aanlevert in "normale" verbrandingsovens, namelijk de verbrandingsinstallatie van de Intercommunale Regionale Milieuzorg in Houthalen-Helchteren en de Intercommunale Vereniging voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Menen en Ommeland (IVMO).

De vervallen geneesmiddelen of geneesmiddelen die verkeerd bereid werden van producenten en groothandelaars worden via een ander circuit behandeld. Een proces dat viermaal meer kost dan bij de traditionele ovens.

Momenteel worden op Europees vlak besprekingen gevoerd om geneesmiddelen te beschouwen als gevaarlijke producten. Indien dit wordt goedgekeurd, zullen groothandelaars geen vervallen geneesmiddelen meer mogen vervoeren, tenzij ze over voertuigen beschikken met speciale compartimenten.

Ik stel mij dan ook de vraag of het verantwoord is om oude en vervallen geneesmiddelen in een normale huisvuilverbrandingsinstallatie te verwerken.

1. Wordt er door het verschil in behandeling van dezelfde geneesmiddelen komende van verschillende inzamelaars geen ongelijkheid gecreëerd ?
2. Gebeurt de verwerking van oude en vervallen geneesmiddelen in de twee afvalverbrandingsinstallaties in Houthalen-Helchteren en Menen op een ecologisch en economisch verantwoorde manier ?
3. Werden er in het verleden metingen gedaan bij de twee verbrandingsovens wanneer zij de oude en vervallen geneesmiddelen verbrandden ? Wat zijn de resultaten ?

4. Heeft de minister reeds kennis genomen van de plannen van het Europees Parlement om geneesmiddelen te beschouwen als gevaarlijke producten ?
5. Heeft de minister bijgevolg reeds concrete plannen, gelet op de besprekingen in Europa, om vervallen geneesmiddelen ook in Vlaanderen als gevaarlijk product te beschouwen en te behandelen ? Vooral wat de verwerking van de oude en vervallen geneesmiddelen betreft ?

(* = gevaarlijke afvalstof)

Er kan dus op basis van de aard van het geneesmiddel reeds een onderscheid worden gemaakt tussen gevaarlijke en niet gevaarlijke oude en vervallen geneesmiddelen. Met cytotoxische en cytostatische geneesmiddelen beoogt men de geneesmiddelen die worden aangewend bij chemotherapie. Aangezien het toedienen van deze geneesmiddelen steeds onder toezicht in ziekenhuizen gebeurt, lijkt de kans dat deze gevaarlijke geneesmiddelen via het terugnamecircuit worden verwijderd, veeleer klein. Bovendien duidt Vlarea het afval van cytostatica en cytostaticabehandelingen aan als risicohoudend medisch afval, dat verplicht moet worden verwijderd in een daartoe vergunde verbrandingsinstallatie (in de praktijk zijn dit de verbrandingsinstallaties voor gevaarlijke afvalstoffen).

Antwoord

1. De inzameling van medisch afval is geregeld in onderafdeling 5.5.3. van Vlarea. Volgens artikel 5.5.3.2, § 2 wordt medisch afval onderverdeeld in "risicohoudend" en "niet-risicohoudend".

De milieuvorwaarden voor de verbranding van medisch afval zijn vastgesteld onder afdeling 5.2.3 van titel II van Vlarem. Met name gelden voor de verbranding van vast niet-risicohoudend medisch afval de voorwaarden voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen van subafdeling 5.2.3.3. Voor de verbranding van risicohoudend medisch afval alsook van vloeibaar en pasteus niet-risicohoudend medisch afval gelden de voorwaarden van subafdeling 5.2.3.6.

De voorwaarden voor verwerking zijn bijgevolg enkel afhankelijk van de aard van het medisch afval, en niet van de inzamelaars.

Op 1 januari 2002 wordt de nieuwe Europese Afvalstoffenlijst (Eural) van kracht. Deze houdt een nieuwe indeling in van oude en vervallen geneesmiddelen afkomstig van huishoudens en bedrijven. De Eural maakt voor oude en vervallen geneesmiddelen een onderscheid tussen geneesmiddelenafval dat gevaarlijke producten bevat, en ander geneesmiddelenafval. Ook hier dient de toetsing aan de gevaarseigenschappen uitsluitend te geven over het al dan niet gevaarlijke karakter van het geneesmiddelenafval.

Het onderscheid bij oude en vervallen geneesmiddelen afkomstig van particulieren wordt in de Eural als volgt gemaakt :

- code 20 01 31* : cytotoxische en cytostatische geneesmiddelen
- code 20 01 32 : niet onder 20 01 31 vallende geneesmiddelen

2. Vast niet-risicohoudend medisch afval mag volgens artikel 5.2.3.3.1, 4° worden verbrand in verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen. Het is duidelijk dat de exploitatie van deze huisvuilovens enkel mag geschieden mits naleving van de strenge Vlarem-milieuvorwaarden.

De oude en vervallen geneesmiddelen worden in de ontvangstbunkers van de verbrandingsinstallaties gestort, waarna zij samen met het andere aanwezige afval in de ovens worden gevoed. De verbranding garandeert een volledige vernietiging van de actieve bestanddelen van de oude en vervallen geneesmiddelen. Verbranding is de meest milieuhygiënisch en ecologisch verantwoorde wijze van vernietiging van deze afvalstoffen. Het storten ervan zou immers kunnen leiden tot een verspreiding van de actieve bestanddelen via het percolaatwater van de stortplaats.

De kostprijs van de verbranding van de selectief ingezamelde oude en vervallen geneesmiddelen bedraagt bij IVMO momenteel 91,72 euro (3.700 fr.) per ton, exclusief BTW en milieuheffing (8,33 euro (336 fr./ton)). Dit is het normaal gehanteerde tarief voor het verbranden van bedrijfsafvalstoffen in een huisvuilverbrandingsinstallatie.

3. De meting van een aantal parameters, waaronder "dioxines", moet volgens artikel 5.2.3.3.6 van titel II van Vlarem continu gebeuren, dus ook bij de verbranding van bedoeld medisch afval.

In het verleden werden in opdracht van de afdeling Milieu-inspectie nog geen meetcampagnes verricht die specifiek waren gericht op het verbranden van vervallen geneesmiddelen.

Wel beschikken beide verbrandingsinstallaties over continue meetapparatuur om de luchtmissies van de ovens op te volgen. Uit de resultaten van deze metingen kon tot op heden nog geen nadelige invloed afkomstig van het verbranden van de vervallen geneesmiddelen op de emissies worden vastgesteld.

4. De bevoegde Leefmilieudiensten volgen de besprekingen inzake EU-regelgevingen op (*EU : Europese Unie – red.*). In de mate dat het bedoelde geneesmiddelenafval als gevaarlijk afval zal moeten worden beschouwd, zal dit ook in de Vlarem-reglementering worden geïntegreerd. Alvast kan worden opgemerkt dat de huidige Vlarem-voorwaarden die zijn opgelegd aan de huisvuilverbrandingsinstallatie reeds als zeer streng mogen worden bestempeld. Voor de verbranding van risicohoudend medisch afval als ook van vloeibaar en pasteus niet-risicohoudend medisch afval gelden de geëigende sectorale voorwaarden van subafdeling 5.2.3.6 van titel II van Vlarem. Deze laatste zijn nu reeds even streng als deze voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) heeft geen kennis van plannen van het Europees Parlement om geneesmiddelen te beschouwen als gevaarlijke producten. Wel werden er in 1999 en 2000 op Europees vlak in het Technisch Adaptatiecomité discussies gevoerd inzake de amendering van de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen, waarbij ook het statuut van de oude en vervallen geneesmiddelen ter sprake kwam.

Deze discussies hebben uiteindelijk geleid tot de nieuwe indeling van oude en vervallen geneesmiddelen (Eural) zoals uiteengezet in punt 1 van dit antwoord.

5. De toekomstige indeling van afval van oude en vervallen geneesmiddelen afkomstig van huishoudens zal geen invloed hebben op het huidige statuut van de selectief ingezamelde oude en vervallen geneesmiddelen van huishoudens.

Aangezien er eveneens geen milieuhygiënische problemen zijn vast te stellen bij de verbranding van deze afvalstoffen in een huisvuilverbran-

dingsinstallatie, is er geen reden om het statuut van oude en vervallen geneesmiddelen te herzien.

Vraag nr. 49
van 30 oktober 2001
van de heer JACKY MAES

VMM-labo's – Vestigingsplaats

Op 21 maart 2000 heeft de minister meegedeeld dat voor de buitendienst Gent van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) mogelijkheden werden gezocht voor een nieuwe huisvesting. Bij het zoeken naar een nieuwe locatie zou rekening worden gehouden met de mogelijkheid het labo Gent en op termijn ook het labo Oostende daar onder te brengen.

Indien de optie tot herlokalisatie van de laboratoria zou worden gevolgd, dan zou dit gepaard gaan met gepaste begeleidende overgangsmaatregelen om negatieve gevolgen voor de personeelsleden en voor de VMM te vermijden (*schriftelijke vraag nr. 148 van 21 maart 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1271 – red.*).

1. Wat is de huidige stand van zaken omtrent de vestigingsplaats voor de laboratoria van de VMM?
2. Wat gebeurt er met het VMM-labo Oostende ?
3. Welke begeleidende overgangsmaatregelen worden er genomen voor het personeel van Oostende ?

Antwoord

1. Tot op heden zijn er geen nieuwe ontwikkelingen in het dossier met betrekking tot de huisvesting van de buitendienst Gent en de laboratoria van de Vlaamse Milieumaatschappij.

2 en 3. Als gevolg hiervan is het niet mogelijk op deze vragen een concreet antwoord te geven.

Vraag nr. 50
van 30 oktober 2001
van de heer JOS DE MEYER

Glastuinbouw – Vlarem

Het naleven van de Vlarenormen voor de bestaande glastuinbouwbedrijven heeft grote financiële gevolgen voor oudere, niet aangepaste bedrijven.

Tevens zijn de normen voor glastuinbouwbedrijven en particulieren dikwijls zeer verschillend. Voor brandstoftanks bijvoorbeeld werd voor de toepassing van Vlarem aan de particulieren uitstel verleend, terwijl de uiterste datum voor bedrijfsdoel-einden gehandhaafd bleef op 1 augustus 2000. Bovendien moest de controle uitgevoerd worden door een erkend milieudeskundige, en niet door een technicus. Zo moeten ook bovengrondse tanks van meer dan 20.000 liter voorafgaand aan het onderzoek inwendig worden gereinigd. Dit betekent tijdelijke opslagkosten, die in vele gevallen hoger zijn dan het plaatsen van nieuwe tanks.

Verder bepaalt de indeling in klassen van verdeelinstallaties dat bedrijven met twee slangen als een klasse 1 gerangschikt worden, waarbij de diensten van een milieuoördinator verplicht zijn.

1. Waarom kan de keuring van de brandstoftanks bij de glastuinbouwbedrijven niet worden uitgevoerd door een milieutechnicus in plaats van door een erkend milieudeskundige zoals nu ?
2. Waarop is de regel gebaseerd dat bovengrondse tanks van meer dan 20.000 liter voorafgaand aan het onderzoek inwendig moeten worden gereinigd, en dient dit niet te gebeuren wanneer er structurele gebreken worden vastgesteld ?
3. Is het niet veeleer aangewezen dat in de Vlaremwetgeving bedrijven met één slang als klasse 3 worden ingedeeld, bedrijven met twee slangen als klasse 2 en bedrijven met meer dan twee slangen als klasse 1, maar dan zonder de verplichting om een milieuoördinator aan te stellen ?

Antwoord

1. Inrichtingen zijn conform de Vlarem-benadering niet of in verschillende klassen ingedeeld afhankelijk van de aard en omvang van de potentiële risico's voor hinder en veiligheid die zij bieden.

Logischerwijze staan de milieuvorwaarden die aan deze installaties worden opgelegd ook in verhouding tot de potentiële risico's. Daarbij wordt geen onderscheid gemaakt naargelang de exploitant een particulier of een bedrijf is. Wel

wordt, afhankelijk van de grootte van de inrichting, in casu de hoeveelheid opgeslagen stookolie, in strengere milieuvorwaarden voorzien. Zo bijvoorbeeld is de opslag van meer dan 20.000 liter tot en met 500.000 liter stookolie volgens de Vlarem-indelingsrubriek 17.3.6 ingedeeld in de tweede klasse.

De sectorale milieuvorwaarden voor deze in de tweede klasse ingedeelde opslag van stookolie zijn vastgesteld onder hoofdstuk 5.17 van titel II van het Vlarem. Volgens artikel 5.17.3.16 moeten de bovengrondse houders ten minste om de drie jaar aan een beperkt onderzoek worden onderworpen. Ten minste om de twintig jaar moet er een algemeen onderzoek worden uitgevoerd.

2. Het algemeen onderzoek van een bovengrondse houder, zoals omschreven in artikel 5.17.3.16, § 2 van titel II van het Vlarem, omvat onder meer het onderzoek van de binnenwand. Vandaar dat voorafgaandelijk een inwendige reiniging wordt voorgeschreven. Voor bestaande houders is in artikel 5.17.3.19 in een overgangsregeling voorzien. Om een lekkende houder na herstelling opnieuw in gebruik te mogen nemen, moeten de regels van artikel 5.17.3.19 in acht worden genomen.

Wat de technische modaliteiten van bedoeld algemeen onderzoek betreft, kan worden gewezen op de mogelijkheid opgenomen in afdeling 1.2.2 van titel II van het Vlarem om, bij wijze van individuele afwijking, gelijkwaardige alternatieve methodes toe te passen.

3. Brandstofverdeelininstallaties zijn ingedeeld volgens de Vlarem-indelingsrubriek 17.3.9.

Daarbij zijn inrichtingen met een opslag tot 20.000 liter diesel en één verdeelslang slechts in de derde klasse ingedeeld. Wanneer de dieselopslag meer dan 20.000 tot en met 500.000 liter bedraagt, is de inrichting bij gebruik van één verdeelslang, in zoverre deze is bestemd enkel voor de bevoorrading van de eigen bedrijfsvoertuigen, ingedeeld in de tweede klasse.

Aangenomen moet worden dat een aldus in de derde of tweede klasse ingedeelde verdeelininstallatie past in de normale exploitatie van een landbouwbedrijf. Een milieuoördinator is pas verplicht wanneer de verdeelininstallatie in de eerste klasse is ingedeeld, bijvoorbeeld omdat ze twee of meer verdeelslangen omvat. In dit laatste geval bevindt men zich in de situatie van

de klassieke brandstofstations en is het ook logisch dat dezelfde milieuvorwaarden, met inbegrip van de verplichting van een milieucoördinator, worden gehanteerd.

Vraag nr. 53
van 6 november 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 8

van 6 november 2001

van de heer Johan De Roo

Blz. 745

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 54
van 6 november 2001
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Beverproject – Stand van zaken

De bever verdween lang geleden uit Vlaanderen. Bevers leven daar waar land en water elkaar ontmoeten. Gezien hun mogelijke invloed op de biodiversiteit, werden ze in verschillende landen opnieuw geïntroduceerd.

In Vlaanderen werden vanaf 1998 bevers uitgezet. Ook al is de periode nog beperkt en moeten we waarschijnlijk tien jaar wachten om echt effecten te zien, toch zou ik graag vernemen hoe dit programma loopt.

1. Hoeveel bevers zijn tot nu toe uitgezet ? Waar ?
2. Hebben ze, zoals in sommige streken in de ons omringende landen, voortplantingsproblemen ?
3. Worden er nog steeds bevers uitgezet ?
4. Kan er reeds gesproken worden van invloed op de vegetatie ?

Antwoord

In Vlaanderen zijn geen bevers uitgezet. De bevers die tot vandaag worden waargenomen in de waterlopen ten zuiden van Leuven, werden uitgezet in Wallonië, op de Argentine, een klein beekje ten zuiden van het Zoniënwood.

Er worden steeds meer sporen van bevers (pootafdrukken op de slibbanken langs de Dijle en de Laan, afgeknaagde wilgen, graafsporen in de oevers, ...) waargenomen in de Dijlevallei, maar het is nog onduidelijk over hoeveel dieren het gaat, hoe groot de territoria zijn, wat de geslachtsverhouding is, ... kortom, we weten nog weinig.

Het uitzetten van bevers in Vlaanderen is nog niet aan de orde. Het is ondenkbaar een herintroductie uit te voeren zonder degelijke, wetenschappelijke voorbereiding en langlopende begeleiding.

In dit kader wordt een studie opgestart (eind 2001), waarbij onder andere onderzoek wordt verricht naar de habitatkwaliteit van een aantal gebieden in het Schelde-estuarium en waarbij de ecotoxicologische aspecten van de geringe waterkwaliteit in het Schelde-gebied worden onderzocht, waarbij concreet de bestaande beverpopulatie in de Laan- en Dijlevallei wordt bekeken.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
 INNOVATIE, MEDIA
 EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 8
van 5 oktober 2001
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

VRT – BRT-nummerplaten

Enige jaren geleden veranderde de naam van de toenmalige BRTN in VRT. De inhoud bleef helaas wel even Vlaams, of beter gezegd on-Vlaams, als voorheen, maar ten minste de verpakking was dan toch al een stukje mooier en Vlaamser geworden.

Deze naamsverandering bracht ongetwijfeld heel wat kosten met zich mee. Ik denk maar aan het ontwerp van een nieuw logo, nieuwe briefhoofden,

nieuwe omslagen, aanpassing van het wagenpark, nieuwe vlaggen, en dies meer.

Eén ding werd blijkbaar over het hoofd gezien. De wagens van BRT en later BRTN reden rond met "gepersonaliseerde" nummerplaten, die alle begonnen met de letters "BRT".

Bij de naamsverandering van BRTN in VRT werden deze nummerplaten niet aangepast. Een vergelijking? VRT-voertuigen hebben dus geen VRT-nummerplaten, maar rijden nog steeds met de letters BRT rond.

1. Hoeveel voertuigen telt het wagenpark van de VRT?
2. Hoeveel heeft de naamsverandering van BRTN in VRT in totaal gekost?
3. Worden de nummerplaten van het wagenpark alsnog aangepast? Zo ja, wanneer en wat zal de kostprijs zijn? Zo nee, waarom niet?

Antwoord

De VRT telt een wagenpark van 48 voertuigen met BRT-nummerplaat. Tot voor enkele jaren werden geen kosten aangerekend voor de "BRT..."-nummerplaat.

Door de wijze waarop de naamsverandering geleidelijk werd doorgevoerd, is de kostprijs van deze operatie marginaal en zelfs niet afzonderlijk beschikbaar. Er werden immers geen specifieke bijkomende kosten (op het drukken van stickers na) gemaakt.

De nummerplaten worden niet speciaal aangepast, omdat het onmiddellijk nut hiervan de VRT ontgaat.

Vraag nr. 12 van 18 oktober 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 9

van 18 oktober 2001

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 843

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 13 van 18 oktober 2001 van de heer CARL DECALUWE

Commerciële landelijke radiostations – Bedieningspercentages

Het frequentieplan voor de twee commerciële landelijke radiostations werd reeds goedgekeurd door de regering. Ook de twee licenties werden toegekend.

1. In welke mate wordt de decretale verplichting om voor beide frequentiepakketten 70 % van de Vlaamse Ruit te bedienen effectief ingevuld? (*Vlaams Ruit : regio tussen Antwerpen, Leuven, Brussel en Gent – red.*)
2. Welk percentage halen deze twee frequentiepakketten?

Antwoord

Ik kan bevestigen dat de vaststelling van de frequentiepakketten die ter beschikking werden gesteld van de landelijke radio-omroepen goedgekeurd werd bij besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2001. Het VCM verleende voor Q-Music (31 van de 33 zenders) en voor 4FM (17 van 23 zenders) een zendvergunning op 19 oktober 2001 (*VCM : Vlaams Commissariaat voor de Media – red.*).

Op basis van cijfermateriaal van Nozema zijn de behaalde percentages voor net 1 en net 2 de volgende :

Vlaamse Ruit	Net 1	mono	78,6 %
		stereo	49,1 %
	Net 2	mono	97,4 %
		stereo	57,7 %
Vlaanderen	Net 1	mono	72,1 %
		stereo	41,0 %
	Net 2	mono	86,3 %
		stereo	48,9 %

(*Nozema : Nederlandsche Omroep-Zender Maatschappij – red.*)

In dit overzicht is rekening gehouden met de 33, respectievelijk 23 frequenties.

Vraag nr. 14
van 18 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Belasting onbebouwde percelen – "Kind ten laste "

Artikel 143 van het decreet inzake de ruimtelijke ordening (DRO) bepaalt dat gemeentebesturen onder bepaalde voorwaarden belastingen kunnen heffen op onbebouwde percelen.

Deze maatregel geldt niet voor ouders met kinderen ten laste, beperkt tot één onbebouwd perceel of één onbebouwde grond per kind ten laste. Deze vrijstelling is beperkt in tijd en slechts geldig voor de eerste zes jaar na de verwerving van het goed. Indien de gronden reeds in bezit zijn op het ogenblik dat de belastingverordening in werking treedt, geldt de vrijstelling slechts voor vijf jaar.

Voor de definitie van "kind ten laste" werden door de federale minister Vandebroucke verschillende denkpistes onderzocht, gaande van "persoon ten laste zoals bedoeld in de fiscale wetgeving", "definiëring aan de hand van de informatie uit het Rijksregister van natuurlijke personen" en "definiëring aan de hand van de informatie uit het repertorium van de kinderbijslag van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers", of een combinatie hiervan.

Een nieuwe maatschappelijke tendens tekent zich de voorbije jaren af waarbij kinderen steeds langer wachten om het ouderlijk huis te verlaten, maar toch een eigen beroepsinkomen verwerven en fiscaal niet meer ten laste zijn. Niettemin blijven ouders dikwijls moreel en financieel verantwoordelijk voor deze inwonende kinderen, bijvoorbeeld bij het vereffenen van eventuele schulden door hen gemaakt.

Welke definiëring voor "kind ten laste" wordt in de context van artikel 143 van het DRO nu concreet toegepast ?

Antwoord

Artikel 143 van het decreet inzake ruimtelijke ordening regelt de gemeentelijke belasting op onbebouwde percelen. Het artikel bevat een vrijstellingsclausule voor eigenaars met één of meer kinderen ten laste.

De regeling inzake de belasting op onbebouwde percelen is een fiscale regeling, en dus wordt aangesloten op de begripsbepaling in de fiscale wetgeving. De definitie van "kind" staat in artikel 2, §3 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen. De definitie van wie "ten laste" is, staat in artikel 136 van hetzelfde wetboek,

De vraag vermeldt dat "door federaal minister Vandebroucke verschillende denkpistes werden onderzocht". Uit de rest van de vraagstelling kan ik niet opmaken of er een specifieke vraag is gesteld aan federaal collega Vandebroucke, dan wel of men zich baseert op uitspraken of teksten in een ander verband. Graag ontvang ik van de Vlaamse volksvertegenwoordiger nadere informatie, zodat een eventueel interpretatieprobleem kan worden onderzocht.

Ik vermeld ten slotte nog dat kinderen die, op het moment dat zij niet meer ten laste zijn, de van belasting vrijgestelde grond bij schenking ontvangen, op hun beurt vrijgesteld zijn door toepassing van de bepaling van artikel 143, §2, 1° en 2°, tenminste indien ze geen andere grond bezitten.

Ten slotte wijs ik op de bepalingen van het wijzigingsdecreet van 26 april 2000, waardoor de gemeenten zelf vooraf diversificaties en bijkomende ontheffingen van bedoelde belastingen kunnen vaststellen, teneinde hun ruimtelijke doelstellingen te realiseren.

Vraag nr. 15
van 18 oktober 2001
van de heer JOHAN SAUWENS

Begrotingsdoelstellingen 2001-2005 – Intern stabiliteitsprogramma

In de overeenkomst van 15 december 2000 tussen de federale staat, de gewesten en de gemeenschappen betreffende de begrotingsdoelstellingen voor de periode 2001-2005 wordt in artikel 9 vermeld :

"Teneinde het budgettair beleid van de gemeenschappen en de gewesten in te schrijven in het huidige en in de toekomstige stabiliteitsprogramma's van België verbinden de gemeenschappen en de gewesten zich ertoe elk een meerjarig intern voortschrijdend stabiliteitsprogramma uit te werken, dat kadert in onderhavige overeenkomst en waarvan de looptijd tenminste overeenstemt met deze van het stabiliteitsprogramma van België. In deze interne stabiliteitsprogramma's zullen de gewesten en gemeenschappen aantonen hoe zij voor elk van de

betrokken begrotingsjaren de hoger vermelde doelstellingen zullen invullen".

Kan de minister dat zogenaamde meerjarig intern stabiliteitsprogramma bezorgen ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt, werd in artikel 9 van de overeenkomst van 15 december 2000 tussen de federale staat, de gewesten en de gemeenschappen betreffende de begrotingsdoelstellingen voor de periode 2001-2005 door de gemeenschappen en gewesten overeengekomen om een meerjarig intern voortschrijdend stabiliteitsprogramma uit te werken.

Aanvullend bij de begrotingsopmaak 2001 werd een meerjarenraming opgemaakt voor de periode 2001-2004. Langs deze weg heeft de Vlaamse Gemeenschap gevolg gegeven aan de eerdere verbintenis opgenomen in de samenwerkingsovereenkomst van 24 november 1999. Deze meerjarenbegroting dekte nog niet dezelfde periode als degene vooropgesteld in de overeenkomst van 15 december 2000, aangezien ze voorafging aan bijsturing van het referentietraject.

Voorafgaand aan de opmaak van de begroting 2002 werd deze meerjarenbegroting door de administratie bijgesteld, in die zin dat een voorlopige middelenraming werd opgemaakt op basis van de in februari 2001 partieel bekende informatie omtrent de voorgenomen wijzigingen van de bijzondere financieringswet.

In die oefening werd nog geen rekening gehouden met de middelen verbonden aan overdracht van nieuwe bevoegdheden. Langs uitgavenzijde werd zowel in termen van beleids- als betalingskredieten een raming opgemaakt, uitgaande van de notie "constant beleid", wat inhield dat de kredieten van de laatst gestemde begroting doorgetrokken werden, rekening houdende met de impact van de inflatie en met uitzuivering van de eenmalige of aflopende beleidsmaatregelen. Tevens werd rekening gehouden met de reeds door de Vlaamse regering besliste of vooropgestelde projecten.

De resultaten van deze oefening zijn aangewend om een toetsing door te voeren aan het door de afdeling Financieringsbehoeften van de Hoge Raad van Financiën vooropgestelde referentietraject. Op deze basis werden trouwens bij de begrotingsopmaak 2002 door de Vlaamse regering maatregelen

genomen om de evolutie van de begroting binnen het nieuwe referentietraject te houden.

Teneinde gevolg te geven aan de verbintenis aangegaan in de overeenkomst van 15 december 2000, zal in de eerstkomende weken een actualisatie van de meerjarenbegroting worden opgesteld en voorgelegd worden aan de Vlaamse regering. Deze meerjarenbegroting zal als een bijlage bij de algemene toelichting ingediend worden bij het Vlaams Parlement. Tevens zal hierbij de periode 2001-2005 in ogenschouw worden genomen.

Vraag nr. 16 van 18 oktober 2001 van de heer JOHAN MALCORPS

VRT-promotiespot – Tact

In een promotiespot voor Studio Brussel wordt op wansmakelijke wijze de draak gestoken met blinden. In het spotje laat men een blinde reiziger tegen een gesloten tramdeur aanbotsen op het moment dat hij het sissend geluid hoort van een drankblikje dat wordt geopend, een geluid dat hij blijkbaar verwacht met dat van het openen van de tramdeuren.

Voor een aantal rechtstreeks betrokkenen komt dit over alsof gewoon gelachen wordt met slechtzinden. Of erger zelfs : dat jongeren aangezet worden tot het pesten van mensen met een handicap. De VRT blijkt, in een reactie op een klacht tegen dit spotje, zich van geen kwaad bewust.

Heeft de minister hierop reeds gereageerd ?

Wordt het spotje nog verder uitgezonden ?

Welke afspraken worden gemaakt met de VRT om dergelijke pijnlijke incidenten in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

Het wordt ten zeerste betreurd dat sommige mensen het spotje als kwetsbaar aanvoelen.

De VRT stelt dat dit geenszins de bedoeling was. Uit contact met de VRT blijkt dat men dacht een volwassen en niet-discriminerende benadering gemaakt te hebben.

De Jury voor Ethische Praktijken inzake Reclame heeft de desbetreffende klacht onderzocht en heeft een advies van "streng voorbehoud" geformuleerd.

De VRT stelt deze uitspraak te respecteren en heeft het spotje uit circulatie genomen.

Vraag nr. 17
van 26 oktober 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Binnenvaart – Kaaimuren baggerwerken, bedrijventerreinen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 60

van 26 oktober 2001

van de heer Francis Vermeiren

Blz. 762

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 18
van 26 oktober 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Aquafin – Wachtbekken Wommel

Door de waterzuiveringsmaatschappij Aquafin werd eerder dit jaar bekendgemaakt dat, om een einde te maken aan de waterellende in de Maalbeekvallei (Wommel, Relegem, Meise en Grimbergen), in de onmiddellijke omgeving van het Beverbos in Wommel een bezinkingsreservoir zal worden aangelegd ter grootte van een voetbalveld op de plaats van het gemeentelijk park.

Natuurverenigingen uit de regio stellen evenwel alternatieven voor, omdat het geplande reservoir uit beton niet zou passen in de omgeving. Er werd gesuggereerd om in de plaats van een groot wachtbekken meerdere kleinschalige projecten op diverse plaatsen te realiseren.

1. Werden door Aquafin bouwaanvragen ingediend voor de aanleg van een bezinkingsreservoir in de Maalbeekvallei ?

2. Indien het gemeentelijk park in Wommel, volgens de plannen van Aquafin, plaats moet ruimen voor het bovenvermelde reservoir, dient dan niet vooraf een bijzonder plan van aanleg (BPA) te worden opgesteld of opgenomen in een structuurplan ?
3. Kunnen alternatieve oplossingen die thans worden aangereikt ter vervanging van het geplande groot reservoir, namelijk meerdere kleinschalige projecten, worden gerealiseerd mits hiervoor een gemeentelijk structuurplan bestaat of wordt opgesteld ?

Antwoord

1. Als onderdeel van de bovenvermelde collector wordt inderdaad ter hoogte van de Sint-Annastraat een ondergronds bergbezinkingsbekken met een oppervlakte van 400 m² gepland.

De aanleg gebeurt in een hiertoe geschikte zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en op een bestaande verharde parking.

2. Het gemeentelijk park moet geen plaats ruimen, aangezien het een verharde parking langs de weg betreft.
3. Aangezien dit ondergronds bekken slechts een beperkt onderdeel vormt van de bestaande parking, en gelet op het unaniem gunstig advies van zowel de afdeling Natuur als de afdeling Bos en Groen, kan worden besloten dat dit de meest verantwoorde oplossing is op schaalniveau van de omgeving.

Het beoordelen van de wenselijkheid dat dit bekken beter niet opgedeeld wordt in meerdere kleinere reservoirs, valt niet binnen mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 19
van 26 oktober 2001
van de heer JOHAN SAUWENS

Verlaging registratierechten – Juridische basis en begrotingsimpact

De minister-president heeft een verlaging van de registratierechten met één vijfde voor gezinswoningen vanaf 1 januari 2002 aangekondigd.

1. Op welke juridische basis steunt men daarbij ?
2. Hoe worden gezinswoningen gedefinieerd ?

Wil dit zeggen dat bouwgronden niet in aanmerking komen voor de verlaging ?

3. Vanaf 2002 zou ook de "meeneembaarheid van reeds betaalde registratierechten" gelden. Het is de bedoeling om retroactiviteit in te voeren, dit wil zeggen, wat een gezin betaald heeft vóór 1 januari 2002 kan in rekening worden gebracht.

Zijn hiervoor de nodige gegevens beschikbaar bij de belastingadministratie ?

4. In de begroting 2002 worden de kosten van de verlaging slechts op twee miljard frank geraamd.

Hoe komt men aan die zeer lage raming ?

Antwoord

1. De juridische grondslag van het ontwerp van decreet tot wijziging van het Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten bevindt zich in het "Lambertmontakkoord". Op 29 juni 2001 keurde het federale parlement het Lambertmontakkoord goed. De wetteksten, Bijzondere Wetten van 13 juli 2001, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad (BS) van 3 augustus 2001.

Het akkoord bevat drie grote luiken, waaronder een financieel luik dat vanaf 1 januari 2002 een verruimde fiscale autonomie aan de gewesten toekent en dat terug te vinden is in de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 tot herfinanciëring van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten (BS 3 augustus 2001).

Hierdoor werd het registratierecht op verkopen van onroerende goederen een volwaardige gewestbelasting en verkreeg het Vlaams Gewest in deze volwaardige bevoegdheden. Het Vlaams Gewest wordt aldus vanaf 1 januari 2002 exclusief bevoegd inzake zowel heffingsgrondslag, tarief als vrijstellingen. Enkel de belastingmaterie blijft een federale aangelegenheid.

Bijgevolg kan het Vlaams Gewest autonoom het algemene tarief van 12,5 % verlagen tot 10 % en het tarief voor bescheiden woningen van 6% tot 5 %.

2. De tariefverlaging (van 12,5 % naar 10 % en van 6 % naar 5 %) geldt voor alle verrichtingen

die aan dit tarief worden onderworpen. Het geldt onder meer voor :

- zuivere en eenvoudige aankopen van onroerende goederen (gezinswoningen, landbouwgronden, industriële terreinen en gebouwen) ;
- ruilingen van onroerende goederen ;
- inbrengen van woningen in vennootschappen door natuurlijke personen, vestiging van conventionele erfdiensbaarheden.

De tariefverlaging is dus geenszins beperkt tot "gezinswoningen".

Het tweede luik dat wordt voorgesteld door de Vlaamse regering is de meeneembaarheid van in het verleden betaalde registratierechten. Wanneer een natuurlijke persoon een onroerend goed dienstig als hoofdverblijfplaats verkoopt en hij koopt een ander onroerend goed waar hij zijn hoofdverblijfplaats zal vestigen, dan kunnen de registratierechten betaald op de aankoop van de vorige hoofdverblijfplaats in mindering worden gebracht van de registratierechten verschuldigd naar aanleiding van de aankoop van de nieuwe hoofdverblijfplaats. Het te verrekenen bedrag wordt wel beperkt tot maximaal 12.500 euro.

De oude hoofdverblijfplaats kan uiteraard geen bouwgrond zijn, vermits men die op het moment van de verkoop niet daadwerkelijk bewoont. De nieuwe hoofdverblijfplaats kan wel een bouwgrond zijn, mits men het engagement aangaat om hierop binnen een termijn van drie jaar vanaf de aankoop zijn hoofdverblijfplaats te zullen gaan vestigen.

Een derde luik is de invoering van een "abattement" ten bedrage van 12.500 euro voor de aankoop van een eerste woning die door de belastingplichtige als hoofdverblijfplaats zal worden aangewend.

3. Nu op heden de teruggaveregel opgenomen in artikel 212 van het Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten geen noemenswaardige problemen oplevert, zal ook de toepassing van de "meeneembaarheid" geen problemen opleveren.

De registers die worden bijgehouden op de registratiekantoren vermelden immers van iedere geregistreerde akte de datum van de akte en de betaalde registratierechten.

Op iedere geregistreerde akte wordt het registratierecht aangebracht, dat benevens de datum van de registratie ook de betaalde rechten vermeldt. De notaris bewaart de minuten van de authentieke akten (waarvan de belastingplichtige steeds een kopie kan verkrijgen) waarop dit registratierelaas is aangebracht.

4. Zonder de beschreven maatregelen zouden de registratierechten Vlaanderen in 2002 45 miljard frank opbrengen.

- De tariefverlaging van de registratierechten verlaagt deze inkomsten met 9 miljard frank.
- De vrijstelling van 12.500 euro bij de eerste aankoop kost 1,3 miljard frank.
- De "meeneembaarheid" zou 13,68 miljard frank kunnen "bedreigen". Gelet op de aan de meeneembaarheid verbonden voorwaarden (enkel natuurlijke personen, enkel aankopen van een hoofdverblijfplaats, verplichting tot wederverkoop oude hoofdverblijfplaats) komen immers maximaal 38 % van alle transacties in aanmerking voor een eventuele verrekening. Door de federatie van notarissen werd een praktijktoets uitgevoerd, die een percentage van 30 % opleverde.

Deze cijfers moeten evenwel worden gecorrigeerd door tal van elementen.

Het potentiële verlies veroorzaakt door de meeneembaarheid kan worden gereduceerd tot 4,56 miljard frank, om de volgende redenen :

- de evolutie van de prijzen van de onroerende goederen ;
- de beperking van het te verrekenen bedrag tot 12.500 euro ;
- de eigenaars die in het verleden een woning hebben opgericht (nieuwbouw) kunnen enkel registratierechten verrekenen die zij hebben betaald op de grond.

Maximaal 50 % van alle transacties komt in aanmerking voor de vrijstelling van 12.500 euro bij een eerste aankoop. Wanneer twee derde van de transacties onder groot beschrijf valt en een derde onder klein beschrijf, dan levert dit een kostprijs op van 1,3 miljard frank.

Met de 9 miljard frank voor de tariefverlaging levert dit dus een totale mogelijke kostprijs op van 14,86 miljard frank.

Deze totale mogelijke kostprijs kan echter worden gecompenseerd door :

- een toename van de ontvangsten veroorzaakt door een toename van het aantal transacties. De maatregelen zullen immers de nodige aantrekkingskracht uitoefenen. Wanneer 2 % van de hurende gezinnen in Vlaanderen tot de aankoop van een onroerend goed met een gemiddelde aankoopprijs van 4.000.000 frank zouden overgaan, levert dit een bijkomende ontvangst van 5,5 miljard frank op ;
- wanneer 1 % van de bestaande eigenaars de huidige woning zouden inruilen tegen een nieuwe hoofdverblijfplaats met een gemiddelde waarde van 5.000.000 frank, dan levert dit een bijkomende ontvangst op van 4,5 miljard frank ;
- het systeem van de meeneembaarheid stelt als voorwaarde dat de belastingplichtige die zich beroept op een verrekening, zijn oude hoofdverblijfplaats verkoopt. Dit leidt tot een toename van het aantal transacties.

Recapitulatie : na deze positieve effecten blijft nog een negatief saldo van :

14,86 miljard fr. – 5,5 miljard fr. – 4,5 miljard fr. = 4,86 miljard fr.

In de begroting 2002 werd 2 miljard frank ingeschreven, rest dus nog 2,86 miljard frank.

Dit verschil kan worden gecompenseerd door :

- het verbod tot cumul van de huidige teruggaveveregeling (artikel 212 Wetboek Registratierechten) met de meeneembaarheid ;
- de toename van het aantal transacties heeft een gunstig effect op de Vlaamse economie, waardoor ook het bruto nationaal inkomen zal toenemen en de "fiscale capaciteit" (op basis waarvan de financieringswet de transfers tussen de federale overheid en de gewesten regelt) van het Vlaams Gewest zal verhogen ;

- de neiging van de belastingplichtige tot prijsbewimpeling (betaling in 't zwart) zal verminderen ;
- een combinatie van de verminderde aantrekkingskracht van roerende beleggingen en de verlaagde tarieven van de registratierechten kan beleggers naar de vastgoedmarkt lokken ;
- een verschuiving van een groot aantal transacties van het jaar 2001 naar 2002 : als gevolg van de aankondiging van de maatregel stellen vele kandidaat-kopers hun geplande transactie uit tot 2002 om zo het verlaagd tarief te kunnen genieten. Dit kan voor Vlaanderen een aanzienlijke budgettaire winst opleveren, omdat Vlaanderen vandaag slechts 41 % ontvangt van de registratierechten op de verkopen van onroerende goederen, terwijl dit vanaf 1 januari 2002 de volle 100 % zal zijn.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat de uiteindelijke beleidsdoelstellingen, met name het verhogen van de werkzaamheidsgraad en het verminderen van de files op de weg, ook positieve effecten zullen hebben op onze economie.

Vraag nr. 20
van 30 oktober 2001
van de heer JAN LOONES

VRT-programma's – Boeken

Uw collega-minister van Cultuur heeft, in een trouwens lovenswaardige poging mensen ertoe aan te zetten meer boeken te lezen, de boekencheque gelanceerd.

Alhoewel ik elk initiatief dat erop gericht is mensen de weg naar de boekenwinkels en/of plaatselijke bibliotheken te laten vinden, uiteraard toejuich, lijkt mij niet aflatende informatie over het boekenaanbod een van de meest efficiënte manieren om potentiële lezers te werven.

Hier is, mijns inziens, een taak weggelegd voor de informatiebron bij uitstek: de VRT. Ik verwijs hierbij naar de beleidsnota van de minister waar het gaat over de openbare omroep : "Het begrip kwaliteit dient te primeren en hierbij kan de openbare omroep ongetwijfeld een voorbeeldrol spelen en zich duidelijk onderscheiden met een hoogstaand kwalitatief aanbod op het vlak van informatie, cultuur, educatie en ontspanning" (*Beleidsnota Media*

1999-2004 ; Stuk 153 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 35 – red.) Informatie over literatuur en schrijvers maakt zeker deel uit van dit hoogstaand kwalitatief aanbod.

Momenteel gebeurt dat reeds voor een deel : sommige boeken worden via Radio 1 ("De wandelgangen") besproken en ook Klara heeft een uitgebreid boekenprogramma op zaterdagmiddag.

Maar het zou meer kunnen zijn : ook de meer "populaire" zenders zoals Radio 2, en de zenders voor jongeren zoals Studio Brussel, zouden daartoe kunnen bijdragen.

Ook op tv, het medium uitstekend dat een zo ruim publiek bereikt, is het aanbod veel te beperkt.

1. Is hier geen taak weggelegd voor de VRT om het publiek nog meer en beter te informeren over het boekenaanbod ?
2. Heeft de minister hierover reeds overleg gepleegd met zijn collega-minister van Cultuur ?

Antwoord

Televisie

Het aanbod op tv is minder beperkt dan het op het eerste gezicht lijkt.

VRT-tv heeft geen specifiek "boekenprogramma" en is ook niet direct van plan er een op te starten. Enerzijds vormt Vlaanderen een te beperkt taalgebied om op een kwalitatief voldoende onderbouwde wijze een dergelijk programma te maken, dat voldoende kijkers week na week blijft boeien. Anderzijds zou zo'n programma ook grotendeels preken voor diegenen die geen bekering nodig hebben, met andere woorden boekenliefhebbers die reeds via andere media, denk maar aan de boekenbijlagen van de kwaliteitskranten en de tijdschriften, zeer goed op de hoogte zijn van wat er op literair vlak in Vlaanderen omgaat.

VRT-tv heeft er integendeel voor geopteed boeken en schrijvers onder de aandacht te brengen van een veel ruimer publiek dan door zo'n boekenprogramma mogelijk is. Zij doen dit door middel van het concept "geïntegreerde programmaformule". In deze programma's komt zowel actualiteit aan bod, als ontspanning, cultuur en sport. Door op die manier boeiende, soms speelse, maar nooit saaie tv te maken, wordt een zeer ruim publiek in contact gebracht met schrijvers en hun werken.

Momenteel maakt TV1 van deze formule onder meer gebruik in de programma's "Aan tafel", "De laatste show" en "De rode loper". Op Ketnet wordt op een niet-schoolse manier de aandacht gevestigd op de kinderliteratuur. Zo werd recentelijk een reportage uitgezonden waarbij twee kinderen werden gevolgd tijdens een boekenspeurtocht op de Boekenbeurs. Voorts zijn er gesprekken met een studiogast, een Boekenbeurswedstrijd waarbij de kinderen ook via de website kunnen meespelen, enzovoort. De nieuwsdienst besteedt, zowel in de journaals als in "Ter zake" en "De zevende dag", aandacht aan relevante informatie over auteurs en hun werken, evenementen, literaire prijzen, en dies meer. Hetzelfde geldt voor het culturele magazine "Link", waarin binnen de bredere culturele actualiteit uiteraard ook de literatuurwereld aan bod komt.

In de toekomst zal het aanbod op tv nog toenemen; inderdaad voorziet het bedrijfsplan 2002 voor Canvas in een bijkomend cultureel duidingsmagazine, dat uiteraard aandacht zal besteden aan literatuur en lectuur, waarbij wordt getracht niet in een nicheprogramma te vervallen.

Radio

(afgezien van de in de vraag al vermelde programma's)

Radio 1

- "Jongens & wetenschap" : geregeld aandacht voor wetenschappelijke publicaties in boeken of tijdschriften ;
- "De nieuwe wereld" : schrijvers en schrijfsters komen geregeld vertellen over hun boek ;
- "Dito" : leestips over interessante nieuw verschenen boeken ;
- "De wandelgangen" : boekbesprekingen (fictie, non-fictie, poëzie) ;
- "Buitenlandse zaken" : geregeld reportages en gesprekken over boeken over het buitenland ;
- "Heldenmoed" : gesprekken met Vlaamse en Nederlandse schrijvers en schrijfsters ;
- "Gulliver" : een hele zondagavond literatuur, voorgelezen door bekende stemmen ; met elke zondag drie keer "nieuw werk" van Vlaamse auteurs, door henzelf voorgelezen ;

- "Titaantjes" : geregeld portretten van Vlaamse of Nederlandse auteurs ;
- "Tijdgenoten" : reportages over boeken en gesprekken met auteurs die in het concept "tijdgenoten" passen. Ook geregeld een "ten huize van" bij een Vlaamse auteur ;
- "De tekstbaronnen" : met geregeld Vlaamse auteurs in het panel van de Bekende Medemensen ;
- "De toestand is hopeloos maar niet ernstig" : maakt wekelijks gebruik van een columnisten-team waarin ook enkele Vlaamse auteurs zitten.

Bovendien : elk jaar verschillende liveprogramma's vanop de Boekenbeurs, met heel veel literaire gasten (dit jaar 4 liveprogramma's vanop de Boekenbeurs, 1 liveprogramma vanuit een boekenwinkel).

Een lijst van besproken boeken met praktische details voor de lezers is te raadplegen op de Radio 1-website.

Radio 2

Schrijvers en – nieuwe – boeken komen met de regelmaat van een klok aan bod in "Ochtendkuren" ; praktische boeken krijgen geregeld een plek in "Huisraad" ; reisboeken worden besproken in "Koffers & co", waarin de schrijvers het verhaal ook komen doen ; in "De vliegende Vlaming" komen interessante publicaties al eens op de voorgrond.

De Radio 2-crimi (dagelijks om 11.45 en 21.05 uur) is gebaseerd op boeken van Pieter Aspe. In de regionale programma's worden boeken van schrijvers uit de provincie voorgesteld en er zijn ook allerlei bibliotheekacties zoals "De weg naar Boekem" in Oost-Vlaanderen.

Klara

- "Volgeboekt" : literair magazine op zaterdagmiddag ;
- "Fresco" : verslag over nieuwe boeken, ook non-fiction ;
- "Alinea" : gesprekken met kunstenaars, ook schrijvers ;
- "Prisma" : themavorming, er komen ook boeken aan bod ;
- "Herman De Winné" : verslag en interviews over beleidsdaden en prijzen en evenementen ;

- bij Fred Brouwers komen boeken over muziek aan bod ;
- "Rondas" draait voor het grootste stuk rond nieuw verschenen boeken en een gesprek met de auteur(s).

Verder :

- Klara was dit jaar een hele dag op de Boekenbeurs ;
- Klara is ook al jaren aanwezig op "Het andere boek", met een live-uitzending en telkens een twintigtal interviews met auteurs van recente publicaties ;
- Kara geeft zelf een boek uit : Fresco, het culturele jaarboek ;
- Klara is sponsor van "Literaire lente" (van boek.be) ;
- Tijdens de zomermaanden liep er een dagelijkse reeks over het boek "Muziek in de Nederlanden".

Studio Brussel

"Republica", een handleiding voor een fatsoenlijk leven, is het middagmagazine op Stubru, van 11 tot 13 uur. Daarin komen zo goed als alle boekbesprekingen en interviews over literatuur en poëzie terecht.

Karl Van den Broeck is de vaste recensent, hij bespreekt elke vrijdagmiddag om 12.30 uur één boek. Daarnaast nodigt "Republica" auteurs van nieuwe boeken uit voor een interview.

"Republica" heeft jaarlijks een live-uitzending vanop de Boekenbeurs waar twee uur lang alles in het teken staat van literatuur en poëzie.

"Republica" sluit elke middag de uitzending af met een gedicht van de hand van Stijn Van De Voorde.

"Republica" heeft sinds oktober een vaste rubriek waarin luisteraars met poëtisch talent hun eigen gedichten mogen voordragen. Dagelijks via telefoon vijf minuten antenne voor Vlaamse poëzie.

Ter illustratie een overzicht vanaf september 2001.

Besprekingen van Karl Van den Broeck :

- Jan Blommaert – Ik stel vast. Politiek taalgebruik, politieke vernieuwingen, verrechtsing ;
- Christophe Vekeman – Iedereen kan het ;
- Michel Houellebecq-Lanzarote. Midden in de wereld ;
- Mark Z. Danielewski – Het kaartenhuis ;
- Bart Kouba – Vuur (debuutprijs 2001) ;
- Yves Petry – Gods eigen muziek ;
- Randy Taraborelli – Madonna. Van idool tot icoon ;
- Ann Scott – Superstars.

Besprekingen door anderen :

- Marion Schreiber – Stille rebellen. De overval op de 20ste deportatietrein naar Auschwitz (bespreking door Claude Blondeel naar aanleiding van fotoboek) ;
- Victoria Beckham – The autobiography (bespreking door Heidi Lenaerts) ;
- Seksuele intelligentie (bespreking door Carine Vrancken + test op de Boekenbeurs) ;
- Het seksuele leven van Catherine M (bespreking door Christophe Vekeman op de Boekenbeurs).

Interviews met auteurs :

- Paul Mennes – Poes Poes Poes ;
- Christophe Vekeman – Iedereen kan het ;
- Peter Verhelst – Memoires van een luipaard ;
- Lieve Joris – Dans van de luipaard ;
- Prof. Gust De Meyer en Kurt Jaspers – Madonna. De stem van een generatie ;
- Erik Raspoet – Reizigers in God ;
- Bart Kouba – Vuur (debuutprijs 2001) ;
- David Van Reybrouck – De plaag ;
- Dirk Barrez – Antwoorden op het anti-globalisme ;

– Peter Terrin – Kras.

Interviews of reportages over projecten die met boeken of literatuur te maken hebben :

- Reportage over kandidaat-leraars die vrijwillig in Brussel huis-aan-huis boeken gaan lezen bij migrantenkinderen ;
- Poetry Slam, interview met dichter Roger Nupie.

Donna

De voorbije maanden werden volgende boeken behandeld bij "Vrouwentongen" :

- 10/4 : Zaki – Vrouwen zonder kleren
- 3/5 : Lulu Wang – Seringendroom
- 7/5 : Bo Coolsaet
- 9/5 : Ivonne Kroonenberghs – Meneer als ik u zie, heb ik zo'n zin in ruzie
- 16/5 : Jackie Secke – Gigolo : een leven tussen de lakens
- 31/5 : Geert Hoste – Peper
- 11/6 : Ksaf Vandeputte – De verborgen zijde van de man
- 15/6 : Stefan Lievens – Liefde op de werkvloer
- 11/10 : Ontdekking van de hemel (Harry Mulish)
- 18/10 : Sabine De Vos – De blauwe tempel
- 31/10 : Bo Coolsaet – De navelstreng van Eros
- 30/10 : Xaviera Hollander – Kind af
- 5/11 : Jacqueline Goossens – Mijn New York
- 16/11 : Catherine Millet – La vie sexuelle de Cathérine M.

De auteurs waren ook allemaal te gast.

- + kookboeken in "Happy cooker"
- + toeristische boeken in "Ignace international"
- + boeken die weggegeven worden bij "De nationale stress" (nieuw spelletje)

RVI

Het Nederlandstalige boek komt geregeld aan bod in de Nederlandse uitzendingen van RVI (*Radio Vlaanderen Internationaal – red.*). Er was ook extra aandacht voor de Boekenbeurs, maar ook in de reguliere programma's wordt geregeld over boeken bericht. Zij besteden overigens ook aandacht aan Vlaamse auteurs in de uitzendingen in het Engels, Frans en Duits, wanneer er een aanknopingspunt is in de richting van het anderstalige publiek.

**Vraag nr. 22
van 6 november 2001
van de heer JOHAN DE ROO**

Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 8
van 6 november 2001
van de heer Johan De Roo
Blz. 745

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 23
van 6 november 2001
van de heer FILIP DEWINTER**

Kreta-reis – Omstandigheden

Naar aanleiding van het toekennen van één van de twee radio-uitzendlicenties aan radio 4FM werd in de pers gesuggereerd (Klaus Van Isacker in Humo nr. 3189) dat de minister "te Kreta door de aandeelhouders van radio 4FM in de watten wordt gelegd".

1. Is de minister recentelijk naar Kreta op reis geweest ?

Zo ja, betrof het hier een privé-reis, of een dienstreis in opdracht van de Vlaamse regering ?

2. Werd deze reis aangeboden door radio 4FM of door een aandeelhouder of door een firma of persoon verwant aan 4FM ?

3. Werden tijdens de Kretareis voordelen, geschenken of andere faciliteiten door derden verwant aan 4FM, aan de minister aangeboden ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Ik ben recentelijk niet op reis geweest naar Kreta.
2. Neen.
3. Neen.

Vraag nr. 21 van 6 november 2001 van de heer JOHAN SAUWENS

Participatiemaatschappij Vlaanderen – PPS-manager

Uit een recentelijk verschenen personeelsadvertentie blijkt dat de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) op zoek is naar een manager publiek-private samenwerking (PPS) die samen met de voorzitter en de raad van bestuur sturing zal geven aan de PMV en de PPS-activiteiten zal leiden.

Bij de gevraagde bekwaamheden vinden we "bekendheid met business development in Zuidoost-Azië is een pluspunt".

Waarom wordt deze bekwaamheid / ervaring gevraagd ?

Is het de bedoeling dat de PMV in ontwikkelingslanden actief wordt ?

Valt dit te rijmen met het decreet op de investeringsmaatschappijen en de statuten van de PMV ?

Antwoord

De procedure tot rekrutering van een "manager publiek-private samenwerking" werd beslist door de raad van bestuur van de Participatiemaatschappij Vlaanderen van 29 augustus 2001, procedure waarbij ervoor werd geopteerd de rekrutering te laten gebeuren via een externe consultant.

Uit de aangeschreven consultants werd door de raad van bestuur van 3 oktober 2001 Jobpunt Vlaanderen aangewezen om deze opdracht uit te

voeren. Jobpunt Vlaanderen heeft de verdere rekrutering toevertrouwd aan Hanssens & Partners. Op 20 oktober 2001 is via Jobpunt Vlaanderen de advertentie geplaatst in Vacature. De afsluitdatum was 5 november 2001.

Aan de oproep tot kandidaten voor de functie van operationeel manager met de specifieke functionele bevoegdheid "PPS" werd de notitie "bekendheid met business development in Zuidoost-Azië is een pluspunt" toegevoegd ingevolge de gezamenlijke mededeling van de minister-president van de Vlaamse regering, de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch overheidsinstrumentarium en de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch beleid, na hun economische missie in Zuidoost-Azië (Singapore en Vietnam), dat aan de Participatiemaatschappij Vlaanderen in de toekomst twee bijkomende taken zouden worden toevertrouwd.

Op het ogenblik dat de fusie tussen Hesse-Noordnatie en de Port of Singapore Authority (PSA) plaatsvindt, waarbij PSA meerderheidsaandeelhouder wordt, kan PMV aangezocht worden om met de NMBS dertig procent van de aandelen aan te houden van de nieuwe vennootschap, om zo de Vlaamse belangen te verankeren.

De andere opdracht slaat op het ondersteunen van bedrijven die willen optreden in Vietnam. Opdat bedrijven gezamenlijk sterker staan dan individueel bij het meedingen naar grote buitenlandse contracten, dient de Participatiemaatschappij Vlaanderen clusters van bedrijven te vormen die hun deskundigheid op het gebied van mobiliteit, infrastructuur, logistiek en milieuengineering samenbrengen om gezamenlijk projecten uit te voeren. Hierbij kan de PMV niet alleen actief aan prospectie doen, maar ook een deel van het risico dragen dat eigen is aan dergelijke projecten, die veel voorafgaande investeringen vergen maar geen onmiddellijke return opleveren.

Deze manier van werken zal ook worden toegepast in andere snel groeiende economieën, zoals China en India.

De nieuwe taken beantwoorden aan de beschrijving van het maatschappelijk doel van de PMV zoals verwoord in artikel 10, § 2 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM, en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg, en gewijzigd bij decreet van 6 juli 2001.

"PMV heeft tot doel de bijzondere opdrachten uit te voeren die haar in het kader van de tenuitvoerlegging van de economische politiek van het Vlaamse Gewest worden toevertrouwd. In dat kader kan de PMV kapitaal en andere middelen verstrekken aan ondernemingen en de betreffende deelnemingen en vorderingen aanhouden en beheeren in opdracht van en voor rekening van het Vlaamse Gewest. De PMV legt zich eveneens toe op het realiseren van projecten inzake publiek-private samenwerking voor alle bevoegdheidsdomeinen door middel van gespecialiseerde dochterondernemingen. Na voorafgaand akkoord van de Vlaamse regering is de PMV gemachtigd aandelen van de GIMV te verwerven aan te houden en te verkopen. De PMV heeft tevens als doel het aanhouden van participaties met het oog op de realisatie van het Vlaams overheidsinitiatief."

Bovengenoemde nieuwe taken van de PMV kunnen bijgevolg worden gerangschikt onder de bijzondere opdrachten die haar worden toevertrouwd voor het uitvoeren van het economisch beleid van het Vlaams Gewest, en onder het realiseren van PPS-projecten.

De Vlaamse regering dient deze nieuwe taken nog formeel aan de Participatiemaatschappij Vlaanderen op te dragen. Dit kan alleen bij beslissing van de Vlaamse regering. Een werkgroep binnen de Vlaamse regering werkt momenteel deze opdracht concreet uit, waarna de Vlaamse regering hieromtrent haar standpunt zal bepalen.

Vraag nr. 25
van 12 november 2001
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Openbaar onderzoek – Bekendmaking

De wijze waarop het openbaar onderzoek moet worden bekendgemaakt, is bepaald in artikel 5 en volgende van het besluit van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsaanvragen.

De bekendmaking dient minimaal te gebeuren op de bouwplaats en aan het stadhuis. Door het openbaar onderzoek wordt aangegeven dat de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat de besluitvorming slechts correct tot stand kan komen na consultatie van de bevolking. Het uitblijven van opmerkingen vanwege de bevolking wordt vaak geïnterpreteerd als een unaniem akkoord van de bevolking met het project dat aan het openbaar

onderzoek werd onderworpen. Deze interpretatie gaat er dus van uit dat de beperkte bekendmaking, zoals vereist door het besluit van 5 mei 2000, volstaat om alle burgers in te lichten over het openbaar onderzoek.

Herhaaldelijk en vanuit verschillende plaatsen in Vlaanderen signaleren mensen dat ze laat of te laat kennis kregen, doordat er bijvoorbeeld op de toekomstige bouwplaats geen bekendmaking te zien was van op til zijnde bouwwerken of veranderingen.

1. Welke wettelijke garanties verzekeren de burger van de correcte bekendmaking van een openbaar onderzoek? Hoe wordt daarop toegezien?
2. Wat is de bewijslast die de burger kan aanbrenge om een overtreding van de minimale regels van bekendmaking inzake openbare onderzoeken vast te stellen?
3. Wat is de rechtsgeldigheid van een vergunning waarvoor kan worden aangetoond dat de regelgeving inzake de minimale bekendmaking van het openbaar onderzoek niet werd gerespecteerd?

Antwoord

Vooreerst wens ik op te merken dat het feit dat er geen bezwaren tijdens het openbaar onderzoek ingediend zouden zijn, niet betekent dat de vergunning kan worden verleend zonder degelijk onderzoek van impact van de aanvraag op de omgeving.

1. Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 regelt uiteraard de te volgen procedure bij het houden van het openbaar onderzoek. Het is in eerste instantie de gemeente (meestal de gemeentelijke dienst Stedenbouw) die toeziet op het correcte verloop van het openbaar onderzoek.

In sommige gemeenten vult men zelf aan de balie de gele affiches in. In andere gemeenten gaat de gemeente zelf de borden met de gele affiches op het terrein plaatsen. In nog andere gemeenten gaat de gemeentelijke ambtenaar tijdens het openbaar onderzoek een plaatsbezoek afleggen ter controle.

2. Hieromtrent is niets in het uitvoeringsbesluit geregeld.

De burger kan bijvoorbeeld de gemeentelijke dienst Stedenbouw of de plaatselijke politie proces-verbaal laten opmaken. Maar ook andere bewijzen kunnen worden aangevoerd.

- Uiteraard is het niet naleven van de regels van het openbaar onderzoek een procedurefout. Dit maakt dat de vergunning die op basis ervan wordt verleend, door wettigheidsbezwaren is aangetast.

Ze kan dan ook door de Raad van State vernietigd worden.

De vergunning kan ook door de vergunningverlenende overheid worden ingetrokken als de procedurefout manifest vaststaat.

**Vraag nr. 26
van 12 november 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

VRT-programma's – Politici

Ik meen mij te herinneren dat afgevaardigd bestuurder De Graeve van de VRT een tijd geleden had aangekondigd dat de aanwezigheid van ministers en politici op een geregelde basis in allerlei min of meer ludieke programma's zou worden afgebouwd. Dit zou immers de neutraliteit van zijn instelling in het gedrang brengen.

Tot op heden heb ik van die afbouw niet veel gemerkt.

- Is de VRT teruggekomen op het voornemen om een einde te maken aan deze vorm van politieke sponsoring ?

Of geldt die terughoudendheid niet voor programma's die worden gemaakt door externe productiehuisen ?

- In hoeverre zijn die trouwens gebonden aan deontologische regels en voorschriften die voor de openbare omroep gelden ?
- Welke politici namen sedert september jongstleden meer dan één maal deel aan andere programma's dan duidingsprogramma's of programma's van de nieuwsdienst ?

Antwoord

- De VRT is hierop niet teruggekomen.

De VRT heeft eventueel wel nog programma's uitgezonden waarvan de productie werd aangevat vooraleer de stelregel in kwestie werd uitgevaardigd.

- Contractueel moeten de productiehuisen rekening houden met de wettelijke en decentrale verplichtingen van de VRT en met het feit dat de VRT de eindverantwoordelijkheid heeft over zijn programma's. Ze zijn ook onderworpen aan een aantal interne reglementen van de VRT. Ze moeten verder de VRT inzagerecht geven gedurende de productiefase en gefundeerde aanpassingen uitvoeren. Ze moeten werken binnen de kwaliteitseisen, de huisstijl en de waarden van het net. Een toezichhoudend producer of andere verantwoordelijke van de VRT volgt de externe programma's op.

- De informatieve programma's niet meegerekend, namen de volgende politici meer dan één deel aan programma's :

TV1

"Aan tafel" : Jean-Marie Dedecker (3x) ; Margriet Hermans (2x) ; Steve Stevaert (2x) ; Dirk Sterckx (2x) ; Jean-Luc Dehaene (2x) ; Mark Eyskens (2x).

Canvas : geen.

Incidenteel kwamen andere politici voor in deze of andere programma's, niet meer dan eenmaal echter.

Radio

De aanwezigheid van politici in programma's andere dan duidingsprogramma's of programma's van de nieuwsdienst was sinds 1 september slechts eenmalig. Enige uitzondering : minister Marleen Vanderpoorten, bij het begin van het schooljaar.

**Vraag nr. 27
van 14 november 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bezwaarschriften bij planprocedures – Persoonlijk antwoord

Uit het antwoord op een schriftelijke vraag die ik aan de minister stelde over een specifiek dossier inzake de gedeeltelijke herziening van het gewestplan Mechelen, blijkt dat personen die bezwaar in-

dienen tegen de bestemmingswijziging van een bepaald gebied, niet persoonlijk op de hoogte worden gesteld van het verder gevolg dat aan hun klacht wordt gegeven.

Blijkbaar bestaan er terzake geen wettelijke verplichtingen. De minister sluit ook uit dat er in de toekomst een dergelijke decretale verplichting zou komen. Hij verwijst daartoe naar de grote aantallen van soms tot 20.000 en meer bezwaarschriften die worden ingediend. (*Schriftelijke vraag nr. 149 van 18 september 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 18 januari 2002, blz. 688 – red.*)

Mijn schriftelijke vraag was gebaseerd op de ervaring van een eigenaar van terreinen die onder zulk een bestemmingswijziging vielen. Hij was derhalve rechtstreeks betrokken partij en had dit wel dege-lijk in zijn bezwaar bekendgemaakt.

De minister geeft aan waarom naar zijn mening de betrokkenen niet rechtstreeks aangeschreven worden.

Is het niet vanzelfsprekend dat aangelegenheden als deze ook onder de resolutie vallen betreffende de aanbevelingen uit het Jaarverslag 2000 van de Vlaamse Ombudsdienst, die onlangs door het Vlaams Parlement werd aangenomen en waarin onder meer gesteld wordt dat de Vlaamse overheid, in het kader van het beginsel van deugdelijke correspondentie, briefwisseling in ieder geval niet onbeantwoord mag laten? (*Stuk 823 (2000-2001) – Nr. 1 – red.*)

Antwoord

Vooreerst wil ik benadrukken dat men vanuit inhoudelijk oogpunt geenszins kan stellen dat bezwaarschriften bij planprocedures "onbeantwoord" blijven.

Een openbaar onderzoek houden, hetzij bij opmaak van plannen, hetzij bij het behandelen van vergunningsaanvragen en dergelijke, brengt voor de overheid de verplichting mee om de aangebrachte opmerkingen en argumenten terdege te onderzoeken. De overheid kan op twee manieren antwoorden: men kan de opmerking gegrond bevinden en de eindbeslissing in die zin aanpassen, of men kan de opmerking ongegrond bevinden en dan heeft men de verplichting om in de motieven van de beslissing aan te geven waarom men geen gevolg wil geven aan het voorstel. De opmerking of het bezwaar wordt in dat laatste geval weerlegd, en

die weerlegging gebeurt met opgave van de redenen daarvoor.

Een overheid die niet in die zin "antwoordt" op bezwaren en opmerkingen schendt de motiveringsplicht. Die verplichting om te antwoorden op bezwaren en opmerkingen is niet meer dan logisch bij het houden van een openbaar onderzoek. Zo niet zou dat openbaar onderzoek compleet zinloos zijn.

Eén en ander wordt bevestigd in rechtspraak van de Raad van State. In diezelfde rechtspraak wordt aangegeven dat er geen verplichting bestaat om elke bezwaarindiener afzonderlijk van antwoord te dienen. Het volstaat dat een bezwaarindiener in de motieven van de uiteindelijke beslissing een antwoord op zijn argumentaties kan vinden.

Er bestaat dus geen verplichting om in de motieven van een beslissing na openbaar onderzoek op bezwaren een geïndividualiseerd antwoord te geven. A fortiori bestaat er geen verplichting om een bezwaarindiener individueel aan te schrijven om hem te laten weten dat men gevolg gegeven heeft aan het bezwaar, dan wel om welke redenen men dat niet heeft gedaan.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vraagt zich af of men dergelijke verplichting niet kan afleiden uit het beginsel van deugdelijke correspondentie, en het principe dat men briefwisseling niet onbeantwoord mag laten.

Hierboven is gesteld dat bezwaren en opmerkingen bij planprocedures niet "onbeantwoord" blijven.

Een verplichting om bezwaarindieners individueel aan te schrijven om hen in te lichten over de behandeling van hun opmerkingen en bezwaren, kan mijns inziens om die reden niet afgeleid worden uit de norm van deugdelijke correspondentie. Alleen een expliciete decretale bepaling kan dergelijke verplichting opleggen. In dat verband wijs ik er wel op dat :

- de decreetgever, bekend met bovenstaande rechtspraak over de afhandeling van bezwaren in openbare onderzoeken, bij de recente totstandkoming van het nieuwe decreet RO niet geoordeeld heeft in de gangbare manier van werken verandering te moeten brengen ;
- een dergelijke verplichting een niet te onderschatten precedent zou zijn naar ander overheidsoptreden, waaronder ook planprocedures van provincies en gemeenten en stedenbouw-

kundige vergunningsprocedures, maar ook milieuvergunningprocedures, kortom elk overheidsoptreden voorafgegaan door een openbaar onderzoek ;

- een dergelijke verplichting een fundamenteel andere administratieve praktijk veronderstelt.

(RO : Ruimtelijke Ordening – red.)

Wat het laatste aspect betreft, moet men goed beseffen dat het aantal personen dat nodig is om een geïndividualiseerd antwoord te leveren aan elke bezwaarindiener een veelvoud is van het personeel dat nodig is om alle bezwaren te onderzoeken en na te gaan of eraan kan worden tegemoetgekomen, dan wel om welke redenen men er geen gevolg kan aan geven. Ik kan me ook niet voorstellen dat dergelijke verplichting geen verlenging van behandelingstermijnen van plannen en vergunningen met zich zou meebrengen. Bovendien bestaat het risico dat de nieuwe verplichting opgevat wordt als de zoveelste formaliteit en als bron van procedurefouten voor gebruik bij de rechtbanken.

Bezwaarindieners individueel aanschrijven over hun bezwaar kan een democratische meerwaarde hebben. Ik benadruk het werkwoord "kan", want het lijkt mij dus geen automatisch gevolg van een verplichting in die zin. Ik vind het invoeren van een verplichting terzake echter alleen maar verantwoord indien men alle voor- en nadelen goed heeft afgewogen en indien men ervoor zorgt dat het ook op een kwalitatieve manier kan gebeuren, in de eerste plaats door in het nodige personeel te voorzien.

Bovendien moet het dan ook consequent gebeuren voor alle procedures waarin een openbaar onderzoek is opgelegd, anders creëert men bij de burger verwachtingen die in een aantal gevallen niet worden ingelost.

Vraag nr. 28
van 14 november 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Guldensporenslag – Herdenkingsinitiatieven

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Vraag nr. 37

van 14 november 2001

van mevrouw Brigitte Grouwels

Blz. 782

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 AMBTENARENZAKEN
 EN BUITENLANDS BELEID

Vraag nr. 3
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur

De voorbije periode werden geregeld leden van raden van bestuur van Vlaamse openbare instellingen (VOI) vervangen. Deze vervangingen gebeurden niet altijd omdat het mandaat beëindigd was. Als we de kranten mogen geloven, blijken deze vervangingen dikwijls gemotiveerd te zijn vanuit het aspect "politieke evenwichten".

Graag stelde ik de minister enkele vragen over de VOI's onder zijn/haar bevoegdheid.

1. Hoeveel besluiten werden genomen voor de beëindiging van een lopend mandaat en de vervanging ervan ? Wat was telkens de motivatie ? Wat was het politieke etiket ?
2. Wat is de politieke samenstelling van de raden van bestuur van de VOI's, enerzijds vóór 13 juni 1999 en anderzijds vandaag ?
3. In welke mate spelen ervaring en dossierkennis mee bij deze verschuivingen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 4
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie
 Vraag nr. 25
 van 5 oktober 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 746

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 5
van 5 oktober 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

's Hertogenmolens Aarschot – Restauratie

Bij ministerieel besluit van 11 september 1986 werden de 's Hertogenmolens (glasmolen en watermolen, omvattende het woonhuis, het sluzengedeelte en de werkplaatsen) gelegen in Aarschot, Demerstraat 1, beschermd als monument..

Uit het antwoord op mijn vraag nr. 172 van 18 juni 2001 verneem ik dat er op dit ogenblik voorbereidende technische studies zijn uitgevoerd in verband met stabiliteitsproblemen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 19 oktober 2001, blz. 361 – red.*).

1. Wat is het resultaat van deze studies ?
2. Naar welk soort privé-partners wordt er uitgekeken ?

Antwoord

1. Deze technische studies geven een beeld van de stabiliteitsproblemen van het gebouw.

Op basis van de technische analyse werd de problematiek in beeld gebracht: de bouwfysische toestand van het pand is op zich niet dra-

matisch; een globale restauratie dient echter wel binnen de eerstkomende jaren te gebeuren.

2. Er wordt uitgekeken naar partners die voldoende eigen middelen willen inzetten om het gebouw te restaureren en te herbestemmen met respect voor zijn historische waarde.

Een oproep tot kandidaatstelling wordt door de afdeling Monumenten en Landschappen voorbereid.

Vraag nr. 6
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid

In het kader van het mobiliteitsbeleid en van een klantvriendelijke benadering hebben bepaalde overheidsdiensten er alle belang bij zo dicht mogelijk lokaal bij de bevolking gehuisvest te zijn.

In verschillende dossiers wordt echter vastgesteld dat doorgevoerde reorganisaties de verhuis van arrondissementele diensten naar de provinciehoofplaatsen impliceren.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de evolutie van de tewerkstelling bij overheidsdiensten en Vlaamse openbare instellingen (VOI) onder zijn/haar bevoegdheid sedert 1995, en dit voor de arrondissementen van de provincie West-Vlaanderen ?
2. Welke criteria worden gebruikt voor de beslissing tot afbouw van de werkgelegenheid in bepaalde arrondissementen ten voordele van andere arrondissementen ? Werd hierbij rekening gehouden met het mobiliteitseffect ?
3. In welke mate wordt thuiswerk in dit perspectief mee aangeboden ?

Binnen welke diensten en VOI's wordt reeds met thuiswerk geëxperimenteerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

1. In zoverre ik beschik over de volledige informatie, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger

hieronder de personeelsbewegingen voor de periode 1995-2001 en voor de arrondissementen van de provincie West-Vlaanderen.

De personeelsbewegingen van de administraties Wegen en Verkeer (AWV), Waterwegen en Zeewezen (AWZ) en Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO) zijn :

LIN		Aantal 1995	Aantal 1996	Aantal 1997	Aantal 1998	Aantal 1999	Aantal 2000	Aantal 2001
AWV	Brugge	128	123	119	126	121	135	138
AWV	Diksmuide	36	33	28	28	27	27	27
AWV	Ieper	46	44	40	38	38	36	32
AWV	Jabbeke	12	12	10	10	9	10	10
AWV	Kortrijk	70	68	62	62	61	61	59
AWV	Oostende	119	127	124	141	140	139	146
AWV	Pittem	29	27	22	24	23	24	24
AWZ	Avelgem	10	11	11	11	12	12	14
AWZ	Brugge	230	231	254	257	273	273	273
AWZ	Harelbeke	7	7	7	6	6	8	8
AWZ	Ieper	4	4	3	3	3	2	2
AWZ	Knokke-Heist	5	5	5	6	6	7	7
AWZ	Kortrijk	79	77	73	65	62	62	62
AWZ	Menen	7	7	7	7	7	7	7
AWZ	Nieuwpoort	43	47	65	70	70	70	73
AWZ	Oostende	760	780	1.050	1.077	1.066	1.064	1.070
AWZ	Oostkamp	4	4	3	3	3	3	3
AWZ	Veurne	9	11	10	10	9	11	10
AWZ	Wielsbeke	20	20	18	18	18	19	22
AWZ	Zwevegem	9	8	8	8	8	8	8
AOSO	Oostende	11	10	9	8	7	6	7
AOSO	Wevelgem	8	8	8	8	8	8	8
		1.646	1.664	1.936	1.986	1.977	1.992	2.010

De personeelsbewegingen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) zijn :

LIN		Aantal 1995	Aantal 1996	Aantal 1997	Aantal 1998	Aantal 1999	Aantal 2000	Aantal 2001
Aminal	Brugge	110	108	109	110	141	151	161
Aminal	Diksmuide	2	2	2	2	2	2	6
		112	110	111	112	143	153	167

De personeelsbewegingen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ArohM) zijn :

LIN		Aantal 1995	Aantal 1996	Aantal 1997	Aantal 1998	Aantal 1999	Aantal 2000	Aantal 2001
ArohM	Brugge	88	88	90	91	92	97	101

De personeelsbewegingen van de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur (AOGGI) zijn :

AZF		Aantal 1995	Aantal 1996	Aantal 1997	Aantal 1998	Aantal 1999	Aantal 2000	Aantal 2001
AOGGI	Brugge	6	7	7	7	7	6	6

(LIN : Leefmilieu en Infrastructuur ; AZF : Algemene Zaken en Financiën – red.)

Sinds 1995 tot op vandaag ligt het zwaartepunt van de werkgelegenheid bij de administratie Werkgelegenheid in Brussel. In heel die periode waren en zijn twee inspecteurs (afdeling Inspectie) belast met controletaken ter plekke in de provincie West-Vlaanderen. Deze ambtenaren bekleden uit de aard van de opdrachten een "reizende functie", hun standplaats was en blijft Gent, waar de administratie kantoorruimte heeft van waaruit zowel Oost- als West-Vlaanderen worden bediend. Dezelfde situatie speelt ook voor twee projectadviseurs van de afdeling Tewerkstelling die specifiek instaan voor de STC-begeleiding en ondersteuning van promotoren van tewerkstellingsprogramma's

in West-Vlaanderen : ook dit gebeurde en blijft gebeuren vanuit de plaatselijke zetel in Gent (*STC : subregionaal tewerkstellingscomité – red.*).

Aangezien er niet echt wordt gewerkt vanuit West-Vlaanderen en er ook geen plannen voorliggen om de kantooradressen te verplaatsen, is de vraag naar criteria die daarbij zouden worden gebruikt zonder voorwerp.

Bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) is de evolutie van de werkgelegenheid voor de provincie West-Vlaanderen de volgende :

		Aantal 1995	Aantal 1996	Aantal 1997	Aantal 1998	Aantal 1999	Aantal 2000	Aantal 2001
VDAB	Brugge	156	155	150	158	166	181	184
VDAB	Ieper	86	82	82	0	0	0	0
VDAB	Oostende	153	155	141	217	217	225	222
VDAB	Roeselare	138	150	140	0	0	0	0
VDAB	Kortrijk	132	135	138	276	279	292	305
	Totaal	665	677	651	651	662	698	711

De buitendienst Leerlingenvervoer is momenteel nog gehuisvest in Brugge. Met de overheveling van het zonaal leerlingenvervoer naar De Lijn per 1 september 2001, verhuist deze buitendienst in de loop van de maand november naar de gebouwen van De Lijn West-Vlaanderen in Oostende.

Bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding is er geen afbouw van de werkgelegenheid in West-Vlaanderen.

Het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Bloso) heeft in het verleden nooit gewerkt op basis van arron-

dissementele diensten, maar enkel op basis van provinciale diensten (Bloso-centra, provinciale inspectiediensten en werkplaatsen). Vandaag is dit evenmin het geval. In de provincie West-Vlaanderen werden evenwel, ingevolge een externe audit in 1997 in opdracht van de Vlaamse regering, een aantal Bloso-centra afgestoten : Harelbeke, Oostende-Spuikom en Sint-Pietersplas Brugge (met ingang van 1 januari 2000). De betrokken personeelsleden hebben ofwel een andere werkgever gezocht, ofwel werden zij gemuteerd binnen hun provincie (in sommige gevallen ook binnen hetzelfde arrondissement), op een functioneel verantwoorde wijze en rekening houdende met hun woonplaats (vraag 1).

Evolutie van het personeelsbestand van de Vlaamse Vervoermaatschappij (De Lijn), entiteit West-Vlaanderen (loon- en weddetrekken-den) per regio :

Regio	Personeels bestand januari 1995	Personeels- bestand september 2001
Brugge	190	252
Kortrijk	152	206
Kust	345	482
Totaal	687	940

Het Gemeenschapsonderwijs beschikt in de provincie West-Vlaanderen enkel over een vestigingsplaats in de provinciehoofdplaats Brugge. Deze vestigingsplaats herbergt een gedeelte van de afdeling "Infrastructuur Regio West", met als andere vestigingsplaats Gent. Bijgevolg werd er geen werkgelegenheid afgebouwd in bepaalde arrondissementen in de provincie West-Vlaanderen ten voordele van de provinciehoofdplaats.

2. Met uitzondering van de VDAB en de buitendienst Leerlingenvervoer, is de toename of afname van de werkgelegenheid in een bepaald arrondissement het gevolg van functionele en/of arbeidsmarktomstandigheden. Er zijn hierover verder geen gegevens beschikbaar. Er is ook geen sprake van afbouw van werkgelegenheid in een bepaald arrondissement ten voordele van een ander arrondissement.

De buitendienst Leerlingenvervoer wordt geïntegreerd in de provinciale buitendienst van De Lijn die gesitueerd is in Oostende.

In 1998 werd een schaalvergroting bij de VDAB doorgevoerd en werd het aantal LKC's (lokale klantencentra) teruggebracht van zeventien naar dertien. Dit betekende voor West-Vlaanderen dat de personeelsleden van Ieper en Roeselare voortaan ressorteren onder het management van Oostende en Kortrijk. Zo heeft de fusie van de LKC's voor het merendeel van de personeelsleden geen gevolgen gehad.

3. Onder impuls van onder meer het toenemende mobiliteitsprobleem en het stijgende tekort aan kantoorruimte zijn de laatste jaren enkele losse initiatieven ontstaan inzake telewerk.

Telewerken is een werkvorm waarbij een winst situatie wordt nagestreefd, waarbij zowel de organisatie als de personeelsleden en ook de maatschappij dus voordeel hebben.

Telewerk houdt echter ook een aantal risico's en aandachtspunten in. Vandaar dat er nood is aan een gecoördineerde aanpak van het thema, met duidelijke spelregels. Dit in de vorm van een algemeen raamwerk waarbinnen een flexibele invulling mogelijk moet blijven, afgestemd op de specifieke situatie en behoefte van elke afdeling binnen het departement.

Om de randvoorwaarden te bepalen waarbinnen telewerk kan plaatshebben, werd een eerste haalbaarheidsonderzoek uitgevoerd. We namen hiervoor vier aspecten onder de loep : ICT, facility management, het juridische en het HRM-aspect (communicatie, het intern sociaal draagvlak, opleiding, de aanpassing van de functiebeschrijvingen en het meten van resultaten via logboek) (*ICT : informatie- en communicatietechnologie ; HRM : human resources management – red.*).

Ook wordt onderzocht hoe de (toekomstige) Vlaamse administratieve centra en andere gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap de rol kunnen vervullen van satellietkantoor. In het gebouw "Roode Poort" in Brugge wordt tegen eind 2001 een satellietkantoor ingericht. Alleen zo kan op termijn een duidelijk voordeel voor de organisatie en de mobiliteit worden bereikt (onder meer in de besparing van kantoorruimte en het terugdringen van woon-werkverkeer). In de loop van 2001 werden een beperkt aantal proefprojecten opgestart en geëvalueerd. Er stapten zowel mensen in uit het hoofdbestuur, als uit de buitendiensten. Er wordt in 2002 naar gestreefd om nieuwe thuiswerkprojecten op grotere schaal aan te pakken. Dit betekent dat

een aanvraag tot telewerk bij voorkeur gebeurt door een groep functiehouders, veeleer dan geïsoleerde individuele aanvragen.

Het aanbod van thuiswerk werd voor Bloso niet in overweging genomen, omdat het hier hoofdzakelijk onderhouds-, restauratie- en schoonmaakpersoneel betreft, waarvoor thuiswerk uiteraard niet in aanmerking kan komen.

Thuiswerk komt bij de VDAB slechts sporadisch voor. Er worden wel inspanningen gedaan om de personeelsleden zo dicht mogelijk bij hun woonplaats te laten werken.

Bij Toerisme Vlaanderen worden nog geen experimenten van thuiswerk uitgevoerd.

In het kader van de dienstverlening van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn is het evident dat thuiswerk niet als alternatieve werkstellingsvorm voor de chauffeurs kan worden aangeboden. Voor de andere personeelscategorieën wordt evenmin met thuiswerk geëxperimenteerd.

Het Gemeenschapsonderwijs heeft totnogtoe geen ervaring met thuiswerk.

Vraag nr. 7
van 5 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Rechtszaken

Zoals de minister weet, heeft het huidige gemeentebestuur van Voeren een zware financiële erfenis gekregen van zijn voorganger. Tevens lopen er tegen de gemeente Voeren nog een aantal rechtszaken ingevolge het wanbeleid tijdens vorige bestuursperiodes.

1. Kan de minister mij in dat verband mededelen hoeveel rechtszaken de Vlaamse overheid nog lopen heeft tegen de gemeente Voeren ?
2. Beschikt hij over gegevens over de bedragen die daar telkens mee gemoeid zijn ?

Antwoord

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het antwoord dat werd gegeven op zijn vraag nr. 110 van 4 mei 2000 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1620 – red.*).

Er werden sindsdien geen nieuwe zaken aanhangig gemaakt.

De bedragen waarop die rechtszaken betrekking hebben, zijn niet opgenomen in een gegevensbestand.

Vraag nr. 8
van 11 oktober 2001
van de heer MARINO KEULEN

Stadswachten – Gewestelijke middelen

In het kader van de veiligheidscontracten kunnen gemeenten stadswachten inzetten. De financiering van deze stadswachten komt in sommige gemeenten onder druk te staan door de budgettaire onmogelijkheid van de federale regering om alle gemeentelijke veiligheidscontracten te steunen. Deze gemeenten – aldus de federale minister van Binnenlandse Zaken – worden geacht, indien zij hun projecten wensen te handhaven, dit te financieren met eigen fondsen of met andere financieringsbronnen, bijvoorbeeld vanuit de gewesten.

Het Waals en het Brussels Gewest hebben in dat kader reeds initiatieven genomen.

Heeft de minister reeds stappen ondernomen om, zoals dit in de andere gewesten is gebeurd, hiervoor middelen ter beschikking te stellen ?

Antwoord

Begin 2001 werd door de federale minister van Binnenlandse Zaken de Hoge Raad voor de Criminaliteitspreventie opgericht, in navolging van de vroegere Hoge Raad voor de Voorkoming van de Misdadigheid. Deze Hoge Raad heeft specifiek als doel vertegenwoordigers van de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten samen te brengen om overleg te plegen over het criminaliteits- en preventiebeleid.

Concreet wil de Hoge Raad de initiatieven die momenteel worden genomen door diverse bevoegdheidsniveaus beter op elkaar afstemmen, om lacunes en overlapping te vermijden. De verdere financiering van de meer sociaal-emancipatorische initiatieven uit de veiligheids- en samenlevingscontracten zal op dit forum in de nabije toekomst worden uitgeklaard.

Het Sociaal Impulsfonds (SIF), dat tot mijn bevoegdheidsdomein behoort, (co)financiert momen-

teel initiatieven die verwant zijn met het "sociale luik" uit de veiligheids- en samenlevingscontracten (m.n. jeugdwelzijnswerk, drugpreventie, straat-hoekwerk, wijkmanagement, ...). Volgens de informatie waarover ik beschik, niet de stadswachten.

In het sociale luik gaat het inzonderheid over niet-gereguleerde methodieken en werkvormen die inhoudelijk zouden kunnen worden ondergebracht in diverse beleidsterreinen zoals onderwijs, welzijn, cultuur, De lokale besturen beschikken over een grote vrijheid inzake de besteding van de middelen uit het Sociaal Impulsfonds.

Het Vlaams regeerakkoord stelt een herziening van het Sociaal Impulsfonds in het vooruitzicht. Ook na de heroriëntering van het Sociaal Impulsfonds zal op het lokale niveau geoordeeld kunnen worden om bedoelde (nieuwe) werkvormen en/of methodieken te continueren. De besprekingen omtrent de heroriëntering van het SIF en het stedenbeleid zijn momenteel nog lopende. De gemeenten behouden alleszins de mogelijkheid om autonoom te beslissen al dan niet deze initiatieven verder te (co)financieren.

Het respect voor de autonome beslissingsbevoegdheid van de gemeenten en de bijzondere belangstelling voor het aanmoedigen van een inclusief sociaal beleid waren trouwens de voornaamste redenen waarom het Vlaams Gewest in het verleden niet met afzonderlijk op de begroting ingeschreven middelen heeft geparticipeerd in de federale veiligheidscontracten die later tot samenlevingscontracten werden omgevormd. De gemeenten konden vrij beslissen om een deel van de SIF-middelen hiervoor te gebruiken. In het Waalse en het Brusselse gewest bestaan geen inclusieve initiatieven zoals het SIF.

Voor een volledige inventaris van lopende initiatieven met de inzet van stadswachten wendt de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich best tot het Vast Secretariaat voor het Preventiebeleid (VSPP) van de federale minister van Binnenlandse Zaken. Het VSPP werkt op projectmatige basis en heeft op die manier een kijk op de middelenbesteding en de eventuele co-financiering met andere fondsen en middelenstromen.

**Vraag nr. 9
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik

Naar verluidt stellen nogal wat bedrijven hun correspondentie met en facturen voor overheidsdiensten in het Engels op.

Het lijkt me voor de hand te liggen dat een Vlaamse overheid dit gebrek aan respect voor onze taal niet kan aanvaarden. Als belangrijke klant kan de overheid terzake overigens gemakkelijk eisen stellen.

1. Worden er in dat verband richtlijnen gehanteerd voor de behandeling van anderstalige brieven en documenten van bedrijven die toekomen op de departementen die onder de bevoegdheid van de minister vallen?
2. Worden anderstalige facturen zonder meer betaald ?
3. Bevatten de lastenboeken, offertes en bestellingen die uitgaan van zijn/haar departementen, systematisch vermeldingen inzake het taalgebruik ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

1. Er bestaan binnen de Vlaamse overheid geen bijzondere richtlijnen voor de behandeling van anderstalige brieven en documenten van bedrijven. Dat is ook niet nodig, vermits de wettelijke regeling op dit punt duidelijk is.

Ten eerste dient te worden verwezen op de bepalingen van titel III van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Artikel 36 van de gewone wet bepaalt dat de diensten van de Vlaamse regering het Nederlands gebruiken als bestuurstaal. Deze regel impliceert niet alleen dat binnen de administratie het Nederlands moet worden gebruikt, maar betekent ook dat de Vlaamse ambtenaren in hun schriftelijke en mondelinge relatie met particulieren enkel het Nederlands mogen gebruiken. Op deze regel bestaat maar één uitzondering, ten aanzien van de faciliteitengemeenten, en zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, wordt deze uitzondering door de Vlaamse overheid zeer restrictief geïnterpreteerd.

Ten tweede moet hier verwezen worden naar omzendbrief VR 97/29 van 7 oktober 1997 met betrekking tot het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering. Deze omzendbrief licht, ten behoeve van de ambtenaren, de bepalingen van de gewone wet van 9 augustus 1980

toe. Deze omzendbrief stelt uiteraard dat in de regel het Nederlands de enig mogelijke taal is die ambtenaren mogen gebruiken in de uitoefening van hun opdrachten.

Ten derde wil ik ook de aandacht vestigen op het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor sociale betrekkingen tussen de werkgevers en werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Dit zogenaamde Septemberdecreet is van toepassing op alle werkgevers die hun exploitatiezetel hebben in het Nederlands taalgebied. Artikel 5 van het decreet bepaalt dat de werkgevers het Nederlands moeten gebruiken voor een aantal wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden. Tot deze akten en bescheiden worden ook de facturen gerekend.

Voor de behandeling van anderstalige brieven en documenten dient daarbij onderscheid gemaakt te worden tussen :

- briefwisseling en documenten geleverd in het kader van overheidsopdrachten en deze bezorgd als technische en wetenschappelijke documentatie;
- briefwisseling en documenten van binnenlandse en buitenlandse klanten en bedrijven.

Wat de briefwisseling en documenten geleverd in het kader van overheidsopdrachten betreft, worden de richtlijnen vervat in de wetgeving op de overheidsopdrachten toegepast. Voor onder andere de bestekken die op deze opdrachten van toepassing zijn, wordt bepaald dat de inschrijver uitsluitend het Nederlands gebruikt in zijn mondelinge en schriftelijke relaties met het opdrachtgevend bestuur. Van documenten die enkel in een andere taal beschikbaar zijn, kan het bestuur een eventueel beëdigde vertaling eisen. De technische en wetenschappelijke documentatie bezorgd aan de deskundigen van mijn administratie ter ondersteuning van hun opdracht, kan in een andere taal dan het Nederlands opgesteld zijn.

Wat de briefwisseling betreft die wordt gevoerd met binnenlandse bedrijven en klanten, worden geen specifieke richtlijnen toegepast. Wel wordt de correspondentie vanuit mijn administratie, conform de taalwetgeving in bestuurszaken, steeds in het Nederlands uitgevoerd.

Inzake briefwisseling met buitenlandse bedrijven en klanten worden eveneens geen specifieke richtlijnen gehanteerd.

Uit klantvriendelijkheid en soms uit eigenbelang – wanneer de administratie bijvoorbeeld optreedt als eiser in geschillen – worden de brieven (opgesteld in het Frans, Duits en Engels) beantwoord in de taal van de correspondent. Dit is onder andere zo inzake arbeidsongevallen van loodsen waar de facto buitenlandse schepen, anderstalige bemanningen en bijna steeds buitenlandse verzekeringsmaatschappijen en bij betrokken zijn. In deze gevallen wordt de voertaal van de internationale scheepvaart, het Engels, gebruikt. In de meeste gevallen duidt de Vlaamse overheid echter – na een eerste contact met het buitenlands bedrijf of de buitenlandse maatschappij – een Belgische maatschappij aan om haar belangen te behartigen. Daarna wordt de correspondentie uiteraard verder in het Nederlands gevoerd.

Andere contacten met het bedrijfsleven zijn vooral gesitueerd op het vlak van het verlenen van steun voor investeringen door ondernemingen. De onderneming is in dit geval de klant. De correspondentie en de mondelinge contacten gebeuren hoofdzakelijk in het Nederlands. Om echter een aantrekkingsbeleid naar buitenlandse investeerders mogelijk te maken, is het noodzakelijk dat dit in de taal gebeurt van de contactpersonen van de onderneming. Vanuit de opdracht om een zo klantvriendelijk mogelijke houding aan te nemen, wordt anderstalige briefwisseling in de taal van de klant beantwoord. Derhalve werden eveneens de richtlijnen en aanvraagformulieren voor het verkrijgen van steun vertaald in het Engels, het Frans en het Duits. De beslissing tot steunverlening wordt echter steeds in het Nederlands opgesteld. Zodra de onderneming zich heeft gevestigd in Vlaanderen, wordt nog zelden een andere taal dan het Nederlands gebruikt.

2. De facturen die worden ontvangen van binnen- én buitenlandse bedrijven ingevolge overheidsopdrachten, zijn conform de wetgeving op de overheidsopdrachten steeds in het Nederlands opgesteld.

Zeer sporadisch worden facturen in het Frans of het Engels ontvangen. Dit vooral van buitenlandse bedrijven of instellingen met een maatschappelijke zetel in anderstalige Belgische gewesten. Het gaat dan voornamelijk over lidmaatschappen en dergelijke. Omdat deze factu-

ren weinig onderzoek vergen, kunnen ze probleemloos en zonder risico worden betaald.

Allicht vanwege wat eerder werd gezegd, is het aantal anderstalige facturen dat toekomt op de administratieve coördinatie Vlaamse Rand te verwaarlozen. In de uitzonderlijke gevallen dat dit toch gebeurt, wordt indien mogelijk om een Nederlandstalige factuur verzocht.

Bij de ontvangst van de facturen controleert de rekenplichtige of de verantwoordelijke ambtenaar of de in de factuur vermelde leveringen betrekking hebben op dezelfde uitgavenpost, of de levering en de facturatie met de bedongen voorwaarden vermeld op de bestelbon overeenstemmen, of de factuur in drievoud is opgemaakt en of de factuur de vereiste vermeldingen bevat conform het KB nr. 1 van 29 december 1992 m.b.t. de regeling voor de voldoening van de BTW (*KB : koninklijk besluit – red*). Aangezien in deze laatste bepaling geen vereisten inzake taalgebruik zijn opgenomen, kan dus de iure de factuur louter op grond van de taal waarin ze is opgesteld niet geweigerd worden.

3. De bestekken worden steeds opgemaakt conform de wetgeving op de overheidsopdrachten en bevatten de volgende bepaling : "De inschrijver gebruikt uitsluitend het Nederlands in zijn mondelinge en schriftelijke relaties met het opdrachtgevende bestuur. Van documenten die enkel in een andere taal beschikbaar zijn, kan het bestuur een desgevallend beëdigde vertaling eisen".

De modelbestekken die door de afdeling Overheidsopdrachten zijn ontworpen, bevatten die vermelding. Er wordt in een aantal gevallen geëist dat ook het personeel van de aannemer dat voor de contacten met de administratie in aanmerking komt, de Nederlandse taal machtig is.

In de praktijk wordt vastgesteld dat de bedrijven de verplichtingen inzake het taalgebruik goed naleven, zodat ik het niet nodig acht terzake bijkomende richtlijnen uit te vaardigen.

**Vraag nr. 10
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Overheidspersoneel – Mobiliteit – AWZ en NV Zeekanaal

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 337 van 29 mei 2000 aangaande het identieke karakter van de aanwervingsexamens voor binnenvaartbegeleiders door de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) en de NV Zeekanaal, merkte de minister vice-president op dat een overplaatsing van personeel van de Vlaamse Gemeenschap naar de NV Zeekanaal of omgekeerd vooralsnog niet mogelijk was volgens het personeelsstatuut.

Inzake de mogelijkheid om de mobiliteit tussen de administraties van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen in de toekomst te versoepelen, verwees hij naar de besprekingen in het kader van de CAO 1999-2000 die op dat ogenblik aan de gang waren. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 20 oktober 2000, blz. 148 – red.*)

1. Werd die mobiliteit intussen inderdaad verwezenlijkt ?
2. De minister vice-president verwees terzijde ook naar een regeling die werd uitgewerkt voor een mogelijke overgang naar de NV Zeekanaal van het personeel van AWZ dat verbonden was aan het Kanaal Leuven-Dijle en het Kanaal naar Charleroi.

Werd dit sedertdien verwezenlijkt ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Gecoördineerd antwoord

1. De Vlaamse regering gaf op 1 juni 2001 haar definitieve goedkeuring aan het ontwerpbesluit houdende creatie van een globale arbeidsmarkt tussen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, sommige Vlaamse openbare instellingen en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen.

Het voormelde besluit maakt mobiliteit mogelijk tussen de diensten van de Vlaamse regering (het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de vijf Vlaamse wetenschappelijke instellingen, met uitzondering van het wetenschappelijk personeel hiervan) en de achttien Vlaamse openbare instellingen (VOI) die onder het stambesluit VOI van 30 juni 2000 vallen, waaronder de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen.

Dit besluit werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 september 2001. De globale arbeidsmarkt zal vanaf begin 2002 operationeel zijn.

2. Wat de specifieke mobiliteit tussen AWZ en de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

De specifieke rechtsgrond voor de overgang van personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap naar de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen werd gecreëerd bij artikel 7 van het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen, krachtens hetwelk de Vlaamse regering "onder nader vast te stellen regels en bepalingen, éénmalig de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, in de mate dat zij verbonden zijn aan het Kanaal Leuven-Dijle en het Kanaal naar Charleroi, het recht kan geven om binnen een vooraf vast te stellen tijdspanne te worden overgedragen naar de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, met behoud van de hen reglementair toegekende rechten".

Op 5 oktober 2001 heeft de Vlaamse regering het ontwerpbesluit dat de modaliteiten vaststelt tot overdracht van sommige personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap naar de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen principieel goedgekeurd. Op 23 oktober 2001 werd over dit ontwerpbesluit in het Sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap – Vlaams Gewest een protocol van akkoord afgesloten. Het ontwerpbesluit moet nu nog door de Raad van State geadviseerd worden en zal daarna voor definitieve goedkeuring aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Na deze definitieve goedkeuring kunnen de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Waterwegen en Zeewezen, die verbonden zijn aan het Kanaal Leuven-Dijle en het Kanaal naar Charleroi, op vrijwillige basis overgedragen worden naar de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen.

**Vraag nr. 11
van 26 oktober 2001
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL**

Lokale besturen – Planningsverplichtingen

Een basisprincipe uit het regeerakkoord met betrekking tot de bestuurlijke organisatie is, dat de bestuursopbouw maximaal rekening houdt met het beginsel van de subsidiariteit. Dat betekent dat de beleidsbeslissingen genomen worden op het meest functionele niveau en zo dicht mogelijk bij de burger. De gemeenten krijgen dan ook een centrale plaats. Voor die lokale beleidsvoering wordt op een aantal domeinen gewerkt met beleidsplannen over één of meerdere jaren.

Op dit moment zijn de gemeente- en OCMW-besturen onderhevig aan verschillende "planningsverplichtingen".

1. Aan welke planningsregelgeving zijn de lokale besturen onderhevig ?
2. Welke termijnen zijn ingeschreven ?
3. Wie, welke organisaties, bieden ondersteuning aan de lokale besturen bij de opmaak ? Heeft de Vlaamse overheid daartoe contracten afgesloten ? Met wie en tegen welke vergoeding ?

Antwoord

1. Met betrekking tot mijn bevoegdheidsdomein zijn de lokale besturen onderworpen aan volgende planningsverrichtingen.
 - Overeenkomstig artikel 242bis van de Gemeentewet legt het college van burgemeester en schepenen aan de gemeenteraad een algemeen beleidsprogramma voor de duur van zijn mandaat voor, dat minstens de belangrijkste beleidsplannen bevat.

Dit beleidsprogramma wordt na goedkeuring door de gemeenteraad bekendgemaakt overeenkomstig de bepalingen van artikel 112 van de Nieuwe Gemeentewet en op de door de gemeenteraad voorgeschreven wijze.

Deze verplichting bestaat niet ten aanzien van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De verplichting is opgenomen in de federale Gemeentewet.

- In de (jaarlijkse) onderrichtingen voor het opstellen van de begrotingen (budgetten) wordt aan de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn de verplichting opgelegd om een meerjarig financieel beleidsplan op te stellen.

Zo moet bij de begroting 2002 een meerjarig financieel beleidsplan worden gevoegd dat op zijn minst de jaren 2002, 2003, 2004 en 2005 bevat (zie punt 1.4 van de omzendbrief BA-2001/11 van 13 juli 2001).

- In het kader van het Sociaal Impulsfonds moet een gemeentelijk beleidsplan worden opgesteld.

Het gemeentelijk beleidsplan is een samenhangend plan dat uitgaat van een visie op lange termijn. Het beleidsplan formuleert, vanuit de prioriteiten en de doelstellingen van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, de resultaten die moeten worden gehaald op het vlak van de verbetering van de leef- en omgevingskwaliteit (zie artikel 12, § 1 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds).

2. De bovenvermelde plannen zijn aan de volgende termijnen gebonden :

- het algemeen beleidsprogramma moet binnen drie maanden na de verkiezing van de schepenen worden voorgelegd aan de gemeenteraad ;
- het meerjarig financieel beleidsplan moet jaarlijks worden opgesteld en is gebonden aan dezelfde termijnen als de begroting. Overeenkomstig artikel 241 van de Nieuwe Gemeentewet vergadert de gemeenteraad ieder jaar op de eerste maandag van oktober om te beraadslagen en te besluiten over de begroting van uitgaven en ontvangsten der gemeenten voor het volgend dienstjaar ;
- de laatste gemeentelijke beleidsplannen inzake het Sociaal Impulsfonds hebben betrekking op de periode 2000-2002. Voorlopig bestaat de verplichting niet meer ten aanzien van de gemeenten.

2. Met betrekking tot de ondersteuning bij de opmaak van de bovenvermelde plannen kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen :

- voor de opmaak van het algemeen beleidsprogramma wordt niet voorzien in enige ondersteuning. Gelet op de autonomie van de lokale besturen, lijkt mij dat ook geen goed idee ;
- voor de opmaak van een meerjarig financieel beleidsplan zijn specifieke onderrichtingen uitgevaardigd. Zij worden elk jaar geconcretiseerd in de onderrichtingen voor het opmaken van de begrotingen. Daarin worden voor een aantal onderdelen afzonderlijke richtparameters meegedeeld ;
- voor de opmaak van de gemeentelijke beleidsplannen inzake het Sociaal Impulsfonds kunnen de lokale besturen een beroep doen op de begeleiding en expertise van de SIF-cel van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden.

Wat de andere bevoegdheidsdomeinen betreft, zal ik mijn functioneel bevoegde collega's consulteren en op basis daarvan een aanvullend antwoord verstrekken.

Vraag nr. 12

van 26 oktober 2001

van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Gemeentebelastingen – Bedrijfsruimten

Gemeenten kunnen zelfstandig belastingen heffen op bedrijfsruimten. Die belasting wordt dan berekend op het aantal vierkante meter dat een bedrijf inneemt op het grondgebied van de gemeente.

In de praktijk blijkt de inning van die belastingen meermaals problemen te veroorzaken wanneer het gaat om marktkramers. De vraag rijst dan niet alleen waar de belasting moet worden voldaan (waar de wagen geparkeerd staat? waar de uitbatingen plaatsvinden?), maar ook waarom bijvoorbeeld een marktswagen wel, en een vrachtwagen van een zelfstandig vervoerder geen "bedrijfsruimte" zou zijn.

1. Werden er, zoals voor bepaalde andere gemeentebelastingen, ook aanbevelingen verstrekt via omzendbrief voor de gemeentelijke belasting op bedrijfsruimten ?

Zo ja, werd daarbij het begrip "bedrijfsruimte" gedefinieerd ?

2. Gemeentelijke belastingen worden door de minister goedgekeurd.

Een belangrijk principe dat daarbij wordt gehanteerd, is het gelijkheidsbeginsel.

Komt dat principe niet in het gedrang bij belastingen op bedrijfsruimten, wanneer het om slecht gedefinieerde of om verplaatsbare bedrijfsruimten gaat ?

Wordt erop toegezien dat er sluitende definiëringen worden gehanteerd ? Dat het voorwerp van de belasting dus duidelijk is en dat dubbele belasting voor verplaatsbare "bedrijfsruimten" wordt vermeden ?

Antwoord

1. Neen.
2. Het administratief toezicht inzake de gemeentebelastingen van de Vlaamse gemeenten is geregeld overeenkomstig de artikelen 28 tot 33 van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

Het is een algemeen toezicht, geen goedkeuringstoezicht.

Dit houdt in dat de uitvoering van gemeenteraadsbesluiten waarbij de wet wordt geschonden of het algemeen belang wordt geschaad, geschorst wordt door de provinciegouverneur. Hij doet dit met een gemotiveerd besluit en binnen de termijn van 50 dagen na het inkomen van het besluit. Het geschorste besluit kan door de gemeenteraad gerechtvaardigd worden. Dan is het aan de Vlaamse regering om het besluit al of niet te vernietigen.

De schending van het gelijkheidsbeginsel is één van de meest voorkomende redenen voor het optreden van de toezichthoudende overheid.

Bij de uitoefening van het administratief toezicht wordt er uiteraard ook over gewaakt dat de formulering van het belastbaar voorwerp duidelijk en ondubbelzinnig is.

Vraag nr. 13 van 26 oktober 2001 van de heer CARL DECALUWE

Vlaams Investeringsfonds – Uitbetaling trekkingsrechten

Het Vlaams Investeringsfonds, dat bij decreet van 20 maart 1991 werd opgericht, financiert de subsidies aan gemeenten voor het uitvoeren van bepaalde onroerende investeringen. Door de Vlaamse regering werd een lijst van onroerende investeringen opgesteld. De projecten kunnen worden gesubsidieerd tot maximum 80 % van de uitgaven (voor scholen max. 87,6 %). De globale som van het Investeringsfonds wordt volgens bepaalde criteria verdeeld onder de gemeenten. Het bedrag van de gemeente wordt in de vorm van een trekkingsrecht op het fonds toegekend.

Een aantal gemeenten beklagt zich erover dat zij een deel van het beloofde geld nog niet hebben ontvangen.

1. Is het correct dat bepaalde gemeenten het toegekende geld uit het Investeringsfonds laattijdig of nog niet hebben ontvangen ? Zo ja, over welke gemeenten gaat het en voor welk bedrag per gemeente ?
2. Wat is de reden voor de achterstallige betalingen ?
3. De financiële situatie is voor vele gemeenten onzeker. Het laattijdig uitbetalen van beloofd geld in het kader van het Investeringsfonds bemoeilijkt die preciaire situatie.

Welke maatregelen neemt de minister om de achterstallen versneld uit te keren aan de gemeenten ?

Antwoord

De procedure inzake de vrijgave van aan een gemeente toegekende trekkingsrechten uit het Investeringsfonds verloopt als volgt.

Op basis van het aanvraagdossier verleent de provinciegouverneur een gemeente al dan niet toestemming tot het gebruik van trekkingsrechten voor een bepaalde investering. Dat gebeurt in de praktijk binnen 50 dagen na de ontvangst van het collegebesluit waarbij trekkingsrechten worden aangevraagd. De gouverneur geeft kennis van

zijn/haar besluit aan de gemeente en aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden.

De gouverneur machtigt daarop de financiële instelling waar de aan iedere gemeente toegekende trekkingsrechten staan gereserveerd, tot de vrijgave van :

1° voorschotten :

- tot 25 % van het toegestemde bedrag, bij ontvangst van een voor eensluidend verklaard afschrift van het bevel om met de werkzaamheden te beginnen ;
- tot 75 % van het toegestemde bedrag, wanneer uit de vormingsstaten en de bijbehorende facturen van de aannemer blijkt dat 60 % van de geplande werkzaamheden is uitgevoerd en 60 % van de kostprijs, inclusief BTW, verschuldigd is ;

2° het resterende saldo :

na overlegging van de volledige eindafrekening en het proces-verbaal van de voorlopige oplevering van het werk.

Een bevraging bij de gouverneurs van de Vlaamse provincies wees uit dat het niet correct is dat bepaalde gemeenten laattijdig of niet de hun toegekende middelen uit het Investeringsfonds ontvangen. In geen enkele Vlaamse provincie zijn achterstallen in de betaling van de toegekende trekkingsrechten bekend. Wel blijkt dat heel wat gemeenten nalaten om tijdig de documenten en verantwoordingsstukken in te dienen op basis waarvan de effectieve betaling van de voorschotten en het eindsaldo kan gebeuren. Daardoor hebben een aantal gemeenten inderdaad nog openstaande saldi.

Het niet doorsturen van de stukken kan diverse oorzaken hebben :

- het bestuur kan de gunning niet betekenen omdat er problemen opduiken inzake de uitvoering van de opdracht ;
- de aannemer vraagt zelf uitstel en kan de werken niet op het geplande tijdstip aanvangen ;
- er rijst een betwisting tussen de opdrachtgever en de aannemer ;
- de werken moeten worden onderbroken om alerhande redenen (bijvoorbeeld slechte weersomstandigheden, ...) ;

– een aannemer gaat tijdens de uitvoering van de werken failliet ;

– de verkoopakte kan niet worden verleden door overlijden van de verkoper en onenigheid tussen de erfopvolgers ; enzovoort.

In alle provinciale afdelingen van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden worden de dossiers nauwgezet opgevolgd en wordt geregeld contact opgenomen met de gemeenten die nog openstaande saldi hebben. Zo worden aan gemeentebesturen soms nog trekkingsrechten uitbetaald waarvan zij zich niet bewust waren dat zij er nog aanspraak op konden maken.

Aan de andere kant moet soms het toegestemde trekkingsrecht ingetrokken worden wanneer de opdracht niet wordt uitgevoerd of de aankoop niet kan doorgaan. Hierdoor gaan echter die financiële middelen niet verloren, maar worden zij opnieuw opgenomen in de pot van trekkingsrechten die aan die gemeente werden toegekend en worden zij opnieuw bruikbaar voor een volgende aanvraag.

Ik vestig dus nogmaals de aandacht erop dat het de gemeenten zelf zijn die aan de basis liggen van nog niet uitgekeerde trekkingsrechten. Het is aan de gemeenten om het nodige initiatief te nemen en de voorgeschreven documenten zo snel mogelijk aan de gouverneur te bezorgen.

Tot slot wens ik erop te wijzen dat de onroerende investeringen die met trekkingsrechten uit het Investeringsfonds kunnen worden gefinancierd, niet voor 80% maar voor 100% subsidieerbaar zijn, met uitzondering van de investeringen inzake het bouwen, uitbreiden, verbouwen of moderniseren van scholen, die slechts voor ten hoogste 87,6% gesubsidieerd kunnen worden. Tevens is de cumulatie van trekkingsrechten met andere investeringssubsidies toegelaten.

Vraag nr. 14
van 26 oktober 2001
van de heer JOHAN SAUWENS

Hoeve Agten (Hechtel-Eksel) – Bescherming

De hoeve Agten in het centrum van Eksel is een cultuurhistorisch en bouwkundig waardevol gebouw. Het is vermoedelijk een eindzeventiende-eeuwse driebeukige Kempense woonstalhoeve van het Noord-Brabantse type, die zeldzaam is. Reeds geruime tijd spant de Heemkundige Kring

Hechtel- Eksel zich in voor de bescherming als monument en/of als dorpsgezicht.

Blijkbaar wordt de hoeve Agten nu met afbraak bedreigd.

1. Waarom is de hoeve Agten nooit opgenomen op de inventaris van monumenten die in aanmerking komen voor bescherming of behoud als dorpsgezicht ?
2. Is het correct dat het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium en de administratie van Monumenten en Landschappen gunstig hebben geadviseerd voor afbraak ?
3. Is het argument "slechte bouwfysische en bouwtechnische toestand" voldoende om niet tot bescherming over te gaan ?

Antwoord

1. De hoeve Agten is nooit op de inventaris van het bouwkundig erfgoed opgenomen omdat de inventarisatie van dat gebied – kanton Peer – nog niet was opgestart ten tijde van de afbraakvergunning.
2. Ja, omdat het gebouw niet in aanmerking kwam voor bescherming wegens de slechte bouwfysische en bouwtechnische toestand en de totaal verknoeide omgeving; daarenboven was de site intussen verworven door de bouwmaatschappij Kempisch Tehuis.
3. De slechte bouwfysische en bouwtechnische toestand is op zich niet noodzakelijk een voldoende reden om niet over te gaan tot een bescherming.

In dit geval werd vastgesteld dat het gebouw geen voldoende intrinsieke waarde meer had om voor bescherming in aanmerking te komen.

Vraag nr. 15 van 26 oktober 2001 van de heer DIDIER RAMOUDT

OCMW-huurwaarborg – Draagwijdte

Er werd mij melding gemaakt van verschillende gevallen van eigenaars-verhuurders die achteraf tot de vaststelling kwamen dat de huurwaarborg van een OCMW, waarmee zij zich akkoord verklaarden, niet dezelfde dekking biedt als een waarborg in geld zoals bepaald in artikel 10 van de wet van

20 februari 1991 (waarborg in geval van gehele of gedeeltelijke niet-uitvoering van de verplichtingen door de huurder).

Dikwijls verklaarden verhuurders zich akkoord met een huurwaarborg gesteld door het OCMW, te goeder trouw, op basis van een brief van een sociaal assistent waarin vermeld staat dat "de raad van het OCMW een gunstig gevolg heeft gegeven aan de vraag vanwege de huurder om een geblokkeerde waarborg te stellen en de eerste maand huur te storten". Achteraf, wanneer er zich problemen voordoen, blijkt dan dat de huurwaarborg enkel betrekking heeft op huurschade.

De handelwijze van de OCMW's is juridisch correct, maar een gebrek aan informatie omtrent de draagwijdte van een bankwaarborg gesteld door een OCMW, is niet van die aard dat een partnerschap van OCMW en privé-sector om tot een betere taakvervulling te komen, wordt aangemoedigd. Op basis van het argument "bedrieglijke schijn" kan overigens wel degelijk worden overgegaan tot het juridisch aanvechten van de beperktheid van de dekking van de bankwaarborgen, en dat lijkt mij in het licht van de sociale politiek die deze regering voert niet echt aangewezen.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek en zo ja, hoeveel klachten dienaangaande zijn er hem bekend ?
2. Steunt de minister een dergelijk systeem van huurwaarborgen dat de verhuurders, die toch al een risico nemen door te verhuren aan huurders met beperkte middelen, een lagere dekking biedt dan bepaald in artikel 10 van de wet van 20 februari 1991 ?
3. Welke maatregelen neemt de minister om de OCMW's aan te manen betere en meer volledige informatie te verstrekken over de door hen gestelde bankwaarborgen ?
4. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om eventueel in samenspraak met zijn collega's bevoegd over deelaspecten van de OCMW-wetgeving, de regelgeving omtrent de bankwaarborgen aan te passen aan de bepalingen van de wet van 1991 ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 16
van 30 oktober 2001
van de heer JACKY MAES

*Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening –
 Personeelsformatie*

Verschillende personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening wachten reeds lange tijd op hun benoeming. De benoeming van deze personeelsleden kan immers maar worden uitgevoerd als het voorstel tot wijziging van de personeelsformatie wordt goedgekeurd.

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw Vera Dua heeft de personeelsleden reeds geantwoord dat het voorstel voor advies bij de administratie Ambtenarenzaken is. De administratie Ambtenarenzaken van de Vlaamse Gemeenschap heeft al een positief advies gegeven en het dossier werd dan ook reeds aan de minister ter ondertekening voorgelegd.

1. Wanneer wordt het voorstel tot wijziging van de personeelsformatie van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ondertekend ?
2. Wanneer worden de personeelsleden bijgevolg benoemd ?

Antwoord

1. Overeenkomstig de daartoe voorgeschreven procedure werd door minister Dua – die terzake de functioneel bevoegde minister is – het voorstel tot wijziging van de personeelsformatie voor advies voorgelegd aan de administratie Ambtenarenzaken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze administratie heeft op 5 oktober 2001 een advies verleend.

Vervolgens werd door minister Dua op 23 oktober 2001 mijn akkoord gevraagd als minister bevoegd voor Ambtenarenzaken.

Het voorgelegde besluit met de aangepaste personeelsformatie werd inmiddels door de administratie Ambtenarenzaken op conformiteit met de gemaakte opmerkingen gecontroleerd. Het akkoord werd op 29 oktober 2001 verstuurd naar minister Dua.

2. Het ontwerpbesluit dient te worden goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Na definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering van het ontwerpbesluit en publicatie in het Belgisch Staatsblad, kan de benoemingsprocedure gestart worden.

Vraag nr. 17
van 6 november 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid –
 Minderheden*

Als ik mij niet vergis, heeft op 3 oktober jongstleden de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid zich met het oog op de ratificering van het raamverdrag van de nationale minderheden voor het eerst gebogen over de definitie van die minderheden.

1. Kan de minister dit bevestigen ?
2. Was hij op die vergadering aanwezig ?
3. Wat is de stand van zaken ?
4. Wanneer is de volgende interministeriële conferentie over dit onderwerp geagendeerd ?

Antwoord

1. Ik kan bevestigen dat het raamverdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van nationale minderheden op de agenda stond van de vergadering van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid op 3 oktober jongstleden.
2. Ik heb aan bedoelde vergadering van de Interministeriële Conferentie deelgenomen.
3. Van de vergadering is nog geen verslag beschikbaar.

Er werd evenwel afgesproken dat een werkgroep van experts zou worden samengesteld aan wie opdracht kan worden gegeven om onderzoek te verrichten naar mogelijke en hanterbare definities van het begrip "nationale minderheid".

Het bereiken van overeenstemming over dergelijke definitie in de Interministeriële Conferentie, is een van de voorwaarden waaraan moet worden voldaan vooraleer de ratificatie van bedoeld raamverdrag kan worden overwogen.

4. De eerstvolgende vergadering van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid is in principe gepland voor 27 november eerstkomende.

Er zijn echter nog geen uitnodigingen verstuurd. Er is evenmin al een agenda voor de vergadering beschikbaar.

Vraag nr. 18
van 6 november 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 8
 van 6 november 2001
 van de heer Johan De Roo
 Blz. 745

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
 VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
 EN HUISVESTING

Vraag nr. 3
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huisvesting – Liften

Een Europese richtlijn omschrijft de veiligheidsvoorschriften voor liften in gebouwen. Nu blijkt er een Europese aanbeveling te zijn om deze veiligheidsvoorschriften eveneens toe te passen voor oudere liften.

Dit betekent aanzienlijke meerkosten voor de betrokken eigenaars. Voor de globale private sector zou het gaan om meerkosten van 70 miljard frank.

1. Als betrokken aanbeveling wordt uitgevoerd, welke meerkosten betekent dit voor de sociale huisvestingssector ?

2. Bestaat er een inventaris van de bestaande toestand van de liften in de sociale woningen ? In welke mate dienen er liften vervangen te worden om aan de Europese richtlijn te voldoen ?

3. In welke mate was de Vlaamse Gemeenschap betrokken bij de voorbereiding van deze aanbeveling vanuit de Europese Unie ? In welke mate was er contact vanuit Economische Zaken ?

Antwoord

Algemeen

De aanbeveling van de Europese Commissie 95/216/EG van 8 juli 1995 stelt inzake bestaande liften : zorgen dat de bestaande liften in een bevredigende staat van onderhoud verkeren en deze veiliger maken door voorschriften toe te passen steunend op een reeks van tien opgesomde basisbeginselen.

Op initiatief van minister Magda Aelvoet wordt een nieuwe reglementering uitgewerkt (uitgaande van de Europese voornorm prEN 81-80) om bestaande liften veiliger en bedrijfszekerder te maken, en dit in samenwerking met eigenaarsgroeperingen, liftconstructeurs en controleorganismen.

Deze wetgeving zou van toepassing zijn op alle liften (al dan niet onderworpen aan het ARAB) in gebruik genomen vóór 1 juli 1999 (*ARAB : Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming – red.*).

De liften beheerd door de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) zijn conform de ARAB-voorschriften en sedert 1 juli 1999 conform het luik van de Europese liftenrichtlijn 95/216/EG dat de artikels 270, 271 en 280 van het ARAB vervangt. Alle liften zijn tevens conform de regelgeving en normen van toepassing op het moment van ingebruikname. Alle liften worden regelmatig onderhouden en periodiek gekeurd (minstens viermaal per jaar).

Twee derde van de veiligheidseisen opgenomen in het ontwerp van KB op initiatief van minister Magda Aelvoet, waren reeds opgenomen in het ARAB (*KB : koninklijk besluit – red.*).

Volgende veiligheidsvoorzieningen waren niet opgenomen in het ARAB of de normen : kooideuren (oudere VHM-liften zijn meestal niet voorzien van kooideuren, de laatste 10 jaar zijn automatische kooideuren naar een standaardvoorziening geëvolueerd), een kooistandaanduiding in de kooi (de

laatste 10 jaar geëvolueerd naar een standaardvoorziening), een permanente (spraak)verbinding met hulpdiensten (niet geïnstalleerd in VHM-liften van vóór 1999), een inrichting die een gelijkstelling tussen vloerbordes en vloerkooi op minder dan 10 mm nauwkeurig toelaat (een VHM-eis sedert circa 5 jaar), een beveiliging tegen een plotse stijging van de kooi.

Bij liften met een snelheid kleiner dan 0,63 m/s kan in plaats van kooideuren ook een gevoelig scherm (of elektronisch gordijn) toegepast worden (om in bepaalde gevallen een voldoende vrije breedte van de kooitoegang te behouden).

Per lift moet door een controleorganisme (aan de hand van een checklist/leidraad) een risicoanalyse worden uitgevoerd, die de basis zal vormen voor het uitwerken van een regularisatieprogramma. Dit betekent dat, afhankelijk van het veiligheidsrisico, bepaalde aanpassingen prioritair gesteld worden. Het regularisatieprogramma laat toe de kosten voor de aanpassingen te spreiden over een langere periode. Deze controles zouden worden gespreid over meerdere jaren, afhankelijk van de ouderdom van de liften. De termijn voor aanpassing zou eveneens meerdere jaren bedragen. Momenteel zou nog onderhandeld worden over deze termijnen.

1. Om een realistische raming van de te verwachten kosten te maken, zijn vrij gedetailleerde gegevens per lift nodig (op basis van een risicoanalyse). Deze gegevens zijn momenteel niet beschikbaar.

Uitgaande van 1.400 betrokken liften waarvoor telkens een risicoanalyse wordt uitgevoerd (5.000 fr./lift), waarbij twee derde van (automatische) kooideuren moet worden voorzien (150.000 fr./lift), een derde van een frequentieregeling (400.000 à 600.000 fr./lift) en 95 % een permanente spraakverbinding krijgt (30.000 fr./lift), zou dit een kostprijs van 350 à 500 miljoen frank met zich meebrengen. Deze cijfers vertegenwoordigen enkel een zeer ruwe schatting, te spreiden over vijf à tien jaar.

2. Momenteel maakt de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) een inventaris op van het volledige patrimonium van de SHM's. De kenmerken inzake liften zijn echter in een tweede fase gepland. De informatie die hierin vervat zal zitten, heeft voornamelijk betrekking op de leeftijd en de algemene staat van de liften. Dat kan wel een beeld geven van de te vervangen of

grondig te renoveren liften, doch niet van de impact van een eventuele toepassing van de nieuwe regelgeving.

Omstreeks 1990 dienden alle liften aangepast te worden aan de gewijzigde bepalingen van het ARAB. Op dat moment waren er 1.260 liften, gespreid over een zestigtal SHM's. Sedertdien zijn heel wat van deze liften vervangen of grondig gerenoveerd, andere ondergingen belangrijke aanpassingswerken. De aangroei van het liftenpark sedert 1990 is niet bekend.

3. De VHM is door toedoen van het Algemeen Eigenaarsyndicaat betrokken geworden bij de bespreking, in een technische commissie, van de veiligheidsaspecten, en dit op een moment dat de gesprekken nagenoeg waren afgerond.

Momenteel zijn door de VHM opnieuw contacten gelegd om verder bij de besprekingen van onder meer de uitvoeringsmodaliteiten betrokken te worden.

Vraag nr. 9
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 9

van 18 oktober 2001

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 843

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 10
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Man-vrouwverhouding

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 8 van 23 augustus 2001 aangaande de vacature van een programmeur-analist bij Export Vlaanderen, geeft de minister cijfers over de man-vrouwverhouding bij het personeel van die instelling. Daaruit blijkt dat er meer vrouwen dan mannen werken bij Export Vlaanderen. De verhouding is overigens vrij evenwichtig. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3-4-5 van november/december 2001 – red.*)

Aangezien de aanwerving blijkbaar dringend was, blijft de vraag waarom specifiek dames dienden te worden aangemoedigd om zich kandidaat te stellen.

Kan de minister daarover meer uitleg verschaffen ?

Antwoord

In het kader van het positieve-actieplan van de dienst Emancipatie vanwege het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het positieve-actieplan van Export Vlaanderen, richt Export Vlaanderen zich specifiek naar vrouwen om in te gaan op vacatures.

Dit plan streeft er juist naar maatregelen uit te werken die de instroom en doorstroom van vrouwen in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de vlaamse instellingen bevorderen en de belemmeringen beperken die vrouwen ontmoeten in hun loopbaan.

De functie van programmeur-analist was reeds lange tijd vacant en wegens de huidige conjunctuur op het vlak van IT kon deze tot op recente datum niet worden ingevuld (*IT : informatietechnologie – red.*). Er boden zich geen vrouwelijke kandidaten aan voor deze functie.

Wat de verhouding man-vrouw betreft, deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gegevens voor het binnenlands personeel mee. Op datum van 6 november heeft Export Vlaanderen op honderd (100) contractuelen en statutairen, vijfenvijftig (55) mannelijke en vijfenveertig (45) vrouwelijke personeelsleden in dienst.

Vraag nr. 11
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Sociale huisvesting

Voor het zomerreces beloofde minister Van Grembergen, toen nog bevoegd voor Huisvesting, dat de Vlaamse overheid een aantal woningen in Voeren zou opkopen teneinde ze voor sociale huisvesting te gebruiken.

1. Werd die transactie inmiddels uitgevoerd ?
2. Moeten de inwoners ook daadwerkelijk voldoen aan de criteria voor sociale huisvesting om de woningen te (blijven) betrekken ?

Antwoord

1. De onderhandelingen met de partijen betrokken bij de transactie die de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelt, zijn nog niet afgerond. De transactie is nog niet uitgevoerd.
2. Zittende huurders hebben de keuze al dan niet te blijven wanneer zij aan de inkomensvoorwaarden van de sociale huurreglementering voldoen.

Indien zij niet voldoen, worden zij opgezegd volgens de bepalingen die in het huidige huurcontract zijn opgenomen.

Vraag nr. 12
van 26 oktober 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Sociale huisvesting – Bijkomend aanbod

Tijdens de voorstelling van het VHM Jaarverslag 2000, stelde de administrateur-generaal dat er in 2000, 2.618 nieuwe sociale woningen werden gebouwd, waarvan er 1.998 verhuurd en 620 verkocht werden (VHM : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij).

Bij het aantreden van deze regering werd door de toenmalige minister van Huisvesting gesteld dat er gedurende deze legislatuur 15.000 bijkomende sociale woningen zouden worden gerealiseerd.

1. Kan de minister een stand van zaken (2000-2001) meedelen met betrekking tot de reeds nieuw gerealiseerde sociale woningen (volledig klaar), en dit opgesplitst per arrondissement, met onderscheid tussen huur- en koopwoningen ?

2. Kan eveneens een overzicht worden bezorgd van de op stapel staande realisaties per arrondissement en bijbehorende timing ?

Antwoord

1. Stand van zaken

Eén van de uitdagingen voor het sociale woonbeleid – die ook expliciet werd verwoord in het Vlaams regeerakkoord en die ik heb bevestigd in mijn recentelijk goedgekeurde beleidsbrief – is inderdaad de bouw van 15.000 bijkomende sociale huurwoningen.

In antwoord op haar vraag naar de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van deze doelstelling, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat sinds het aantreden van de nieuwe regering reeds de goedkeuring werd verleend voor de realisatie of verwerving van 4.864 sociale huurwoningen, waarvan 4.294 via de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en 570 via andere initiatiefnemers. Het betreft hier woningen waarvan :

- de gunning van de werken werd goedgekeurd in de periode van 1 juli 1999 tot en met 30 september 2001 (VHM),
- kwaliteitsvolle woningen die door de socialehuisvestingsmaatschappijen in diezelfde periode effectief werden verworven op de private woonmarkt (VHM),
- woningen waarvoor een subsidie werd toegekend in de periode 1 juli 1999 tot en met september 2001 (administratie).

De woningen van de projecten waarvan de gunning werd goedgekeurd of die een subsidie kregen toegezegd, zijn in de regel momenteel in opbouw. Ik heb bewust voor deze informatie geselecteerd, omdat de cijfers omtrent de woningen die in diezelfde periode opgeleverd werden en momenteel volledig bewoonbaar zijn, bijna uitsluitend een beeld hadden geschetst omtrent de effecten van de inspanningen van de vorige regering, aangezien het bouwproces van verwerving tot en met oplevering toch gemakkelijk twee jaar in beslag neemt.

In dezelfde periode werd ook nog eens de gunning goedgekeurd voor de bouw van (VHM 1.559 + andere ...) sociale koopwoningen.

Hierbij bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de arrondissementale spreiding van de inspanningen in zowel huur- als koopsector. In de tabel vindt zij terug hoeveel woningen er sinds 1 juli 1999 tot en met 30 september 2001 werden goedgekeurd, per arrondissement, en met een onderscheid tussen de inspanningen van de socialehuisvestingsmaatschappijen en die van de andere actoren zoals gemeenten, OCMW's, Vlaams Woningfonds en de sociale verhuurkantoren. Tevens werd de arrondissementale spreiding procentueel vertaald.

2. Te verwachten realisaties

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeerde ook naar de op stapel staande realisaties per arrondissement en naar de timing van die projecten.

Het blijkt op korte termijn praktisch onmogelijk om voor de voor de paar tientallen miljarden frank projecten die momenteel in de pijplijn zitten een individuele timing aan het parlement te bezorgen. Belangrijk is echter wel dat zowel de afdeling Woonbeleid als de VHM mij nog deze maand een voorstel van investeringsprogramma zullen bezorgen voor het begrotingsjaar 2002. De raad van bestuur van de VHM heeft tijdens zijn zitting van 13 november trouwens reeds een voorstel van investeringsprogramma goedgekeurd.

In de programma's worden alle projecten opgenomen die in 2002 zullen worden gerealiseerd, hetzij met rechtstreekse projectsubsidies, hetzij met leningkredieten via het VHM-investeringsprogramma. De invulling van deze programma's vormt blijkbaar geen probleem, wat wijst op een voldoende aanbod van socialehuisvestingsprojecten.

In de huursector gaat het om realisaties voor een totale investering van ruim 12 miljard frank, zij het dat deze programma's ook renovatieprojecten bevatten en dus niet integraal gericht zijn naar nieuwbouw of vervangingsbouw, of naar de aankoop van goede woningen.

Zodra ik een beslissing heb genomen over deze voorgelegde investeringsprogramma's, zal ik niet nalaten deze te bezorgen aan de leden van de Commissie Huisvesting.

3. Verdere opvolging

Voor de opvolging van de regeringsdoelstelling inzake bijkomende sociale woningen wordt bij

de afdeling Woonbeleid een afzonderlijke cel opgericht. Zij heeft tot taak de realisatie van de 15.000 bijkomende sociale woningen te stimuleren en op te volgen, uiteraard in overleg met alle betrokkenen.

Ik verwacht nog voor het einde van de maand november een concrete werkplanning.

Ik wens in elk geval de gezamenlijke inspanningen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, de huisvestingsmaatschappijen en alle andere initiatiefnemers op een éénvormige wijze te kunnen opvolgen, van bij de aanvraag van een initiatief tot aan de ingebruikname van de woningen.

Realisaties sociale huurwoningen juli 1999 tot september 2001

Huurwoningen	VHM	SBR	Totaal	% realisatie	Raming aantal prior. sociaal huurder 2005	Raming % prior. sociaal huurder 2005
Antwerpen	222	204	426	8,76	75.737	29,31
Mechelen	169	58	227	4,67	13.928	5,39
Turnhout	442	41	483	9,93	10.778	4,17
Halle-Vilvoorde	204	4	208	4,28	27.380	10,59
Leuven	253	9	262	5,39	20.694	8,01
Brugge	143	18	161	3,31	12.610	4,88
Diksmuide	37		37	0,76	1.152	0,45
Ieper	161	8	169	3,47	2.923	1,13
Kortrijk	221	25	246	5,06	9.060	3,51
Oostende	141		141	2,90	1.023	0,40
Roeselare	45		45	0,93	3.577	1,38
Tielt	71	80	151	3,10	1.813	0,70
Veurne	136		136	2,80	3.667	1,42
Aalst	102	14	116	2,38	6.591	2,55
Dendermonde	204	1	205	4,21	4.947	1,91
Eeklo	44		44	0,90	2.337	0,90
Gent	569	15	584	12,01	28.635	11,08
Oudenaarde	88		88	1,81	2.779	1,08
Sint-Niklaas	360	1	361	7,42	9.294	3,60
Hasselt	406	57	463	9,52	11.331	4,38
Maaseik	212		212	4,36	3.732	1,44
Tongeren	64	35	99	2,04	4.437	1,72
Totaal	4.294	570	4.864	100,00	258.425	100,00

(SBR : subsidies voor bouw en renovatie – red.)

Koopwoningen VHM	Admini- stratie	Totaal	%	
Antwerpen	35	35	2,22	
Mechelen	97	97	6,16	
Turnhout	129	129	8,19	
Halle-Vilvoorde	52	16	68	4,32
Leuven	74	74	4,70	
Brugge	44	44	2,79	
Diksmuide	35	35	2,22	
Ieper	56	56	3,56	
Kortrijk	50	50	3,17	
Oostende	75	75	4,76	
Roeselare	47	47	2,98	
Tielt	29	29	1,84	
Veurne	24	24	1,52	
Aalst	51	51	3,24	
Dendermonde	27	27	1,71	
Eeklo	34	34	2,16	
Gent	136	136	8,63	
Oudenaarde	28	28	1,78	
Sint-Niklaas	78	78	4,95	
Hasselt	253	253	16,06	
Maaseik	160	160	10,16	
Tongeren	45	45	2,86	
Totaal	1.559	16	1.575	100,00

Vraag nr. 13
van 26 oktober 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Sociale huisvesting – Wachtlijsten en prioriteiten

Bij het aantreden van deze regering werd door de toenmalige minister van Huisvesting gesteld dat er gedurende deze legislatuur 15.000 bijkomende sociale woningen zouden worden gerealiseerd.

Er zijn naar verluidt lange wachtlijsten bij de diverse sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM) en gezien de gewijzigde gezinsstructuren is er vraag naar kleine en naar grotere woningen.

1. Worden nieuwe sociale woningen gerealiseerd in die arrondissementen waar de wachtlijsten het langst zijn, of worden ze veeleer gerealiseerd door SHM's die een actief beleid voeren ?

Hoe lang waren de wachtlijsten in 2000 per SHM en hoeveel woningen werden er door de respectieve SHM's gerealiseerd ?

2. Worden er voor de realisatie van nieuwe sociale huisvestingsprojecten regionale behoefteonderzoeken uitgevoerd naar het soort aanbod dat nodig is ?
3. In welke mate wordt er met deze gegevens rekening gehouden ?

Antwoord

1. *Samenhang wachtlijsten en realisaties sociale huurwoningen*

Op de wachtlijsten voor een sociale huurwoning bij de socialehuisvestingsmaatschappijen stonden op 30 december 2000 in totaal 62.285 huishoudens of alleenstaanden. De omvang van de wachtlijsten ten aanzien van de gerealiseerde woningen is een oud zeer, waaraan deze regering via de inspanningen voor de realisatie van 15.000 bijkomende sociale huurwoningen in belangrijke mate tegemoetkomt.

Ik bezorg de Vlaamse volksvertegenwoordiger in **tabel 1** een overzicht van de wachtlijsten en de realisaties per socialehuisvestingsmaatschappij (SHM).

Het bleek niet mogelijk om op deze korte termijn een overzicht per arrondissement te geven. De maatschappijen bezorgen immers een overzicht van hun totale wachtlijst. De werkingsgebieden van de maatschappijen zijn niet verbonden aan de arrondissementsgrenzen. Zulk een overzicht veronderstelt dat de kandidatenlijsten worden gescreend volgens de ligging van de woningen waarvoor men zich kandidaat stelt. Niet alle kandidaten stellen zich voor alle woningen kandidaat. Vooral in de steden is er bovendien een zeker risico op dubbeltellingen, aangezien kandidaten zich vaak bij meerdere maatschappijen aanbieden.

Ik wens enige nuancering aan te brengen bij de betekenis van deze wachtlijsten.

De huishoudens die zich inschrijven voor een sociale huurwoning, houden rekening met de wachttijden die ze moeten doorlopen. Dit hangt uiteraard samen met het beschikbare patrimonium, maar ook met de doorlooptijd. Denken we maar aan maatschappijen met veel bejaarde

huurders, of juist veel uitbreidende gezinnen. In gemeenten waar er geen sociale woningen zijn, zijn er uiteraard geen kandidaten. In andere gemeenten biedt het gemeentebestuur of het OCMW ook huurwoningen aan voor vergelijkbare doelgroepen. Ook de sociale verhuurkantoren richten zich tot deze groepen. Uiteraard speelt dit ook een rol in de beslissing van gezinnen om zich kandidaat te stellen voor een sociale huurwoning.

2. Regionale behoeften

De laatste woonbehoeftestudie dateert van 1998 en deze maakt prognoses met betrekking tot de zogenaamde prioritaire doelgroep inzake sociale huurwoningen. Deze omschrijving houdt in dat het gaat om huishoudens die én voldoen aan de voorwaarden voor een sociale huurwoning (inzake inkomen en eigendom), én a) meer dan een vijfde van hun besteedbaar inkomen aan huisvesting besteden of b) in een kwalitatief minder geschikte woning wonen. De gegevens waarop het onderzoek is gebaseerd, lieten niet toe om uit te maken of deze huishoudens nu al een sociale huurwoning bewonen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt een overzicht daarvan in **tabel 2**.

3. Inspanningen waar nodig

De programmatie van de sociale huurwoningen heeft tot nu onvoldoende rekening gehouden zowel met de spreiding van de zogenaamde prioritaire doelgroep, als met de spreiding van de wachtlijsten.

Enerzijds is het zo dat er, naast de behoefte en de vraag, ook andere factoren zijn die de programmatie van projectinitiatieven bepalen. Kort gezegd gaat het over de praktische haalbaarheid, die samenhangt met :

- procedurele haalbaarheid (verwerving gronden, onteigening, stedenbouw, bouwvergunning, gemeentelijk advies, ...),

- technische haalbaarheid (ontwerpen volgens de geldende standaardbestekken, specifieke problemen van het bouwterrein of de infrastructuur),
- financiële haalbaarheid voor de betrokken huisvestingsmaatschappij.

Daarnaast zorgt de dringende renovatie van sommige projecten ervoor dat deze binnen de maatschappijen voorrang moeten krijgen.

Ik zal initiatief nemen om de samenhang te verbeteren tussen de vraag en de behoefte enerzijds en de inspanningen voor bijkomende woningen anderzijds.

De meerjarenplanning inzake wetenschappelijk onderzoek via een centrale partner moet toelaten om een begin te maken met vergelijkbare gegevens omtrent de sociale woonbehoefte. Deze vergelijkbaarheid slaat zowel op de situatie in de Vlaamse gemeenten, als op de evolutie in de tijd. De administratie heeft daarvoor voorstellen uitgewerkt. Dit zal op termijn een duidelijk kader scheppen inzake de sociale woonbehoeften, zodat er hiervoor meer sluitende criteria kunnen worden uitgewerkt bij de beoordeling van initiatieven.

Intussen zal de nieuwe cel Programmacoördinatie bij de afdeling Woonbeleid de taak op zich nemen om op basis van de nu beschikbare gegevens de knelpunten in kaart te brengen, en onder meer op basis van overleg met de betrokken gemeenten en de lokale initiatiefnemers de nodige stimulansen te geven.

Het is evenwel niet mijn bedoeling om dwingende cijfers inzake de inspanningen voor sociale huurwoningen aan de gemeenten op te leggen. Wel wil ik komen tot een concrete aftasting van het terrein, zowel uit het oogpunt van de realisatie van 15.000 bijkomende sociale huurwoningen, als uit het oogpunt van de lokale vraag en behoefte.

Tabel 1 – Aantal kandidaathuurders en woningrealisaties per SHM 2000 (bron VHM)

	Aantal kandidaat- huurders op 31/12/2001	Aantal gerealiseerde huurwoningen in 2000	Aantal gerealiseerde koopwoningen in 200
De Ideale Woning	4.211	0	0
De Goede Woning – Antwerpen	888	0	0
Huisvesting Antwerpen	1.488	20	0
Onze Woning – Antwerpen	1.542	0	0
ABC – Antwerpen	873	0	0
Gew. Mij. Boom	242	0	0
Gezellige Woningen Bornem	214	16	0
Sociaal Wonen – Deurne	960	0	0
Volkswoningen Duffel	963	0	0
Geelse Bouwmaatschappij	1.660	34	0
Mij. Huisvesting Heist-op-den-Berg	322	49	0
Eigen Haard Herentals	230	6	0
Beter Wonen – Hoboken	1.175	0	0
Lierse Mij. v.d. Huisvesting	468	1	0
Mechelse Goedkope Woning	645	0	0
Molse Bouwmij. v.d. Huisvesting	216	2	0
De Heibloem Olen	96	1	0
Bouwmij. De Noorderkempen Merksplas	355	24	0
Eigen Woning – Puurs	302	0	0
Sociale Bouwmij. Schelle	127	8	0
Turnhoutse Mij. v.d. Huisvesting	1.144	50	0
Zonnige Kempen – Westerlo	831	0	8
Samenwerkende Mij. v. Volkshuisvesting Willebroek	242	0	0
De Voorkempen – Wuustwezel	499	2	0
Zwijndrechtse Huisvestingsmij.	306	30	0
Samenwerkende Mij. v. Goedkope Woningen Aarschot	286	30	0
Providentia Asse	3.526	71	9
Diest Uitbreiding	506	12	0
Gew. Mij. Volkshuisvesting Sint-Pieters-Leeuw	976	40	0
Huisvesting Zennevallei – Halle	666	0	0
Volkswoningbouw Herent	347	16	0
De Goede Haard – Heverlee	367	0	0
Dijledal – Leuven	1.205	41	14
Sociale Woningen van Landen	123	9	0
Elk zijn Huis Tervuren	482	53	0
Huisvesting Tienen	313	24	0
Intervilvoordse Mij. voor de Huisvesting	401	0	0
Het Lindenhof – Blankenberge	155	1	0
Brugse Mij. v.d. Huisvesting	1.431	25	0
Interbrugse Mij. v.d. Huisvesting	1.450	69	0

	Aantal kandidaat- huurders op 31/12/2001	Aantal gerealiseerde huurwoningen in 2000	Aantal gerealiseerde koopwoningen in 2000
Eigen Haard is Goud Waard – Gistel	81	0	0
Mijn Huis – Harelbeke	587	13	0
t Heist Best – Knokke-Heist	355	0	0
Ons Onderdak – Ieper	338	35	0
De Mandelbeek – Ingelmunster	183	0	0
Izegemse Bouwmaatschappij	145	0	0
Goedkope Woning – Kortrijk	988	1	0
Eigen Gift – Eigen Hulp Kuurne	73	0	0
Eigen Haard is Goud Waard – Lauwe	212	1	0
Ons Dorp – Menen	127	31	0
De Nieuwpoortse Volkswoning	369	55	0
De Gelukkige Haard – Oostende	1.279	52	0
De Oostendse Haard	1.184	20	0
De Mandel – Roeselare	497	93	13
Tieltse Bouwmaatschappij	115	16	0
Veurnse Bouwmaatschappij	422	41	0
Helpt Elkander – Waregem	394	59	0
De Leie – Wervik	209	52	36
De Vlashaard – Wevelgem	122	5	0
Eigen Haard Zwevegem	310	16	0
Samenwerkende Mij. v.d. Huisvesting – Aalst	462	0	0
Dewaco-Werkerswelzijn – Aalst	1.091	0	0
Gew. Mij. v. Huisvesting – Beveren	638	169	27
Dendermondse Volkswoningen	1.081	46	0
Deinse Bouwmaatschappij	341	0	0
Meetjeslandse Bouwmij. v. Volkswoningen – Eeklo	183	42	0
De Goede Werkmanswoning – Gent	732	0	0
De Gentse Haard	579	0	0
De Gentse Maatschappij voor de Huisvesting	1.123	126	0
De Volkshaard – Gent	1.813	103	0
Huisvesting Gentbrugge-Ledeberg	759	0	0
De Zonnige Woonst – Hamme	422	47	0
Veilig Wonen – Aalst	636	20	0
Tuinwijk Lokeren	608	20	0
Merelbeekse Sociale Woningen	171	0	0
Ninove-Welzijn	326	2	0
Vlaamse Ardennen – Oudenaarde	226	24	16
Hulp in Woningnood – Berlare	178	0	0
De Nieuwe Haard – Ronse	82	6	0
Volkswelzijn Dendermonde	235	0	0
Gewestelijke Mij. v. Volkswoningen St.-Gillis- Waas	86	0	0

	Aantal kandidaat- huurders op 31/12/2001	Aantal gerealiseerde huurwoningen in 2000	Aantal gerealiseerde koopwoningen in 2000
Sint-Niklase Mij. Huisvesting	701	7	0
Bouwmij. van Temse	585	37	0
Eigen Dak Wetteren	236	7	0
Gewestelijke Mij. v. Woningbouw – Zele	321	8	0
Gew. Mij. v.d. Huisvesting van Zelzate	107	0	0
Elk zijn Dak – Zomergem	44	0	0
Kantonale Bouwmij. van Beringen van Huisvesting	1.686	25	0
Maaslands Huis – Maasmechelen	522	1	0
Nieuw Dak Genk	1.319	1	0
Hasseltse Huisvestingsmaatschappij	574	14	0
Limburgs Tehuis – Hasselt	618	38	0
Kempisch Tehuis – Houthalen	2.022	9	0
Ons Dak Maaseik	521	51	3
Nieuw Sint-Truiden	573	65	0
Gewestelijke Maatschappij Tongershuis	481	0	0
Klein-Brabant Puurs		0	19
Arro Antwerpen – Brasschaat		0	14
Gew. Mij. KLE Mechelen		0	24
Gew. Mij. KLE Turnhout		0	20
De Zuiderkempen Westerlo		0	0
Brabantse Huisvestingsmij. Ternat		0	11
SBK Herent		0	8
Vooruitzien Beringen		0	46
Landwaarts Neerpelt		0	73
Kleine Landeigendom Tongeren		0	49
Ons Zonnig Huis – Aalst		0	11
Gewestelijke Landmaatschappij Dendermonde		0	15
Het Volk Gent		0	62
Waasse Landmaatschappij Sint-Niklaas		0	22
Noord-Vlaamse Huisvestingsmij. Zelzate		0	8
Haard en Kouter Brugge		0	19
Zuid-West-Vlaamse Sociale Huisvestingsmaat- schappij		30	28
Onze Landelijke Woning Oostende		0	20
Gewestelijke Mij. voor Midden-West- Vlaanderen – Roeselare		0	25
Gewestelijke Huisvestingsmij. Veurne- Diksmuide		0	10
De Zuidwesthoek – Ieper		0	10
Totaal	62.285	2.022	620

Spreading van de behoeften sociale huurwoningen in Vlaanderen

Arrondissement	Prior. soc. huurder 2005	Aandeel t.o.v. Vlaanderen (in %)
Aalst	6.591	2,55
Antwerpen	75.737	29,31
Brugge	12.610	4,88
Dendermonde	4.947	1,91
Diksmuide	1.152	0,45
Eeklo	2.337	0,90
Gent	28.635	11,08
Halle-Vilvoorde	27.380	10,59
Hasselt	11.331	4,38
Ieper	2.923	1,13
Kortrijk	9.060	3,51
Leuven	20.694	8,01
Maaseik	3.732	1,44
Mechelen	13.928	5,39
Oostende	1.023	0,40
Oudenaarde	2.779	1,08
Roeselare	3.577	1,38
Sint-Niklaas	9.294	3,60
Tielt	1.813	0,70
Tongeren	4.437	1,72
Turnhout	10.778	4,17
Veurne	3.667	1,42
Vlaanderen	258.425	100,00

Naar : Meulemans en Willemé, Woonbehoeften in Vlaanderen 1995-2010, onderzoek door Ufsia in opdracht van Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Woonbeleid

Vraag nr. 14
van 26 oktober 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Heffing leegstand – Gent-Eeklo

Graag kreeg ik antwoord van de minister op de volgende vragen inzake de heffing op leegstand in het arrondissement Gent-Eeklo.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal woningen dat gewestelijk en dat gemeentelijk werd geïnventariseerd voor het arrondissement Gent-Eeklo ?

2. Hoeveel vrijstellingen en schorsingen werden in de vermelde gemeenten verleend ?

Wat zijn de gronden voor deze vrijstellingen of schorsingen ?

3. Welke van de gemeenten uit dit arrondissement heffen zelf een bijkomende belasting voor leegstand ? Hoe groot zijn die opcentiemen ?

4. Welke gemeenten schaften naar aanleiding van de gewestbelastingen hun leegstandsheffingen af ?

Antwoord

1. In het arrondissement Gent-Eeklo zijn er 21 gemeenten waarvoor het gewest de inventaris beheert.

Zes gemeenten (Aalter, Eeklo, Evergem, Gent, Knesselare en Zelzate) sloten een convenant af met het Vlaams Gewest en beheren zelf de inventarislijsten.

Inzake de verstrekte gegevens dient er rekening te worden gehouden met het feit dat de inventaris geen statisch gegeven is. Geregeld worden panden opgenomen in de lijst, terwijl er andere uit geschrapt worden omdat ze – bijvoorbeeld – gerenoveerd en opnieuw bewoond worden.

In het totaal zijn er momenteel in het arrondissement Gent-Eeklo 1.502 gebouwen en/of woningen geïnventariseerd op de heffingslijst leegstand en 477 op de heffingslijst verwaarlozing. Wat ongeschiktheid en/of onbewoonbaarheid betreft, telt de inventaris 244 panden.

2. In verschillende stadia van de procedure kunnen vrijstellingen of schorsingen verleend worden.

Voor dit arrondissement zijn er momenteel 1.007 schorsingen/vrijstellingen lopende.

De meest voorkomende redenen zijn het aanvatten van renovatiewerken en overdracht van het zakelijk recht. Op deze manier wordt het doel van de kwaliteitsbewaking bereikt, met name het oorspronkelijke probleem dat aan de basis ligt van de inventarisatie wordt verholpen.

3. Een gemeente kan besluiten om opcentiemen te heffen op de heffing van het Vlaams Gewest. De gemeente beslist zelf hoeveel opcentiemen

ze heft, variërende van 10 tot en met 100. Indien de gemeente hiervoor opteert, kan ze geen bijkomende belasting opleggen via een eigen gemeentelijk reglement.

De volgende gemeenten opteerden voor het aanslagjaar 2000 voor het systeem van gemeentelijke opcentiemen (de cijfers tussen haakjes betreffen het percentage opcentiemen) : Assenede (75), Deinze (50), Evergem (50), Lovendegem (50), Melle (100), Oosterzele (50), Waarschoot (50) en Zelzate (75).

4. Negen gemeenten binnen het arrondissement Gent-Eeklo beschikten vóór het in werking treden van het heffingsdecreet over een eigen reglementering en schaften deze af naar aanleiding van de gewestbelasting.

Het gaat om de gemeenten Aalter, Assenede, Deinze, Eeklo, Evergem, Gent, Maldegem, Merelbeke en Waarschoot.

**Vraag nr. 15
van 26 oktober 2001
van de heer JAN ROEGIERS**

Sociale huisvesting – Inkomenscoëfficiënt

Op 20 oktober 2000 keurde de Vlaamse regering het nieuwe besluit tot reglementering van het sociale huurstelsel goed. Dit besluit, dat op 1 januari 2001 in werking trad, bevat enkele belangrijke wijzigingen ten opzichte van het vorige huurbesluit. Zo bepaalt artikel 24 dat wanneer blijkt dat de inkomenscoëfficiënt van een huurder gedurende twee opeenvolgende jaren hoger is dan twee, de huur dient te worden opgezegd met een opzeggingstermijn van één jaar. Een eerste evaluatie zal gebeuren op 1 januari 2003 voor de jaren 2001 en 2002. De eventuele opzeg vervalft evenwel indien de huurder gebruikmaakt van de mogelijkheid om de woning aan te kopen, en dit voorzover de huisvestingsmaatschappij inderdaad bereid is de woning te verkopen.

Ondertussen ontvingen reeds heel wat sociale huurders een eerste brief van hun maatschappij waarin melding werd gemaakt van de bovenvermelde maatregel. In sommige wijken worden soms tot de helft van de bewoners getroffen door deze maatregel. De ongerustheid groeit, want de sociale gevolgen voor sommige wijken zijn dan ook drastisch.

1. Hoeveel huurders worden getroffen door deze maatregel ?
2. Hoeveel van deze huurders wonen in woningen die door de maatschappij niet zullen worden verkocht ?
3. Welke begeleidende maatregelen bestaan er in het algemeen voor huurders die niet meer voldoen aan de reglementering van het sociale huurstelsel ?

Worden er extra of bijkomende begeleidende maatregelen in het vooruitzicht gesteld, nu door deze maatregel meer sociale huurders zich zullen (moeten) begeven op de private markt ?

4. Welke maatregelen neemt de minister om de sociale cohesie in getroffen wijken te bewaren, dan wel zo weinig mogelijk schade te laten oplopen ?

Antwoord

Artikel 24 van het BVR van 20 oktober 2000 tot reglementering van het sociaal huurstelsel stelt dat indien bij het jaarlijkse onderzoek naar het inkomen, met het oog op de herziening van de huurprijs, blijkt dat de inkomenscoëfficiënt (IC) van een huurder gedurende twee opeenvolgende jaren hoger is dan 2, de huur onmiddellijk zal worden opgezegd met een opzeggingstermijn van één jaar. (BVR : besluit van de Vlaamse regering – red.)

Deze opzegging vervalft :

- wanneer de huurder gebruikmaakt van de mogelijkheid om de woning aan te kopen volgens de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 betreffende de voorwaarden en modaliteiten van overdracht van onroerende goederen door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en de socialehuisvestingsmaatschappijen in uitvoering van de Vlaamse Wooncode ;
- of wanneer de huurder bereid is een bijdrage te betalen bovenop de maandelijkse reële huurprijs, berekend krachtens artikel 13. Deze bijdrage is verschuldigd vanaf het verstrijken van de in het eerste lid vermelde opzeggingstermijn. De bijdrage (B) wordt als volgt berekend :

$$B = \text{reële huurprijs} \times (\text{IC} - 2)$$

1. Momenteel is niet bekend hoeveel huurders door deze maatregel zullen worden getroffen. Voor de toepassing ervan moet immers de IC van de huurder twee opeenvolgende (volledige) jaren meer dan 2 bedragen. Dat betekent dat op zijn vroegst op 1 januari 2001 een eerste maal kan worden vastgesteld dat de IC hoger is dan 2 ; de volgende vaststelling kan gebeuren op 1 januari 2002. Na het tweede volledige jaar, dit wil zeggen op 1 januari 2003, moet de opzeg worden gegeven met een opzeggingstermijn van één jaar. De betrokken huurder moet dan op 1 januari 2004 de woning verlaten, tenzij hij de woning kan aankopen of de bijdrage betaalt.

Op 31 december 2000 hadden 8.712 huurders een IC hoger dan 2 (dit cijfer komt uit de "statistische inlichtingen" die éénmaal per jaar door de socialehuisvestingsmaatschappijen aan de VHM worden bezorgd – toestand op 31 december 2000). Er mag dus regelijkerwijs worden verondersteld dat het aantal huurder met een IC hoger dan 2 op 1 januari 2001 rond dat cijfer ligt.

De volgende cijfergegevens (statistische inlichtingen – toestand op 31 december 2001) worden normaliter in de eerste maanden van volgend jaar afgeleverd.

2. Ook op deze vraag kan momenteel geen concreet antwoord worden gegeven (zie ook supra).

In dit verband wil ik er de aandacht op vestigen dat een socialehuisvestigingsmaatschappij niet verplicht is om de sociale woning aan de zittende huurder te verkopen (ook al is de woning 15 jaar oud en voldoet die huurder aan de bepalingen van het BVR van 11.05.1999). Elke maatschappij bepaalt haar eigen verkoopbeleid afhankelijk van de specifieke omstandigheden waarin zij moet werken. Daarbij dient te worden verzekerd dat er een huurpatrimonium beschikbaar blijft dat qua aard, omvang en samenstelling volstaat om het recht op menswaardig wonen te realiseren ten aanzien van de meest behoeftige gezinnen en alleenstaanden. In geen geval mogen de leefbaarheid of de statutaire doelstellingen van de betrokken maatschappij in het gedrang komen.

3. De huurders die op 1 januari 2004 de sociale huurwoning niet hebben kunnen aankopen en geen bijdrage wensen te betalen en derhalve de sociale woning zullen verlaten, zullen niet meer tot de doelgroep van de sociale huursector be-

horen. Betrokkenen zullen er tijdig van op de hoogte worden gebracht dat zij op de private huurmarkt een woning moeten huren of kopen.

In algemene termen wil ik ook verwijzen naar de Beleidsbrief Vlaams Woonbeleid 2001-2002, waaruit blijkt dat na afloop van het impulsprogramma nieuwbouw en renovatie een evaluatie en heroriëntatie van alle instrumenten ter ondersteuning van de particulieren in overweging zal worden genomen (*Stuk 908 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*).

4. Het sociale huurbesluit laat toe dat een socialehuisvestingsmaatschappij met een gemiddelde IC lager dan 1 op 1 december, in het daaropvolgende kalenderjaar kandidaten die voldoen aan de hogere inkomensgrenzen kan inschrijven en een sociale woning kan toewijzen (artikel 2, § 3 van het BVR van 20 oktober 2000). De sociale samenhang in een woonwijk hangt bovendien niet uitsluitend af van de hoogte van het inkomen van de zittende huurders.

Ook hier wil ik verwijzen naar de beleidsbrief, waar ik de noodzaak vermeld om vanuit een responsabilisering van de SHM's een passende sociale visie na te streven die rekening houdt met de lokale, specifieke situatie en vanuit de sociale opdracht van de maatschappijen.

**Vraag nr. 16
van 26 oktober 2001
van de heer JAN LOONES**

Bouwpremie – Combinatie met sociale lening

Naar verluidt komen de gezinnen-ontleners van het Vlaams Woningfonds (VWF), en blijkbaar ook van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), niet in aanmerking voor de bouw- en renovatiepremie die de Vlaamse overheid recentelijk in het leven riep (De Bond – Weekblad voor het gezin – van 8 juni 2001).

Nochtans zijn het net gezinnen met een bescheiden inkomen – dé doelgroep van het Woningfonds – die de bijkomende bouwpremie zouden kunnen gebruiken. Was het trouwens niet de bedoeling van de Vlaamse overheid om, via deze nieuwe bouwpremie, bouwlustige gezinnen een duwtje te geven ?

De Bond van Grote en Jonge Gezinnen (BGJG) en het Vlaams Woningfonds klagen aan dat ze omtrent deze beslissing – waartegen ze overigens heftig protesteren – niet werden geraadpleegd.

Het Woningfonds zou aan toenmalig minister Sauwens een verzoek gericht hebben voor het uitwerken van een regeling waarbij gezinnen-ontleners alsnog recht zouden hebben op de premie.

1. Kan de minister begrip opbrengen voor gezinnen-ontleners die geen aanspraak kunnen maken op een bouw- en renovatiepremie van de Vlaamse overheid ?
2. Is de minister op de hoogte van de vraag van het Woningfonds aan voormalig minister Sauwens om dit recht te trekken ?

Werden daarvoor reeds stappen ondernomen ?

3. Wordt terzake alsnog een regeling in het vooruitzicht gesteld ?

Worden de Bond van Grote en Jonge Gezinnen en het Vlaams Woningfonds daarbij geraadpleegd ?

Antwoord

1. Ik kan de teleurstelling begrijpen van de personen die op grond van de toekenning door de VHM of door het Vlaams Woningfonds (VWF) van een lening, uitgesloten worden van een premie hetzij voor het bouwen of kopen van een nieuwe woning, hetzij voor het uitvoeren van werken aan een woning.
2. Ik ben op de hoogte van het verzoek van het VWF aan voormalig minister Johan Sauwens om het verbod tot cumulatie van de bedoelde lening met de nieuwbouw- of renovatiepremie ongedaan te maken.
3. Een bijsturing van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 is op korte termijn niet echt aan de orde.

Op grond van artikel 5, § 1 van dit besluit mag aan de premieaanvrager geen lening ingevolge de bepalingen van de besluiten van 11 mei 1999 door het VWF of de VHM, voor de nieuwe woning of voor de uit te voeren werken toegekend worden.

Een afwijkingsclausule op het cumulatieverbod van beide voordelen is momenteel niet gepland.

Naargelang het een premie, dan wel een VHM- of VWF-lening betreft, gaat het om respectieve-

lijk een rechtstreekse en een onrechtstreekse overheidssubsidiëring van de burger : middels de kredieten van de Vlaamse overheid worden de VHM en het VWF immers in de gelegenheid gesteld om leningen tegen toch wel vrij interessante voorwaarden toe te staan.

De invoering van de onmogelijkheid om de rechtstreekse en de onrechtstreekse steunverlening met elkaar te combineren, is ingegeven door de overweging dat – binnen de vooropgestelde begrotingskredieten – hoe dan ook aan zoveel mogelijk particulieren de kans moest worden geboden om toch minstens één subsidievorm te kunnen genieten.

Met verwijzing naar mijn Beleidsbrief Vlaams Woonbeleid 2001-2002 zal na afloop van het impulsprogramma nieuwbouw en renovatie een evaluatie en heroriëntatie van alle instrumenten ter ondersteuning van de particulieren doorgevoerd worden (*Stuk 908 (2001-2002) Nr. 1 – red.*).

Vraag nr. 17 van 26 oktober 2001 van de heer CIS SCHEPENS

Sociale huisvesting – Ruiterprojecten monumentenzorg

In de Beleidsbrief Monumenten – Landschappen – Archeologie, Beleidsprioriteiten 2000-2001, was er sprake over het invullen van een aantal monumenten die zich daartoe lenen, met sociale woon-eenheden (*Stuk 450 (2000-2001) – Nr. 1, blz. 17 – red.*).

Er was tevens gesteld dat het nodig is om tussen de beide sectorale premiereregelingen die hierop van toepassing zijn, een compatibiliteit tot stand te brengen, om de sociale huisvestingsmaatschappijen aan te moedigen tot dergelijke sociale erfgoedprojecten. Reeds eerder stelde ik aan de voorganger van de minister, toenmalig minister Sauwens, hierover een schriftelijke vraag (*vraag nr. 131 van 12 april 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1811 – red.*). Recentelijk hoor ik van zeer veel socialehuisvestingsmaatschappijen de opmerking dat het erop lijkt of dit voorstel, dat zij zeer interessant vonden en dat normaal vanaf begin juni 2001 van kracht zou zijn, samen met de minister van het toneel is verdwenen.

Daarom zou ik graag van de minister een antwoord op volgende vragen krijgen.

1. Steunt de minister deze regeling en gaat hij werk maken van de uitvoering ?
2. Zo ja, wanneer kan deze regeling dan in werking treden ?
3. Aan welke concrete premiereregelingen wordt hierbij gedacht ?

Antwoord

De premiereregeling voor de zogenaamde ruitersprojecten monumentenzorg/huisvesting zal worden geregeld door het besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het premiestelsel voor de restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, en behoort bijgevolg tot de bevoegdheid van mijn collega Paul Van Grembergen.

Vraag nr. 18 van 26 oktober 2001 van de heer BRUNO TOBBACK

Vlaamse Toontuinen (Hoegaarden) – Kredietaflossing

In 1994 werd door het Vlaams Gewest een renteloos voorschot toegekend aan de VZW Vlaamse Toontuinen, ten belope van 3 miljoen frank, terug te betalen over een periode van zeven jaar.

De (niet-)terugbetaling van deze lening is al meermaals voorwerp geweest van discussie en in 2000 stelde de Vlaamse regering een afbetalingsplan voor van 400.000 frank, driemaandelijks te betalen vanaf oktober 2001.

Reeds enige tijd bestoekt de VZW Vlaamse Toontuinen parlementsleden en andere verantwoordelijken met stukken waaruit moet blijken dat zij ook hieraan niet kunnen voldoen, en waarin gepleit wordt voor verder uitstel opdat dit "unieke Thematuinpark" niet verloren zou gaan. Eén van de redenen die wordt aangehaald, zijn de andere financiële lasten die de VZW zou moeten dragen, onder meer 300.000 frank jaarlijkse bijdragen aan de gemeente Hoegaarden.

Uit informatie van andere bronnen blijkt echter dat deze bijdrage aan de gemeente al evenmin volledig en tijdig wordt betaald. Bovendien omvat die bijdrage een bedrag per bezoeker en blijken de

voor die berekening gebruikte bezoekersaantallen veel lager te zijn dan de aantallen die in de media worden genoemd om het succes van het park aan te tonen.

1. Bestaan er plannen om het afbetalingsplan te doen naleven ?
2. Heeft het gewest enig zicht op de boekhouding van deze VZW, onder meer wat de inkomsten uit andere subsidiebronnen betreft en van de door de VZW uitgebatede zaal en café-restaurant ?
3. Heeft het gewest enige informatie over de mate waarin de VZW de verplichtingen ten opzichte van andere overheden (gemeente, sociale zekerheid, ...) naleeft ?

Antwoord

1. Het renteloos voorschot werd bij overeenkomst van 3 februari 1994 toegekend ten belope van 3 miljoen frank. Hiervan werd tot nu toe 360.000 frank terugbetaald.

In het verleden werd meermaals uitstel van verdere terugbetaling verleend, rekening houdende met de precaire financiële situatie van de VZW. Het laatste uitstel dateert van 2000, waarbij vanaf oktober 2001 driemaandelijks een bedrag van 400.000 frank zou worden betaald. Dit afbetalingsplan werd opgenomen in een addendum bij de overeenkomst van 2 februari 1994. Dit addendum werd door de VZW niet ondertekend, omdat zij opnieuw haar financiële verplichtingen niet kon nakomen.

De afdeling Inspectie van de administratie Economie heeft bij de VZW de rekeningen doorgelicht om na te gaan of de VZW de renteloze lening nog verder kan terugbetalen. Uit dit onderzoek blijkt dat de VZW in staat zou zijn om, nadat de contractuele verplichtingen met Interplant over drie jaar zijn voldaan, jaarlijks 400.000 frank te betalen, vanaf september 2004.

Ik onderzoek momenteel het voorstel van de administratie om een allerlaatste uitstel te verlenen, rekening houdende met het feit dat hier geen alternatieven zijn. Hierbij zou de VZW zich in elk geval ertoe moeten engageren de nodige reserves aan te leggen en zou ze de terugbetaling als een prioritaire schuld moeten beschouwen.

2 en 3. De administratie heeft naar aanleiding van het onderzoek van de mogelijkheid tot terugbetaling de nodige financiële gegevens (inkomsten en uitgaven) opgevraagd en gekregen. Uit het onderzoek blijkt dat de VZW in principe vanaf 2004 in staat moet zijn het renteloos voorschot terug te betalen.

Vraag nr. 19
van 26 oktober 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

VHM – Aankoopbeleid

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) heeft dit jaar één miljard extra uitgetrokken voor de aankoop van "onmiddellijk bewoonbare private woningen", dit in het kader van de in het regeerakkoord vermelde aankoop van 15.000 bijkomende huurwoningen tegen 2005, of circa 3.000 woningen per jaar. In de afgelopen vijf jaar werden aldus door de VHM circa 9.300 nieuwe sociale woningen aangekocht. Met de helft van het extra miljard konden slechts 142 woningen worden aangekocht op de private markt van "bestaande kwaliteitsvolle woonegelegenheden".

Men kan anderzijds wel vaststellen dat het aantal kandidaat-huurders van een sociale woning via de VHM met iets minder dan 12.000 is gedaald in 2000 ten opzichte van het jaar voordien.

Met de aankoop van "onmiddellijk bewoonbare private woningen" dreigt echter kandidaatkopers voor dergelijke woonegelegenheden de mogelijkheid te worden ontnomen hun droom te verwezenlijken. Het in de Wooncode vermelde voorkeurrecht voor de socialehuisvestingsmaatschappijen, alsmede de OCMW's om bij de verkoop van een woning een prioriteitsregeling te genieten, kan nu reeds de plannen dwarsbomen van privé-kopers.

Bij de recente tweejaarlijkse actualisatie werden bovendien "betere verdieners" van de lijsten geschrapt. Zij worden verwezen naar de privé-markt en dreigen daar geconfronteerd te worden met het streven van de VHM om de haar opgedragen doelstellingen te halen.

1. In dit verband zou ik graag vernemen hoeveel huurders van sociale woningen zich kandidaat hebben gesteld voor de aankoop van hun woonegelegenheid in de afgelopen vijf jaar ?

Wat was de gemiddelde prijs die bij de verkoop werd vooropgesteld en aanvaard, dit uiteraard

volgens de aard van de woonegelegenheid (appartement, huis of flat) ?

2. Streeft de VHM naar een bepaald percentage van het globale woningpark in de verschillende regio's in Vlaanderen ? Zijn hierover gegevens beschikbaar ?

Antwoord

1. Door socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM's) werden in de afgelopen vijf jaar 1.295 sociale huurwoningen verkocht aan de zittende sociale huurders.

De gemiddelde verkoopprijs van die woningen bedroeg 2.250.137 frank, zij het dat dit gegeven relatief is, omdat er zowel oude woningen (opgebouwd vóór 1940) als nieuwe woningen verkocht werden. Er werden in die periode enkel huizen verkocht en geen appartementen.

Omtrent het aantal huurders dat zich in de loop van die periode van vijf jaar kandidaat heeft gesteld voor de aankoop van hun woning, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger helaas geen informatie verstrekken. Hiervoor zou immers een rondvraag moeten worden georganiseerd bij de lokale SHM's.

2. In mijn antwoord op een vraag van de collega van de Vlaamse volksvertegenwoordiger Ann De Martelaer, eveneens van 26 oktober jongstleden, ga ik ook dieper in op de vraag in welke mate rekening wordt gehouden met de woonbehoefteonderzoeken bij de spreiding van de investeringen (*vraag nr. 13 ; blz. 857 – red.*).

In dit verband kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat er momenteel niet wordt gestreefd naar een minimaal percentage sociale woningen in elke regio in Vlaanderen, zij het dat in de toekomst bij de planning van de sociale woonprojecten toch meer dan vroeger rekening zal moeten worden gehouden met de lokale woonbehoeften. In mijn beleidsbrief stelde ik trouwens reeds dat een programmatie die zich baseert op een geïntegreerd woonbeleid, rekening zal moeten houden met de ontwikkelingen van de woningvoorraad, de huisvesting van relevante groepen bewoners en zicht moet krijgen op vraag en aanbod op middellange termijn (*Beleidsbrief Vlaams Woonbeleid, Stuk 908 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*).

Dat de nood aan sociale huurwoningen in het algemeen nog erg groot is, wordt aangetoond door het feit dat het gemiddelde aandeel sociale huurwoningen in Vlaanderen slechts 5,5 % bedraagt, terwijl dit op Europees niveau zo'n 17% bedraagt.

Vraag nr. 20
van 30 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Europese top – Vertegenwoordiging – Taalgebruik

De vergadering van de Europese ministers van Buitenlandse Handel die enige tijd geleden in Brugge plaatsvond, stond onder het voorzitterschap van federaal minister Neyts.

1. Hoe komt het dat voor deze grotendeels geregionaliseerde materie een federaal minister werd afgevaardigd, en niet de minister van de deelstaat die meer dan driekwart van de export van dit land vertegenwoordigt ?
2. Is de minister ervan op de hoogte dat bij de afsluitende persconferentie uitsluitend het Engels en het Frans werden gehanteerd ?
3. Is er omtrent dit taalgebruik enig overleg geweest met de Vlaamse overheid ?
4. Is het normaal dat bij een Europese aangelegenheid als deze, de taal van de plaats waar het evenement plaatsvindt totaal wordt genegeerd, in de wetenschap bovendien dat het om één van de officiële talen van de Europese Unie (EU) gaat ?
5. Heeft de minister tegen deze gang van zaken geprotesteerd ?

Antwoord

1. Conform het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten met betrekking tot de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie werd, met het oog op het Belgisch EU-voorzitterschap in de tweede jaarhelft van 2001, door de diverse intra-Belgische overheden een toerbeurtregeling afgesproken. Zij werd door de Vlaamse regering goedgekeurd op 19 mei 2000. Dientengevolge is de informele Raad Buiten-

landse Handel een vergadering die wordt voorgezeten door de federale regering, in casu minister Neyts.

In de Europese praktijk bestaat de Raadsformatie "Buitenlandse Handel" niet. Wel is een traditie gegroeid de ministers van Buitenlandse Handel van de vijftien lidstaten elkaar één maal per voorzitterschap informeel ontmoeten. Maar volgens de "Gids voor de Raad" zijn dergelijke informele bijeenkomsten van de ministers "geen Raadszittingen" en kunnen zij "niet de plaats innemen van de normale werkzaamheden van de Raad". Vandaar ook kunnen dergelijke bijeenkomsten "in geen geval leiden tot conclusies en nog minder tot formele besluiten".

Bijgevolg werd deze Raadsformatie ook niet opgenomen in het samenwerkingsakkoord van 1994. Niettegenstaande Buitenlandse Handel in de intra-Belgische context – en in het bijzonder in het licht van de jongste staats hervorming – in grote mate een geregionaliseerde bevoegdheid betreft, en Vlaanderen inderdaad het gros van de Belgische export voor zijn rekening neemt, wordt België dus tijdens een informele Raad Buitenlandse Handel door een federale minister vertegenwoordigd.

2. De Vlaamse overheid werd niet vooraf door de organiserende autoriteiten op de hoogte gebracht van het tijdens de persconferentie na de informele bijeenkomst gehanteerde talenregime.
3. Wanneer ministers van de lidstaten formeel bijeenkomen in het kader van de Raad, wordt een 11/11-taalregime toegepast. Dit betekent dat alle officiële talen van de Unie (waaronder het Nederlands) op voet van gelijkheid worden behandeld: er kan in elf talen worden gesproken en er wordt naar elf talen vertolkt.

Voor informele Raadsbijeenkomsten daarentegen is enkel een gevestigde doch ongeschreven praktijk gegroeid dat ten minste in vertolking wordt voorzien van en naar het Engels en het Frans, evenals naar de taal van het voorzitterschap. Voor het overige wordt de lidstaat-voorzitter de vrijheid gelaten te oordelen over de wenselijkheid om ook vertolking van en naar andere talen aan te bieden.

Voor het specifieke taalregime bij de informele bijeenkomst van de ministers van Buitenlandse Handel werd geen overleg tussen de federale en de Vlaamse overheid georganiseerd.

Wel bestaat er reeds geruime tijd een officieel Belgisch standpunt met betrekking tot het taalgebruik op informele raden, dat in samenspraak met Vlaanderen werd opgesteld. Deze afspraak werd op 14 april 2000 nogmaals door de Vlaamse regering bekrachtigd, als onderdeel van de "Gedragscode voor de Vlaamse vertegenwoordigers die deelnemen aan vergaderingen in het kader van de totstandkoming van EU-regelgeving en andere EU-beslissingen".

Dit standpunt luidt als volgt.

- Voor de informele Raden worden in principe het Frans en het Engels als werktal gebruikt.
- De toevoeging van de taal van het voorzitterschap, zoals dit de laatste jaren steeds meer een gebruik is geworden, is voor België aanvaardbaar (in het concrete geval van het Belgische voorzitterschap betekent dit dus uitbreiding naar het Nederlands en het Duits).
- Indien vertolking voor een andere taal noodzakelijk is voor één van de deelnemers, is er geen bezwaar dat, uit hoffelijkheidsoverwegingen, een fluistertolk ter beschikking wordt gesteld.
- Zonder daarvoor zelf vragende partij te zijn, kan België de invoering van het Duits als werktal voor informele Raden aanvaarden, indien zou blijken dat daarover consensus bestaat.
- Indien de invoering van het Duits met zich zou meebrengen dat ook andere talen worden toegevoegd, dan moet het Nederlands één van deze talen zijn.

Voor alle duidelijkheid : dit standpunt geldt enkel voor de eigenlijke werkzaamheden in de schoot van de informele Raad. Het standpunt spreekt zich niet uit over het taalregime dat geldt voor de organisatie van een persconferentie en in de marge van een dergelijke bijeenkomst.

Bovendien moet men in praktijk tevens rekening houden met de beschikbaarheid van de tolkenuipen van de Europese Commissie, die de vertolking voor officiële Europese vergaderingen verzorgen. Zo kan het – wegens verplichte rusttijden – bijvoorbeeld gebeuren dat er, na afloop van een informele ministeriële vergade-

ring, voor de persconferentie geen beroep meer kan worden gedaan op de tolken in alle talen.

4. Binnen de hierboven geschetste parameters, die zowel de Vlaamse als de Belgische ministers binden, komt het uitsluitend de voorzitter van een vergadering toe om over de breedte van het aangeboden talenregime te oordelen, alsook om de daarvoor te hanteren argumenten vrij te bepalen.

Aldus achtte de Vlaamse regering het op 16 maart 2001 wenselijk om een 11/11-vertolking aan te bieden en te financieren voor de niet-formele ministerversaderingen die tijdens het Belgisch Voorzitterschap door Vlaamse ministers worden voorgezeten : met name de informele Raad Cultuur (4 en 5 december 2001) evenals ministeriële conferenties inzake Toerisme (1 en 2 juli 2001), Sport (12 november 2001) en Onderwijs (28 november 2001).

5. Voorzover de boven geschetste parameters worden nageleefd, is er geen enkele reden om tegen het door de voorzitter verkozen talenregime te protesteren.

Navraag bij het kabinet van de betrokken minister leerde dat de geldende afspraken wel degelijk werden nageleefd: tijdens de vergadering werd vertolking naar het Engels, het Frans, het Nederlands en het Duits aangeboden en de minister heeft zich daarbij uitdrukkelijk van het Nederlands bediend.

**Vraag nr. 21
van 6 november 2001
van de heer JOHAN DE ROO**

Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 8
van 6 november 2001
van de heer Johan De Roo
Blz. 745

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 45
van 23 februari 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Zorgfonds – Kapitaal

De financiering van de zorgverzekering gebeurt en zal gebeuren via algemene middelen en bijdragen. Met het oog op gegarandeerde betaalbaarheid werd ervoor geopteerd om enerzijds een deel van de middelen te kapitaliseren, anderzijds een deel van de middelen uit te geven naargelang de tenlastenemingen (repartitie).

Hiertoe werd het Vlaams Zorgfonds opgericht. De regelgeving inzake het Zorgfonds bepaalt dat in de boekhouding van het fonds een rekening wordt geopend voor het reservefonds, waarvan het bedrag wordt bepaald door de regering. Dit reservefonds dient enkel ter vrijwaring van de dekking van de tenlastenemingen.

De minister-president verklaarde dat het Zorgfonds tegen 2010 zo'n 60 à 70 miljard zal bedragen, zodat de zorgverzekering van daaruit grotendeels zou kunnen worden gefinancierd.

1. Kan de minister-president op cijfermatige wijze uitleggen op welke manier hij hoopt dit bedrag te kunnen genereren, wetende dat voor 1999, 2000 en 2001 4 miljard gereserveerd wordt in het fonds, doch dat wellicht reeds een deel van deze middelen zal worden aangesneden vóór de eerste tenlastenemingen op 1 juli 2001, en dat dit – aldus de regeringsbeslissing van 8 juni 2000 – ook voor de komende jaren het geval zal zijn ?
2. Op welk tijdstip werd sinds 1999 de 4 miljard overgemaakt aan het Zorgfonds ?

Welke intresten bracht dit jaarlijks op ?

Werd er voor de uitvoering van de zorgverzekering reeds een beroep gedaan op de middelen van het Zorgfonds (opstartkosten, ...) ?

Wordt (of werd) een deel van de tenlastenemingen vanaf 1 juli 2001 en/of een deel of het geheel van de werkingskosten (Zorgfonds, zorgkassen ...) gefinancierd door de middelen uit het Zorgfonds ? Om welk bedragen gaat het voor 2001 en voor volgende jaren ?

Antwoord

1. Tijdens de zitting van 8 juni 2000 werd beslist dat het bedrag van 4 miljard frank dat jaarlijks gereserveerd wordt voor de uitvoering van de Vlaamse zorgverzekering voor de jaren 2001, 2002 en 2003 deels bestemd zou worden voor de uitbetaling van de tenlastenemingen van de personen die op dit ogenblik zeer zwaar zorgbehoevend zijn.

Rekening houdende met de afspraken van 8 juni 2000 en uitgaande van de veronderstelling dat vanaf 2004 de jaarlijkse dotatie van 4 miljard frank integraal gebruikt wordt voor de opbouw van het reservefonds, zal er eind 2010 zo'n 60 tot 70 miljard frank beschikbaar zijn. Dit wordt aangetoond door onderstaande tabellen, waarbij een jaarlijks rendement van respectievelijk 6 % en 9 % wordt verondersteld.

Op basis van de historische returns van 1959 tot 2000 kan worden vastgesteld dat een portefeuille die voor 30 % bestaat uit Belgische aandelen en voor 70 % uit obligaties een gemiddeld rendement heeft opgeleverd van 9,03 % met een standaardafwijking van 8,03 %.

Simulatie van de aangroei van het reservefonds met een rendement van 6 % per jaar (in miljoenen frank)

Jaar	Dotatie	Netto-rendement aan 6 %	Toestand van het reservefonds per 31/12
1999	4.000	(*) 3	4.003
2000	4.000	(*) 165	8.168
2001	3.570	490	12.228
2002	2.600	734	15.562
2003	1.100	934	17.595
2004	4.000	1.056	22.651
2005	4.000	1.359	28.010
2006	4.000	1.681	33.691
2007	4.000	2.021	39.712
2008	4.000	2.383	46.095
2009	4.000	2.766	52.861
2010	4.000	3.172	60.032

(*) reëel rendement

Simulatie van de aangroei van het reservefonds met een rendement van 9 % per jaar (in miljoenen frank)

Jaar	Dotatie	Netto-rendement aan 9 %	Toestand van het reservefonds per 31/12
1999	4.000	(*) 3	4.003
2000	4.000	(*) 165	8.168
2001	3.570	735	12.473
2002	2.600	1.123	16.196
2003	1.100	1.458	18.753
2004	4.000	1.688	24.441
2005	4.000	2.200	30.641
2006	4.000	2.758	37.398
2007	4.000	3.366	44.764
2008	4.000	4.029	52.793
2009	4.000	4.751	61.545
2010	4.000	5.539	71.084

(*) reëel rendement

2. In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de stortingsdatums en van de gerealiseerde intresten voor de afgesloten jaren.

Jaar	Datum storting	Gerealiseerde intresten (in miljoenen frank)
1999	23 december 1999	2,5
2000	21 december 2000	165,5
2001	28 mei 2001	

Er werd nog geen beroep gedaan op de middelen van het Vlaams Zorgfonds voor de betaling van werkingskosten of opstartkosten.

Voor de begrotingsjaren 2001 en 2002 worden de volgende werkingskosten en subsidies aan zorgkassen gefinancierd via de begroting van het Vlaams Zorgfonds (in mln. frank) :

	2001	2002
Werkingskosten (inclusief huur van gebouwen)	75,0	65,1
Kosten voor het beheer van de beleggingsportefeuille	7,0	44,6
Opstartkosten voor de eigen zorgkas	36,5	50,0

Subsidies aan zorgkassen voor tenlastenemingen 0,0 3.266,1

Subsidies aan zorgkassen voor werkingskosten 100,0 200,0

Totaal van de begrote uitgaven van het Vlaams Zorgfonds 218,5 3.625,8

Alhoewel de uitgaven voor het begrotingsjaar 2002 3.625,8 miljoen frank belopen, is het toch mogelijk om voor het jaar 2002 3.400 miljoen frank te kapitaliseren, onder meer omdat het Vlaams Zorgfonds kan beschikken over de bijdragen die door de zorgkassen worden geïnd, te vermeerderen met de eigen beleggingsopbrengsten door het Zorgfonds.

De uitgaven voor de volgende jaren zullen nog het voorwerp uitmaken van verdere afspraken binnen de regering.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 7 van 2 oktober 2001 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Particuliere kinderopvang – Ouderbijdrageondersteuning

Ouders die gebruikmaken van de particuliere opvanginitiatieven ontvangen geen enkele ondersteuning vanwege de Vlaamse overheid in de kosten van de opvang. Ouders die gebruikmaken van de gesubsidieerde kinderopvang worden onrechtstreeks financieel gesteund, omdat de ouderbijdragen bepaald worden op basis van hun inkomen. Voor ouders met een beperkt inkomen kan het gebruik van de ene of de andere vorm van opvang een belangrijk uitgaven teweegbrengen.

In het Beleidsplan Kinderopvang dat werd goedgekeurd in het begin van de legislatuur, werd beloofd dat een werkgroep (de werkgroep die zich zou buigen over de nieuwe ouderbijdrage-regeling) de mogelijkheid zou nagaan om voor de particuliere sector een systeem op te zetten dat de gebruikers financieel ondersteunt (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

1. Heeft de werkgroep zich over bovenvermeld probleem gebogen ?
2. Zo ja, wat was het resultaat ?
3. Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De werkgroep die zich heeft gebogen over de ouderbijdrageregeling in de gesubsidieerde sector, heeft geen concreet voorstel geformuleerd met betrekking tot een systeem van financiële ondersteuning van de gebruikers in de particuliere sector. Dit heeft te maken met het door de werkgroep vastgestelde uitgangspunt dat het moeilijk interfereren is in een sector die ten volle zelfstandig opereert, ook met betrekking tot de prijszetting.

Het ondersteunen van de gebruikers veronderstelt een fundamenteel herdenken van de geldstromen binnen de Vlaamse sector van de kinderopvang. Deze beweging is evenwel bijzonder moeilijk, vanuit het gegeven dat ook de informele kinderopvang die wordt verzorgd door grootouders of andere familieleden in Vlaanderen zeer belangrijk is en blijft. Het ondersteunen van de gebruikers zou in een dergelijke context een zulkdanige verdunning van de middelen impliceren, dat de pijlers onder de bestaande structuren worden weggeslagen en dat het bestaande aanbod ten gronde wordt gehypothecerd.

Ik vermeld in deze een evolutie in Nederland waar men, vanuit de optie om gebruikers te ondersteunen, bepaalde pistes uitwerkt en concretiseert. Ik laat deze evoluties volgen en evalueren met het oog op de Vlaamse situatie die, zoals ik al aangaf, in elk geval bijzonder is wat het belangrijke aanbod aan informele kinderopvang betreft.

Vraag nr. 10
van 2 oktober 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

OCMW-actie "A. u. b. postbode" – Voortzetting

Volgens persberichten – nadien bevestigd door De Post – werkt men aan een herstructurering van de opdrachten van postbodes. Hoe dit juist verloopt, is niet duidelijk: de berichtgeving in de media is zeer uiteenlopend, en de antwoorden van minister Daems hierover in de Kamer waren erg pover.

Een omzendbrief van de vorige minister van Welzijn herinnerde de OCMW's aan de mogelijkheden om een akkoord af te sluiten met De Post waardoor de postbodes als bemiddelaars kunnen optreden tussen bejaarden en mensen met een handicap enerzijds, en de bijstandsdiensten van het OCMW anderzijds. Wanneer de opdracht van postbodes aangepast wordt en men geen rekening houdt met deze bestaande opdracht, bestaat het risico dat – zeker in de wintermaanden – mensen in de problemen komen.

Is de minister betrokken bij deze wijziging van de opdrachten van postbodes en de gevolgen voor de bestaande engagementen tussen OCMW's en De Post ?

Antwoord

Ik herinner de Vlaamse volksvertegenwoordiger aan mijn antwoord op haar vraag van 5 januari 2000, waarin bevestigd werd dat er tussen postbedienden en OCMW's vooral een informele samenwerking is (*vraag nr. 5 van 5 januari 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 700 – red.*).

Ik deel de bekommernis van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat deze "sociale" rol van de postdiensten niet mag worden vergeten en maak mijn collega Rik Daems attent op de rol van De Post in het lokale sociale netwerk.

Vraag nr. 11
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 3
 van 2 oktober 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 837

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 14
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 6
 van 5 oktober 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 838

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 15
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 9
 van 18 oktober 2001
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 843

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 16
van 18 oktober 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Zorgverzekering – Hulpverleningsaanbod

In 2000 werd in de gezinssector het systeem van de Vlaamse zorgverzekering volop voorbereid. In dit kader leeft in de diensten voor gezinszorg echter

de bekommernis over het huidige hulpverleningsaanbod.

De regering heeft een gestage uitbreiding van het aantal hulpverleningsuren met jaarlijks 4 % beloofd. Deze uitbreiding bedraagt in realiteit voor bijvoorbeeld het arrondissement Gent-Eeklo evenwel slechts 1,6 %, of 1.000 prestatie-uren.

Bovendien rijst de vraag naar de betrokkenheid van het maatschappelijk werk bij de indicatiestelling voor de zorgverzekering en de mogelijke implicaties hiervan voor de omkadering in de diensten voor gezinszorg.

1. Zal het huidige hulpverleningsaanbod toereikend zijn ?

Welke concrete maatregelen neemt de minister om een toereikend hulpverleningsaanbod te garanderen ?

2. Kan de minister een overzicht geven van de uitbreiding van het aantal hulpverleningsuren in elk arrondissement ?

3. Kan de minister een duidelijk antwoord bieden op de precieze betrokkenheid van het maatschappelijk werk bij de indicatiestelling voor de zorgverzekering en de mogelijke implicaties hiervan voor de omkadering in de diensten voor gezinszorg ?

Antwoord

1. In 2000 werd het aantal hulpverleningen reeds met 4 % uitgebreid, in 2001 bedroeg de algemene uitbreiding 1,8 %.

Deze uitbreiding van 1,8 % moet echter samen gezien worden met de volledige uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de socialprofitsector, zoals de regularisatie van het DAC-personeel in de poets-, klusjes- en oppasdiensten (*DAC : Derde Arbeidscircuit – red.*). Deze regularisatie heeft namelijk geleid tot de creatie van een nieuwe thuiszorgsector "diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg". Een deel van de middelen die voor jobcreatie zijn ingeschreven, worden naar deze nieuwe thuiszorgsector georiënteerd, zodat de druk op de diensten voor gezinszorg wat verminderd kan worden.

Ook dit jaar, dus in de begroting 2002, zullen bijkomende kredieten worden ingeschreven om

een uitbreiding van het urencontingent en de verdere uitvoering van het sociaal akkoord mogelijk te maken.

Bijkomende injecties zullen worden ingeschreven na evaluatie in het veld.

Bij de uitbreiding van het urencontingent wordt steeds rekening gehouden met een aantal provinciale verschillen zoals deze zich op het werkveld aandienen. In Vlaams-Brabant en Brussel, Antwerpen en Limburg is er momenteel een onderaanbod. Zij hebben een realisatiegraad van de programmatie van respectievelijk 50 %, 75 % en 76 %. In Oost-Vlaanderen, met een realisatiegraad van de programmatie van 85,33 %, zijn ook nog kleine investeringen te verantwoorden, maar in West-Vlaanderen is de programmatie (99,55 %) nagenoeg volledig opgevuld.

Er wordt wel steeds rekening gehouden met elke aanvraag tot uitbreiding van openbare diensten uit gemeenten met een lage realisatiegraad die uit een provincie komen met een programmatie van bijna 100 %.

- In 2001 werd het urencontingent uitgebreid met 240.000 uren. Het totaal subsidiabel urencontingent bedraagt nu 13.604.589 uren. Een overzicht van de uitbreiding van het aantal hulpverleningen in elk arrondissement is momenteel niet beschikbaar.

Wat de provinciale verdeling van de uitbreiding van het urencontingent in 2001 betreft, werden aan West-Vlaanderen 10.510 uren toegekend (4,38 % van de totale uitbreidingsmogelijkheden), 36.000 uren (15 %) aan Oost-Vlaanderen, 60.000 (25 %) aan Antwerpen, 60.000 uren (25 %) aan Limburg en ten slotte 73.490 uren (30,623 %) aan Vlaams-Brabant en Brussel.

Aan de openbare diensten voor gezinszorg werden dit jaar 45.378 uren, van de beschikbare 240.000 uren, voor uitbreiding toegewezen. Hiervan zijn 10.798 uren bestemd voor de openbare diensten gezinszorg uit de provincie Vlaams-Brabant en Brussel, 5.097 uren voor diensten uit Antwerpen, 18.973 uren voor diensten uit Limburg en 10.510 uren voor diensten uit West-Vlaanderen.

- De indicatiestelling gebeurt door een begeleidend personeelslid. Enkel in de startperiode wordt veel bijkomend werk verwacht, maar dit is vermoedelijk van tijdelijke aard. Na de grote

instroom zal het aantal aanvragen voor indicatiestelling waarschijnlijk opnieuw afnemen.

Voor iedere indicatiestelling in het kader van de zorgverzekering ontvangt de dienst voor gezinszorg 75 euro (3.000 frank) indien dit binnen zes maanden niet gevolgd wordt door een hulpverzekering in het kader van de gezinszorg.

Vraag nr. 20
van 18 oktober 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Ouderenmishandeling – Meldpunten

Ouderenmishandeling komt voor in verschillende vormen en gradaties, gaande van verwaarlozing en verbaal geweld, over lichamelijk geweld, tot zwaardere criminele zaken als opsluiting. Ook financiële mishandeling, in de vorm van diefstal in al zijn facetten, komt voor. De daders zijn meestal personen die geregeld met hen in contact komen. Zowel familieleden als verzorgers maken zich schuldig.

Via de media maakte ik kennis met het meldpunt bejaardenmis(be)handeling. In 2000 registreerde het meldpunt 83 meldingen van bejaardenmishandeling.

- Bestaat er één centraal meldpunt, of gaat het om verschillende provinciale meldpunten ?
- Worden alle gegevens gegroepeerd ?
- Kunnen er al conclusies worden getrokken ?
- Is er vanuit de Vlaamse overheid aandacht voor opleiding, bijscholing en ondersteuning van de "meldpuntwerkers" ?

Antwoord

- Het meldpunt waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, betreft het regionaal meldpunt dat ingebed is in het "sociaal huis Pandora" – deelwerking van het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Zuid-Oost-Vlaanderen in Zottegem. Het project wordt gesubsidieerd door de provincie Oost-Vlaanderen.

Slachtoffers, maar ook mensen uit hun omgeving en professionele hulpverleners, kunnen er terecht om situaties rond mis(be)handeling van ouderen te bespreken en te zoeken naar oplossingen. Het betreft zowel mis(be)handeling in

de thuissituatie als in residentiële voorzieningen. Concrete acties kunnen alleen worden ondernomen voorzover het gaat om meldingen uit de bestuurlijke arrondissementen Aalst en Oudenaarde.

- 2 en 3. Inzake de beide vragen kan ik verwijzen naar het jaarverslag van het meldpunt over het werkjaar 2000 met de evaluatie en voorstellen van de stuurgroep. Hierin stelt het meldpunt onder meer voor om per provincie één centraal meldpunt op te richten. Het advies van de stuurgroep vraagt verder ook de ondersteuning van de hogere overheden voor de structurele uitbouw en financiering van de meldpunten.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt als **bijlage** een kopie van bovenvermeld jaarverslag.

Verder bezorg ik haar als **bijlage** het overzicht van de meldingen die het meldpunt te verwerken kreeg tijdens de periode mei tot en met september 2001. Men ontving in totaal 44 meldingen, waarvan : 30 met een vraag om advies ; 10 met een vraag om interventie ; 4 met de vraag het geval te registreren.

De onderwerpen die voorwerp uitmaakten van een vraag om advies waren : fysieke mishandeling (5) ; financieel misbruik door dienstverleners en door de kinderen (6) ; seksueel misbruik (2) ; schending van rechten (7) ; multiple-problemsituaties (10).

Inzake de tien vragen om interventie betrof het : slagen en verwondingen (en in één geval ook psychische mishandeling) (3) ; financieel misbruik, in twee gevallen gecombineerd met verwaarlozing (4) ; één geval van ontvoering uit een rusthuis en psychisch misbruik (1) ; één geval van ernstige schending van de rechten van een in een rusthuis verblijvende gehandicapte bejaarde (1) ; één geval van verwaarlozing van een bejaarde door een zoon.

Verdere details vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in voornoemd overzicht. Maar ik stelde er toch prijs op haar hier reeds een bondige analyse van de aard van de meldingen mee te geven.

4. Het meldpunt werkte in een aantal gevallen reeds op structurele wijze samen met de Rusthuis Infofoon, het centrale meldpunt voor

Vlaanderen van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, waar iedereen terecht kan met vragen of klachten over rusthuisaangelegenheden.

Bij de behandeling van klachten wordt hierbij indien nodig een beroep gedaan op de inspectiediensten van voormelde administratie.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 14
van 18 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Cultuurbeleidscoördinator – Aanstellingsmogelijkheden

De uitvoering van het gemeentelijk cultuurbeleid wordt in de meeste gemeenten georganiseerd via een VZW.

Naar aanleiding van het nieuwe decreet wordt vastgesteld dat vele gemeenten er niet van op de hoogte zijn dat de cultuurbeleidscoördinator in de personeelsformatie van de gemeente een kaderfunctie moet krijgen of kan worden tewerkgesteld binnen de gemeentelijke VZW.

1. Zijn er, naar aanleiding van het nieuwe decreet, richtlijnen verstrekt aan de gemeenten over de integratie van de cultuurbeleidscoördinator in de gemeentelijke personeelsformatie ?

Zo ja, wat houden ze in ?

Zo neen, wat was de bedoeling van de minister op het vlak van de integratie van de cultuurbeleidscoördinator ?

2. Is er rekening gehouden met verschillende financiële consequenties ten aanzien van de cultuurbeleidscoördinator naargelang de wijze waarop een gemeente deze functie inpast ?

Antwoord

In de meeste gemeenten wordt het cultuurbeleid georganiseerd via gemeentelijke diensten. Een minderheid zet hiervoor gemeentelijke VZW's in.

1. De cultuurbeleidscoördinator wordt aangesteld door de gemeente en kan dus niet tewerkgesteld worden binnen een VZW. In artikel 22, § 1 van het decreet van 13 juli 2001 wordt immers bepaald dat de cultuurbeleidscoördinator waarover de gemeente moet beschikken, moet worden ingeschaald op minimaal het gemiddeld niveau van het leidinggevend cultuurpersoneel van de gemeente.

In het uitvoeringsbesluit zal nader worden gepreciseerd dat de cultuurbeleidscoördinator moet worden aangesteld op het A- of B-niveau binnen de gemeente.

Binnen het statuut van het gemeentepersoneel heeft de gemeente verschillende mogelijkheden om een cultuurbeleidscoördinator aan te stellen.

a) Door werving :

- personeelsformatie aanpassen ;
- gemeente bepaalt de voorwaarden waaraan een cultuurbeleidscoördinator moet voldoen, rekening houdende met de bepalingen dienaangaande van het decreet en het uitvoeringsbesluit ;
- algemene voorwaarden die gelden voor toegang tot het niveau A of het niveau B in een gemeente ;
- aanwervingsexamen.

b) Door bevordering :

- personeelsformatie aanpassen ;
- gemeente bepaalt de voorwaarden waaraan een cultuurbeleidscoördinator moet voldoen, rekening houdende met de bepalingen dienaangaande van het decreet en het uitvoeringsbesluit ;
- algemene voorwaarden die gelden voor toegang tot het niveau A (voor bevordering vanuit het B-niveau) of het niveau B (voor bevordering vanuit het C-niveau) ;

– bevorderingsexamen.

c) Door mutatie binnen hetzelfde niveau en tussen functies waarvoor de aanwervingsvoorwaarden gelijk zijn :

- personeelsformatie aanpassen ;
- de statutaire bepalingen moeten mutatie toelaten en toepassingsvoorwaarden bevatten die aangeven in welke gevallen en onder welke voorwaarden mutatie mogelijk is ;
- gemeente bepaalt de voorwaarden waaraan een cultuurbeleidscoördinator moet voldoen, rekening houdende met de bepalingen dienaangaande van het decreet en het uitvoeringsbesluit.

d) Wijziging functiebeschrijving van een bestaande functie, op voorwaarde dat de aanwervingsvoorwaarden en de functiebeschrijving niet fundamenteel veranderen :

- een op de personeelsformatie bestaande functie wordt aangepast door middel van een aanpassing van de functiebeschrijving, op basis van het profiel van de functie van cultuurbeleidscoördinator ;
- de benaming van de functie wordt gewijzigd in cultuurbeleidscoördinator of aangevuld met cultuurbeleidscoördinator ;
- geen aanpassing van de personeelsformatie.

c) Contractueel :

- contract van bepaalde of onbepaalde duur, in principe in afwachting van een aanpassing van de personeelsformatie en van een statutaire aanwerving of verbonden aan een welbepaalde en in de tijd beperkte opdracht (zoals bijvoorbeeld de opmaak en uitvoering van een gemeentelijk cultuurbeleidsplan) ;
- niet opgenomen in de personeelsformatie en derhalve geen aanpassing van deze formatie nodig.

f) Mandaat :

- aanpassing personeelsformatie ;

- mogelijk vanaf niveau A5 ;
- functie bij mandaat te begeven door statutaire ambtenaar van niveau A die voldoet aan de voorwaarden die door de gemeente worden bepaald.

Alle gemeenten zullen via de informatiecampagne die de VVSG in mijn opdracht opzet, op de hoogte gebracht worden van de aanstellingsmogelijkheden van de cultuurbeleidscoördinator. (*VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*)

2. Naargelang het aantal inwoners van de gemeente voorziet het decreet in een forfaitaire subsidie van 25.000 of 50.000 euro, te beschouwen als een forfaitaire tegemoetkoming voor de loon- en werkingskosten van een halftijdse of een voltijdse cultuurbeleidscoördinator.

De manier waarop een gemeente de cultuurbeleidscoördinator aanstelt, is niet relevant en heeft geen invloed op het forfaitaire bedrag.

Vraag nr. 15
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Cultuursubsidies

Op de uitreiking van de Prijs van de Culturele Raad van Voeren 2001 op 29 september jongstleden, waarop ook minister Van Grembergen aanwezig was, werd de officiële toespraak van de nieuwe burgemeester van Voeren spontaan gevolgd door vragen vanuit het Voerense verenigingsleven.

De zowat zeventig verenigingen die aangesloten zijn bij de culturele raad hadden gehoopt dat ze na tientallen jaren discriminatie door het voormalige gemeentebestuur eindelijk volwaardige subsidies zouden ontvangen. De burgemeester moest hen ontgoochelen. De torenhoge schuld die vooral tijdens het laatste bestuursjaar van het vorige bestuur werd opgestapeld, laat niet toe dat het gemeentebestuur de eerste jaren de cultuurverenigingen subsidieert.

De goodwill waaraan door Voerbelangen gedurende jaren geduldig werd gewerkt, dreigt zodoende af te brokkelen.

Waarom doet de minister, gezien de ongewone situatie in Voeren, geen bijzondere inspanning voor het Voerense verenigingsleven ?

Antwoord

Ik zal maar met de deur in huis vallen.

Ik doe al veel voor Voeren en zal nog een tandje bijsteken. De kwetsbare situatie van Voeren verantwoordt dat. Men mag ook niet vergeten dat de Vlaamse Gemeenschap reeds vele jaren ernstige inspanningen doet. Ik heb sedert mijn aantreden verschillende overlegvergaderingen gehad met vertegenwoordigers uit Voeren, zowel van het gemeentebestuur als van het verenigingsleven. Daaruit heb ik een plan gedistilleerd, dat ik eerstdaags zal voorleggen aan de vertegenwoordigers van het gemeentebestuur.

Eerst wil ik nog meegeven dat de Vlaamse Gemeenschap reeds veel doet :

- we hebben een Vlaams cultuurcentrum in Moelingen, gebouwd en geëxploiteerd door de Vlaamse Gemeenschap ;
- we beschikken over het Veltmanshuis en een verenigingspaviljoen in 's Gravenvoeren, ook gebouwd en geëxploiteerd door de Vlaamse Gemeenschap ;
- we hebben een bibliotheek gebouwd in Sint-Martens-Voeren.

Dit komt het lokale verenigingsleven stevig ten goede.

Ik laat het niet daarbij. Hieronder geef ik een overzicht van de mogelijkheden die nu ter bespreking zijn.

Sport

Ik ben bereid een halftijdse sportpromotor (loonkosten plus de nodige werkmiddelen) te subsidiëren met een bedrag van 3,5 miljoen frank per jaar. Dit geldt voor de jaren 2002 en 2003.

De taakstelling bestaat uit : de sportwerking activeren, onderzoek van de noden en behoeften gevolgd door opmaak behoeftenplan, overleg met en ondersteuning van de Nederlandstalige sportclubs in de gemeente, aanstelling toezichter/badmeester zwembad van de provinciale school. Dit kan op korte termijn leiden tot kleinschalige infrastructurele ingrepen. Deze persoon kan ook de erkenning van een gemeentelijke sportdienst in Voeren voorbereiden.

Tevens wil ik ook bekijken of we het terrein van SK Moelingen voor meerdere activiteiten kunnen gebruiken, zodat het infrastructureel kan worden aangepast (verlichting en dergelijke).

Op lange termijn kan, vanuit de opgebouwde ervaring en de behoeften, nagedacht worden over een sportschuur of andere infrastructuur.

Jeugdwerk

Het jeugdwerkbeleidsplan zou moeten worden gemaakt door de jeugd zelf.

Dit kan onder de begeleiding van de afdeling Jeugd en Sport van de administratie Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap en met (enkel) administratieve ondersteuning door het Vlaams Cultureel Centrum.

Openbare bibliotheek

De Vlaamse Gemeenschap voorziet vanaf 1 januari 2002 in 2 miljoen frank subsidie aan de gemeente Voeren voor de lokale bibliotheekwerking.

De provincie Limburg is naar verluidt bereid een werkingssubsidie te geven, zodat de bibliotheek kan functioneren.

De gemeente moet dan de bibliotheek overnemen (nu uitleenpost van de stad Hasselt) en de werking zelf organiseren. Er wordt een hernieuwbare beheersovereenkomst gemaakt tussen de Vlaamse Gemeenschap, de provincie Limburg en de gemeente Voeren tot 31 december 2006. De beheersovereenkomst is noodzakelijk, omdat de grond eigendom is van de provincie, het gebouw van de Vlaamse Gemeenschap en de nieuwe collectie van de gemeente. De beheersovereenkomst laat toe, bij een eventuele Franstalige meerderheid, de engagementen te herzien.

Dorpshuis Teuven

Er wordt in een budget voorzien van 7 miljoen frank (in twee gelijke schijven van 3,5 miljoen frank, voor 2002 en 2003).

Dit bedrag wordt overgemaakt uit de "culturele" middelen van de Nationale Loterij aan de lokale VZW. De lokale VZW brengt hetzelfde bedrag in.

Gemeentelijk cultuurbeleid

Gezien de uitbouw van het Vlaams Cultureel Centrum en gelet op de financiële situatie van het ge-

meentebestuur, wordt de uitbouw van een gemeentelijk cultuurbeleid door het gemeentebestuur niet overwogen.

Ik hoop het bestuur op andere gedachten te brengen. De gemeente kan immers een subsidie krijgen van 1 miljoen frank per jaar (voor een halftijdse cultuurbeleidscoördinator), plus 40 frank per inwoner (voor werking). De gemeente durft dit niet aan, blijkbaar ingegeven door de door schulden belaste gemeentelijke begroting en ondanks het feit dat dit de gemeente weinig of niets kost, en omdat naar verluidt ook het Franstalige verenigingsleven gesubsidieerd zou moeten worden.

Het zou nochtans de ideale piste zijn om het lokale verenigingsleven met deze middelen te kunnen ondersteunen. Ik kan als minister onmogelijk rechtstreeks het lokale verenigingsleven ondersteunen.

Vraag nr. 16 van 18 oktober 2001 van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Brussel – Promotie

We hoeven niet onder stoelen of banken te steken dat vele Vlamingen een nogal vertekend beeld hebben van hun hoofdstad. Deels is dit te wijten aan negatieve berichtgeving, deels aan een gebrek aan (positieve) berichtgeving. Men kan vaak een gebrek aan aandacht vaststellen voor Brussel als stad, maar ook en vooral voor de Brusselse Vlamingen.

Aan het veel bekeken televisieprogramma "De nationale test" (zondagavond op TV1) bijvoorbeeld kon men deelnemen mits men een antwoordformulier invulde (via post of e-mail) waarop men zijn/haar provincie moest vermelden. De Brusselaar werd dus eigenlijk miskend en kon niet meespelen. Dit is natuurlijk slechts één voorbeeld van het miskennen van Brusselaars die naar Vlaamse televisiezenders kijken.

In hetzelfde kader kunnen we ook niet om de rol van de stadskrant Brussel Deze Week (BDW) heen. Het zou voor Brussel een goede zaak zijn dat Vlamingen in Vlaanderen en zeker in de Rand met dit blad worden geconfronteerd.

1. Welke maatregelen worden dit jaar genomen om het imago van Brussel in Vlaanderen en bij Vlamingen positief te stimuleren ?

2. Welke maatregelen worden dit jaar genomen om Brussel bij een groter Vlaams publiek ook echt bekend te maken ?
3. Wordt er met de minister van Media overlegd op welke manier Brussel meer aan bod kan komen in de programma's op de Vlaamse televisiezenders ?
4. Welke inspanningen levert de Vlaamse regering om het blad Brussel Deze Week beter bekend te maken bij het Vlaamse publiek buiten de hoofdstad ?
5. Hoeveel abonnees telt Brussel Deze Week buiten het grondgebied van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ?

Antwoord

Vele Vlamingen hebben inderdaad onvoldoende affiniteit met Brussel. Ze kennen onvoldoende de troeven die hun hoofdstad hen kan bieden. Een sterk informatie- en promotiebeleid van Brussel in Vlaanderen blijft daarom één van mijn krachtlijnen.

De communicatiestrategie heeft als doel de band tussen Brussel en Vlaanderen te versterken, de positieve beeldvorming rond de hoofdstad ten aanzien van Vlaanderen te verbeteren.

Aan instrumenten ontbreekt het niet: er is V-Brussel, De Stadskrant, Wonen in Brussel, Digitaal Brussel, ... Bovendien is er een netwerk van bibliotheken, gemeenschapscentra en jongereninformatiepunten met een basisopdracht op het vlak van informatie en communicatie.

In 2001 werd bovendien Onthaal en Promotie Brussel VZW (OPB) opgericht. Deze nieuwe vereniging neemt de taak op zich om Brussel te promoten en heeft tot doel op een actieve en toekomstgerichte wijze te zorgen voor de promotie van de Nederlandstalige Brusselse netwerken naar Vlaanderen. Zij doet dit onder meer door :

- het coördineren, realiseren en stimuleren van onthaal- en promotieactiviteiten en evenementen in Vlaanderen en Brussel;
- het realiseren en stimuleren van promotiecampagnes en andere acties naar specifieke doelgroepen;

- het coördineren, realiseren en stimuleren van initiatieven naar de diverse bevolkingsgroepen van anderstaligen in en rond Brussel, waarbij het betrekken van deze doelgroepen bij de Nederlandstalige netwerken in de hoofdstad centraal staat.

Deze organisatie moet voor de Vlaamse bezoekers aan de hoofdstad een begrip worden, zodanig dat zij voor informatie over de Vlaams-Brusselse voorzieningen, evenementen en andere stadsinformatie slechts aan één adres denken. In het voorjaar van 2002 wordt er een bekendmakingscampagne opgezet en zal de werking van OPB VZW op kruissnelheid komen.

Wat het aanbod op de tv-zenders betreft, ben ik van mening dat er voldoende tv-programma's zijn waar Brussel aan bod komt, zowel in toeristische programma's, culturele programma's ("Link") als actualiteitsprogramma's ("De zevende dag"), zelfs gekoppeld aan stadswandelingen door Brussel. Verder verwijs ik tevens naar het wekelijks overzicht van TV-Brussel dat iedere zaterdagmiddag op de VRT wordt uitgezonden.

Bovendien heb ik de indruk dat een zogenaamde Brusselreflex voldoende aanwezig is bij de journalisten. Gelet op de redactionele vrijheid, is het weinig opportuun in te grijpen in de inhoud van de berichtgeving of opmaak van programma's.

Een goed bestuur verkoopt zichzelf. Dat principe geldt ook voor het bestuur van Brussel. De Vlaamse Gemeenschap kan, via de bovengenoemde partners, de media slechts wijzen op de positieve Vlaamse dynamiek in de hoofdstad. Expliciete vragen naar het verbeteren en/of kenbaar maken van het imago van Brussel, voorzover wenselijk, zouden enkel kunnen worden gericht aan de VRT. Bij de andere Vlaamse commerciële zenders alsook bij de regionale zenders kan dit beleidsmatig niet worden gestuurd.

Wat De Stadskrant betreft, wordt vanuit de Vlaamse Gemeenschap voor 90 % de aanmaak, de druk en de verspreiding van de wekelijkse stadskrant Brussel Deze Week en het meertalig maandblad Tram 81 gefinancierd.

In 2002 krijgt Brussel Deze Week een facelift en neemt de stadskrant toe in volume, wat vooral ten goede zal komen van het lokale nieuws. Aan elke gemeente zal gemiddeld een kwart van een pagina besteed kunnen worden. De Stadskrant krijgt bovendien in 2002 de ruimte om Tram 81 te vervangen door een dubbelpublicatie, waarbij de agenda

uit Brussel Deze Week gelicht wordt, en uitgebouwd wordt tot een combinatie van uitkrant en magazine voor anderstalige gebruikers/lezers. Ik heb er bij De Stadskrant op aangedrongen dat de initiële opdracht van Tram 81 – het berichten van anderstaligen over de rol en het beleid van de Vlaamse Gemeenschap – een kapitaal aandachtspunt in het nieuwe magazine zou blijven. Hiermee wordt, met dezelfde middelen, een beter product gemaakt.

Promotieactiviteiten voor Brussel Deze Week verlopen (buiten aanwezigheid op Uitmarkt Antwerpen en Uitmarkt Amsterdam) vooral via grote publiekstrekkingen in Brussel zelf: aanwezigheid van logo, spandoeken en extra nummers bij (o.a.) Brussels on Ice (350.000 bezoekers), Couleur Café (50.000 bezoekers op 3 dagen), Brosella Folk en Jazz (20.000 toeschouwers), viering 75 jaar NMBS op 4 en 5 mei 2001 (50.000 bezoekers in Zuidstation, met stand van BDW en Tram 81), Viva Musica (beurs met 25.000 bezoekers, advertentie BDW in programmaboekje),... plus permanente aanwezigheid op culturele trekpleisters (Ancienne Belgique, Bottelarij, Kaaitheater, ...).

Een volledige lijst wordt bezorgd op aanvraag.

Wat het abonnementenbestand betreft, bedroeg het aantal postabonnementen van Brussel Deze Week op 8 november 2001 : 53.158, Vlaanderen 2.132, Wallonië 66. Er worden wekelijks door een personeelslid van De Stadskrant +/- 3.500 exemplaren verspreid op 100 "openbare" plaatsen in Brussel, met als doelpubliek de niet-abonnee en pendelaar. Er werd door De Stadskrant een grondige prospectie gedaan bij alle mogelijke distributie-maatschappijen. Op basis van deze gegevens zal er vanaf begin januari gestart worden met een honderdtal extra distributiepunten in Brussel, een promotie in Vlaanderen en een distributie in Vlaams-Brabant. In Vlaams-Brabant zullen 21 culturele centra, 59 bibliotheken en vijftien VVV-kantoren in de distributieronde worden opgenomen. (VVV: *Vereniging voor Vreemdelingenverkeer – red.*)

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 3
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 3
van 2 oktober 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 837

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 4
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 25
van 5 oktober 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 746

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-presi-

dent van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

**Vraag nr. 5
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 6

van 5 oktober 2001

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 838

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 7
van 18 oktober 2001
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL**

Kinderverzorging – Gezinshelpsters

Sinds september heeft elke kleuterschool recht op een kinderverzorgster voor minstens acht uur per week.

Kandidaten moeten het door de overheid vereiste diploma van kinderverzorgster of een gelijkwaardig getuigschrift hebben.

Komen ook vrouwen/mannen die een jaaropleiding gezinshelpster/er hebben gevolgd (bv. bij een organisatie als Katholieke Arbeidsvrouwen (KAV)) daarvoor in aanmerking ?

Zo neen, waarom wordt deze jaaropleiding daarmee niet gelijkgesteld ?

Antwoord

Samen met de introductie van het wervingsambt van kinderverzorgster in het gewoon kleuteronderwijs werden ook de bekwaamheidsbewijzen voor dit ambt vastgelegd. Als basis werden de bestaande

bekwaamheidsbewijzen van het buitengewoon basis- en secundair onderwijs voor het ambt van kinderverzorgster genomen. Het betreft het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling in het buitengewoon onderwijs. In dit besluit waren er voor de kinderverzorgster enkel vereiste en andere bekwaamheidsbewijzen opgenomen.

Momenteel gelden de maatregelen meegedeeld via omzendbrief BaO/2001/4 van 15 juni 2001, en dit onder voorbehoud van goedkeuring door het Vlaams Parlement van het decreet betreffende onderwijs XIII en de nog te wijzigen uitvoeringsbesluiten.

In het gewoon en buitengewoon kleuter- en lager onderwijs zijn de bekwaamheidsbewijzen ingedeeld in :

- vereiste bekwaamheidsbewijzen ;
- voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen ;
- andere bekwaamheidsbewijzen.

De vereiste bekwaamheidsbewijzen voor het ambt van kinderverzorgster in het gewoon kleuteronderwijs (met weddeschaal 143, oude code weddeschaal 122) zijn de volgende :

- brevet van kinderverzorg(st)er ;
- een studiegetuigschrift, een studieattest, een getuigschrift van hoger secundair onderwijs of een diploma van secundair onderwijs behaald in : kinderverzorging ; kinderverzorging ; verzorging, uitgereikt in het schooljaar 1996-1997 ;
- diploma van secundair onderwijs of getuigschrift van hoger secundair onderwijs, uitgereikt door de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het voltijds secundair onderwijs, over een programma van de studierichting kinderverzorging samen met de studierichting personenzorg (specialisatiejaar).

Er werd echter voor geopteerd om deze bekwaamheidsbewijzen uit te breiden met een categorie "voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen".

Volgende bekwaamheidsbewijzen gelden als "een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs" voor het ambt van kinderverzorgster in het gewoon kleuteronderwijs (met weddeschaal 143, oude weddeschaal 122) :

- een studieattest, een studiegetuigschrift, een brevet, een getuigschrift of een diploma van de derde of vierde graad van het voltijds beroepssecundair onderwijs, van de hogere cyclus van het voltijds beroepssecundair onderwijs of van het voltijds aanvullend secundair beroepsonderwijs, uitgereikt in een studierichting of afdeling rangschikbaar in het studiegebied personen-zorg, zoals bepaald bij het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999, en voorzover niet opgenomen onder de rubriek van de vereiste titels.

Vervolgens hebben we nog de categorie "andere bekwaamheidsbewijzen" (weddeschaal 229, oude code weddeschaal 200) :

- ten minste hoger secundair onderwijs, zoals gedefinieerd in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 juni 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling in het gewoon kleuter-, lager en basisonderwijs.

De basisdiploma's en bewijzen van pedagogische bekwaamheid die in het betrokken besluit zijn opgenomen, moeten steeds uitgereikt zijn hetzij door een Belgische universiteit of door een door een wet of decreet daarmee gelijkgestelde instelling of door een door de staat of door de gemeenschap georganiseerde, gesubsidieerde of erkende onderwijsinstelling, hetzij door een door de staat of de gemeenschap ingestelde examencommissie.

Op basis van deze criteria komt de opleiding die werd aangeboden door de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde organisatie, niet in aanmerking.

In het kader van het opvangen van het huidige lerarentekort werden reeds voorstellen ingediend om het systeem van bekwaamheidsbewijzen aan te passen.

In overleg met de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, Magda Aelvoet, is men in een eerste fase reeds bezig de beroepsprofielen van "verzorgenden" in kaart te brengen. Daarbij zal ook aandacht gaan naar de validatie en erkenning van competenties en vaardigheden die elders, buiten het circuit van de klas-sieke opleidingen, zijn verworven.

**Vraag nr. 8
van 18 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE**

CLB's – Integratie PMS-MST-personeel

Sinds 1 september 2000 zijn de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) operationeel. Deze centra hebben als opdracht de leerlingen te begeleiden in hun totale ontwikkeling als individu binnen de samenleving, en vervangen de bestaande PMS- en MST-centra (PMS : psycho-medisch-sociaal centrum; MST : medisch schooltoezicht).

Ruim zeventig dergelijke centra werden opgericht. Het personeel uit de vroegere PMS- en MST-centra werd overgedragen naar de nieuwe CLB's.

De integratie van PMS en MST werd vorig schooljaar voor het eerst geëvalueerd. De inspectie had daartoe een instrument ontwikkeld.

1. Wat heeft die eerste evaluatie inzake de integratie van beide systemen uitgewezen ?
2. Hoe werd de overdracht van dienstanciënniteit geregeld voor het personeel van zowel PMS- als MST-centra ?
3. Er zou een anomalie ontstaan zijn voor personeelsleden die vroeger in hun loopbaan tewerkgesteld werden door een MST en later overgestapt zijn naar een PMS-centrum.

Na samensmelting van beide systemen in een CLB, ervaren deze personeelsleden nu dat zij eigenlijk dienstanciënniteit verloren zijn ten opzichte van hun vroegere collega's die hun hele loopbaan bij een MST doorgemaakt hebben. De oorzaak ligt naar verluidt bij het feit dat vroeger het Ministerie van Onderwijs de dienstjaren van het Ministerie van Volksgezondheid niet overnam.

Erkent de minister dat er zich hier een anomalie voordoet ?

4. Naar aanleiding van de onderhandelingen voor het onderwijsdecreet XIII (OD XIII) werd dit probleem ter sprake gebracht, maar verschoven naar een later tijdstip. De vertegenwoordigers van de minister hebben beloofd dit te onderzoeken.

Wat heeft dit onderzoek opgeleverd ?

Antwoord

1. De resultaten van de eerste evaluatie door de CLB-inspectie zullen worden opgenomen in het jaarverslag van de Vlaamse Onderwijsinspectie dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger binnenkort ter beschikking zal worden gesteld.
2. Regeling overdracht dienstanciënniteit

Het decreet betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding van 1 december 1998 geeft de Vlaamse regering de bevoegdheid te bepalen op welke wijze de volgende diensten mee in aanmerking worden genomen voor het berekenen van de dienstanciënniteit (DA) in de CLB's.

In het gemeenschapsonderwijs (art. 120 decreet CLB) :

- contractueel personeelslid bij een PMS-centrum van het gemeenschapsonderwijs ;
- contractueel personeelslid bij een equipe voor medisch schooltoezicht ;
- klerk, gepresteerd vóór de overdracht naar het gemeenschapsonderwijs en tijdens de wettelijke vooropzegperiode na de overdracht met toepassing van artikel 201 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II ;
- gesubsidieerd contractueel personeelslid.

In het gesubsidieerd onderwijs (artikel 146 decreet CLB) :

- contractueel personeelslid bij een PMS-centrum ;
- contractueel personeelslid bij een equipe voor medisch schooltoezicht ;
- gesubsidieerd contractueel ;
- personeelslid bij een consultatiebureau voor gehandicapten.

Die bevoegdheid werd hard gemaakt in het besluit van de Vlaamse regering houdende diverse bepalingen met betrekking tot de personeelsleden van de centra voor leerlingenbegeleiding, dat werd goedgekeurd op 7 september 2001.

Gelet op het derde deel van de vraag vermoed ik echter dat de vraag eigenlijk betrekking heeft

op de geldelijke anciënniteit (GA) van het CLB-personeel.

3. Een anomalie bij het berekenen van de wedde-anciënniteit ?

Overeenkomstig artikel 192 van het decreet CLB werden de personeelsleden van de PMS-centra en de MST-equipes op 1 september 2000 overgedragen met behoud van hun geldelijke anciënniteit.

Concreet vertaalt deze regeling zich in een systeem waarbij de huidige CLB-personeelsleden hun GA bij hun overstap vanuit PMS/MST via twee verschillende kanalen kunnen hebben "binnengebracht" :

- enerzijds ex-PMS-personeelsleden die de GA die ze in het PMS volgens de onderwijsreglementering hebben verworven, meenemen naar het CLB ;
- anderzijds ex-MST-personeelsleden die hun in het MST gepresteerde diensten in rekening kunnen brengen voor het berekenen van hun GA in het CLB.

De voorgeschiedenis van een aantal CLB-personeelsleden ligt echter aan de basis van de zogenaamde "anomalieën".

Voor de personeelsleden die vóór de opstart van de CLB's in een instelling voor MST hadden gewerkt en destijds de overstap maakten en in een PMS-centrum zijn gaan werken, konden de in de MST-instelling gepresteerde diensten toen ook niet in aanmerking worden genomen bij het berekenen van hun geldelijke anciënniteit in het PMS. Dit was correct en gebeurde overeenkomstig de vigerende onderwijsreglementering (koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs) (Opmerking : de diensten gepresteerd in bv. een stedelijk MST werden, overeenkomstig dezelfde bepalingen, wel meegenomen voor de berekening van de dienstanciënniteit in het PMS en zijn op die manier dus ook in rekening gebracht in het CLB. Eigenlijk gaat het dus enkel om de personeelsleden van de "vrije" MST's.). De gepresteerde diensten uit de privé kunnen immers ook niet in aanmerking worden genomen voor de geldelijke anciënniteit van het onderwijspersoneel. Enkel voor de leraars PV en BP kan de nuttige ervaring in aan-

merking worden genomen voor de geldelijke anciënniteit met een maximum van tien jaar (PV : praktijkvakken ; BP : beroepspraktijk – red.).

Op het moment dat deze mensen vanuit het PMS naar het CLB zijn overgestapt, namen zij enkel hun geldelijke anciënniteit uit het PMS mee naar het CLB. Voor hun collega's die al die jaren in het MST zijn blijven werken, komen de MST-jaren bij de overstap naar het CLB wel in aanmerking voor het berekenen van de geldelijke anciënniteit. Hierdoor vinden een aantal mensen dat hen tekort wordt gedaan : hun vroegere jaren in het MST worden niet in aanmerking genomen voor het berekenen van de dienstanciënniteit, terwijl dat voor hun collega's die rechtstreeks vanuit het MST naar het CLB zijn overgestapt wel het geval is.

Dit kan bezwaarlijk als een anomalie beschouwd worden : een anomalie is "een afwijking van een regel of wet". Zonder hier op de woorden te willen spelen, moeten we toch vaststellen dat de MST-personeelsleden die destijds naar een PMS zijn overgestapt, de weddeanciënniteit hebben gekregen waarop alle PMS-personeelsleden recht hadden en dat ze bij de overstap van het PMS naar het CLB ook weer alle rechten van het PMS-personeel hebben genoten. Nergens werd er van de vigerende reglementering afgeweken, nergens werden hun rechten geschonden.

4. Onderzoek in kader van OD XIII

Dit onderzoek heeft er niet toe geleid dat de reglementering moet worden aangepast. Op elk tijdstip van wijzigingen van onderwijsreggeving werd de reglementering correct toegepast.

Vraag nr. 9 van 18 oktober 2001 van de heer FILIP DEWINTER

Islamonderricht – Toezicht

De recente door moslimfundamentalisten gepleegde aanslagen in New York en Washington doen vragen rijzen over de aanwezigheid van islamfundamentalisten in ons land.

In het onderwijs, dat toch een belangrijk doorgeefluik van waarden is, krijgen islamitische jongeren die dit wensen ook islamgodsdienstondericht.

1. Is er enige controle op de inhoud van deze islamgodsdienstlessen ?
2. Worden deze lessen in de Nederlandse taal gegeven ?
3. Worden deze lessen gegeven door leerkrachten die uit het buitenland komen en zo ja, over hoeveel leerkrachten gaat het hier ?
4. Door wie worden de leerkrachten die islamgodsdienstles geven, aangewezen ?
5. Wordt de politieke achtergrond van de islamleerkrachten nagezien en zo ja, door wie (staatsveiligheid of een andere dienst) ?
6. Werden er al leerkrachten geweigerd of geschorst en zo ja, om welke redenen ?

Antwoord

1. De leerplannen voor de erkende godsdiensten en de erkende niet-confessionele zedenleer worden respectievelijk opgesteld door de erkende instanties van de erkende godsdiensten en de erkende vereniging van de niet-confessionele gemeenschap. De inspectie naar de uitvoering ervan gebeurt uitsluitend door de inspectie en de begeleiding van de betrokken godsdiensten en van de niet-confessionele zedenleer.

De Vlaamse regering is niet bevoegd om de inhoud ervan te controleren, met andere woorden : een controle in de zin van het sturen van de inhoud voor deze vakken is er niet, dit in tegenstelling met alle andere vakken, waar onder meer eindtermen en goedgekeurde leerplannen een sturende invloed hebben.

In deze context kan ook verwezen worden naar artikel 6, § 1 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving : "Er worden geen ontwikkelingsdoelen en eindtermen bepaald voor het ondericht in een erkende godsdienst, een op die godsdienst berustende zedenleer of in de niet-confessionele zedenleer, de eigen cultuur en religie of de cultuurbeschouwing".

2. De onderwijstaal is het Nederlands in het Nederlandstalig taalgebied, dit overeenkomstig artikel 4 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs, behoudens in de gevallen bepaald bij de artikelen 6 tot 8 van dezelfde wet.

3. Voor het islamonderricht zijn volgende cijfers bekend voor het schooljaar 2001-2002 :

basisonderwijs : 154 leerkrachten,
secundair onderwijs : 149 leerkrachten.

Het totaal aantal leerkrachten bedraagt 259 (er zijn namelijk 44 leerkrachten die zowel in het basisonderwijs als in het secundair onderwijs islamonderricht geven).

Nationaliteit :

Belgische : 252
Marokkaanse : 6
Turkse : 1.

Aandacht : de nationaliteit is onder voorbehoud. Vermoedelijk zijn er bij de Belgische groep ook mensen van andere landen van de Europese Unie. Deze gegevens worden niet zo nauwkeurig bijgehouden, omdat met betrekking tot de toelatingsvoorwaarden enkel het onderscheid Europeaan – niet-Europeaan van belang is.

4. De leerkrachten godsdienst en niet-confessionele zedenleer worden voorgedragen respectievelijk door de erkende instanties en de erkende vereniging. In het concrete geval van een leraar islamgodsdienst zal de Executieve van de Moslims van België de kandidaat-leerkracht voordragen.

De aanstelling gebeurt door de inrichtende macht (het gesubsidieerd onderwijs) of de raad van bestuur (het gemeenschapsonderwijs).

5. De politieke achtergrond van de islamleerkrachten (én alle andere godsdienstleerkrachten of leerkrachten niet-confessionele zedenleer) wordt noch door de school, noch door het departement Onderwijs nagetrokken. Zeer waarschijnlijk zal in dit concreet geval de Executieve van de Moslims van België (Louisalaan 500 – 1050 Brussel) zelf de nodige controle doen.

Deze aangelegenheid valt dus volledig buiten de bevoegdheid van het Onderwijsdepartement en de onderwijsreglementering.

6. De voordracht van leermeesters Islamitische Godsdienst voor tijdelijke aanstelling en vaste benoeming hoort tot de bevoegdheid van de Executieve van de Moslims van België.

Vragen omtrent het aantal geschorste en geweigerde leerkrachten moeten aan deze instantie worden gesteld.

Vraag nr. 10
van 18 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Leerkrachten – Klachtenbehandeling

Op 27 september jongstleden stelde collega Roegiers een vraag om uitleg aan de minister over het pesten op school via de nieuwe media. Zowel vraag als antwoord overstegen dat specifieke aspect van het fenomeen pesten. De minister vestigde er mijns inziens terecht de aandacht op dat dit binnen het onderwijs een complex gegeven is, omdat er een wisselwerking bestaat tussen alle verschillende actoren. Zij wees ook op de rol van de schooldirecties. (*Handelingen C4 van 27 september 2001, blz. 1 e.v. – red.*)

In dat verband verwijs ik naar een artikel dat in de loop van de maand augustus in Het Nieuwsblad verscheen en waaruit blijkt dat er in het gemeenschapsonderwijs relatief meer mensen wegens "lichamelijke ongeschiktheid" met pensioen worden gesteld dan in het vrij onderwijs. Een leerkracht getuigde dat heel wat van zijn collega's als het ware gedwongen worden om zich psychisch ziek te laten verklaren, omdat ze door hun directie of door de inspectie soms van de ene dag op de andere persona non grata worden verklaard, om op die manier plaats te maken voor leerkrachten die men om een of andere reden verkiest.

De reacties van lezers op dat bewuste artikel tonen aan dat de aantijging niet uit de lucht is gegrepen. Geviseerde leerkrachten krijgen na een eerste onvoldoende de raad om hun ziektedagen op te nemen, waarna ze vroegtijdig met pensioen worden gestuurd. De meesten gaan daarop in, uit vrees dat een tweede negatieve quoterings hen degradeert tot het statuut van werkloze met verlies van pensioenrechten.

Ik heb de indruk dat er een en ander schort aan de mogelijkheid waarover leerkrachten beschikken om in dergelijke gevallen klachten te laten behandelen. Ze komen ofwel bij lokale schoolraden terecht, ofwel bij de Raad van Beroep van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO). De ombudsvrouw van de ARGO lijkt niet bevoegd te zijn in dergelijke materies.

Dat het probleem reëel is, blijkt uit het feit dat een vereniging "Slachtoffers van de ARGO" werd opgericht.

1. Is de minister op de hoogte van het hierboven geschetste fenomeen ?
2. Zou de ombudsfunctie waarover de minister het op 27 september had, in dergelijke situaties kunnen tussenkomen ?
3. Worden terzake nog andere initiatieven in het vooruitzicht gesteld, zeker nu de kwestie van een tekort aan leerkrachten prangend is geworden en een aantal leraars blijkbaar niet liever vragen dan terug te keren naar het onderwijs ?

Antwoord

In onze samenleving zijn de verwachtingen ten aanzien van het onderwijs hooggespannen. Scholen en uiteraard leerkrachten moeten aan heel wat eisen, die veel verder gaan dan loutere kennisoverdracht, voldoen. De werkdruk is groot en kan stress en mogelijk ziekteverzuim tot gevolg hebben. De wijze waarop scholen functioneren en intern georganiseerd zijn, speelt hierbij een zeer belangrijke rol : een teamgerichte aanpak, een participatief schoolbeleid, een goed uitgebouwd taakbeleid en een adequaat personeelsbeleid.

In deze context is het bijzonder decreet betreffende het gemeenschapsonderwijs van 14 juli 1998 geconcipieerd. Dit decreet creëert een kader waarbinnen maximale autonomie wordt verleend aan het lokaal niveau.

Hoe goed het schoolklimaat ook is, altijd zullen er mensen zijn die uit de boot vallen.

In het kader van het personeelsbeleid is er in het gemeenschapsonderwijs, net als in het gesubsidieerd onderwijs, de beoordeling en de evaluatie van personeelsleden.

De beoordeling van tijdelijke en de evaluatie van vastbenoemde personeelsleden is vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, de maatregelen van orde en de tucht in het gemeenschapsonderwijs. De evaluatie gebeurt door de directeur en het evaluatieverslag kan eventueel besloten worden met de vermelding "onvoldoende". De mogelijkheid is alleszins groot dat bepaalde personeelsleden die bij een eerste evaluatie onvoldoende hebben gekregen, ziek worden uit vrees voor een tweede gelijkaardige

evaluatie. Het voornoemd besluit bouwt daarom in een tweede fase een bijkomende garantie in voor het personeelslid. De evaluator evalueert het personeelslid aan wie de evaluatie "onvoldoende" is toegekend, vanaf het daaropvolgende schooljaar en op zijn vroegst acht maanden nadat bij de eerste evaluatie onvoldoende werd gegeven, opnieuw. In dit geval wordt het personeelslid afzonderlijk geëvalueerd door een door het college van directeurs aangesteld persoon.

Indien een personeelslid niet akkoord gaat met de vermelding "onvoldoende", kan een procedure ingespannen worden bij de Raad van Beroep via de Centrale Raad, en vanaf 1 januari 2003 via de afgevaardigd bestuurder van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs.

De samenstelling van de Raad van Beroep is bepaald in artikel 72 van het decreet van 27 maart 1991 (statuut personeel gemeenschapsonderwijs). De voorzitter van de Raad van Beroep en de twee plaatsvervangende voorzitters zijn magistraten of emeritus-magistraten, aangesteld door de regering. Verder wijst de voorzitter twee leden aan die titularis zijn van een wervings-, selectie- of bevorderingsambt binnen het gemeenschapsonderwijs. Dergelijke samenstelling staat garant voor een objectieve behandeling van het dossier. Bovendien is het zo dat de inspectie op dit vlak niet tussenkomt. De inspectietaak wordt immers niet meer toegespitst op het individu. Zij brengt dan ook geen beoordeling meer uit op het functioneren van de individuele leraar.

Het geheel van de behandeling van een klachtenbundel van een leerkracht ligt dus vast in specifieke regelgeving die alle garanties biedt voor een objectieve behandeling van het dossier. Het is duidelijk niet enkel de directie (de inspectie heeft terzake geen bevoegdheid) die kan bepalen of een leerkracht ongeschikt wordt verklaard.

Indien er in het kader van een beter bestuurlijk beleid beslist wordt tot de oprichting van een ombudsfunctie binnen het onderwijs, dan zou dit zijn om de bestaande klachten te bundelen en te kanaliseren. De eigenlijke afhandeling gebeurt volgens de boven beschreven procedure.

**Vraag nr. 13
van 26 oktober 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Aanbod Nederlands voor anderstaligen – Evaluatie

Op mijn schriftelijke vraag nummer 11 van 10 november 2000 antwoordde de minister dat in januari 2001 een nieuwe rondvraag zou worden gehouden met betrekking tot het aantal uren Nederlands als Tweede Taal (NT2) en het aantal personen op wachtlijsten NT2 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 921 – red.*).

In de begroting 2001 zou een extra budget van 60 miljoen frank voor NT2 ingeschreven worden. Deze bijkomende middelen zouden worden aangewend om binnen de centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor basiseducatie de wachtlijsten progressief weg te werken en de intensiteit en de kwaliteit van het aanbod NT2 op te drijven, aldus nog het antwoord van de minister.

1. Is deze rondvraag voltooid? Wat zijn de resultaten per provincie (m/v)?
2. Heeft de administratie de modaliteiten bepaald en de middelen verdeeld? Wat houdt dit concreet in?

Antwoord

1. In juli 2001 werd er een nieuwe rondvraag met betrekking tot Nederlands als Tweede Taal naar de centra voor basiseducatie gestuurd. De resultaten van deze rondvraag worden op dit ogenblik verwerkt door de afdeling Volwassenenonderwijs. Een gelijkaardige rondvraag werd ook georganiseerd op het niveau van de centra voor volwassenenonderwijs, en dit door de Inspectie Volwassenenonderwijs.

Het is de bedoeling de resultaten van deze twee enquêtes te vergelijken.

In het voorjaar van 2002 wordt er een tweede Rondetafelconferentie Nederlands als Tweede Taal (RTC NT2) georganiseerd, in opvolging van de RTC NT2 '93.

Op dit ogenblik wordt de tweede RTC NT2 inhoudelijk voorbereid door zeven werkgroepen, die ieder een ander thema behandelen (zie **bijlage 1**). Deze werkgroepen zijn samengesteld uit leden van de administratie en het kabinet van Onderwijs en Vorming, vertegenwoordigers van het werkveld en andere experts.

Wergroep 4 behandelt het thema "Evaluatie en actualisering van de afspraken van de RTC NT2 '93 – afstemming van het aanbod" en is

begonnen met het inventariseren van de knelpunten met betrekking tot dit thema.

Om een zo volledig mogelijk overzicht te verkrijgen, werd eraan de Eduforacoördinatoren gevraagd gegevens te verzamelen over de opvolging van de afspraken van de RTC NT2 '93. Er werd onder andere gevraagd naar de omvang van de wachtlijsten NT2.

Deze gegevens zullen, samen met de resultaten van de rondvraag bij de centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor basiseducatie, opgenomen worden in een werkdocument ten behoeve van de voorbereidende werkgroep.

2. In de begroting van 2001 werd een extra krediet van 60 miljoen frank ingeschreven om het aanbod Nederlands als Tweede Taal in de centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor basiseducatie zowel kwantitatief als kwalitatief op te drijven.

Dit krediet van 60 miljoen frank werd echter gedeeltelijk herschikt voor de organisatie van bijkomende klassen voor anderstalige nieuwkomers in het voltijds secundair onderwijs. Er was nog een resterend bedrag van 32 miljoen frank beschikbaar voor de organisatie van extra aanbod NT2 in het volwassenenonderwijs.

Gelet op de hoge druk op de centra voor basiseducatie met betrekking tot NT2, werd beslist dit bedrag integraal te verdelen onder de centra voor basiseducatie.

De middelen zijn verdeeld op basis van projectvoorstellen ingediend door de centra voor basiseducatie.

Als **bijlage 2** gaat de omzendbrief die naar de centra voor basiseducatie werd gestuurd en waarin de modaliteiten van de projectaanvragen worden beschreven.

Als **bijlage 3** is ook de nota te vinden waarin de beoordelingswijze van de projectaanvragen verduidelijkt wordt, samen met een overzicht van de toegekende middelen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 12
van 18 oktober 2001
van de heer JOHAN SAUWENS

Werkloosheid – Niet-werkende werkzoekenden

Het aantal niet-werkende werkzoekenden (de zogenaamde NWWZ) steeg in Vlaanderen in september 2001 met 7,6 % of 13.405 ten opzichte van september vorig jaar. Zo'n jaar-op-jaar stijging is volgens de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) geleden van 1994.

Een belangrijke categorie van de NWWZ zijn de uitkeringsgerechtigde werklozen (de zogenaamde UVW). Het aantal UVW steeg met slechts 0,7 % of 815. Dus hiermee wordt de stijging met 13.405 van de NWWZ niet verklaard.

Uit de VDAB-cijfers blijkt dat de stijging van het aantal NWWZ te wijten is aan een stijging van het aantal schoolverlaters met 2.636 of 9,9 %, en vooral van de zogenaamde vrij ingeschreven NWWZ met 11.120, of een stijging met liefst 82 %. Ook ten opzichte van vorige maand is er een forse stijging met 5.331 van het aantal vrij ingeschreven NWWZ.

Helemaal eigenaardig wordt het als we de Vlaamse cijfers vergelijken met die in de andere gewesten. In Wallonië is het aantal NWWZ met 2.369 gedaald en in Brussel met 399 gestegen. Hoewel ook Wallonië en Brussel worden geconfronteerd met dezelfde zwakke conjunctuur. Van een forse toename van de vrij ingeschreven NWWZ is in Wallonië en Brussel blijkbaar geen sprake.

Wat is de verklaring voor de sterke stijging van het aantal vrij ingeschreven NWWZ ?

Antwoord

De conjuncturele vertraging heeft inderdaad duidelijk sporen nagelaten in de recente werkloosheidsevolutie in Vlaanderen.

Voor het eerst sinds 1994 stijgt het aantal niet-werkende werkzoekenden opnieuw in het Vlaamse gewest. Eind september 2001 waren er 13.400 NWWZ meer ingeschreven bij de VDAB dan een jaar voordien, dit is een toename met bijna 8%, terwijl de drie voorgaande jaren de daling telkens

meer dan 10% bedroeg. Met name de categorie "vrij ingeschreven" werkzoekenden is in de periode september 2000 – september 2001 inderdaad sterk toegenomen (+ 11.100 vrij ingeschrevenen of +82%), terwijl het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werklozen in dezelfde periode slechts toenam met 0,7% (+ 800 UVW). Deze trends worden bevestigd in de meest recente werkloosheidscijfers m.b.t. eind oktober 2001.

Voor de verklaring van de stijging van het aantal vrij ingeschreven NWWZ kunnen een aantal technische redenen worden aangestipt die verantwoordelijk zijn voor een deel van deze stijging.

Ten eerste is er de nieuwe mogelijkheid voor personen zonder papieren om zich tijdens hun regularisatieprocedure vrijwillig te laten inschrijven als werkzoekende (omzendbrief van federaal minister Onkelinx van 24/02/2001, effect merkbaar vanaf februari-maart 2001).

Ten tweede bestaat de nieuwe mogelijkheid voor werkzoekenden om zich via elektronische weg (VDAB-dossiermanager) zelf te registreren als werkzoekende, een systeem dat sterk drempelverlagend werkt. Dit initiatief beantwoordt aan de vraag om de overheidsdienstverlening dichter bij de burger te brengen. Door dit instrument kan de werkzoekende (zelfs van thuis uit) zichzelf nu op een eenvoudige en snelle wijze inschrijven. Hierdoor kan de VDAB de vroeger verborgen werkloosheid of latente arbeidsreserve beter aanboren (bv. herintreders en inactieven).

Ten derde leidde de noodzaak aan gebruiksgemak van dit zelfbeheerssysteem ook tot een aanpassing van de opvolgingsprocedure. Zo worden de zelfingeschreven werkzoekenden waarvan naderhand blijkt dat zij niet-uitkeringsgerechtigd zijn, niet a priori als werkzoekende uitgeschreven. In het verleden werden uitkeringsgerechtigde volledig werklozen die zich niet aanboden voor een stempelcontrole, onmiddellijk uitgeschreven uit het VDAB-bestand. Sinds kort worden deze werklozen tijdelijk opgenomen in de groep "vrij ingeschreven" werkzoekenden. In de loop van de volgende maanden wordt bij hen gepeild of ze nog effectief werkzoekend zijn. Deze praktijk garandeert dat werkzoekenden niet ten onrechte worden uitgeschreven, anderzijds leidt dit tot een aanzienlijke verhoging van het aantal "vrij ingeschreven" werkzoekenden.

Deze drie factoren verklaren slechts ten dele de stijging inzake werkloosheid. Feit is dat de weerslag van de economische conjunctuur zich uiter-

aard ook in de cijfers vertaald. Opvallend daarbij zijn twee vaststellingen.

Vooreerst is er de recente toename van het aantal schoolverlaters in wachttijd (zoals eveneens wordt opgemerkt in de parlementaire vraag) en van het aantal jonge uitkeringsgerechtigde volledig werklozen : + 10 à 14 % in de periode september 2000 – september 2001. Deze jonge werkzoekenden ondervinden dan ook als eersten de gevolgen van de conjuncturele vertraging, onder meer doordat de tijdelijke contracten (al dan niet via uitzendarbeid) die voor hen een belangrijk intredekanaal vormen, niet aangeboden of verlengd worden.

Ten tweede zorgen ook een aantal recente bedrijfs-herstructureringen voor een nieuwe instroom van werkzoekenden. In deze zin kan het samengaan van de verdere daling van de langdurige werkloosheid (- 19 % NWWZ langer dan 2 jaar werkzoekend) en de sterke toename van de (zeer) kortdurige werkloosheid (+ 31 % NWWZ minder dan 6 maanden werkzoekend) wellicht verklaard worden.

De periode van hoogconjunctuur en het activeringsbeleid van de overheid hebben ook voor de langdurig werkzoekenden de weg naar werk geopend. De vraag is evenwel of hun duurzame tewerkstelling gegarandeerd blijft. De mogelijkheid is immers reëel dat ze als eersten de gevolgen ondervinden van een conjuncturele vertraging en opnieuw instromen in de "kortdurige" werkloosheid.

Het belang van een duurzame integratie van de arbeidsreserve in de werkende bevolking wordt hierdoor nogmaals bevestigd.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 252
van 23 augustus 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Europese richtlijn stedelijk afvalwater – Naleving

De Europese Commissie daagt België voor het Europees Hof van Justitie omdat ons land de Europese richtlijn inzake stedelijk afvalwater nog steeds niet naleeft. De Commissie betreurt dat de Belgische autoriteiten vertraging hebben opgelopen bij

de aanduiding van de betrokken gebieden en de operationele verwerking van afvalwater in de drie gewesten van ons land.

De Europese Commissie start ook inbreukprocedures op : de Belgische overheid kreeg een gemotiveerd advies van de Commissie omdat de EU-richtlijnen over drinkwater niet tijdig in de nationale wetgeving werden omgezet, en een waarschuwingsbrief omdat het programma voor de vermindering van 99 gevaarlijke stoffen in water nog niet is gerealiseerd. Welke maatregelen neemt de minister om aan die vier opmerkingen van de Europese Commissie tegemoet te komen ?

Antwoord

Richtlijn 91/271/EEG – "Aanduiding van de kwetsbare gebieden en de operationele verwerking van het afvalwater"

België (alle drie de gewesten) werd op 4 november 1999 formeel in gebreke gesteld voor de niet-naleving van de richtlijn inzake de zuivering van stedelijk afvalwater.

De formele ingebrekestelling voor het Vlaams Gewest had betrekking op volgende punten :

- de aanwijzing van de kwetsbare gebieden ;
- de niet-naleving van de bepalingen inzake de uitbouw van de opvangsystemen (collectoren en rioleringen) en de RWZI-werking (secundaire of verdergaande afvalwaterbehandeling) voor de agglomeraties van meer dan 10.000 IE ;
- de rapportering van het programma.

(RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie ; IE : inwonersequivalent – red.)

Aanwijzing van de kwetsbare gebieden

De aanduiding van de kwetsbare gebieden verliep in Vlaanderen in twee fasen :

- bij besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 (gewijzigd op 31 juli 1992) werden in het Vlaamse gewest de oppervlaktewateren aangeduid als zwemwater, viswater of oppervlaktewater bestemd voor de productie van drinkwater, alsook alle kanalen ongeacht hun bestemming aangeduid als kwetsbaar gebied ;

- op 1 juni 1995 werd een nieuw besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlaam II) uitgevaardigd (van kracht vanaf 1 augustus 1995). In dit besluit werden alle oppervlaktewateren van het Vlaamse gewest aangeduid als kwetsbaar gebied.

Op basis van deze herziening was het Vlaams Gewest van oordeel dat voor een aantal bestaande installaties, afhankelijk van de lozingsituatie, een overgangstermijn tot 1 augustus 2002 voor de N- en/of P-verwijdering kon worden toegepast (*N* : stikstof ; *P* : fosfor – red.). De richtlijn "stedelijk afvalwater" voorziet immers in een termijn van zeven jaar na de aanduiding van nieuwe kwetsbare gebieden om te voldoen aan de vereisten voor kwetsbare gebieden. Daartoe werd op 19 januari 1999 het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlaam II) gewijzigd. Ten gevolge van deze wijziging werd aan artikel 5.3.1.3, § 2 een tweede lid toegevoegd waarin de overgangstermijn voor de nutriëntverwijdering voor de bestaande installaties in de in 1995 nieuw aangewezen kwetsbare gebieden werd geregeld.

In de formele ingebrekestelling heeft de Commissie het Vlaams Gewest ervan in kennis gesteld dat zij van oordeel is dat het Vlaams Gewest, rekening houdende met de eutrofiëringsproblemen van de Noordzee (Ospar) alsook van de Vlaamse waterlopen, reeds voor 31 december 1993 alle waterlopen als kwetsbaar had moeten aanwijzen (*Ospar : Verdrag van Parijs van 1992 inzake de bescherming van de Noordoost-Atlantische Oceaan – red.*). Dit impliceert dat voor het gehele Vlaamse gewest de uiterste termijn voor de toepassing van de verplichtingen inzake opvang en zuivering van stedelijk afvalwater de in de richtlijn "stedelijk afvalwater" voorgeschreven datum van 31 december 1998 diende te zijn, en niet 1 augustus 2002.

Om tegemoet te komen aan deze opmerking van de Commissie werden de nodige acties gestart ten einde de wijziging van Vlaam II van 19 januari 1999 met betrekking tot artikel 5.3.1.3, § 2, tweede lid, op te heffen. Deze wijziging werd op 3 maart 2000 goedgekeurd door de Vlaamse regering en op 3 juni 2000 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

De niet-naleving van de bepalingen inzake de uitbouw van de opvangsystemen en de RWZI-werking voor de agglomeraties van meer dan 10.000 IE

De vaststelling van de Commissie dat het Vlaams Gewest er niet in geslaagd is om vóór 31 december

1998 voor alle agglomeraties groter dan 10.000 IE de nodige zuiveringsinfrastructuur uit te bouwen, klopt. De talrijke oorzaken die bijgedragen hebben tot de opgelopen vertraging werden omstandig toegelicht in het antwoord van het Vlaams Gewest op de formele ingebrekestelling.

Als belangrijkste knelpunten kunnen hierbij vermeld worden : de historische achterstand die Vlaanderen diende weg te werken vanaf de inwerkingtreding van de richtlijn. Maar naast deze historische achterstand, gaat Vlaanderen eveneens gebukt onder een historisch gegroeide ruimtelijke ordening met een alomtegenwoordige lintbebouwing, veel verspreide bebouwing en zeer geringe bouwdichtheid (grote bouwpercelen), waardoor de uitbouw van een opvangsysteem zeer omvangrijk, duur, weinig rendementsvol en zeer langdurig is.

De NV Aquafin werd opgericht met als doel de historische achterstand versneld weg te werken en de ingezette middelen werden gevoelig verhoogd. Een belangrijk probleem dat gelinkt is met deze verhoogde investeringsinspanningen van de voorbije jaren is de prijsverhoging (tot 40 à 45 %), die zeker niet uitsluitend door lagere prijzen uit het verleden is te verklaren. De gecombineerde inspanningen leiden tot investeringspieken op de relatief beperkte markt van bouwprojecten, vooral indien gelijktijdig rioleringen (gemeentelijke en bovengemeentelijke), zuiveringsinstallaties en andere bouwkundige werken (zoals bijvoorbeeld de aanleg van de hogesnelheidslijn of gemeentelijke infrastructuurwerken) op de markt worden gooid.

Naast de oververzadiging van de markt en het effect op de kostprijs, heeft de relatief lange looptijd van een project een vertragend effect. Tussen de definiëring van een waterzuiveringsproject en de uiteindelijke realisatie op het terrein verloopt een tijdsspanne die al snel drie tot vier jaar beslaat, te verhogen met één of twee jaar in geval van een MER-procedure (*milieueffectrapport – red.*).

Van in het begin werd er in Vlaanderen voor geopecteerd om de zuivering van het stedelijk afvalwater in een ruimere context te benaderen dan enkel en alleen de collectering en de zuivering. Er werden de voorbije jaren bijvoorbeeld ook volop optimalisatie-investeringen uitgevoerd, zoals begeleidende maatregelen ter vermindering van de emissie door overstorten van gemengde rioolstelsels en ter verbetering van de kwaliteit van het influent alsook van de werking van de RWZI's. Er werd eveneens geïnvesteerd in projecten voor verwerking van slib en septisch materiaal. Al deze bijkomende investe-

ringen vallen onder dezelfde budgetten en zijn nodig om de richtlijn ook naar de geest na te leven, maar het betreft hier geen investeringen waarover gerapporteerd moet worden.

En ten slotte werd, gelet op het groot aantal uit te voeren werken om aan de bepalingen van de richtlijn te voldoen, ervoor geopteerd om niet exclusief voorrang te geven aan agglomeraties groter dan 10.000 IE, om ook de kleinere agglomeraties leefbaar te houden.

Rapportering van het programma

Gelet op de opmerkingen van de Commissie heeft het Vlaams Gewest er zich toe geëngageerd maximale prioriteit te geven aan agglomeraties groter dan 10.000 IE, met extra aandacht voor het versnellen van het uitbouwen van de nutriëntverwijdering, doch zonder de deadline van 31 december 2005 voor alle agglomeraties groter dan 2.000 IE uit het oog te verliezen. Dit engagement werd vertaald in het investeringsprogramma 2002-2005 (2006) dat op 10 juli 2000 als geactualiseerd programma overeenkomstig beschikking 93/481/EEG aan de Commissie werd overgezonden.

Met redenen omkleed advies

Uit het met redenen omkleed advies van 3 november blijkt dat de Commissie kennis genomen heeft van de bijstellingen met betrekking tot de aanwijzing van de kwetsbare gebieden en van de rapportering van het geactualiseerd programma en dat zij deze punten als opgelost beschouwt. Wel blijft zij bij haar standpunt dat de deadline van 31 december 1998 niet gehaald werd voor het uitbouwen van de zuivering en de opvangsystemen in agglomeraties groter dan 10.000 IE.

Persmededeling van de Europese Commissie van 24 juli 2001

Uit de persmededeling van de Europese Commissie van 24 juli 2001 blijkt dat zij besloten heeft België voor het Hof van Justitie te dagen omdat :

- Brussel nog steeds zijn infrastructuur aan het ontwikkelen is (terwijl de deadline 31 december 1998 was) en twee derde van het afvalwater niet behandeld wordt ;
- kwetsbare gebieden in Vlaanderen en Wallonië te laat zijn aangewezen en verbeteringen in de behandeling niet klaar waren vóór de deadline van 31 december 1998.

De dagvaarding zelf (met mogelijk een meer precieze formulering) werd evenwel nog niet ontvangen. In afwachting hiervan is het gissen naar de juiste betekenis van deze dagvaarding, temeer omdat de Commissie in het met redenen omkleed advies heeft aangegeven dat zij het bezwaar met betrekking tot de aanwijzing van de kwetsbare gebieden als opgelost beschouwt. Met betrekking tot de deadline van 31 december 1998 klopt het dat deze niet gehaald werd en, aangezien deze datum reeds gepasseerd is, zal Vlaanderen ook onmogelijk dit punt van de veroordeling ongedaan kunnen maken. Dit neemt niet weg dat ondertussen alles in het werk gesteld wordt om zo snel mogelijk uitvoering te geven aan de verplichtingen van de richtlijn. In deze optiek werden het investeringsprogramma 2002-2006 en het investeringsprogramma 2003-2007 maximaal bijgestuurd, teneinde versneld uitvoering te geven aan de uitbouw en operationalisering van de opvang- en zuiveringsinfrastructuur in agglomeraties groter dan 10.000 IE. De in het kader van de in de richtlijn "stedelijk afvalwater" voorgeschreven tweejaarlijkse rapportering over de stand van zaken aan de Europese Unie, werd aan de permanente vertegenwoordiger bezorgd op 6 juli 2001.

Richtlijn 76/464 – "Het programma voor de vermindering van 99 gevaarlijke stoffen in water"

België (alle drie de regio's) werd in 1999 veroordeeld voor niet-uitvoering van artikel 7 van richtlijn 76/464/EEG, met name het niet opstellen van reductieprogramma's voor gevaarlijke stoffen in het aquatisch milieu.

Deze veroordeling is niet zozeer gebaseerd op de afwezigheid van maatregelen in Vlaanderen, maar wel op het ontbreken van formele "programma's" waarin de samenhang van al deze maatregelen aangegeven wordt. Het doel van artikel 7 van de richtlijn 76/464/EEG is dat alle nodige maatregelen in de vorm van afdwingbare programma's worden genomen, opdat voor alle relevante "grijzelijsstoffen" de waterkwaliteitsnorm bereikt zou worden. De lijst van 99 stoffen beschouwt de Commissie als mogelijke relevante "grijzelijsstoffen" die elke lidstaat moet evalueren.

Zoals reeds vastgelegd was in Vlarem, dient de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) deze programma's op te stellen (artikel 2.3.6.1., § 2 Vlarem II). Gelet op het brede werkgebied, werden verscheidene andere Vlaamse instanties bij de opmaak van het programma betrokken : administratie Land- en Tuinbouw (ALT), administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal),

Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), etcetera. Daarnaast was er een coördinatie met de andere gewesten. Deze was beperkt, omdat Vlaanderen erop stond binnen de termijn (juli 2000) een programma voor te leggen.

Het Vlaamse reductieprogramma werd uiteindelijk op 20 juli overgezonden aan de Permanente Vertegenwoordiging (PV), en in augustus 2000 door de PV overgezonden aan de EU-commissie.

De maatregelen opgenomen in het reductieprogramma zijn de volgende :

- bijsturing van het juridisch kader van het reductieprogramma ;
- selectie van de relevante stoffen ;
- verder beheer en uitbouw van de meetnetten ;
- vermelden en waar nodig invoegen van de waterkwaliteitsnormen ;
- beschrijving, eventuele bijsturing en gebruik van het milieuvergunningstelsel (i.e. Vlarem) ;
- beschrijving en bijsturing van "andere maatregelen" : product- en gebruiksnormering, economische instrumenten, recuperatiecircuits, sensibilisatie en voorlichting ;
- lopende evaluatie en bijsturende initiatieven en toekomststrategie.

Het reductieprogramma bevat nog vrij veel wijzigingen aan het juridisch kader, geplande additionele meetinspanningen en "onderzoek naar oorzaken". Dit kon niet anders binnen het opgelegde tijds kader. Ondertussen lopen deze meetprogramma's en zijn de juridische aanpassingen en de milieukwaliteitsnormen reeds in het Belgisch Staatsblad (BS) verschenen (besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van Vlarem II, BS 30 maart 2001, en besluit van de Vlaamse regering van 20 april 2001 tot wijziging van Vlarem I en II, BS 10 juli 2001). Dit werd ook bezorgd aan de Europese Commissie.

Vlaanderen beschikt hiermee over een volwaardig reductieprogramma en houdt zich nog steeds aan de planning die aan de Commissie voorgelegd werd.

Alhoewel de Europese Commissie eerder geen enkele reactie heeft gegeven over het overgezonden programma en de gemelde uitvoering, verscheen op 24 juli als persmededeling van de EU-commissie dat een tweede procedure tegen België zou worden opgestart. Als reden hiervoor stelt de persmededeling enkel : "Hoewel deze lidstaten allemaal vooruitgang boeken bij de opstelling van de vereiste programma's, hebben ze deze nog niet afgerond en ter kennisgeving naar de Commissie gezonden".

In de vervolgens ontvangen officiële ingebrekestelling door de EU-commissie wordt gesteld dat :

"Bij brief van 29 oktober 1999 (XI/013940) heeft de Commissie België enige overwegingen en aanwijzingen doen toekomen betreffende de vorm en inhoud van de programma's die ingevolge artikel 7 van Richtlijn 76/464 door België dienen te worden opgesteld.

Vervolgens heeft België de Commissie geïnformeerd over de voortgang en de planning van de maatregelen tot uitvoering van het arrest C-207/97 van het Hof van Justitie die door de drie Belgische gewesten zijn genomen en zullen worden genomen, bij brieven van 7 februari 2000, 21 februari 2000, 5 juli 2000, 11 augustus 2000, 6 oktober 2000, 3 mei 2001, 8 juni 2001 en 20 juni 2001.

De Commissie moet echter constateren dat alle in bovengenoemde brieven vermelde maatregelen die tot nu toe zijn genomen, slechts wettelijke en andere voorbereidingen zijn voor het opstellen van de programma's vereist bij artikel 7 van Richtlijn 76/464, doch dat geen van de drie gewesten tot nu toe ook daadwerkelijk de vereiste programma's heeft opgesteld.

Derhalve heeft België nog steeds niet de nodige juridisch bindende maatregelen genomen die ter uitvoering van het betrokken arrest zijn vereist."

(De brief van 11 augustus 2000 betreft het overzenden van het Vlaamse reductieprogramma aan de Commissie. De vastlegging van milieukwaliteitseisen werd aan de EU-commissie bezorgd op 27 februari 2001 maar wordt niet vermeld.)

Zonder bijkomende informatie vanwege de Europese Commissie lijken momenteel twee interpretaties mogelijk :

- ofwel is de samenhang van het Vlaamse programma (en het breder Belgisch kader) nog on-

duidelijk voor de Europese Commissie, en kan verdere duiding van de planning, de reeds gedane stappen en lopende acties de Commissie wel overtuigen van de implementatie van de richtlijn in Vlaanderen ;

- ofwel is er een probleem met het "statuut" van het programma, dat een document van de administratie is, maar waaraan de minister haar goedkeuring hechtte door ondertekening van de begeleidende brief naar de permanente vertegenwoordiger ter rapportering aan de Europese Unie.

De Commissie aanvaardt dit misschien niet als correcte implementatiemethode voor een richtlijn, zonder formele bevestiging door bijvoorbeeld de minister.

De gewijzigde Vlarem-bepalingen stellen nu dat het programma aansluitend op het gewestelijk milieubeleidsplan uiterlijk één jaar later door de minister bevestigd of bijgestuurd moet worden :

"Ter vermindering van de verontreiniging van de wateren door de gevaarlijke stoffen als bedoeld in lijst II van bijlage 2C van titel I van het Vlarem worden door de Vlaamse minister, op voorstel van de Vlaamse Milieumaatschappij, programma's goedgekeurd (artikel 2.3.6.1., § 2, eerste lid, Vlarem II).

Uiterlijk één jaar na goedkeuring van het milieubeleidsplan, als bedoeld bij artikel 2.1.7. van het decreet van 5 april houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, worden de reductieprogramma's door de Vlaamse minister, op voorstel van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevestigd of bijgestuurd (artikel 2.3.6.1., § 3 Vlarem II). "

Dit is echter niet gebeurd met het huidige document, aangezien Vlarem toen niet in dit kader voorzag. Het volgende milieubeleidsplan werd een jaar uitgesteld, zodat een eerste formele goedkeuring van het reductieprogramma normaal pas in 2003 zal gebeuren.

Ik heb mijn administraties (Aminal, VMM) dan ook opdracht gegeven om aan de Commissie nogmaals en uitvoerig de Vlaamse strategie en samenhang van de verschillende stappen duidelijk te situeren. Indien echter blijkt uit contacten met de Commissie dat zij struikelt over het (gebrek aan) formeel statuut van het programma, ben ik van plan het huidige programma binnen het nu bestaande kader te bevestigen.

Richtlijn 98/83 – "Niet-tijdige omzetting van de richtlijn in nationale wetgeving"

De EU-richtlijn 98/83/EG diende op 25 december 2000 omgezet te zijn in nationale wetgeving. Door de aard van de materie is het noodzakelijk dat zowel op gewestelijk als op federaal niveau wetgevende initiatieven genomen worden.

In Vlaanderen is het noodzakelijk om een aantal bevoegdheden decretaal vast te leggen, voordat via uitvoeringsbesluiten de technische bepalingen kunnen worden omgezet. Daarbij werd medio 2000 beslist om, los van de omzetting van de richtlijn, eveneens een aantal beheers- en beleidsmaatregelen met betrekking tot het drinkwater in het voorontwerp van decreet op te nemen. De vernieuwing van het drinkwaterbeleid leidde tot vertragingen in de totstandkoming van het voorontwerp van decreet.

Het voorontwerp van decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, werd op 23 maart 2001 door de Vlaamse regering in eerst lezing goedgekeurd. Na advies van MINA-raad en SERV, werd het op 24 juli 2001 door de Vlaamse regering in tweede lezing goedgekeurd (*MINA-raad : Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen ; SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.*). Eind juli werd het voorontwerp van decreet voor advies aan de Raad van State voorgelegd (met als termijn 1 maand). Vooralsnog werd geen advies ontvangen, vandaar dat dit dossier opnieuw voor de Vlaamse regering werd gebracht op 23 november 2001, met de bedoeling spoedadvies te vragen op drie dagen.

Inzake de technische bepalingen van de EU-richtlijn is reeds een ontwerpbesluit betreffende vaststelling van een reglementering inzake de kwaliteit en levering van water bestemd voor menselijke consumptie voorbereid. Op die manier kan snel na de goedkeuring van het decreet door het Vlaams Parlement, de volledige omzetting van de EU-richtlijn (op Vlaams niveau) gerealiseerd worden.

Vraag nr. 7 van 26 september 2001 van de heer JOHAN MALCORPS

Vlarem – Inrichtingen op het water

In Vlarem I wordt vastgesteld welke activiteiten meldings- of vergunningplichtig zijn, en in Vlarem II wordt bepaald aan welke algemene of sectorale milieuvergunningvoorwaarden (alook enkele niet-ingedeelde activiteiten) dergelijke inrichtingen

moeten voldoen. Om een en ander sluitend te maken, voorziet Vlarem I ook in handhavingsmaatregelen die door de bevoegde diensten en ambtenaren kunnen worden genomen of opgelegd. Hierdoor is het mogelijk om op te treden in geval van klachten of schade voor of impact op mens en milieu.

Mobiele inrichtingen blijken in de praktijk zowat de achillespees te vormen van de Vlaremwetgeving. In casu is het m.b.t. inrichtingen op het water een schier onmogelijke opdracht om op te treden krachtens de reguliere milieuhandhaving. Immers, ingedeelde activiteiten op een boot/schip/drijvend platform worden beschouwd als een mobiele inrichting, waarvoor de minister normaliter de vergunning verleent. De uitvoeringsbesluiten hierop ontbreken echter.

Op de Schotense Vaart en het Albertkanaal zijn enkele werkplatforms en drijvende scheepswrakken gesitueerd waarop afval wordt gestockeerd, onderhoudswerkzaamheden worden uitgevoerd voor derden, enzovoort. Vermits de boten elk moment kunnen wegvaren of kunnen worden weggesleept, dienen deze als mobiele inrichtingen te worden beschouwd en zou het voor gemeente en Milieu-inspectie onmogelijk zijn op te treden. De Dienst voor de Scheepvaart, die de aanmeertoelatingen verstrekt, voert terzake geen handhavingsbeleid en stelt enkel te kunnen optreden wanneer een schip een gevaar vormt voor de reguliere scheepvaart of effectief begint te zinken.

Dit wordt des te storender als het klaarblijkelijk gaat om "afvalboten" (in feite veeleer drijvende scheepswrakken) waarop afval (schroot e.a.) wordt gestockeerd en verwerkt (?).

1. Moet er terzake niet dringend een overleg komen tussen de afdeling Milieuvergunningen en de afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en de betrokken gemeenten en hun Vlarem-ambtenaren enerzijds, en de Dienst voor de Scheepvaart anderzijds ?
2. Werden er al initiatieven genomen om de Vlarem-wetgeving zodanig aan te passen dat het wateroppervlak evengoed als juridisch grondgebied wordt beschouwd, vermits de ingedeelde inrichtingen toch de facto in een gemeente worden geëxploiteerd ?
3. Zijn ook de nodige voorzieningen getroffen om calamiteiten in en rond het water afdoende te voorkomen en/of op te lossen ?

4. Kan de minister mij ten slotte meedelen of de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) invoervergunningen voor afval afleverde aan firma's actief op schepen (of drijvende platforms) op het Kanaal Dessel-Schoten of op het Albertkanaal ? Wordt de naleving van deze vergunningen op het terrein afdoende gecontroleerd ?

Antwoord

- 1, 2 en 3. In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, zijn vaartuigen of voertuigen die zich op de openbare (vaar)weg bevinden niet als een inrichting als bedoeld in het milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985 te beschouwen.

Dit wordt inzonderheid geïllustreerd door de eis dat de aanvrager in zijn milieuvergunningaanvraag de juridische grondslag moet aantonen op basis waarvan hij de beschikking heeft over de percelen waarop de exploitatie gebeurt (artikel 5, § 2, 2° van titel I van het Vlarem). Zo ook zijn in de Vlarem-indelingsrubriek 32.9 omlopen voor motorvoertuigen of motorvaartuigen enkel geïllustreerd in zoverre deze niet geheel op de openbare weg of openbare waterweg zijn gelegen.

Vooraf is in deze echter belangrijk dat het gebruik van openbare wegen en openbare waterwegen door geëigende wetgevingen is gereguleerd. Deze aangelegenheid valt dan ook onder de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor Mobiliteit.

Het is dus duidelijk dat de Vlarem-reglementering op het gebruik van deze wegen niet van toepassing is, noch wat vergunning- of meldingsplicht van titel I van het Vlarem, noch wat de algemene en sectorale milieuvorwaarden van titel II van het Vlarem betreft.

Onder "verplaatsbare inrichtingen" bedoeld in artikel 2, 6° van het milieuvergunningendecreet en waarvoor in artikel 15bis van dit decreet een vergunningsprocedure is bepaald (die inderdaad tot op heden nog niet in een uitvoeringsbesluit is gegoten), zijn trouwens enkel die mobiele installaties gevat die zouden worden ingezet op vergunde of gemelde bedrijven (cfr. memorie van toelichting van het decreet van 22 december 1993 houdende wijziging van het milieuvergunningendecreet).

4. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest heeft tot op heden, in het kader van de procedures vastgelegd in verordening 259/93/EG inzake de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen, nog nooit een toestemming gegeven voor de invoer van afvalstoffen bestemd voor verwerking of opslag op drijvende inrichtingen op het Kanaal Dessel-Schoten of op het Albertkanaal.

Tussenopslag en/of verwerking van "landafvalstoffen" aan boord van drijvende inrichtingen zijn trouwens handelingen die niet in overeenstemming zijn met het Vlaamse afvalstoffenbeleid. OVAM zal dus ook in de toekomst zeker geen toestemming verlenen voor dergelijke praktijken.

Opgemerkt dient te worden dat OVAM uitsluitend op de hoogte wordt gebracht wanneer het de overbrenging betreft van zogenaamde oranje- en rodelijstafvalstoffen, dit zijn de afvalstoffen waarvoor door de betrokken overheden een schriftelijke toestemming tot overbrenging dient te worden gegeven. Voor de zogenaamde groenelijstafvalstoffen, bestemd voor nuttige toepassing, geldt deze schriftelijke procedure niet, waardoor het voor OVAM dus onmogelijk is om hierover gedetailleerde en overzichtelijke informatie te hebben.

Er werd door OVAM in de loop van de voorbije vijf jaar reeds enkele keren opgetreden naar aanleiding van klachten of vaststellingen met betrekking tot de hier aangehaalde materie. Telkens werden in samenwerking met de scheepvaartpolitie de nodige maatregelen genomen om een einde te maken aan de wanpraktijken en werd proces-verbaal opgemaakt. Van recente klachten of wantoestanden is OVAM niet op de hoogte.

**Vraag nr. 9
van 2 oktober 2001
van de heer JAN LOONES**

Luchthaven Oostende – Europese geluidsnormen

Er zijn vragen over de al dan niet toepassing van de Europese regelgeving rond luidruchtige vliegtuigen op de luchthaven van Oostende.

Vanaf 1 april 2002 zouden vier types vliegtuigen uit het Europese luchtruim moeten verdwijnen: de DC

8, de Boeing 707, de Antonov 124 en de Ilyushin 76.

Volgens de Werkgroep rond de Impact van de Luchthaven van Oostende op de Omgeving (Wiloo) werd de minister gecontacteerd door haar collega van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie met het oog op een uitzondering voor de Antonov 124 en de Iljushin 76 (HLN van 13 augustus 2001).

Ik verneem tevens dat de minister niet van plan zou zijn een uitzondering toe te staan.

1. Kan de minister enige duidelijkheid scheppen in deze aangelegenheid ?

Klopt het bijvoorbeeld dat er onderhandelingen zijn met minister Stevaert omtrent een uitzonderingsmaatregel voor twee Russische vliegtuigen ?

Klopt het dat de minister niet van plan is om deze uitzondering toe te staan ?

2. Blijft de minister van plan om vanaf 1 april 2002 de Europese richtlijn uit te voeren en alle luidruchtige vliegtuigen te verbieden op de luchthaven van Oostende ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

De vraag heeft betrekking op de toepassing van de EU-richtlijn 92/14/EEG, inclusief latere wijzigingen, en de bijbehorende consequenties ervan voor de luchthaven van Oostende.

Achtergrond

Door de verplichte toepassing van deze EU-richtlijn (KB van 17.09.2000, BS 29.09.2000) zijn vanaf 1 april 2002 alle ICAO-hoofdstuk II-vliegtuigen op Europese luchthavens verboden en moeten alle civiele, subsonische vliegtuigen in de gewichtsklasse MTOW > 34.000 kg vanaf die datum voldoen aan de strengere normen van ICAO-hoofdstuk 3 (ICAO : International Civil Aviation Organization, gegrondvest in het "Verdrag inzake de internationale burgerlijke luchtvaart", ondertekend in Chica-

go op 7 december 1944 ; MTOW : Maximum Take Off Weight = maximaal opstartgewicht van het toestel)(KB : koninklijk besluit ; BS : Belgisch Staatsblad – red.).

Een relatief groot aantal cargovluchten wordt in Oostende uitgevoerd met hoofdstuk 2-vliegtuigen (DC 8, Boeing 707) of met hieraan gelijkgestelde vliegtuigen (Ilyushin 76, Antonov 124), afkomstig uit de Russische Federatie of geëxploiteerd door luchtvaartmaatschappijen met vestiging in landen binnen de invloedssfeer van de voormalige Sovjetunie (de term "gelijkgesteld" duidt erop dat deze vliegtuigen de eigenschappen hebben van hoofdstuk 2-vliegtuigen maar dat de hoofdstukindeling van elk toestel afzonderlijk niet noodzakelijk aangetoond kan worden op basis van een geldig geluidscertificaat, conform bijlage 16 bij het Verdrag van Chicago).

Op basis van een analyse van de vluchtgegevens in Oostende van de tweede helft van het jaar 2000 vertegenwoordigen deze vier toesteltypes samen circa 45 % van alle bewegingen met toestellen die onder de toepassing van de vermelde EU-richtlijn vallen. In het cargosegment gaat het om 47 % van alle vrachtbewegingen (toestellen MTOW \geq 6 ton).

De vliegbewegingen met hoofdstuk 2- (of gelijkgestelde) vliegtuigen geven aanleiding tot zeer hoge geluidspieken in de woonomgeving nabij de luchthaven. Dit blijkt uit de meetresultaten van een nader onderzoek, uitgevoerd door de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid in opdracht van de minister van Leefmilieu. Een beperkt aantal bewegingen vindt bovendien plaats tijdens de nachtperiode. Ook de jaargemiddelde geluidsimmissie wordt in belangrijke mate bepaald door de bijdrage van deze toestellen in het totale geluidsbeeld.

Praktische gevolgen van de toepassing van de EU-richtlijn 92/14

De verdere exploitatie van deze toestellen na 1 april 2002 staat met de verplichte toepassing van de vermelde EU-richtlijn ter discussie. Het is daarom niet onbelangrijk reeds vooraf de gevolgen ervan in te schatten voor de luchthaven van Oostende, niet alleen uit hoofde van milieuoverwegingen, maar ook uit het oogpunt van de economische concurrentiepositie van de luchthaven.

Voor de typische hoofdstuk 2-vliegtuigen zoals DC 8 en Boeing 707 is de situatie zeer duidelijk. Het zijn toestellen met een luchtwaardigheidsattest ouder dan 25 jaar, afkomstig uit derdewereldlanden, die momenteel nog een geldige vrijstelling

hebben, maar vanaf 1 april 2002 niet meer kunnen opereren in de lidstaten van de Europese Unie.

Voor de aan hoofdstuk 2 gelijkgestelde straalvliegtuigen, Ilyushin 76, Antonov 124 en mogelijk nog een kleinere groep van andere toestellen, die conform de EU-richtlijn per 1 april 2002 aan de hoofdstuk 3-normen moeten voldoen, is de situatie complexer. In verband hiermee heb ik contact genomen met mijn collega minister Stevaert, bevoegd voor Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Momenteel lopen bij de betrokken luchtvaartmaatschappijen programma's tot hermotorisatie van IL-76 toestellen ("hushkitting"), zodat deze na certificatie conform de ICAO-voorschriften aan de hoofdstuk 3-normen kunnen voldoen. De programma's tot hermotorisatie lopen evenwel vertraging op, zodat deze niet voor 1 april 2002 beëindigd kunnen worden. De getroffen maatschappijen hebben daarom een verzoek tot uitstel ingediend bij het bevoegde orgaan van de Europese Unie.

Uitzonderingsbepalingen

Het eventueel invoeren van uitzonderingsbepalingen is afhankelijk van een positieve behandeling van het verzoek tot uitstel door de Europese Unie, zo niet blijven de bepalingen van de EU-richtlijn 92/14 onverwijld van toepassing en moeten alle subsonische straalvliegtuigen middels een geldig geluidscertificaat vanaf 1 april 2002 aan de hoofdstuk 3-normen voldoen.

1. De situatie werd hierboven geschetst.

Het gaat hier duidelijk niet om een onderhandelings situatie op Vlaams regionaal niveau, maar om de naleving van de Europese regelgeving terzake. Indien de Europese Unie beslist om uitzonderingsmaatregelen te verlenen, valt de toepassing ervan evenwel niet onder de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu, maar van de minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, onder wiens directie de luchthaven van Oostende geëxploiteerd wordt.

De toepassing van op Europees niveau vastgestelde uitzonderingsmaatregelen valt niet onder mijn bevoegdheid. Wel wens ik trouw te blijven aan mijn intentie om de nachtrust rond luchthavens maximaal te vrijwaren. In die zin zal ik niet kunnen instemmen met een situatie waarbij na 1 april 2002 nog hoofdstuk 2- of gelijkgestelde vliegtuigen tijdens de nachtperiode op Oostende zouden kunnen landen of opstijgen. Maatschappelijk is dit trouwens nog moeilijk te

rechtvaardigen op een ogenblik dat er op federaal niveau reeds een wetsvoorstel in voorbereiding is voor een algeheel nachtverbod op gerecertificeerde hoofdstuk 3-vliegtuigen ("hush-kits").

2. Wat de verwijzing naar bedoelde EU-regelgeving betreft, wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger er attent op maken dat het hier productnormering betreft en dat dit bijgevolg tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. Een vraag voor eventuele ontheffing om bedoelde vliegtuigen langer in het luchtruim te mogen gebruiken, behoort dan ook niet tot mijn bevoegdheid.

(Antwoord Steve Stevaert : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 18 januari 2002, blz. 603 – red.)

Vraag nr. 14
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 3
van 2 oktober 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 837

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 16
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 25
van 5 oktober 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 746

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 17
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 6
van 5 oktober 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 838

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 20
van 5 oktober 2001
van de heer JOS DE MEYER

Administratieve vereenvoudiging – Land- en tuinbouw

Op 14 november 2000 organiseerde minister-president Dewael een rondetafel over de administratieve vereenvoudiging in de land- en tuinbouwsector. Tegen 1 december 2001 zou de zaak geklaard zijn.

Dit dossier werd eind vorig jaar overgedragen aan de minister. Zij belastte twee studie bureaus met verdere opdrachten en onderzoek.

1. Kan de minister de huidige stand van zaken meedelen ?

Tot welke conclusie komen de aangestelde studie bureaus ?

2. Wat was de kostprijs voor elk studie bureau ?

3. Welke vereenvoudiging van hun "complexe papierwinkel" mogen de land- en tuinbouwers concreet verwachten ?

Vanaf wanneer zal dit in werking treden ?

4. Werden of worden de vertegenwoordigers van de sector in dit debat betrokken, en op welke wijze ?
5. Wat zijn de consequenties hiervan voor de diverse administraties ?

Antwoord

1. Stand van zaken project administratieve vereenvoudiging in de landbouw

1.1. Situering project

Landbouwers-veeteelthouders en houders van gemengde veeteelt- en akkerbouwbedrijven worden verplicht tot het invullen van talrijke formulieren, dit wil zeggen documenten en registers die door besluiten, decreten, wetten en Europese beschikkingen voorgeschreven worden. Deze formulieren dienen bezorgd te worden aan verschillende Vlaamse en federale instanties voor verschillende toepassingsdoeleinden, onder andere opgave van onder meer gegevens in het kader van het landbouwbeleid, het mestbeleid, het veterinaire beleid, het plattelandsbeleid, ...

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 15 december 2000 (VR/200/1512/DOC1149/Bis, bijlage 1), werd de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) belast met de uitvoering van het project "administratieve vereenvoudiging in de landbouw."

De bedoeling van het project is tweeledig : (1) het vereenvoudigen en integreren van formulieren en (2) het opmaken van één administratief basisdossier. Het project zelf kan hierbij opgesplitst worden in twee tot op zekere hoogte parallel lopende deelprojecten, namelijk een administratief-communicatief en een ICT-gedeelte (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*). Ter ondersteuning werd een beroep gedaan op twee consultants.

Het belangrijkste uitgangspunt is dat de verschillende formulieren zullen worden opgebouwd volgens de logica van de gebruiker. De nieuwe formulieren zullen daarom bij de gebruikers worden uitgetest. De gebruikers uit de landbouwsector heb-

ben in workshops de kans gekregen zelf voorstellen en voorwaarden te formuleren om te komen tot een bruikbare vereenvoudiging.

De opdracht heeft ook belangrijke informatica-technische implicaties : via één administratief basisdossier, de kern van een Vlaamse landbouwdata-bank, moeten verschillende Vlaamse en federale databanken aan elkaar worden gekoppeld, om zo te komen tot een betere afstemming van deze databanken. Uit gelijkaardige vereenvoudigingsprojecten op federaal vlak (dienst Administratieve Vereenvoudiging) komt immers naar voor dat de basis voor de vereenvoudiging erin bestaat dat de verschillende betrokken overheidsdiensten beter en meer gegevens onderling zouden moeten uitwisselen.

In dit antwoord wordt de huidige stand van zaken in dit dossier weergegeven. Definitieve conclusies kunnen slechts worden getrokken na 1 december. Het is echter nu reeds duidelijk dat, gelet op de complexiteit, de verschillende bevoegdheden (Vlaanderen, federaal) en de verschillende invalshoeken voor het opvragen van gegevens (premies uitbetalen, heffingen berekenen, controles), dit project een stevige basis zal gelegd hebben waarop in de komende jaren verder zal worden gewerkt.

Voor volgend jaar zal de vereenvoudiging erin bestaan dat de Vlaamse aangifteformulieren van VLM en Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) voor de landbouwers geïntegreerd worden op een klantvriendelijke manier.

1.2. Stand van zaken

Administratief-communicatief gedeelte

Inventarisatie formulieren en bevraging administraties

Alleen de formulieren die de verschillende administraties jaarlijks naar de landbouwers sturen, vallen binnen de scope van dit project. Zestien Vlaamse en federale aangifte- en premieformulieren zijn hiervoor in aanmerking genomen. Met betrekking tot de formulieren zijn volgende aspecten in kaart gebracht : identificatiegegevens, kerninformatie, bijkomende informatie, opgevraagde bijlagen en de toepasselijke wetgeving.

Bij de analyse van de ondersteunende processen is de aandacht toegespitst op de verspreiding van de formulieren, de ondersteuning bij het invullen van

de formulieren, de inzameling en de verwerking van de ontvangen formulieren en de terreincontrole.

Inventarisatie wettelijk kader

Er is een overzicht gemaakt van de verschillende wetgevingen die van toepassing zijn op de formulieren die de landbouwers moeten invullen.

Per administratie en de bijbehorende formulieren wordt besproken welke wetten van toepassing zijn, hoe de wet bepaalde termen definieert en welke de verantwoordelijkheden zijn van de verschillende partijen. Dit document dient als basis om later effectieve voorstellen voor administratieve vereenvoudiging uit te werken.

Workshops met landbouwers

Er werden negen representatieve workshops georganiseerd, waaraan 73 landbouwers hebben deelgenomen. De landbouwers hebben tijdens de workshops onder professionele begeleiding gepraat over administraties, administratieve last, optimalisatie van de formulieren, communicatie met de overheid, de landbouwsector en de vakverenigingen.

In het algemeen kan worden gesteld dat de landbouwer openstaat voor het invullen van formulieren. Het geeft de landbouwer een overzicht van zijn bedrijfsorganisatie. Alleen de manier waarop het georganiseerd is, wekt weerstand op. Op dit moment staat de landbouwer centraal in de gegevensvergaring van de administratie, waardoor hij extra belast wordt. Een eerste suggestie van vereenvoudiging is een overkoepeling van de verschillende formulieren, waarbij een centrale gegevensbank het zwaartepunt van de gegevensvergaring wordt.

Implementatiefase

De laatste stappen in het project zijn het genereren van oplossingen voor de geïdentificeerde problemen en knelpunten en het formuleren van aanbevelingen. In de maanden oktober-november zullen voorstellen worden gedaan voor deze implementatiefase. Deze voorstellen zullen worden gebruikt als bijkomende insteek in het vervoltraject van dit project.

ICT-gedeelte

Analyse van de dubbel opgevraagde gegevens

Na onderzoek is gebleken dat een aantal identieke gegevens door de landbouwer aan verschillende instanties verstrekt moeten worden. De belangrijkste gegevens die verschillende malen gemeld moeten worden, zijn :

- de informatie in verband met het aantal dieren op zijn bedrijf,
- de geteelde gewassen op de door hem gebruikte gronden.

Omdat de landbouwer bij de verschillende overheidsinstanties via een ander identificatienummer bekend is, is het momenteel niet mogelijk om deze informatie tussen de instanties uit te wisselen, en moet deze informatie door elke instantie bij de landbouwer opgevraagd worden. Verder zijn er een aantal wettelijke bepalingen die op heden verbieden dat bepaalde gegevens tussen de verschillende instanties uitgewisseld worden.

Voorstel tot oplossing : de landbouwkruispunten-databank

Om de bedrijven waarvoor bij verschillende instanties informatie aanwezig is met elkaar te linken, is er een kruispuntendatabank nodig.

Hierbij moet opgemerkt worden dat er voor de Vlaamse milieuhuizen reeds een overkoepelende databank ontwikkeld wordt met informatie van bedrijven : het Centraal Bedrijvenbestand (CBB). Om te vermijden dat bedrijven die zowel vanuit milieuoogpunt als voor de landbouw belangrijk zijn in de beide databanken, onafhankelijk van elkaar, zouden voorkomen, zal er zeker een synchronisatie moeten bestaan tussen de landbouwkoepel en het CBB.

Bij het aanvullen van de databank met de bedrijven van de participerende instanties, zullen er zich ongetwijfeld een aantal gevallen voordoen waar manuele tussenkomst nodig zal zijn om de bedrijfsstructuren die bij de verschillende instanties gebruikt worden met elkaar te relateren. Bovendien moeten er tussen de participanten een aantal afspraken gemaakt worden in verband met de uit te wisselen informatie, zodat informatie die opgevraagd wordt bij de landbouwer voor alle participanten bruikbaar is.

Verder moeten er een aantal toepassingen geïmplementeerd worden om de gegevensuitwisseling tussen de instanties mogelijk te maken.

In bepaalde gevallen zal het zelfs nodig zijn dat er aanpassingen gebeuren aan de huidige toepassingen die momenteel bij de instanties gebruikt worden.

Om op korte termijn al een eerste vereenvoudiging te kunnen realiseren, zonder eerst alle conflicten te moeten oplossen, wordt een gefaseerde aanpak voorgesteld, waarbij slechts met een deel van de voorgestelde instanties gestart wordt. De andere instanties zullen later op de landbouwkoepel aangesloten worden.

2. *Kostprijs studiebureaus (excl. BTW)*

- Arthur Andersen (communicatiegedeelte) : 4.250.000 frank (periode mei-november) ;
- Hemmis NV (ICT-gedeelte) : 1.904.000 frank (periode maart-juli).

3. *Verdere fasering administratieve vereenvoudiging*

In de projectmanagementgroepvergadering van 14 september laatstleden werden hierover, in aanwezigheid van de landbouworganisaties, volgende beslissingen genomen.

Fase 1

- Er wordt één geïntegreerd Vlaams formulier ontworpen dat de frequentst gebruikte Vlaamse formulieren voor de landbouwer integreert op een heldere, begrijpelijke en gebruiksvriendelijke wijze, en waarop de basisgegevens voorkomen die bij landbouwers worden opgevraagd door VLM in eerste orde en door VMM in tweede orde. Dit document wordt op eenzelfde tijdstip moment toegevoerd.
- De nodige besluit- en decreetwijzigingen worden aan de bevoegde minister en aan de projectmanagementgroep ter bespreking voorgelegd.
- De afstemming van de Europese, federale en Vlaamse definities en terminologieën wordt opgestart. Het Europees richtlijn- en verordeningkader vormt hierbij het uitgangspunt.

Fase 2

- Actualisatie van het geïntegreerd Vlaams basisformulier.
- Integratie van de federale landbouwformulieren met het Vlaams geïntegreerd basisformulier of

omgekeerd (afhankelijk van de praktische mogelijkheden en het dwingende Europese kader) tegen mei 2003.

Fase 3

- Integratie van de gegevens van Sanitel in het geïntegreerde basisformulier.

Deze fasering is mede ingegeven door de regionalisering van bepaalde diensten van het Ministerie van Landbouw vanaf 1 januari 2002.

4. *Participatie van de landbouworganisaties aan de projectmanagementgroep*

De landbouworganisaties (Boerenbond, ABS en VAC) worden via de projectmanagementgroep op de hoogte gehouden van en hebben inspraak in het gehele project (*ABS : Algemeen Boerensyndicaat ; VAC : Vlaams Agrarisch Centrum – red.*). Op 8 maart 2001 hebben de drie landbouworganisaties hun visie op de administratieve vereenvoudiging kenbaar gemaakt. Dit document vormt, samen met de visie van de landbouwers, een fundament waarop verder zal worden gewerkt in het kader van het project.

De projectmanagementgroep vergadert tweemaandelijks, onder wisselend voorzitterschap van de vertegenwoordiger van de minister-president en de minister van Landbouw en Leefmilieu. Op deze vergaderingen rapporteren de studiebureaus over de resultaten.

5. *Consequenties voor de administraties van de administratieve vereenvoudiging*

De consequenties van dit project zijn voor de betrokken administraties vérgaand. Het zal niet enkel implicaties hebben op de manier waarop met de klant-landbouwer wordt omgegaan, maar ook op de wijze waarop bepaalde gegevens van deze landbouwer worden verkregen, rechtstreeks of onrechtstreeks, en hoe ze worden bijgehouden en verwerkt.

Zonder exhaustief te willen zijn, moet daarbij zeker gedacht worden aan :

- het personaliseren van de aangifte, waarbij zoveel mogelijk gegevens van de landbouwers voorgegeven worden ;
- het niet meer via "papierformulieren" opvragen van gegevens, maar via moderne communi-

- catietechnieken dagelijks doorgeven van gegevens ;
- het linken van databanken, zodat de gegevens voor de andere administraties bruikbaar worden.

Vraag nr. 21
van 5 oktober 2001
van de heer JOS DE MEYER

Mestactieplan – Nutriëntenhalte en superheffing

Reeds geruime tijd geleden werd aan de veebedrijven een nutriëntenhalte toegewezen. Vele bedrijfsleiders gingen om diverse redenen hiertegen in beroep.

Anderzijds is er ook nog de dreiging van de zogenaamde "superheffing" voor dit jaar.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal bedrijven (per provincie en per sector) waaraan een nutriëntenhalte is toegekend ?
2. Hoeveel bedrijven hebben bezwaar ingediend (per provincie en per sector) ? Wat zijn de belangrijkste redenen voor dit beroep ?
3. Hoeveel beroepen zijn reeds behandeld en werd het resultaat ervan aan de betrokkenen meegedeeld ? (Hoeveel beroepen aanvaard ? Hoeveel verworpen ?)
4. Hoelang zal deze procedure nog duren voor alle beroepen behandeld en aan de betrokkenen meegedeeld zijn ?

5. Is het in de huidige situatie wel of niet verantwoord de superheffing te laten starten ? Of wordt ook dit jaar hiervan beter afgezien ?

Antwoord

1. Aantal bedrijven waaraan een nutriëntenhalte werd toegekend

In de mestwetgeving is bepaald dat elke (aangifteplichtige) producent-gebruiker op de hoogte moest worden gebracht van de aan hem per inrichting toegekende nutriëntenhalte. Ook de producent-gebruikers die geen recht hebben op een nutriëntenhalte of die geen dieren houden, hebben hierover bericht gekregen vanwege de Mestbank (deze betrokkenen hebben ook geen nood aan een nutriëntenhalte).

Deze bekendmaking werd verstuurd tussen juni 2000 en begin oktober 2000 en de toegekende nutriëntenhalte was gebaseerd op de mestwetgeving zoals die toen van toepassing was.

In totaal werden 39.475 bekendmakingen verstuurd. Hiervan hadden er 30.472 recht op een nutriëntenhalte. De overige inrichtingen hebben bericht gekregen dat ze geen nutriëntenhalte kregen, omdat ze geen dieren hadden in de referentiejaar waarop de nutriëntenhalte is berekend, of omdat ze niet aan de voorwaarde voldeden van bestaande inrichting. Onderstaande tabel bevat een overzicht van het aantal bekendmakingen opgesplitst per provincie en per soort bekendmaking.

Tabel 1 : Aantal bekendmakingen

Aantal bekendmakingen	Groep 1	Groep 2	Groep 3	Groep 4	Groep 5	Totaal
Antwerpen	811	630	4.417	462	113	6.433
Vlaams-Brabant	503	947	2.870	183	52	4.555
West-Vlaanderen	1.183	1.166	9.877	1.192	82	13.500
Oost-Vlaanderen	954	892	7.476	433	154	9.909
Limburg	670	832	3.211	351	14	5.078
Totaal Vlaanderen	4.121	4.467	27.851	2.621	415	39.475

Verklaring groepen

Groep 1 : producent-gebruikers op een inrichting waaraan volgens de toen geldende wetgeving geen nutriëntenhalte mocht worden toegekend omdat de inrichting niet voldeed aan het criterium "bestaande inrichting".

Groep 2 : producent-gebruikers op een inrichting zonder dierlijke productie in de referentie jaren, dus met een berekende nutriëntenhalte = 0 (akkerbouwers, tuinbouwers, ...).

Groep 3 : producent-gebruikers op een bestaande inrichting met dierlijke productie in de referentie jaren (en een berekende nutriëntenhalte > 0) en waarbij slechts één landbouwer actief was op de inrichting.

Groep 4 : producent-gebruikers op een bestaande inrichting met dierlijke productie in de referentie-

jaren (en een berekende nutriëntenhalte > 0) en waarbij meerdere landbouwers actief waren op dezelfde inrichting.

Groep 5 : producent-gebruikers op een inrichting met dierlijke productie in de referentie jaren en waarvan op de inrichting de noodzakelijke milieuvergunning ontbrak voor het houden van de dieren. Aan deze groep kon geen nutriëntenhalte toegekend worden.

Er werd bij de initiële toekenning van de nutriëntenhalte ruim 84,2 miljoen kg difosforpentoxide (P₂O₅) en 205,8 miljoen kg stikstof (N) toegewezen. Deze werden berekend conform de regels zoals die op het moment van de verzending van toepassing waren.

Onderstaande tabel bevat een overzicht per provincie van de initieel toegekende nutriëntenhalte.

Tabel 2 : De initieel toegekende nutriëntenhalte voor de groepen 3 en 4 op basis van de bekendmakingen in de periode juni-september 2000

Toegekende nutriëntenhalte op basis van de bekendmakingen in 2000	Nutriëntenhalte uitgedrukt in kg P ₂ O ₅	Nutriëntenhalte uitgedrukt in kg N
Antwerpen	15.711.050	37.963.165
Vlaams-Brabant	4.668.743	12.758.548
West-Vlaanderen	36.147.754	85.891.864
Oost-Vlaanderen	19.165.788	48.317.821
Limburg	8.545.630	20.906.190
Totaal Vlaanderen	84.238.965	205.837.588

Op dit moment zijn er geen detailgegevens beschikbaar per sector. Wel kan een overzicht gegeven worden van de initieel toegekende nutriëntenhalte opgesplitst per diercategorie. Dit overzicht is opgenomen in onderstaande tabel.

Tabel 3 : Overzicht van de initieel toegekende nutriëntenhalte per diercategorie

Diercategorie	Aantal dieren	Totaal P ₂ O ₅ (kg)	Totaal N (kg)
Runderen < 1 j	378.841	3.788.410	12.501.753
Runderen 1-2 j	396.714	8.727.708	24.199.554
Melkkoeien	365.656	10.969.680	35.468.632
Mestkalveren	170.835	615.006	1.793.768
Andere runderen	303.952	9.118.560	29.483.344
Totaal runderen	1.615.998	33.219.364	103.447.051
Biggen (< 10 w)	255.536	516.183	628.619
Beer & zeug (geen big)	77.602	765.932	1.299.834
Zeugen (incl. big)	553.704	8.028.708	13.288.896
Andere varkens	4.451.102	23.724.374	57.864.326
Totaal varkens* (excl. compensaties)	5.337.944	33.035.196	73.081.674
Leghen (+ moeder)	11.101.445	5.439.708	7.659.997
Slachtkuikens	17.880.756	5.185.419	11.086.069
Opfokpoeljen	3.536.405	636.553	1.096.286
Ander pluimvee	396.326	75.302	95.118
Totaal pluimvee	32.914.932	11.336.982	19.937.470
Paarden	17.031	510.930	1.107.015
Schapen (< 1 j)	18.773	32.290	81.850
Schapen (> 1 j)	32.236	133.457	338.478
Geiten	3.151	13.045	33.086
Nertsen en konijnen	310.533	310.533	621.066
Totaal andere	381.724	1.000.255	2.181.495
Eindtotaal		78.591.797	198.647.689

* In de cijfers voor de varkens zijn de compensaties voor biggen en opfokzeugen niet mee verrekend. Deze compensaties bedragen in totaal respectievelijk ongeveer 5.640.000 kg P₂O₅ en 7.174.000 kg N en dienen extra bijgeteld te worden.

(j : jaar ; w : week – red.)

In de cijfers vermeld in tabel 2 en tabel 3 is geen rekening gehouden met de decreetwijziging van 8 december 2000, waarbij onder andere de norm voor de diercategorie "beren en zeugen exclusief biggen" verhoogd werd. Er werd evenmin rekening gehouden met de andere berekeningswijze voor opfokpoeljen.

Indien in bovenstaande cijfers deze andere uitscheidingsnormen verrekend worden, dan bedraagt de initieel toegekende nutriëntenhalte respectievelijk 84,7 miljoen kg P₂O₅ en 206,6 miljoen kg N.

2 en 3. Aantal ingediende en beantwoorde bezwaren : stand van zaken op 18 oktober 2001

In de procedure bij de toekenning van de nutriëntenhalte zijn twee stappen opgenomen.

In een eerste stap kan een verzoekschrift ingediend worden bij de Mestbank. Indien de be-

trokkene niet akkoord gaat met de beslissing van de Mestbank, dan kan er nog een bezwaar ingediend worden bij de minister bevoegd voor Leefmilieu en Landbouw.

Bezwaarschriften Mestbank

In totaal werden er tot op heden 8.133 verzoekschriften ingediend bij de Mestbank. In dit aantal zitten ook een reeds tweede verzoekschriften van eenzelfde producent. Door de decreetwijziging werd immers de mogelijkheid geboden om een nieuw of extra verzoekschrift in te dienen bij de Mestbank. Van de ingediende verzoekschriften is 96 % afgehandeld en is de beslissing opgestuurd.

Tabel 4 bevat een overzicht van de ingediende en behandelde verzoekschriften per provinciale afdeling.

Tabel 4 : Aantal bij Mestbank ingediende en behandelde verzoekschriften

Aantal ingediende verzoekschriften per Mestbankvestiging	Aantal bekendmakingen	Aantal verzoekschriften*	Aantal beantwoorde verzoekschriften	% beantwoorde verzoekschriften
Antwerpen (Herentals)	6.433	1.512	1.495	84
Arr. Halle-Vilvoorde (Brussel)	2.019	382	320	98
West-Vlaanderen (Brugge)	13.500	2.944	2.887	98
Oost-Vlaanderen (Gent)	9.909	1.936	1.807	93
Limburg + arr. Leuven (Diest)	7.614	1.359	1.335	99
Totaal Vlaanderen	39.475	8.133	7.844	96

* in dit aantal zijn ook de verzoekschriften opgenomen die een tweede maal behandeld werden door de Mestbank (onder andere ingevolge de decreetwijziging van 8 december 2000)

De redenen waarom een verzoekschrift ingediend werd, kunnen in twee grote categorieën ingedeeld worden.

1° De producent-gebruikers die geen nutriëntenhante hebben gekregen

Dit betreft de niet-bestaande en/of niet-vergunde inrichtingen en de inrichtingen zonder dieren in de referentiejaar. In deze verzoekschriften beroept men zich hoofdzakelijk op volgende redenen om toch een nutriëntenhante te krijgen :

- beschikken toch over een milieuvergunning / of zijn niet vergunningplichtig ;
- zijn van oordeel dat ze toch een bestaande inrichting zijn ;
- zijn ondertussen toch dieren gaan houden.

Door de decreetwijziging werden de regels versoepeld voor de toekenning van een nutriëntenhante. Hierdoor werden een aantal extra verzoekschriften ingediend op basis van volgende argumenten :

- inrichting is te beschouwen als "landbouwinrichting" waarvoor het criterium "bestaand" niet van toepassing is ;
- voldoet aan het criterium regelmatige aangifte sinds aanslagjaar 1995 ;
- voldoet aan de verruimde definitie van "bestaande inrichting".

2° De producent-gebruikers die een verzoekschrift ingediend hebben om een hogere nutriëntenhante te verkrijgen

Deze verzoekschriften zijn meestal gebaseerd op de in het Mestdecreet en uitvoeringsbesluit opgenomen redenen om een hogere nutriëntenhante aan te vragen. De voornaamste redenen waarom een verhoging gevraagd werd, zijn :

- overmacht en toeval,
- uitbreiding van de milieuvergunning,
- eerste installatie als landbouwer (mogelijk sinds decreetwijziging),

- foutieve verwerking van de Mestbankgegevens.

Er werd in mindere mate gebruikgemaakt van de andere mogelijke herzieningen (ander uitscheidingscijfer voor melkkoeien, keuze van een ander referentiejaar, geen of een lagere compensatie gewenst, ...).

Daarnaast werden diverse andere redenen aangehaald om een hogere nutriëntenhante te krijgen, die niet in de wetgeving ingeschreven zijn :

- eigen fout van de aangifteplichtige,
- ter beschikking hebben van "voldoende" grond,
- ...

Tot op heden werd bij ongeveer 48 % van de ingediende verzoekschriften een positief gevolg gegeven aan het verzoekschrift en werd een (hogere) nutriëntengehalte toegekend. De helft van de verzoekschriften werd niet gegrond verklaard. Iets meer dan 2 % (een 200-tal) van de verzoekschriften is laattijdig ingediend en bijgevolg onontvankelijk verklaard door de Mestbank.

Ingevolge de gegronde verzoekschriften werd reeds meer dan 5 miljoen kg difosforpentoxide en 11,35 miljoen kg stikstof extra nutriëntenhante toegekend (gegevens verwerkt tot half september 2001).

Beroepen minister

In totaal werden tot op heden na de beslissing door de Mestbank 2.460 bezwaarschriften ingediend bij de minister. Van de ingediende bezwaarschriften zijn 18 % reeds volledig afgehandeld. Tabel 5 bevat een overzicht van de ingediende en behandelde bezwaren bij de minister (opgesplitst per provinciale afdeling van de Mestbank).

De reden waarom men bezwaar indient bij de minister is in hoofdzaak omdat het verzoekschrift niet is ingewilligd door de Mestbank, en in tweede instantie omdat men meent dat de door de Mestbank toegekende verhoging van de nutriëntenhante te laag is.

Het aantal behandelde bezwaren is te beperkt om op dit moment reeds conclusies te

trekken over het aantal positieve en negatieve antwoorden, doch de meerderheid is negatief. Een honderdtal van de reeds behandelde beroepen komt in aanmerking voor vrijstelling tot 300 kg P₂O₅.

4. Verder verloop van de procedure

Op een beperkt aantal na (4 % van het aantal verzoekschriften) zijn de verzoekschriften (8.133 in totaal) bij de Mestbank volledig afgehandeld en beantwoord. Half december zal de procedure bij de Mestbank afgehandeld zijn.

Van de bezwaarschriften ingediend bij de minister (2.460 in totaal) werd 18 % definitief beslist, 30 % werd reeds grondig voorbereid en zal eveneens binnenkort voor beslissing voorgelegd worden aan de minister.

Ik heb beslist om prioriteit te geven aan de afhandeling van de ministeriële dossiers. Een exacte timing wanneer alle dossiers afgehandeld zullen zijn, is echter moeilijk op te stellen omdat elk dossier een grondige individuele behandeling vergt.

Ik heb mijn diensten in ieder geval de opdracht gegeven om spoed te zetten achter het onderzoek en het voorbereiden van de ministeriële

beslissingen, maar ik wil ook mijn engagement ten aanzien van de sector nakomen, met name dat elk dossier grondig nagekeken zal worden.

5. Superheffing

De nutriëntenhalte is door de decreetwijziging van 8 december 2000 met één jaar uitgesteld en is van toepassing vanaf 1 januari 2001 in plaats van vanaf 1 januari 2000.

De eerste inning van de superheffing is bijgevolg pas gepland voor de tweede helft van 2002, vermits pas dan de aangiftegegevens met betrekking tot het productiejaar 2001 verwerkt zijn door de Mestbank. De producenten moeten immers hun aangifte voor het productiejaar 2001 bij de Mestbank pas indienen tegen 15 maart 2002. Uitstel van de inning is dus enkel mogelijk na decreetwijziging.

Ongeveer 90 % van alle producent-gebruikers was voor 1 januari 2001 op de hoogte van de definitief aan hen toegekende nutriëntenhalte. Deze groep van producenten vertegenwoordigt een nutriëntenhalte van 81 miljoen kg P₂O₅. De groep die nog zal wijzigen in beroep krijgt bovendien een hogere nutriëntenhalte dan reeds toegekend.

Tabel 5 : Aantal bij minister ingediende en behandelde bezwaren

Aantal ingediende verzoekschriften per Mestbankvestiging	Aantal beantwoorde verzoekschriften	Aantal beroepen t.a.v. de minister	Aantal volledig afgehandelde beroepen	% volledig afgehandelde beroepen
Antwerpen (Herentals)	1.495	458	110	24
Arr. Halle-Vilvoorde (Brussel)	320	128	44	34
West-Vlaanderen (Brugge)	2.887	899	90	10
Oost-Vlaanderen (Gent)	1.807	605	116	19
Limburg + arr. Leuven (Diest)	1.335	370	88	24
Totaal Vlaanderen	7.844	2.460	448	18

Vraag nr. 22
van 5 oktober 2001
van de heer JOS DE MEYER

Melkquotaonderhandelingen – Stand van zaken

De regeling van de overdracht en de mobiliteit van de melkquota is een vrij complexe, maar voor de sector zeer belangrijke zaak. Zeker voor jonge bedrijfsleiders, die willen groeien, is dit een belangrijk dossier.

De onderhandelingen hierover lopen al geruime tijd.

1. Hoe evolueren de verscheidene standpunten van de partners in dit debat ?

Wat was de visie van de minister ?

2. Wanneer en op welke wijze zal de minister haar politieke verantwoordelijkheid in dit dossier nemen ?

Antwoord

De melkquota behoren niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw. Dit zal pas vanaf 1 januari 2002 het geval zijn, na de overhevelingen van bevoegdheden.

Binnen de Interministeriële Conferentie Landbouw (ICL) heeft de Vlaamse minister bevoegd voor Landbouw de mogelijkheid om terzake een standpunt in te nemen.

Op de ICL van 3 november 2001 werd door minister Neyts meegedeeld dat er een voorstel ter tafel lag om in Vlaanderen de mobiliteit van de melkquota te versoepelen, maar dat er bij de twee Vlaamse landbouworganisaties vertegenwoordigd in het Agro-front geen eensgezindheid was omtrent dit voorstel. Zij was bereid om dit dossier te deblokken als er op het Vlaamse niveau een overeenstemming werd bereikt.

Op 11 september 2001 heb ik dit punt op de dagorde van het overleg met de landbouworganisaties gezet. Er bleek na de vergadering geen overeenkomst mogelijk, met als gevolg dat, met instemming van de landbouworganisaties ABS, BB, VAC en Belbior, op 19 september 2001 aan minister Neyts werd meegedeeld dat er geen eensgezindheid was (*ABS : Algemeen Boerensyndicaat ; BB : Boerenbond ; VAC : Vlaams Agrarisch Centrum ;*

Belbior : Vlaamse Beroepsverenigingen voor Biologische Boeren – red.).

Derhalve heeft minister Neyts beslist om geen wijzigingen door te voeren in verband met de mobiliteit van de melkquota.

Vraag nr. 37
van 26 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

De Reukens Aartselaar – Bestemming

De zuidelijke rand van Antwerpen is een door de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij (GOM) en allerhande projectontwikkelaars zeer geliefde regio om nieuwe industriezones in te kleuren.

Zo werden reeds meermaals plannen gemaakt om het gebied De Reukens in Aartselaar als industriezone te ontwikkelen. Nochtans heeft de gemeenteraad van Aartselaar zich steeds verzet tegen het ontwikkelen van industriezones binnen het nog "groene" gebied van De Reukens. Aartselaar kampt immers met een enorme leegstand van bedrijfsgebouwen en bedrijfsterreinen.

De burgemeester van Aartselaar wil het gebied De Reukens vrijwaren van speculanten en wil daarom met de minister van Leefmilieu een gesprek hebben om De Reukens te laten inkleuren als bosgebied.

1. Op welke manier kan worden tegemoetgekomen aan de verzuchtingen van de gemeente Aartselaar ?

Wordt de aanleg van een bos als de geschikte oplossing voor dit gebied beschouwd ? Welke functie heeft dit gebied in de visie van de minister ?

2. Heeft de minister reeds onderhandelingen gevoerd met de minister van Economie en Ruimtelijke Ordening om dit gebied om te vormen tot bosgebied ?

Antwoord

1. De Reukens vormen een open restructuurte in een sterk verstedelijkte en geïndustrialiseerde omgeving langs de weg tussen Antwerpen en Boom. Naar leefbaarheid van de omgeving is het belangrijk om deze restructuurtes niet verder in te nemen door bedrijventerreinen, maar er

integendeel een groene bestemming aan te geven. De aanleg van een bos valt hier zeker te overwegen.

Ik vind het dus een goed voorstel van de gemeente om dit gebied te bestemmen als bosuitbreidingsgebied. Ik zal een initiatief terzake door de gemeente of door mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening zeker toejuichen en waar mogelijk actief ondersteunen. Intussen heb ik de afdeling Bos en Groen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) opdracht gegeven om de gemeente Aartselaar te adviseren bij haar project.

- Uit het overleg met de gemeente bleek dat het initiatief tot omvormen van dit gebied tot bos(uitbreidings)gebied zou worden genomen door de gemeente zelf, via een gemeentelijk RUP (*ruimtelijk uitvoeringsplan – red.*).

Vraag nr. 46
van 26 oktober 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Proefstation voor Tuinbouw Destelbergen – Subsidiëring

Het Proefstation voor de Tuinbouw BVO in Destelbergen is een centrum dat aan onderzoek en voorlichting doet voor de sierteeltsector. Het centrum doet onderzoek naar het teruggrijpen van de chemische groeiregulatoren door alternatieve fysische regelmechanismen en de verbetering van de teelttechnieken, houdbaarheid en kwaliteit van snijbloemen en sierplanten. Het thema milieubescherming, waarbij onderzoek naar het recirculeren van water en meststoffen wordt verricht – zonder emissies naar het milieu – is zeer belangrijk. Ook gewasbescherming met een minimaal gebruik van chemische middelen is een belangrijk onderzoeksthema.

Hiervoor krijgt het centrum middelen vanuit het Ministerie van Landbouw, dienst Onderzoek en Ontwikkeling. Deze middelen volstaan echter niet voor de volledige werking, en daardoor krijgt het ook steun van het provinciebestuur, de Provinciale Landbouwkamer Oost-Vlaanderen, beroepsorganisaties, gemeenten en bedrijfsleiders. Jaarlijks stuurt het station een bedelbrief naar de gemeenten met het oog op de hoognodige steun voor zijn studiecentrum.

Door de huidige financiële situatie van de gemeenten is het niet onwaarschijnlijk dat zij stoppen met

het geven van subsidies. Ook de bedrijfswereld zal, met de huidige economische malaise, minder snel geneigd zijn om het centrum bijkomende middelen te verstrekken.

Werd reeds beslist of dit proefstation bij de regionalisering van de landbouw een belangrijke subsidie krijgt vanuit Vlaanderen, waarmee het onafhankelijk van andere inkomsten zijn huidige werking kan behouden?

Antwoord

De regionalisering van de landbouwbevoegdheden in uitvoering van de Lambertmontakkoorden heeft ook betrekking op de proeftuinen en proefcentra. Dit zal tot gevolg hebben dat zowel de investeringssteun als de ondersteuning van de werking van de proeftuinen en -centra door het Vlaams Gewest zullen gebeuren, wat een coherenter beleid zeker ten goede zal komen.

Aangezien de verdere regionalisering van Landbouw maar uitwerking heeft op 1 januari 2002, werd uiteraard nog geen beslissing genomen over de omvang van de ondersteuning. Dit neemt niet weg dat ook hier het basisprincipe van het aanvullende regeerakkoord zal worden toegepast, met name dat de continuïteit van de werking van de proeftuinen en -centra zal worden gegarandeerd.

In een latere fase zal de globale werking van de proefcentra en proeftuinen op het vlak van efficiëntie en performantie nader worden bekeken.

**II. VRAGEN WAARVAN
 DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
 VERSTREKEN IS EN WAAROP
 NOG NIET WERD GEANTWOORD*
 (Reglement artikel 81, 6)**

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
 VAN WELZIJN, GEZONDHEID
 EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 58
van 9 januari 2002
van de heer ANDRE MOREAU

Gokverslaving – Preventiebudget

* datum van afsluiting : 7/3

Problemen veroorzaakt door het gokken nemen toe, ook in Vlaanderen. Gokverslaving veroorzaakt niet alleen veel ellende en sociale drama's, maar kost daarenboven heel veel geld, én aan de gokker én aan de overheid.

Het gokken moet zoveel mogelijk worden ontmoedigd. Als ik zie hoe het er op dit ogenblik in onze samenleving aan toegaat, stel ik mij heel wat vragen. Zijn er wel voldoende beschermende maatregelen om de gokproblematiek te beperken of volledig uit te schakelen? Is de overheid wel degelijk bereid maatregelen te treffen, wetende dat het gokken haar veel inkomsten oplevert?

Ik weet ook wel dat de gokproblematiek een federale bevoegdheid is. Maar gokpreventie en het voeren van sensibiliseringsacties over gokken behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse overheid.

1. Welk bedrag werd op de begroting 2002 ingeschreven voor gokpreventie? Hoeveel was het bedrag voor 2001 en 2000?

2. Welk bedrag werd op de begroting 2002 ingeschreven voor hulpverlenende diensten? Hoeveel was het bedrag voor 2001 en 2000?

3. Hoeveel kansspelinrichtingen van respectievelijk klasse 1 (casino's), klasse 2 (speelautomatenhallen), klasse 3 (drankgelegenheden) hebben wij in Vlaanderen?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
45	23.02.2001	S. Becq	<i>Zorgfonds – Kapitaal</i>	870
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
6	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Kinderboerderij Association Wallonne</i>	745
△ 8	06.11.2001	J. De Roo	<i>Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud</i>	745
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
△ 25	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven</i>	746
37	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Staat van de wegen – Voortgangsrapport</i>	746
38	18.10.2001	J. De Roo	<i>Reservatiezones Schipdonkkanaal – Onteigeningen</i>	747
39	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Administratie Wegen en Verkeer – Vergrijzing</i>	747
40	18.10.2001	S. Becq	<i>A12 Meise – Geluidshinder</i>	748
41	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik</i>	749
42	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidspersoneel – Mobiliteit – AWZ en NV Zeekanaal</i>	749
43	18.10.2001	J. Malcorps	<i>Trammuseum – Restauratie</i>	750
44	18.10.2001	C. Vandembroeke	<i>Brugleuningen – Onderhoud</i>	750
45	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>E17 Kortrijk-Waregem – Derde rijstrook</i>	751
46	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>N391 Zwevegem – Afwerking</i>	751
47	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Fietspad Poperinge-Proven – Onteigeningen</i>	752
48	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Ring Roeselare – Afwerking</i>	752
49	18.10.2001	F. Strackx	<i>N10 Berlaar-Heikant – Wegdek</i>	753
50	18.10.2001	D. Ramoudt	<i>De Lijn Oostende – Beheer stadslijnen</i>	754
51	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Mobiliteitsconvenants – West-Vlaanderen</i>	754
52	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>N357 doortocht Izegem – Heraanleg</i>	755
53	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overstromingsgebieden – Hingene</i>	756
54	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Ring Roeselare – Zwerfvuil</i>	757
55	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Administratie Wegen en Verkeer – Proefproject organisatiestructuur</i> ...	758
56	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Leie Kortrijk – Hoogte spoorwegbrug</i>	758
57	26.10.2001	F. Vermeiren	<i>Kustverdedigingsproject Oostende – Gevolgen</i>	759

	58	26.10.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>Onbemande camera's – Stand van zaken</i>	760
	59	26.10.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>Snelheidsbeperkingen – Stand van zaken</i>	761
△	60	26.10.2001	F. Vermeiren	<i>Binnenvaart – Kaaimuren, baggerwerken, bedrijventerreinen</i>	762
	61	26.10.2001	D. Ramoudt	<i>Groenestroomcertificaten – Implementatie</i>	764
	62	26.10.2001	C. Decaluwe	<i>R8 Kortrijk – Wegwijzers industriezone Heule-Kuurne</i>	765
	63	26.10.2001	A. De Martelaer	<i>Gratis openbaar vervoer – Gehandicapten</i>	766
	64	30.10.2001	A.-E. Bogaert	<i>Infrastructuurwerken – Economisch belang</i>	767
	65	30.10.2001	J. Malcorps	<i>Antitankkanaal Antwerpen – Fiets- en wandelpaden</i>	769

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

	7	02.10.2001	P. Ceysens	<i>Particuliere kinderopvang – Ouderbijdrageondersteuning</i>	871
	10	02.10.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>OCMW-actie "A.u.b.-postbode" – Voortzetting</i>	872
	11	02.10.2001	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur</i>	872
	14	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid</i>	873
	15	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik</i>	873
	16	18.10.2001	J. De Roo	<i>Zorgverzekering – Hulpverleningsaanbod</i>	873
	17	18.10.2001	R. Van Den Heuvel	<i>Kinderopvang – Personeelsverschuiving naar kleuteronderwijs</i>	769
	18	18.10.2001	S. Becq	<i>Kinderopvang – Bijkomende plaatsen</i>	770
	19	18.10.2001	S. Becq	<i>Kinderopvang – Ouderbijdrageregeling</i>	772
	20	18.10.2001	S. Becq	<i>Ouderen mishandeling – Meldpunten</i>	874
	21	18.10.2001	S. Becq	<i>Meerlinggezinnen – Thuishulp</i>	772
	22	18.10.2001	R. Van Den Heuvel	<i>Borstkankerscreening – Doelgroepinformatie</i>	773
	23	18.10.2001	A. De Martelaer	<i>Tewerkstelling gehandicapten – Overheidsdiensten</i>	775
	24	18.10.2001	S. Becq	<i>Adoptie – Screening</i>	776
	25	18.10.2001	J. De Roo	<i>Gentse Kanaalzone – Stof</i>	777
	26	26.10.2001	F. Vermeiren	<i>Gelijkheidsbeleid – Enquête bij de gemeenten</i>	778
	27	26.10.2001	S. Becq	<i>Subsidies Nationale Loterij – Belang</i>	779
	28	26.10.2001	S. Becq	<i>Kinderopvang – Gezinsinkomen</i>	780
	29	06.11.2001	J. De Roo	<i>Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud</i>	781
	37	14.11.2001	B. Grouwels	<i>Guldensporenslag – Herdenkingsinitiatieven</i>	782
○	58	09.01.2002	A. Moreau	<i>Gokverslaving – Preventiebudget</i>	908

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

	3	02.10.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Strategisch plan gedetineerden – Sport</i>	782
	5	02.10.2001	B. Grouwels	<i>Brussel – Ambtelijk overleg</i>	783
	6	02.10.2001	B. Grouwels	<i>Brussel – Ministerieel overleg</i>	784

7	02.10.2001	B. Grouwels	<i>Brussel – Intern regeringsoverleg</i>	785
11	05.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Fit-o-meters – Onderhoud</i>	786
14	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Cultuurbeleidscoördinator – Aanstellingsmogelijkheden</i>	875
15	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Cultuursubsidies</i>	877
16	18.10.2001	B. Grouwels	<i>Brussel – Promotie</i>	878
17	26.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Creatie Lijn – Franse vertaling</i>	787

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

2	02.10.2001	P. Ceysens	<i>Gemengd onderwijs – Onderzoek</i>	787
3	02.10.2001	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur</i>	880
4	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Dodehoeksiegels – Overheidsinitiatieven</i>	880
5	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid</i>	881
6	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik</i>	790
7	18.10.2001	R. Van Den Heuvel	<i>Kinderverzorging – Gezinshelpsters</i>	881
8	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>CLB's – Integratie PMS-MST-personeel</i>	882
9	18.10.2001	F. Dewinter	<i>Islamonderricht – Toezicht</i>	884
10	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leerkrachten – Klachtenbehandeling</i>	885
11	26.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige faciliteitenscholen – Subsidiëring</i>	790
12	26.10.2001	B. Grouwels	<i>Gids voor ouders – Vertaling</i>	792
13	26.10.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Aanbod Nederlands voor anderstaligen – Stand van zaken</i>	886
14	30.10.2001	F. Vermeiren	<i>Buitenlandse studenten – Inschrijvingen – Studiebeurzen</i>	793
15	06.11.2001	J. De Roo	<i>Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud</i>	794

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

8	11.10.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-opleidingen "bouw" – Stand van zaken</i>	794
9	11.10.2001	K. Van Overmeire	<i>Toerismebeurs Berlijn – Vlaamse stand</i>	796
10	18.10.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeling</i>	796
11	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik</i>	798
12	18.10.2001	J. Sauwens	<i>Werkloosheid – Niet-werkende werkzoekenden</i>	888
△ 13	18.10.2001	A. De Martelaer	<i>Tewerkstelling gehandicapten – Overheidsdiensten</i>	798
15	30.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Persmap Europese top – Brugge 2002</i>	801
16	06.11.2001	J. De Roo	<i>Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud</i>	801

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

252	23.08.2001	E. Matthijs	<i>Europese richtlijn stedelijk afvalwater – Naleving</i>	889
-----	------------	--------------------	---	-----

7	26.09.2001	J. Malcorps	<i>Vlarem – Inrichtingen op het water</i>	893
9	02.10.2001	J. Loones	<i>Luchthaven Oostende – Europese geluidsnormen</i>	895
10	02.10.2001	M. Van den Eynde	<i>ISVAG-oven Wilrijk – Onderhoudswerken</i>	801
14	02.10.2001	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur</i>	897
16	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven</i>	897
17	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid</i>	897
20	05.10.2001	J. De Meyer	<i>Administratieve vereenvoudiging – Land- en tuinbouw</i>	897
21	05.10.2001	J. De Meyer	<i>Mestactieplan – Nutriëntenhalte en superheffing</i>	901
22	05.10.2001	J. De Meyer	<i>Melkquotaonderhandelingen – Stand van zaken</i>	907
24	05.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Klimaatverbond – Stand van zaken</i>	802
25	18.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Afvalbanden – Milieubeleidsvereenkomst</i>	803
26	18.10.2001	J. Maes	<i>VMW – 0800-nummer</i>	803
27	18.10.2001	J. De Roo	<i>Gentse Kanaalzone – Meldpunt milieuhinder</i>	804
28	18.10.2001	E. Matthijs	<i>5b-project Meetjesland – Voortzetting</i>	805
29	18.10.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeling</i>	805
30	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik</i>	806
31	18.10.2001	J. Malcorps	<i>BRC Berendrecht – Saneringsprogramma</i>	806
32	18.10.2001	A. De Martelaer	<i>Leuven Asphalt – Vergunningsvoorwaarden</i>	807
33	18.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Geneesmiddelen – Inzamelingscampagne</i>	808
34	18.10.2001	I. Vertriest	<i>Ontheffing van nulbemesting – Beheersovereenkomsten</i>	809
35	18.10.2001	J. De Roo	<i>Gentse Kanaalzone – Stof</i>	810
37	26.10.2001	M. Van den Eynde	<i>De Reukens Aartselaar – Bestemming</i>	907
39	26.10.2001	J. De Meyer	<i>Glastuinbouw – VLIF-subsidies</i>	812
40	26.10.2001	M. Keulen	<i>Ziepbeek Lanaken – Vervuiling</i>	813
41	26.10.2001	P. Wille	<i>NV Indaver – Wetgeving overheidsopdrachten</i>	814
42	26.10.2001	F. Vermeiren	<i>NV Indaver Grimbergen – Geurhinder</i>	816
43	26.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Verbrandingsovens – Dioxine-uitstoot</i>	817
45	26.10.2001	E. Matthijs	<i>Eural – Begeleidende maatregelen</i>	817
46	26.10.2001	E. Matthijs	<i>Proefstation voor Tuinbouw Destelbergen – Subsidiëring</i>	908
47	30.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Geneesmiddelen – Verwerking</i>	818
49	30.10.2001	J. Maes	<i>VMM-labo's – Vestigingsplaats</i>	820
50	30.10.2001	J. De Meyer	<i>Glastuinbouw – Vlarem</i>	820
53	06.11.2001	J. De Roo	<i>Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud</i>	822
54	06.11.2001	I. Vertriest	<i>Beverproject – Stand van zaken</i>	822

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

8	05.10.2001	D. Lootens-Stael	<i>VRT – BRT-nummerplaten</i>	822
12	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik</i>	823
13	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Commerciële landelijke radiostations – Bedieningspercentages</i>	823
14	18.10.2001	C. Decaluwe	<i>Belasting onbebouwde percelen – "Kind ten laste"</i>	824
15	18.10.2001	J. Sauwens	<i>Begrotingsdoelstellingen 2001-2005 – Intern stabiliteitsprogramma</i>	824
16	18.10.2001	J. Malcorps	<i>VRT-promotiespot – Tact</i>	825
17	26.10.2001	F. Vermeiren	<i>Binnenvaart – Kaaimuren, baggerwerken, bedrijventerreinen</i>	826
18	26.10.2001	F. Vermeiren	<i>Aquafin – Wachtbekken Wemmel</i>	826
19	26.10.2001	J. Sauwens	<i>Verlaging registratierechten – Juridische basis en begrotingsimpact</i>	826
20	30.10.2001	J. Loones	<i>VRT-programma's – Boeken</i>	829
21	06.11.2001	J. Sauwens	<i>Participatiemaatschappij Vlaanderen – PPS-manager</i>	833
22	06.11.2001	J. De Roo	<i>Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud</i>	832
23	06.11.2001	F. Dewinter	<i>Kreta-reis – Omstandigheden</i>	832
25	12.11.2001	I. Vertriest	<i>Openbaar onderzoek – Bekendmaking</i>	834
26	12.11.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT-programma's – Politici</i>	835
27	14.11.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bezwaarschriften bij planprocedures – Persoonlijk antwoord</i>	835
28	14.11.2001	B. Grouwels	<i>Guldensporenslag – Herdenkingsinitiatieven</i>	837

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

	3	02.10.2001	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur</i>	837
	4	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Dodehoeksiegels – Overheidsinitiatieven</i>	838
	5	05.10.2001	P. Ceysens	<i>'s Hertogenmolens Aarschot – Restauratie</i>	838
△	6	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid</i>	838
	7	05.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Rechtszaken</i>	842
	8	11.10.2001	M. Keulen	<i>Stadswachten – Gewestelijke middelen</i>	842
△	9	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik</i>	843
△	10	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidspersoneel – Mobiliteit – AWZ en NV Zeekanaal</i>	845
	11	26.10.2001	R. Van Den Heuvel	<i>Lokale besturen – Planningsverplichtingen</i>	846
	12	26.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Gemeentebelastingen – Bedrijfsruimten</i>	847
	13	26.10.2001	C. Decaluwe	<i>Vlaams Investeringsfonds – Uitbetaling trekkingsrechten</i>	848
	14	26.10.2001	J. Sauwens	<i>Hoeve Agten (Hechtel-Eksel) – Bescherming</i>	849
	15	26.10.2001	D. Ramoudt	<i>OCMW-huurwaarborg – Draagwijdte</i>	850
	16	30.10.2001	J. Maes	<i>Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening – Personeelsformatie</i>	851
	17	06.11.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid – Minderheden</i>	851
	18	06.11.2001	J. De Roo	<i>Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud</i>	852

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting

3	02.10.2001	C. Decaluwe	<i>Sociale huisvesting – Liften</i>	852
9	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik</i>	853
10	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Man-vrouwverhouding</i>	853
11	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Sociale huisvesting</i>	854
12	26.10.2001	A. De Martelaer	<i>Sociale huisvesting – Bijkomend aanbod</i>	854
13	26.10.2001	A. De Martelaer	<i>Sociale huisvesting – Wachtlijsten en prioriteiten</i>	857
14	26.10.2001	J. De Roo	<i>Heffing leegstand – Gent-Eeklo</i>	862
15	26.10.2001	J. Roegiers	<i>Sociale huisvesting – Inkomenscoëfficiënt</i>	863
16	26.10.2001	J. Loones	<i>Bouwpremie – Combinatie met sociale lening</i>	864
17	26.10.2001	C. Schepens	<i>Sociale huisvesting – Ruiterprojecten monumentenzorg</i>	865
18	26.10.2001	B. Tobback	<i>Vlaamse Toontuinen (Hoegaarden) – Kredietaflossing</i>	866
19	26.10.2001	F. Vermeiren	<i>VHM – Aankoopbeleid</i>	867
20	30.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Europese top – Vertegenwoordiging – Taalgebruik</i>	868
21	06.11.2001	J. De Roo	<i>Ministeriële voertuigen – Aankoop en onderhoud</i>	869